

ROBERTI ROTHOMAGENSIS
PROLOGUS IN SEQUENTEM
DIFFICILIUM
PLINII EXPLANATIONEM
PARIS, FELIX BALIGAUL, C.A. 1500

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.6.33

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.6.33

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.6.33

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.6.33

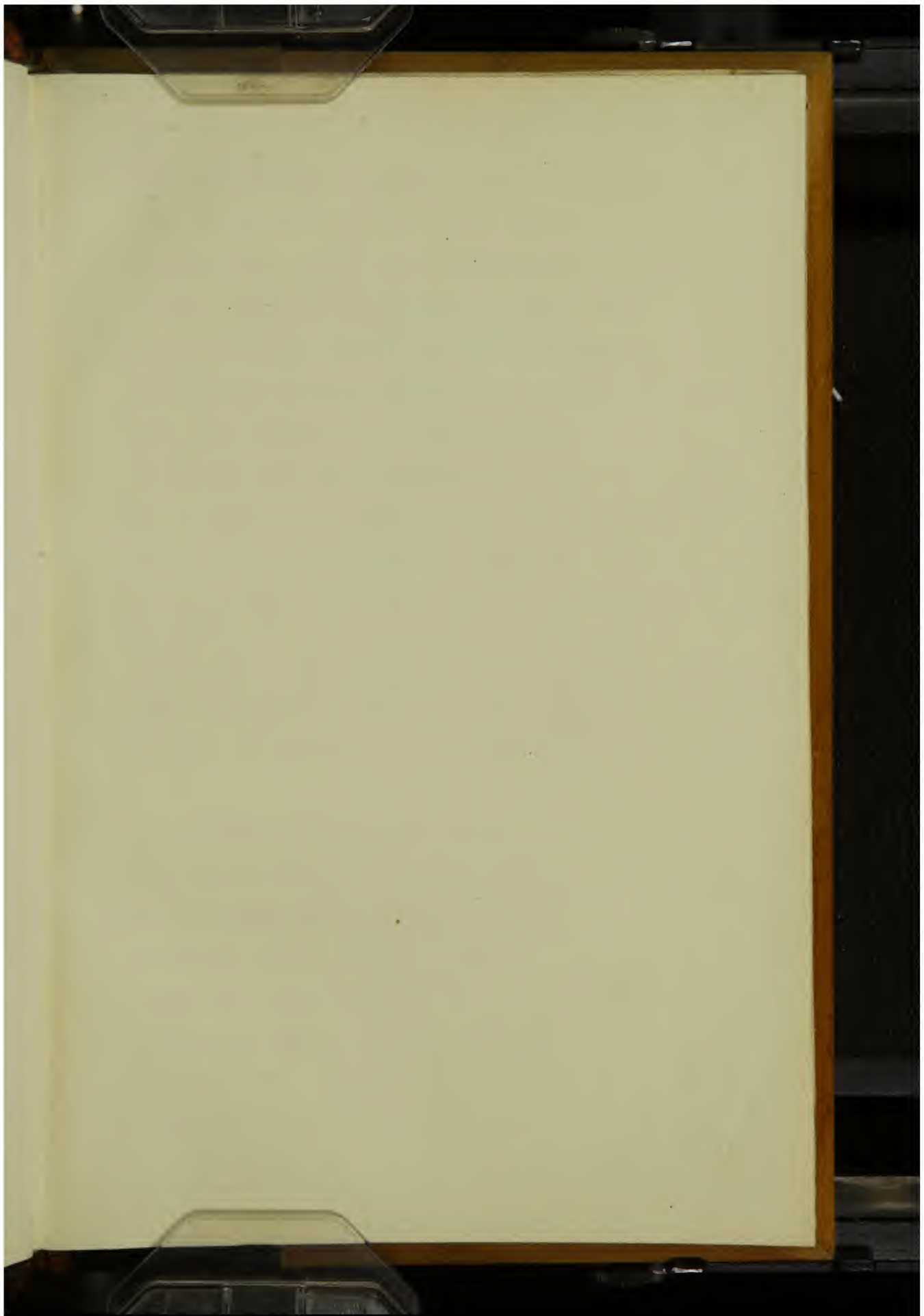
P
6
33
BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE - FIRENZE

P. 6 33.

Bluc VIII, 176

[Pangr, Felix Ball,
gault], ed. Durand
Geeber [c 1500]

BIB
CEN

BIE
CET

Huc me sy'dereo descendere iussit Olympo
Hic me crudeli vulnere fixit amor
Languedo nec quisq̃ meo succurrit amori
Quem nequeunt dire frangere Iura Crucis
Pongentem Capiti dñum gestare Coronam
Fortis amor docuit verbera Tanta pati
Felle situm magni Regis satiauit amaro
Pectus ut hauriret Lanca fecit amor
De' me solus amor potuit perferre Trimpum
Ille pedes Clavis fixit, et ille manus
Si Cupis ergo animi mihi signa rependere gratj
Dilige pro tantis, Sat mihi solus amor.
Fige dñi Cordi dulcis tua vulnera Jesu, Ats meo
Xp̃e face' ut moriar, plenus amore' Tuo

Exue pullatas vestes Regina deoro
Et velum vultu tolle maria Tuo
Indne' purpureas foelix te uirgo lacernas
Insidatq; Comis alta Corona sacris
Quippe tuus stigio redit modo victor ab anno
Filius: Et mortis substulit Imperium
Viuimus Ecce Tuo Leti virguncula partu
Et patet in Coelum que' uia Clausa fuit

Roberti de valle Rotho

magenſis Prologus in ſequentem difficilium plinii explanationē.

VScepto huius pliniane elucidationis officio Reuerē
de in christo pater Regnate carnotensis meritissime
presul; non ignoro q̄ sit difficile atq; operosum/rem
propositam absoluere. Arduum namq; est opus at
q; altiori ingenio & doctrina copiosissimo debitum
Plinius siquidem de naturalibus agit/ non cōmuni
tractatione & summatim; sed de omni re singulatim naturā habē-
te; in omnibus terre plagis & climatibus. Quidam probe satis na-
ture partem volumine complexi sunt; vt de plantis vnus. De mine-
ralibus alius; librum edidit. de animalibus alter. Hic solus ac
primus vniuersam naturam miro & fecundo ingenio; validissimo
est animo aggressus. In qua ob rerum difficultatē; infinitam pe-
ne multitudinem, varietatē; occultam nobis potestatem; nomina
quoq; difficilia sint oportet. abdita & varia que res ipsas designēt.
Ob hoc magnam herbarum porcionem lapidum plantarum & me-
tallicorum; grecis ob latinorum inopiam/nominibus pronūciauit
Et ante omnia nichil confundendo; singula incredibili sua dilige-
tia mira proprietate exequitur Eam operis grauitatem satis pro in-
genii mei tenuitate cognoscens; non michi arrogauit opus elucida-
tionis absolutum aut integrum perficere. Noui illud esse copiosio-
ris doctrine viri officium. Imo vero pene supra hominem puto. Et
enim plinii mentem naturali scientia plenam & opertarum signi-
ficationum veritatem doctissimi quidam non absq; difficultate cō-
sequuntur; sed in quibusdam ab eius elegantia aberrare videntur.
vt sequenti aperiā declaratione. Non vt eos probem reprehē-
sione dignos; quos agnosco doctrina me superiores. sed vt rei ipsi
us pateat difficultas. Et si laboriosis in rebus ac dubiis spes sola
ciūq; afferatur; cum presto sint / qui presidio esse valeant; certum
est onus fore molestius; vbi nulla est in finitimis ferendi auxilii fa-
cultas. sed a distantibus querendum qui difficulter adiri possunt.
Non enim vllum in presente difficilium explanatione per ianuen-
sis dictionarium (quem catholicon appellant) nec alios qui sunt in
vulgato nostrorum grāmaticorum vsu; michi poruit afferri solaciū
Parandi michi amplioris potētie fuerūt adiutores. quos vt habēā
fauentes; acris michi labor diligentiaq; adhibenda fuit. Patronos
aduocaui probatissimos auctores ac legitimos testes Varronē in
origine lingue latine. In re rustica & aliis eius libris. Ciceronem
Aulum gelium Festum pompeium. Seruium. Nonium

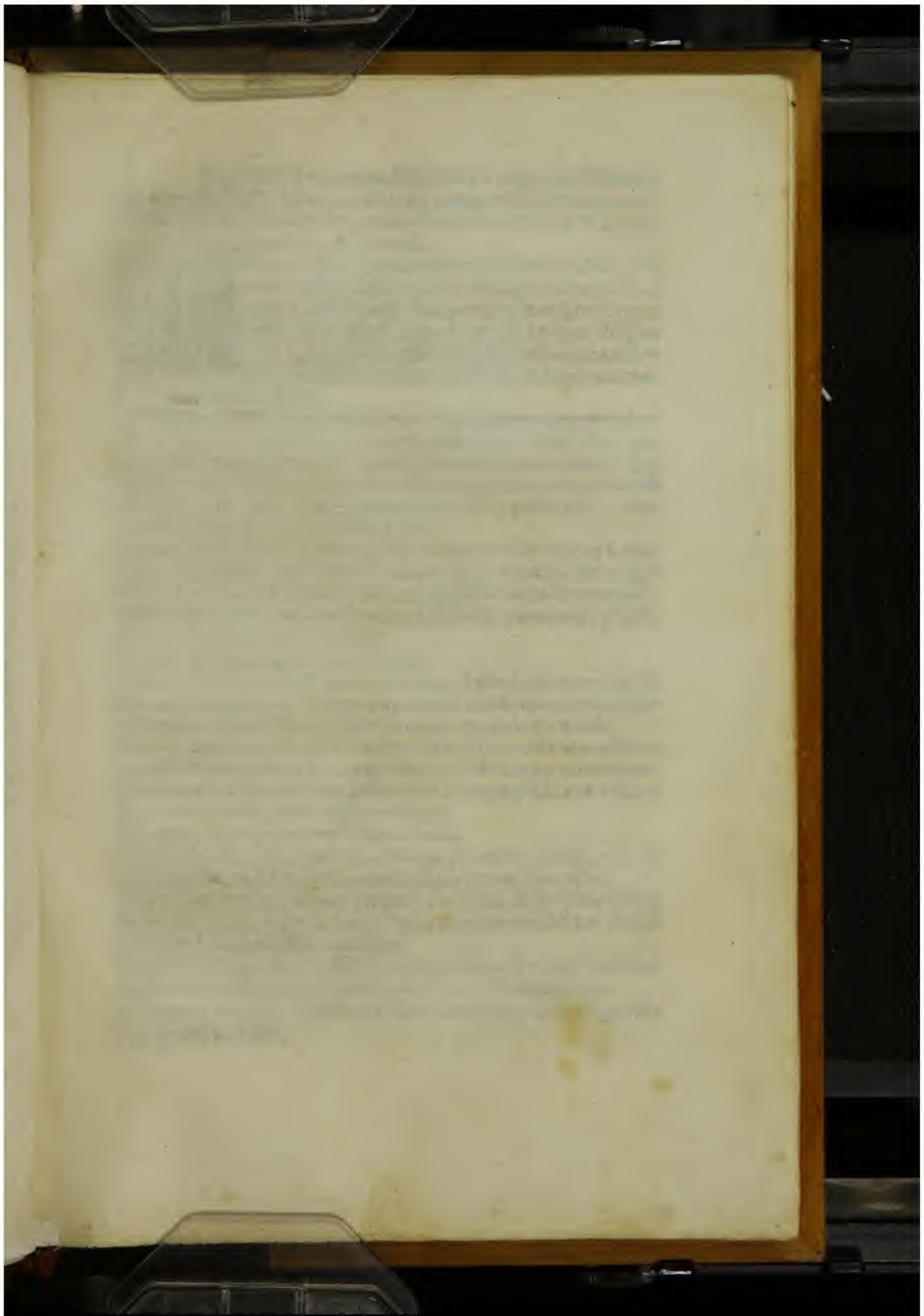
marcellum. Priscianum. Papiam. Columelam. Pala-
dium. Macrobiū. Tortelium. Peroitum Simpontinū
Hermolaum barbarum. Aphilosophis ac phificis multa sum-
psimus. Aplatone. Aristotele Diascoride Galieno Serapio
ne Cornelio celfo. Ab ysaac qui de dietis & febribus scripsit
Mesue Constātino medico Simone ianuenſi. Plateario. Nico-
lao orefme decano Rothomagenſi. Mattheo ſiluatico. Arnol-
do cui de villa noua eſt cognomen Gabriele in gerentocomia ad
innocentium papam octauum Marcilio ſicino Policiano. bero-
aldo Hiſtoriographis quoq; Herodoto Titoliuius Iuſtino. Laer-
tio. Suetonio Saluſtio. Diodoro ſiculo; a quibus exponendo
multa exempli gratia recepi. Poete michi cauſa eadē auxilio fue-
re. Terentius Oratius. Virgilius Iuuenalis. Ouidius. Lu-
canus Marcialis. Ab aliorum ſapientum archanis multa addu-
ximus Apomponio mella. Strabone de ſitu orbis. Ptolomeo
in topographia Solino de mirabilibus. Laſtēcio. Ambroſio. Je-
ronimo Iſidoro Boccatio. Sequentia certe exponendo non mo-
dica frequentiq; detentus ſum anxietate que dubia potiſſimum eſ-
ſent quibus explicandis inſiſterem. Cum quod vnus dicit obſcurū
alter lucidum putet. Quedam vt verum fatear expoſui nō magno
pere abdita. quia de illis fuerim quādoq; a nō indoctis tanq̃ de du-
biis rogatus. Sed nō tanti hoc meum opus exiſtimo. vt multorum
careat reprehensione. Aliqui enim vt altiora ſapere videantur la-
borem hunc meum coarguent; quos vituperio non afficiendos exi-
ſtimem; ſi meliora attulerint. Alii inuidia turbati me temerarium
ſuiſſe clamitabunt; onus me ſupravires gloria ductum aſſumendo.
Hi mea ſcripta maligna interpretatione deprauare ſtudebūt. Qq;
per iniuriā famatos arguam auctores. Horū mordaci uerba contē-
no firmis prefatorū ſapientūz columnis ſuſtentatus; vbi precipue
hoc meū opus pſpicaciſſimo tuo iudicio grauiffimoq; p̃baueris.

Finis prologi Roberti Rothomagenſis in
plinianorum difficultium elucidationem.

In commédationem sequentis operis, obscuriora vo-
cabula plinii naturalis hiltorie elucidantis A iudo-
co Extemporaneum epigramma

Quisquis nosse deum totumq; ab origine mundum
Percupit: & varium cunctipotentis opus
Sidera cum cælis: & eorum cursibus: atq;
Effectu vario: multiugisq; viis
Terrarum tractus: diuersa fluenta: lacusq;
Et populos: & opes/egregiosq; viros
Omniaq; in cunctis animantia degere terris
Sueta: feras pecudes: non sine reptilibus
Et que marmoreo fert monstra sub equore ponthus
Queq; natant volucres fluctibus aereis
Terrarum fetus & humi nascentia cuncta
Radices: frutices: frondiferumq; nemus
Semina cum plantis variis: varios & odores
Vnguenta: & quicquid Pharmacopolla tegit
Omnia nominibus propriis hec tradidit vnus
In naturali plinius historia
Hunc legat & discat. Quē si quis forte minerva
Pertenui fultus non capit atq; fugit
Ecce viam pandit facilem de valle Robertus
Rothomagensis eum deligat ille ducem
Difficiles siquidem voces & nomina cunctis
Exponit gradiens ordine grammatico
Hunc igitur quisquis phœbeam diligit artem
Siue aliam quamuis: perlegat atq; colat

Finis Epigrammatis

BIE
CEI

Sequitur plinianorum difficilium in naturalis historie li
bris expositio a Roberto de valle rothomagensi q̄ multas poetrie
philosophie medicineq; obscuritates exquisitè elucidat. Et prio de
vocalis incipientibus per A ante B.

Abacus a greco nomine descendit scilicet abax: Est
autem mensa super quam collocatur aurea vasa & ar
gentea. Ait Tortel. Varro inquit de origine lingue
latine. Sicut abacū argento ornari De quo Plinius
li. xv. ca. vi. Et li. xxxiii. ca. xii. Et li. xxxvii. ca. ii. her
molaus Barbarus dicit q̄ est sedes ex ligno aut mar
more. concordat si potes

Abila mons est in mauritania: altus ita vt celum attingere videat
tur in finibus occidentis. cui correspondet mons alius calpa no
mine in hispania. Hos mōtes colūnas herculis veteres dixere. Qui
montem vnum fuisse scripserunt et continuum: hercule a virtute di
uisum. Et tunc primum oceanum terras fuisse ingressus. Quod ma
re mediterraneum dicitur. Vide Gades

Abrotonum herba est quam esse duarum specierum serapion phi
sicus scripsit. Mas enim est et feminayt raq; aromatica. De qua pli
nius li. xxi. ca. xxi. Hermola. vult corrigere scribens abrotonum
Abusorum medicinam profitentium stulticie et errores in pli. lib.
xxvi. ca. iii. et lib. xxix. ca. primo

Abissus aquarum ignota profunditas

Abis absidis: ab antiquis dicebatur quod astrologi augem dicūt
siue augis oppositio. Sunt autem circuli in celo qui exentrici ap
pellantur: hermol. De quo pli. li. ii. ca. xv. et. xvi. xviii. & alibi

Absinthium herbavulgata amara: calida: & sicca odorata. nascitur
in ortis: & sponte in agris quibusdam vt vidi iuxta rothomagum.
Et abunde apud santorum gallie vrbes. De quo pli. li. xxvii. ca. vii
& viii. vbi multas herbe signatvtilitates

Abiegnus quod ex arbore fit abiete. valla

Abies arbor excelsa et procera. De qua pli. multavtilia li. xvi. ca.
xli. Virgil. buccol. Est pinus in ortis abies in montibus altis

Abatos insula vltra paludes ciuitati siene vicina. Est aut inaccessibi
lis Inquit seneca. Agēs de situ et sacris egiptiorum. dicitur ab a qd
est siene et bates accessus. vide siene

Abdomen pinguedo est porci. Quod ex iuuenale cognoscem⁹ di

Abdomine porce. De quo pli. li. xxviii. ca. ix. Vide axungia

Abhorrere a re aliqua: est ab ea alienus esse: semper autē iungi abla
tuo postulat. Valla.

Acacia prunelorum immaturorum succus coagulatus et induratus
de quo pli. li. xx. ca. vi.

Acacium dicitur hermolaus quod est nauigii genus. De quo pli. libro:
ix. capitulo. xxx.

Achademia oppidum prope Athenas quo natus plato. quo quod postmo-
dum philosophatus. unde sumptum nomen achademicorum philosophorum
Quo nomine ait pli. li. xxxi. villam in italia nominant

Achantum vel achatus flos croceus in quem singunt poete puerum muta-
tum eius nominis. Virg. buc. Et circumtextum croceum velamen achanto.
Nascitur ex arbore semper frondente. Virg. in geor. Et baccas semper
frondentis achati Seruius dicit ibi quod est arbor ipsa. Sed Math. siluat.
dicit quod est vitice semine. De achati medicinis l. xxii. ca. xxi.

Achatum nauigii genus inquit hermolaus. de quo pli. li. ix. ca. xxx.
hermolaus autem in castigationibus legi vult achacium.

Acopa remedia sunt contra lassitudines inuenta inquit hermolaus si-
cut apona. Quod apona non tam quia contra morbos sunt dicuntur: quia
citratum illud dolore afferant remedium. unde patavi nos fontes apona di-
cunt: quia blanda per eos medicina conferunt. Sunt enim sine tormento cure: si-
ne horrore remedia Que ideo aponon greca lingua nominauit an-
tiquitas. hec hermolaus in castig. pli.

Acinus granum vult Seruius in geor. nec solum vult sed aliarum arborum &
herbarum ut sambuci hedere Eburi. hec platanorum nomina. vide inferius. Cum
baccis autem acinus conuenit. vide bacca Continet autem acinus intra gra-
nula que arili vocantur ab ariditate. de quo pli. li. xxiii. ca. i. & alibi.

Acinosum acinos ferens ad vult similitudinem. pli. li. xii. ca. xiii. Alia-
rum acinosum est.

Acidum acetosum vel acerbum

Aculeata animalia que pungunt ut quedam musce quorum multa veneno ma-
lo inficiunt. pli. li. xxiii. ca. iii. dicit quod acetum valet contra omnium
aculeatorum venena.

Acer aceris arbor cuius lignum album planum musicis aptum instrumentis.

Acer aeris et hominum ingenio et saporibus tribuitur his significatio-
bus pli. variis utitur locis. de arbore li. xvi. ca. xliii. et ca. lxiii.

Acernus acernum quod ex acere arbore vel ligno constructum. virg. si-
neidos. Cum hic trabibus conceptus acernis staret equus. Scribitur
p. n. non per. vv. duplicem. Iunianus

Aceratum lutum cum paleis mixtum. festus pomp.

Acta et gesta differunt. Gesta enim sunt que in arduis rebus et in magis
gratibus geruntur atque in rebus maioribus que ad publicam utilitatem pertinet.

Acta vero rerum etiam priuatoꝝ sunt & familiarium. laurētius val.

Acore sunt parua foramina in cute capitis. Oribasius.

Aconitum veneni prauis species de quo pli. mira. li. xxvii. ca. ii

Achates assiduus enee comes virgil. p. eneid. Ipe vno gradif comi
tatus achate. grecū est nomen quod latine sonat curā & sollicitudī
nā. Ea siquide principes assidue comitat prudētes. est etiā lapis pā
ciosus. de quo pli. lib. xxxvii. Iunianus dicit q̄ est fluuius in sicilia
in quo solent tales reperiri lapides.

Acorus herba est aquosis locis nata siue eius radix q̄ aromatica ē
ad rubedinē declinans. Serapion. de quo pli. li. xxv. ca. xi.

Acetarium non ab aceto: vt videretur: sed ab accipiendo flectitur
Sunt autem acetaria herbe hortolane qm̄ parate semper sūt: vt ac
cipiantur. hermol. pli. lib. ix. ca. iiii.

Acteabulum etiam ab accipiendo dicit. hermol. ibidē i castig. pli.

Aceti multe pprietates & vires ad medicinā lib. xxiii. ca. iiii.

Accessio id est res accessoria non necessaria nec magnopere vtilis
pli. plogo. lib. xxiii. vtinam posset e vita totum abdicari aurum vt
non solum accessionis loco habitum vilesceret. In ipsius autem p
logi initio libri impressi habent accessu. hermol. corrigit accessio.

Aliud quoq; significat. Vide accessus.

Acedion nobile medicamentū quod ex papaueris lachrima con
ficitur. ait pandulphus

Acalantis auis quā quidam esse lucineam volunt alii carduelum
que spinis & carduis pascitur. Seruius in georg. lib. iiii. virgil. reso
nant calantida dumī.

Acaron ciuitas que nūc appellatur cesaria. Sita in palestina regio
ne. Strabo de situ orbis.

Accessus est appropinquatio ad rem aliquam. Tereñ. in eunucho

Accede ad ignem hunc et caleices plus satis id est appropinqua
Sed accessio est additio siue incrementum valla.

Accidere in bonam et malam sumitur significationem. Terenti.

Interea aliquid acciderit boni. Cicero. Nichil mali accidisse scipio
ni.

Acrimonia in saporibus inuenitur. ingenii etiam viuacitas est no
mar. Vide Saporum spēs in littera. S.

Accipenser piscis genus. fest. Pomp. de quo pli. li. ix.

Accola qui iuxta locum aliquem habitat: incolā vero qui in loco
ipso est siue inhabitat. Lauren valla.

De A ante. D.

b ii

Adesum consumptum nonius.

Adolere exurere vel accendere: virgil. bucol. verbenas adole pingues et mascula thura. Est etiam augere nonius.

Adenes ait hermolaus i plinianis castig. dicit a grecis idē quod parotides a latinis. Secundum tamen antiqua exēplaria corrigit parodontides: que correctio cornel. celsō non consonat.

Adolesco cresco virgil. n. georg. at dum prima nouis adolescit frōdibus etas

Adnuere dicit hermolaus id ēē qđ adiuuare de quo li. xv. ca. xviii.

Ador frumenti genus quod epulis et sacris immolationibus putabatur pium. vnde adorare propiciari religionis est. Nonius marcellus ait. varro de re rustica lib. priō far adoreū poti⁹ feri qđ triticū

Adoreum quoq; inuenitur. Est autē ait columela lib. de agricult. Idem quod far. quod varroni consonat de quibus pli. lib. xviii. ca. iii. & viii.

Adsciscere est adiungere vel assumere festus.

Ad vnum id est nullo excepto virgil. lib. v. Iuppiter omnipotens sinondum exosus ad vnum.

Aduersum contra significat vt notum est. Significat etiam idem quod apud tereñ. in andria id gratum fuisse aduersum te habeo gratiam.

Adamas lapis preciosus durissimus de quo pli. lib. xxxvii.

Adulterari aliquid relictā vulgari significatione que non est ad ppositum est ipsum per rei alterius ignobilioris admixtionem a ppria natura transmutari manente similitudine pli. lib. xxvi. ca. vi.

Adulteratur nil eque vt crocus. Et alibi idem de balsamo & multis preciosis aliis rebus.

Adiātum herba est quam medici vocant capillos veneris alio nomine politricum auctore diascor. de quo pli. lib. xxii. ca. xxi.

Adeo multas habet significationes. Est enim verbum adeo adis vt adeo patrem. id est eo ad patrem festus. Est etiam multū aut valde. Tereñ in eunuchio adolescentem adeo nobilem donatus.

De. A. ante. E.

Aera morbus est frugum. vide vocabulo morbus

Aeram etiam hermol. dicit significare numerum.

Atq; etiam apud astrologos initium temporis a quo supputationes incipiunt hermol. in castig. pli.

Aestus vide. estus aliqua voluia habent cū dipthongo. plura absq; dipthongo.

Aegeum mare vide egeum.

Aegilopa fistula oculi. **Cornel.** **Celsus.** vide **egilopa**
Aegina. vide **ægina**; quidam enim absq; diphthongo scribi volunt.

A ante F

Affines agris vicini aut consanguineitate iuncti, festus

Affodilus herba foliis porro similibus sera.

Affrosia grece **acorus** est, ait siluat. vide **acorus**. Aliqui scribunt **afrodisia**.

Affrodísius fluui⁹ in **pirea** qui potus; mulieres reddit steriles. **bos catius**.

A ante G

Agiram species est **nardi**. De quo **pli.** li. xii. ca. xii.

Agaricus estyt fungus albus circa radices arborum nascens medicina laxatiua est. **Diascorides** de quo **pli.** li. xxvi. ca. xii. et alibi

Agrimonia herba est quã **diascor.** noiat **ferrariã** minorẽ. similẽq; esse in oib⁹ aggreſti papaueri discernit quia caput latius habet & ferius floret. Hec aut cū noib⁹ que sunt in vsu apothecariorũ nõ cõueniunt. **Pl.** dicit **argemoniam** li. xxvi. ca. xiii. et alibi

Ager est circũadiacens vrbi territorium. Tum locus in rure qui colitur sine arando siue cõserẽdo. Ab hoc secũdo significato pluralem habet numerũ, agros enĩ dicimus. In primo aut significato singulariter dñ. Cũ enĩ agrũ rothomagẽsem dicimus; nemoravalles pascua. Saltus et reliqua includim⁹. Cãpus vero planicies terre ampla. Inde cãpus marcius qui est rome. Area vero terre planicies est angustior. **Laur.** De his. **pli.** li. xiii. xiiii. xv. xvi. xvii. xviii. xix. Ab agẽdo dictus ager; quia in eo multa sunt agẽda. **Terẽ.** in **adelph.** lãdudum aliquid ruri arbitror.

A ante L

Alluione fieri dñ quod adiciit paulatim; vt intelligere nõ possumus qũtũ momento quolibet temporis adiciatur.

Alphiates passio que timorem somnus incutit ex multo cibo indigesto pueniẽs. **Oribasius**.

Alaia & **alga** idẽ, ait siluat. herba est longa in aquis nata. dicta **alga** quia alligat pedes. **Cois** est in fluuiis & vilis. **Virg.** buc. Et vilior **alga**.

Algere a verbo greco descẽdit qd significat frigere. **Torteli⁹**, inde.

Algor frigiditas rigor. **Iuuenal.** Virtus laudat et alget. Vide rigor.

Alciosus frigidus aut frigus amãs. **pli.** li. xxi. ca. iiii. **Alciosa** admodum sunt et sole leduntur. Item lib. xxii. ca. xxi. Inuenio potum. s. aque et mellis bibẽdũ **alciosis**. in egritudinibus frigidis. Cõtrariũ sentit **hermolaus** inquiens **alciosa** sunt que frigus ferre nõ possunt. **Iuuenalis**. virtus laudatur et alget.

Aliphon est species nardi. pli. li. xii. ca. xii.

Aliter. i. contra. donatus. Terē. comed. i. verum aliter euenire multo intelligit. i. in contrarium.

Alexāder magnus aīo suo & voluptatibus impauit li. xxxv. ca. ix.

Alumen lapis est mineralis cui⁹ naturā habes lib. xxxv. cap. xii.

Alterare alteratio in oratorū vsu nō est. et philosophis ægre cōcedit nisi pro eo quod est alternare. ait hermo⁹. in castig. pli. Qd omnium philosophorum sermoni repugnat.

Alcion auis quē in littoribus marinis fet⁹ edit in arenis ou⁹ deponens. Ambrosius exameron de quo li. x.

Alanus fluuius sithie. a quo alani populi nominantur

Alpho. vide vitilig o.

Alictus aquile species. de qua pli. li. iiii. ca. iii.

Alpes grecum nomen a candore dictum. Niuibus enim teguntur perpetuis. ait festus pompeius. Iunianis dicit q^d alpes lingua gallo^{rū} mōtes alti vocant mōtes sunt a gallia et germania. italiam claudēs muro inaccessibili. Illas hānibal prius immeabiles igne et acet^o aperuit. Iuuenal. Et mōtes rupit acet^o. Sed eos lōge prius aperuerūt galli auctore titoliui^o. Hi montes alio nomine apoenini dicti sunt quasi apoenis aperti. de his pli. li. ii. ca. lxxxii. et li. vii. ca. xlix. Aluini sunt hi. quos cœlicos greci appellant. inquit hermolaus. vide celiaci.

Althea que dicitur malua maior. & euiscus ait siluat. De hac pli. li. xx. ca. xxi. mira tradit.

Aloe gummi est triplex / scilicet aloē cicotrinum epaticum caballinum. Precipuum ē cicotrinum. De eo pli. libro. xxvii. capitulo quarto. Grecum est habet q^d aloes in genitiuo. Iuuenalis. Plus aloes q^d mellis habet

Alo santhus pargamen. quod super aquas inuenitur stantes. Alio nomine flos salis. super aquas inuenitur. diascorides

Alternatio. per vicem successio. festus

Alopecia casus capillorum ex egritudine procedens non solum caluities. Constat. ad quam plinius plura remedia libro. xxix. capitulo quinto. et alibi hermolaus correxit. Alopecia dicit q^d q^d est fere morbus vulpinus.

Acola oris egritudo. Siluaticus. cui dicit. pli. valere bactael ob ei⁹ acetositatem. vide bactael

Aluearium capi potest pro loco in quo sunt multi apum aluei. Posterior tamen significatio est pro copia alueorum eodem in loco melificantium. yalla.

Aleptophilon grecum nomen id quod buglossa latinum nomen significat, Siluaticus, vide lingua bouis.

Alnus arbor aquatica, de qua pli, lib. xvi. & aliis locis.

Albugo vide argenia.

Altilis adiectiue Altilia papias dicit volatilia studio saginata pli, lib. iiii, c. l. ne quid volucrum pponeretur nisi gallina que non esset altilis. -

Alumen vena terre albaque que fracta similis cristallo est & cois est de quo pli, lib. xxxv, ca. xii.

Alectorius lapis in ventriculo gallinacei inuentus diasco, de quo pli, lib. xxxvii.

Alexandrie sunt tres ciuitates ab alexandro edificate vna ppe nili hostia a dimochrate architecto, Alia in asia. Alia super tanayn Tortel.

Album inquit hermol. in castigatione plini, tabula in qua scripta sunt iudicium noia. Et etiam tabula in qua singulorum annorum acta, litteris mandabantur a pontifice maximo, pponereturque domi eius ut potestas esset populo cognoscendi, hinc annuales dicti hec hermolauis.

A ante m.

Amphion filius fuit mercurii, Thebane conditor urbis, ait, horati. Inde finxere poete quod lira a mercurio suscepta adeo suauiter canebat quod ad struendos urbis muros saxa catus suauitate traxerit, hor. saxa mouere sono testudinis & pce blanda, de quo pli.

Ambultorum remedia, lib. xxvi, ca. xiii.

Amaracus idem quod sanfuccus siue maiorana, ait marcellius ficinus vide maiorana.

Amaniores dicuntur a grecis obscuritates oculorum cum, s. sine euidenti oculorum vicio lumen eripitur, hermol. Cui similis est Amblyopia in obscuritate, Sed constat quemadmodum euenerit, hermolauis.

Ambrosia herba aromatica fortis odoris quasi comata, virgil. buccorum, Ambrosieque come, Diascor. Artemesia dicit Galie, sipl. phar. dicit nominari apud siluaticum siue rusticum siue themidis siue thanacetum magnamque inueniri in actoribus diuersitatem.

Amphimela sunt; que vtraque parte villosa, hermol. in castig

Amphimascala sunt ab axillis dicta et ingentis, dicata sicut ethero mascalas in seruitis, hermolauis in castigatione plinii.

Amasis egypti quondam rex, Cuius tumulus fuit una pyramidum quam pli, describit lib. xxxvi, ca. xli.

Amatorium genus veneni amoris infamiam ingerentis, valla de quo pli, lib. xxliii, ca. xlii.

b iiii

Amoris infani remedia lib. xxx. ca. vi.

Amasones nomen compositum ex grecis dictionibus ab a quod est sine et mason mamma femine quibus ab infanzia secabantur mamme: ne sagitationem impedirent: fuerunt ex sithia orbe que cum armis excurrentes: magnam olim asie parrem occuparunt. A viris abstinebant Solo: veris tempore cum eis miscebantur quousque essent grauidæ Iustino teste. de his pli. li. vi

Amiclae laconie ciuitas In eanati sunt castor & polux fratres gemini. que fuit a serpentibus deleta.

Amielios similiter a muribus fugatos de utroque pli. li. viii. c. xxix

Amamomum herba flagrantis odoris virgil. buccol. vulgo nascitur amomum de quo pli.

Ambusta sunt adustiones & adusta hermolaus in castigatione. plinii

Amphora nomen mensure maxime liquidæ. s. octuaginta octo vini librarum. hermolaus festum allegans. frater iocundus dixit michi quod continet quantum vas pedale ex omni dimensione. et quadratus. Vrna dimidium est amphore: ut idem dixit.

Anaranthus flos purpureus spicatus. non marcescit facilliter: atque ubi flores aruerunt: madefactus reuiuiscit diascorides. de quo plinius libro vicesimo primo.

Aminon grecum est quod a latinis arena dicitur. Cum siquidem per arenas libie liber pater deuicta iam per eum india cum exercitu procederet: ibique siti flagraret a ioue tanquam a patre auxilium petiit. Tunc illi occurrisse dicitur aries: qui exercitum in fontem perduxit liquidum Liber existimans fuisse iquem edificauit in huius admirationis memoriam sumptuosum templum quod iouis amonis nuncupauit ob arenam in qua tanti periculi refugium inuevit ait lucanus. de quo pli. lib. vi. ca. xxviii. & alibi.

Amphictiona fuit publicum grecie consilium: ut ait cicero in rethoricis. Constabat autem id consilium siue conuentus ex septem grecie ciuitatibus precipuis: de quo amplius strabo lib. ix. Sic notatum est ab amphictione heleni filio qui id consilium instituit. Ibique leges ordinauit quas amphictionicas vocarunt quibus ciuitates ad concordiam inuitabantur. de quo pli. lib. vii. inquit. grammatica apolodorus enituit cui amphictionis grecie honorem habuerunt.

Ammonicatum gummi seu lachrimis ex arboribus manans: quod sunt circa predictum amonis templum de quo pli. lib. xii. vide armoniacum.

Ambitio in animo est honores et laudem preter modum cupiente.

Ambitus est in exteriori actu eius qui non propria virtute confidit.

sed precibus aut muneribus honorē aut beneficium assequi nitē
hec a verbo pueniunt quod significat circuire concludere, noni⁹
Ambire etiam est blanditiis circūuenire, virgil. in eneid. Quo
nunc reginā ambire furētē audeat affatu, nonius.

Amputata, i. circūputata, festus dicit de an quod est circum.

Amphimala q̄ vtrāq̄ parte sint villosa. Nam ex altera tantum
partevillosus heteromalon vocabant et mallogen, hermol, in casti
gatione pliniana.

Amuletum, Amula vas quod religionis & expiādoiū malorū gra
tia gestatur, dictū a molliendis periculis, Ait simpōtinus sup mar
tialem, pl. ait. Infantibus alligatur succinū amuleti gratia, & lib,
xxviii, ca. iiii, Inter amuleta est edite quēq̄ vrine expuere, & libro
xxx, ca. iiii, amuletum esse magis dicūt domus totius.

Ametistus lapis coloris purpurei, Isidorus de quo pl. lib. xxxvii.
Amomū dicit seruius q̄ est flos assirius in buccol, quod plinio dis
sonat qui lib. xii, numerat amomū inter arbores peregrinas, dicit
q̄ ferre yuas.

Amurca fex olei, de q̄ plinius multas dat vtilitates lib. xv, ca. viii.
Iunianus dicit q̄ sordes olei que sequūtur vocari debēt: nō, amur
ca que solum dicitur de sordibus que precedunt.

Ambra res aromatica et cordialis que ex mari elicit aliqui dicūt
esse sparma ceti piscis maximi, Auicenna lib. de viribus cordis di
cit q̄ confortat cor.

Amphimerinos febris quedam est, hermol, in castigatione plinii
vide Effimera.

A. ante. m.

Annorum vsus quo tempore cepit lib. xxxiii, cap.

Annulus anivntus, dicim⁹ enim annulus puer, puella annicu
la, Iumētū anniculū: nec solum de aialibus dicit sed etiam de in
aiais: vt vinū anniculū Laurentius valla.

Annuus quod singulis euenit annis, vt reditus. Centum aureorū,
quod quidem annuetsariū dicūt, quēadmodū quotidianū quod
quotidie euenit. Sed minus pprie dicit quod pannū sit: vt meum
opus est annuū id est anni spacio elaboratū, quēadmodū dicerem⁹
opus diurnum quod vna die: et nocturnum quod nocte vna elabo
ratum Laurentius valla.

Annus, vt tradit macrobius in saturnaliis a circuitu temporis di
ctus est, veteres enī ponebant an pro circū: vt ambire p̄ circuire.

Veterum scripta miranda sunt in annorum assignatione. Cū plato
dicat in thimeo codices in egipto legisse ab ānis, xx. milibus scri

ptos de quo plinius differit lib. vii. ca. xlviii.

Androgynes qui vir est & scia; Tortel; vide hermophroditus;

Anubis lingua egyptiaca canis est, in cuius forma mercurius colebatur facit in genituo anubidis, festus ait, de quo pli, lib. xxxiii. cap. ix. Sed festo non displiceat non habet in genituo anubidis. sed anubis, patet in eo capitulo. Tingit inquit non celat argentus egyptus ut in vasis anubem suum spectet.

Anates aues aquatice, vide mergi.

Anisum semen dulce aromaticum feniculo simile ventosas pelles vulgare est, de quo pli, lib. xix. & lib. xx.

Animalium varie proprietates quo pacto aristoteli; Innotuerint: ut copiosum librus; de animalibus componeret habes libro septimo capitulo decimo sexto.

Animalium minimorum tanta est admiratio: ut maximorum libro xi. capitulo. ii.

Animalium partes earumque varie dispositiones libro undecimo, capitulo, xxxvii.

Adragne grece portulaca latine. Siluatic?. de quo plinius libro vicesimo, capitulo, xx.

Anetum herba est que cum suo semine simillima feniculo est sua uissimi odoris, virgil; buccol; Et florem bene oletis aneti, de eo pli lib. xx, capitulo, xviii.

Anguis vocabulum est omnium serpentiū generi comune. Isido. quia angulosus sit nunq rectus. Precipue sunt aquarum serpentes. Virgilius secundo eneid. Immensisq; orbibus angues; incubunt pelago Inde anguila que est angui similis.

Antimonium corpus metallicum ferro simile minus durum: quia teri potest, pli, de eo lib. xxxiii. & xxxiiii.

Antera semen rose aut lanugo eius, Siluat.

Antipodes sunt in contrarium situm terre habitantes, de quibus pli, lib. ii. ca. lxviii.

Antidorum medicina aduersus expectatam egritudinem preueniens, pli, lib. xxiii. componit antidotum mitridatis regis quo tota vita preseruatus est a veneno & peste cum tamen multi id in eius temptassent, ait iustinus in epithomate. Aliaq; multa antidota ab egritudinibus preseruantia libro, xx, capitulo, xxiii. et libro, xxiii capitulo, viii. & alibi

Anodina que dolorem vehementem tolerabiliores efficiunt se

renum prestando, Cornelius celsus libro suo quinto capite, xxv. fe
re eodem dicit hermolus, vide apoca.

Androsenium herba hipericon similis, vide hipericon

Anagalis maiorana est arabica, ait Siluaticus, vide maiorana.

Anaphorę scansiones vocantur siue ascensiones signorum ab oriē
ti; circumactu mundi quotidiano factę. Porro cuz non equales sint
vbiq; scansiones; sed ex inclinatione celivaria/nunc maiores/nūc
minores. Mirum non est si nonagesima illa pars anaphorę vitam
alio tractu prorogat; alio diminuit, hec hermol. de quo plinius lib.
vii. ca. xlix. Ad cuius elucidationem facit qđ ab aulo gelio scriptū
est libro tertio, chaldei inquit climatheras appellant; pericula vi
te fortunarūq; hominum; que fieri grauissima dicuntur quolibet se
ptenario. Ideo apparet septimum quenq; annū periculosum; & cri
smo esse id est iudiciale. Chrisis enim a grecis iudicium dicitur.
Genethliaci autem; septenarios aliquos aliis difficiliore putant;
potissimum illi quos terne ebdomade conficiūt: eosq; maxime pu
tant; obseruandos; scilicet vigesimum primum, Quadagesimum se
cundum. Et sexagesimum tertium. Postremo octuagesimum quar
tum. In quo Sthascas vite terminum defixit. Aliqui eorum vnum
ex his difficillimum annum scilicet quinquagesimum vno minus
quem complēt anni septies septem; qui sunt quadrati numeri; qui
potentissimi habentur. Alii; periculosissimum dicunt annum sexa
gesimum tertium; qui ex septenario et nouenario permixtus est.

Quod approbans Gelius libro decimo quarto dicens, Annum sex
agesimum tertium vite nostre; annum cuz periculo et clade aliqua
euenire senioribus fere omnibus. Quod augustus cesar in epistola
ad Caiū, nepotē satis expressit his verbis. Nam vt vides climatera
cōem seniorum omnium; tertium et sexagesimum annum euasim?
de quo pli. lib. vii. ca. xlix.

Anagalida est id quod achorus aliqui scribunt acheron, vide acho
rus, de quo pli. li. xxv. ca. xi.

Anquirere circum querere. Sic anquisitio, hermol. in castigati. pli.
festum pompe, allegans

Angina latina est morbi dictio quam greci sinanchen rubor est fa
ciei. Simpont. super martialem. Plin. dat aduersus eam remedium
libro vicesimo quarto capitulo decimo tertio, et libro tricesimo octa
uo, capitulo quarto. Et multis aliis. Cornel. tamen Simpontino re
pugnat qui in faucibus assignat ille in facie. Cornelio concordat
festus qui dicit anginam esse squinantiam et faucium dolorem

Anciades snnt id quod consile Hermol. in castig. pli.

Bi
CE

CE

1

10

1

1

1

Apes dicunt quia sine pedibus nascantur. virgil. quarto georg.
Trunca pedū priō: vel quia pedibus tenentes seinuicem: pēdere
soleant. virgil. Ibidem ille pedibus connexe ad limina pendūt. de
quibus pli. tractat lib. xi. multis caplis & lib. xxi. ca. xii.

Apibus mella eximētes ne pungantur. lib. xxx. ca. vi. ne etiam ves-
spe puncturis venenosis inficantur. vide vespe

Apoplexia vide atoniti.

Apostema tumor membro nociuus Siluat.

Apprimēdo fortiter siue stricte iungendo. pli. lib. viii. ca. xxxvi.

Appelles phūs & pictor eximius de quo lib. xxxv. ca. ix.

Aquilarum multa genera siue species assignat lib. x. ca. iii.

Aquilo ventus est a vehementi volatu dictus instar aquile festus.
de quo pli. li. ii. & aliis per multa capitula.

Aquitani populi qui a pireneis mōtibus versus septentrionem vs-
q; ad garunnam fluuium secundum cesaris diuisionē. Strabo alia
qui extendunt vsq; ad fluuium ligerim. pli. lib. iii. & iiii.

Aquarum nature varie hñtur lib. xxxi. ca. ii. & iii.

Aquarum multe medicine ibi.

Aquarum bonarum et malarum signa ibi.

Aquarū spume & spisse viriditates & reumata quā medicine vim
habeant ibi.

A. ante. R.

Arabia secundum ptolomei doctrinam duplex est. Vna iudeaz ab
egipto distinguens in parte asie q̄ ad affricā vergit. Alia in india
inter tigrim & eufratem: q̄ felix dicit̄ auro optimo abūdans: vt ex
psalmis colligit̄. Dabitur ei de auro arabie: cuius est pars sabba re-
gio thure abundans p̄cipuo. Iuuenal. Et thure sabeo. habet duas
estates et duas hyemes & vmbras frequentes ad meridiem. Cū ce-
tere regiones vmbras habeant septentrionales. Lucanus. Ignotū
vobis arabes venistis in orbem. Vmbras mirati nemorum non ire
sinistras. de quo pli. lib. vi. ca. xxx. Silē. eodem libro. ca. xxii. de ta-
probane insula. Itē de arabia et eius preciosis habes lib. xii. c. xix.
Argenteus pondus est vide talentum.

Ardea auis alte adeo volans vt visum fallat vel fugiat. Virgilius.
Atq; altam superuolat ardea nubes. Aristoteles Multas ardee spe-
cies assignat de quo plinius libro decimo capitulo. lxxiiii.

Ardea etiam ciuitas est in mauritania rutulorū colonia super lau-
rentum: stadiis septuaginta a mari distans strabo

Armoniacum gummi est plante siluestris galbano similis a cuius
radice vulnerata egreditur lacrimus qui fit gummy. diascor. Et

etiam sal aurifabrorum. Sed absq; salis addito gummy est aurifa
bri siquidem sal armonicum nominant

Argemoma herba nota que ferraria minor dicitur similis est agre
sti papaueri; sed discernitur; quia caput superius latius habet et se
rius floret; estq; illi flos croceus, radix emitit croceum succum
Nascitur in campis et iuxta Sepes siluaticus, de qua plinius libro
vicesimosexto, capitulo yndecimo.

Arctissus lacus est grauit pondera sustinens nec immerguntur stra
bo de situ orbis hermolaus corrigit arctissa, de quo plinius libro
secundo, capitulo sexto.

Armus scapula bestiarum est, plinius libro octauo, capitulo, xlix.

Armis inquit q; vilosissimis.

Armilinus vide brachiale.

Architectum edificium est. Inuenitur etiam pro architectore, vtro
q; accipitur modo libro decimosexto, capitulo quadragesimo se
cundo. Est autem architector qui precipit opus deq; eo ordinat.
Ab architecton grece q; est magister operis latine

Articulorum morbis medetur plinius libro vicesimosexto, capi
tulo, xii. & xiii.

Arboracea genus raphani inquit diasco. Isido, dicit q; est lapsa
na de qua plinius libro, xx.

Argeimonia vide agrimonia

Anes vide veruex.

Argenia egri oculi quam greci irim dicunt latini albuginem. Sima
pontinus in marcialem. De quo plinius libro vicesimooctauo, ca
pitulo octauo. Et libro trigesimo tertio, capitulo quinto, hermola
us castigat argemon quod argemon differt a lenconiate; hoc est al
bugine; quia argemon vlcus est eius orbis qui vocatur Iris id est
arcus celestis in oculo extra rubeus; intra candidum. Albugo cica
trix est oculorum altiuscula: sicut vtrq; in summo nubecula didia
mus tamen argemon dicebat idem esse q; lenconia, verba sunt her
molai in finali castigationum epistola.

Argena argenti spuma per candina, hermolaus in castigat. plia
nians,

Arundinetum arundinum multitudo vel locus in quo arundines
abundant. De quo plinius libro decimosexto, capitulo trigesimo
septimo. Et libro decimoseptimo, capitulo vicesimo.

Arturus stellaverfus septentrionem. oritur autumni tempore. pri-
die ydus septembris. occidit in ydus mayas. De qua plinius libro
secundo. capitulo vndecimo. et capitulo decimo octavo. et libro. xi
capitulo. xvi. et libro. viii. capitulo. xlvii.

Arua campi culti et seminati. quod deducitur nomen ab aro aras.
Varro de re rustica. Generaliorem habet ager significationem siue
aretur aut feratur siue non. Omnes enim rusticas comprehendit
possessiones qualia sunt salicta/vineta/pascua. vide ager.

Area. vide ager

Artemisia herba que nomen vsurpauit a nomine regine artemisie
que multas eius herbevires docuit de quibus habes libro vicesimo.
sexto. capitulo decimo sexto.

Armilini. vide brachiale.

Arbustum. Seruius in bucco. dicit locum esse in quo multe sunt ar-
bores. in quo videtur errare: quia silua arbustum non nominatur.
Sed vbi sunt arbores plantate. Docet enim columela quemadmo-
dum arbustum sit faciendum

Arte picture olim instruebantur iuvenes tanq̃ artibus ceteris libera-
libus libro. xxxv. ca. ix.

Ariscaltea idem quod althea sic vocata ab excellentia virtutis. Sil-
uat. vide althea.

Argentiviui naturam habes libro tricesimo tertio. capitulo sexto.

Arteriarum officium li. xi. ca. xxxvii.

Aromata omnia odorifera dicta: quia aris imponebantur ad cul-
tum diuinum. Siluat. Marcilius ficinus libro de vita longa dicit ea
omnia habere stipticam et acutam qualitatem. de quibus pli. pluri-
mis libris et capitulis

Arnoglossa. plantago est: ait discorides. de qua plinius libro vice-
simosexto. capitulo duodecimo. Siluat. dicit q̃ est lingua arietis
latine.

Aristologia herba que duplici figura consistit longa et rotunda. p-
diascor. Aliqui libri habent aristolochia. de qua plinius libro vice-
simosexto. capitulo duodecimo.

Axilus quod a grecis dicitur gargata. ait Siluat. vide acinus

Arista spica est. Spica tamē proprie dicitur ante maturitatem. a spe-
futuri fructus. Arista vero quando arida est et matura. Serui⁹ in
georgicis.

Arctosyrsa, inde arcticus polus. Assignant astrologi vrsam duplicem maiorem et minorem. Sunt autem vrsae ex septem stellis quae septentriones quasi septem boues a grecis dicuntur quia tarde mouentur. De quo plin. lib. ii.

Arcere prohibere, festus, Plin. lib. xv. ca. xvi. austros specularibus accere.

A ante S

Aspergo asperginis, odor est edificii clausi et quod perflatum non habet; quod odoris genus imperita plebs rheumaticus appellat. Hermolaus in castigationibus. De quo plinius li. xxi. ca. xix.

As assis, vide talentum magnum

Asphaltum lapis creta nigra siluat. Serapion vero dicit quod est bitumen Hermolaus in castigationibus quod est monopolium quod vix credo Vide monopolium

Asparagus herba cuius radix esui apta diuretica est; nec bene digeritur, ait Galienus, lib. simpli. De quo plin. li. xix. ca. viii.

Asinum consulere, li. xxviii. ca. x.

Afarum ex isidoro herba est floribus casiae similis iuxta radices purpureis in quo semen continetur vis simile parvis. Siluaticus siluestrem nardum appellat. De quo plin. li. xii. ca. xiii.

Asterion, herba nocte lucens. Galienus, simpli. pharmacorum dicit quod a quibusdam dicitur bubonium; quia bubones sanat

As assis est quicquid diuidi potest in partes equales. Et est generale nomen. Qua ratione as libra vocatur; quia diuidi potest in duodecim uncias et in partes quattuor equales & in tres veteres equide; duodecim. duntaxat uncias libe assignabant. Quo ritu medici libravuntur, vide talentum

Assulaytitur vitruuius pro fragmentis quae marmorarii ex operibus denciunt; sciros a grecis appellatur. E ligno autem schidia Idem auctor appellat sicut epichidion pro cuneo, id quoque a grecis tractum Hermolaus in castigationibus pliniani. De quo plin. li. xii. ca. xxiii Asturcones sunt equi minores. Hermolaus in castigationibus pliniani.

Afa gummy est; quedam est asa fetida quae provenit ex herba vehementis igneitis quae etiam alio nomine vocatur lasar. Siluat.

Ascalonia cepis genus; dicta inquit isidorus ab urbe palestinae quae ascalon dicitur; unde primo aduecta est. De qua plin. li. xix.

Asma pulmonis egritudo. Asmaticus qui ea grauat. De remediis eius plin. xx. li. ca. xxi. et aliis locis. vide suspiriosi, et orpthonici

A ante T

Athelete luctatores pugnatōres & qui longis sunt itineribus assue-
ti. Pli. lib. xi. ca. liii. Et lib. xxiii. ca. viii.

Athlas mons in occidente scilicet in mauritania ab athlante vetu-
sto mauritanie rege nominatus ad meridiem situs. mons est rotū-
dus tante altitudinis: vt summitas videri non possit: quia nubibus
semper nedum hyeme: sed estate tegitur. Ab incolis columna cre-
ditur celum sustinens. Ideo poete fingunt esse gigantem celū hu-
mero gestantem. Quod videbis in eneid. de quo plinius libro. v.
ca. p. Et libro. xxi.

Athlantes populi athlantis montis accole. dicitur etiam mare ath-
lanticum. Tortellius. de his pli. li. v. ca. p.

Attoniti sunt quorū corpus & mens stupet fit interdum ictu fulmi-
nis interdū morbo. Appoplexiā greci vocāt. Cornelius. celsus li-
bro suo tertio capit. xxvi.

Attramentū triplex est nū dicit vitriolum quod ad viride accedit
colorem. Sed simpliciter positum de nigro intelligitur. Ab atos
grece quod est nigrum. Siluat. De quo pli. li. xxv. ca. vi. Itē li. xx. di-
cit pli. verrucas ocymo colli cū ceramento sutorio. hermolaus cor-
rigit atramento. dicit autem q̄ atramentū sutoriū est calchātū

Atropos grece vocāt cōualescentiā ab egritudine maxime pulmo-
nis et anhelitus. Siluat. de quo pli. li. xxviii. ca. ix.

Atrogenis herba ramis iuniperi similis foliis & semine. succ⁹ eius
lacteus nascit in crete insulis. Siluat.

A ante V

Auis que oua parit et habet plumas volucris. autem generaliore
habet enim significationem. Est enim quecunq; volat. vespertilio
autem volucris est non auis. cum nec pennas habeat: nec oua pa-
riat. Etiam musce volucres sunt que volāt. de his lib. x. & xi.

Aura flatus vel spiramen. virg. enei. At puer ascanius superat & ve-
scitur aura

Auscera sunt que ad stipticum declināt. Siluat. Idem dicit marci-
ficinus. vide stipticū.

Aureus pond⁹ dragme vnus et semis. vide talentū

Auariū locus in quo multe aues hominū industria nutriende clau-
duntur. Virgilius georgic. libro secundo. Sanguineis inculta ru-
bent auaria baccis. Seruius dicit q̄ auaria sunt secreta nemora
que aues frequentant. prima tamen significatio magis plinio con-
sonat. Et etiam varroni libro de re rustica. De quo plinius libro.
xvii. capitulo. ix.

Auena cū plura significat ad propositum presens viciū est fru-
gum. virgili. Infelix lolium et steriles nascuntur auene. vide mora

bi frugum

Auctio est augmentatio rerum per mercaturam.

Auctionarius qui res emit vili precio. vt carius vendat. Plinius lib.
xviii. capitulo. xii. Auctionibus adhiberi fabam lucrosam putant.
Simpontinus in marcialem q̄ auctio venditio est in publico pl^o q̄
ferenti. Quod parum plinio concordat: quia sic vendi fabe non
solent.

Auctoratus est miles ad periculum et mortem conductus: si casus fe-
rat. Exauctorati qui rationabili causa militie sacramento soluuntur.
Resignati vero sunt milites quibus ob delictum adimitur stipendi-
um. hermolaut. de quo pli. li. xxxvi. In mentione theatri versatilis.
Sed apparet ex pli. lib. xiiii. quod non solum de militibus. auctora-
ti dicuntur: sed etiam de agricolis. Sic enim scribit ab auctorato vin-
demitore rogū et tumultum excipi. Cuius sensus ab intelligentib^{us}
assignatur: si vindemitor operam suam locasset in altas vitet que ad
summum altaru arboru cacumen ascendunt. si inde cadens moria-
tur: vltra constituta mercedem illud quoq̄ mereri: vt funeris impē-
sam dominus exoluat.

Aues pictura decepte. li. xxxv. ca. ix.

Auium cantus immoderatos pictura compescere li. eodē. ca. x

Auster meridionalis ventus. qui grece nothos nominatur quonias
est nebulosus atq̄ humectus. nothus enim grece humor nomina-
tur. Aulus gelius. De quo plinius libro secundo. Et libro decimo-
quinto. capitulo. decimosexto. dicit austrum aduersari fluctibus sen-
uandis.

Auium amicitie et inimicitie libro decimo. ca. lxxiiii.

Aura multas significationes habet: que ad naturalia pertinent. Au-
ra ventus est. Virgilius in georgicis. Per ramos aura refulsit. noni^{us}.
Aura splendor. hinc aurum dictum a splendore qui metallo inest.
Seruius. Aura fauor. Et aurarii sunt fautores. Virgilius sexto enei-
dos. Nunc quoq̄ iam nimium gaudens popularibus auris Aura. i.
vita. virgilius. At puer ascanius superat et vscitur aura.

Auis restrictiorem habet significationem q̄ volucris. volucris siqui-
dem est omne animal volans siue pennas habeat siue non. vt locu-
ste apes vesp̄e absq̄ pennis volant. Aues autem solum dicuntur que
pennas habent ouaq̄ generant. De quibus plinius libro quarto
per totum. Volucris etiam adiectiue capitur: sed parum ad proposi-
tum plinianum.

Aurum remedia habes libro vicesimonono, capite, quinto. Et libro, xxxiii, capitulo, iiii.

Auri multiplex vsus multeq; eius virtutes habentur libro trigesimo tercio, capitulo, ii.

Auri inuentendi ratio & industria eodem libro capitulo, iiii.

Auri extractio ab antris pfundis libro, ix, capitulo, xxv.

Aurifodina locus mineralis in quo effoditur aurum de quo plini^o libro, xxxiii, capitulo, iiii, & alibi.

A ante x

Axungia pinguedo maxime porci, dicitur ab vnctione inquit papias. Alii q; ab axe; quia ea maxie pinguedine, rotarum axes vnguntur. de quo plinius libro vicesimo octauo, capitulo nono. Nota q; multa nomina per æ diptongon a quibusdam scribuntur; que alii per e simplicem vocalem incipiunt. Ea siquidem in noim per e incipientium ordine reperies

Axis plures habet significationes. Est enim pars celi, & stipes circa quem rota vertitur, & tabula sectilis, festus, de quo pli, lib, ii.

Axes vnde coaxacio & cantabulatio. Nam asseres auctore vitruvio tabule non sunt; sed crassior materia & angusta in modum paruettrabis ab assidendo parietibus atq; tignis appellati. Quibusdã coaxatio non per, x, sed per, ii, videtur scribendum quemadmodũ assamenta & assule, hermolai, verba in castigationibus plinianis, de quo plinius tangit libro, xxxvi, ca, xxv.

Axinomancia id est per securas dolabellasq; facta diuinatio capite, xix. Sicut catopromantia diuinatio est per specula, cum pueri preligatis oculis incantando ventura respicere putantur. Quod ludibrium adhuc a quibusdam seruari dicitur

De littera B, ante A

Bactria regio est circa assiriam cui^o populi bactriani appellati. Scetius, bactrius fluuius circa assiriam a cuius nomine bactria regio & bactriani populi, herodotus.

Bacca fructus paruus vt oliue lauri & similium, ponitur etiam p fructibus arborum siluestrium, Siluat. Iuuenalis hausit auentini bacc nutrita sabina, scribi debet sine aspiratione

Baccula parua bacca, de quo plinius lib, xv, & xvi, laurentius val-la dicit q; inter acinos & baccas differentia est q; acini inter fruct^o, munitiores densius nascantur vt vue grana edere sambuci.

Bacce vero dispersius & rarius; vt fructus lauri oliue. Supra hec en
c ii

tem pomum dicitur. vt cerasum/prunum/mespilum/nuces/castaneae. vide pomum.

Bactar arbor radice odorata quam nonnulla nardum rusticam appellant falso. tamen creditur valere contra fastinationes. virgilius. buccol. Baccare frötem cingit. ne vati noceat mala lingua futuro de hac pli. lib. xxv. ca. viii.

Baccael grece latine lupula. herba que vulgo panis cuculi dicitur saporis acetosi. Siluat.

Balaustia flos mali granati. Serap.

Baiocassi populi gallie baiocensis. oppidi in normania gallice. baieux. Iunianus. de quo pli.

Balbutire est cum quadam hesitatione & confusione trepide vocem emittere. Nonius. Pli. li. x. ca. xxxi. hyeme balbutit.

Babilon vrbs in asie regione. condita a semiramide assiciorum regina. Ouidius in methamorpho. Altam coctilibus muris cinxisse. Semiramis urbem. vide semiramis. de hoc pli. lib. vi.

Balanus vocatur id genus alui subducende quod clisteris loco subditur. hermol. in castiga. pli.

Balii equi generosi. hermol. in castig. pli.

Balsamus est arbor. balsamum est gummy ab ea nascentis arbore. xilobalsamum eius arboris lignum est. Carpobalsamum fructus. Sophisticatur autem sepe ex fructu: scilicet carpobalsamo & terebentina: aliisq; fraudibus. Diascor. de quo plinius li. xii. ca. xxvi. Et libro. xvi. ca. xxxiii. vide opobalsamum.

Baleares insule primo gymnesie dicte sunt post a grecis occupate. baleares dicte: quia lapidibus funda rotante aduersarios summoauerint. Strabo de situ orbis. Sunt in hispanico mari. vbi funda primum inuenta. ita vt matres non sinerent filios edere nisi funda primum pane aut cibum alium percussissent. vegecius.

Baccus fuit iouis filius. de quo multa ovidius in. iii. methamorp.

Ayerbo greco deriuatur quod insanire significat. Illi a poetis cornutum caput fingitur: quia vini nimio vsu truces fiunt homines.

Ait varro de origine lingue latine. vnde sapho poetissa Accedant capiti cornua bacchus eris. Inuenitur se muliebri veste. ornasse.

Quod ad moralem sensum reducit bocatius libro de genealogia deos: quia in expeditioe aduersus indos vsus sit bellatricibus feminis. Pli. de eo lib. vii.

Basiliscus a grecis serpens vocatur: qui a latinis dicitur regulus: quia sit rex serpētum & venenosorum. Ait isidorus. Auicenna dicitur ideo quia caput habet coronatum. Alii siquidem serpentes eius;

fugiunt. Et aues superuolantes visu interficit
 Batus herbe genus, festus pompeius.
 Barba iouis, vide vermicularis, et grassula.
 Balias color est ab euripide videtur accipi provario, quidam p spa
 dice capiunt, hoc est palmeo qualis equorum apud maronem, nam
 et baius vulgo dicitur is color qui sunt in spadices hoc ē palmaris
 cum suo fructu, Termites greci vocāt, hermol, in castig. pli.
 Barbaston, Diascor dicit q̄ est id quod stomos pro quib⁹ vide, Ta
 psus barbatus.
 Bdelium arbor nigra oleæ magnitudine apud bactrianos nomina
 tissima, Tortel, de qua pli.
 Bene id est multum, Tereñ, in andria, bene celatum amorem faci
 le cerneret, hic sermo in gallia parisiensi & rothomagensi visitatus
 caro hec bene cocta, i. multum cocta.
 Bedegar spina alba siue eius fructus qui restrictius est Serap.
 Brberis species rubi vel eius fructus qui est parvus rubeus oblon
 gus a cerosus frigidus et ficcus, diascor.
 Belona inquit hermolaus est piscis quem nos acum et aciculam di
 cimus.
 Betonica herba calida et sicca folia ferre in modum habens q̄ den
 tatavt folia quercus aut hierobotani, de qua plinius mira tradit li
 bro. xxv. capitulo. viii.
 Bdelium arbor nigra est magnitudine oleæ, Siluat. Aliquando ca
 pitur pro gummy ab ipsa arbore manante, de his pli. lib. xii. c. xxii
 Betica regio in hispania ad occidentem a fluuio eius magno qui
 bethis dicitur nominata, Ab accolis turdetana dicitur, Extenditur
 vsq; ad columnam herculis que in europa est Strabo, vide Gades.
 de betica plinius libro tertio, capitulo secundo et tertio.
 Betulus hispanie fluuius cuius aqua est ad ferri temperamentum
 aptissima, Strabo.
 Bibliotheca librorum repositorium festus, greci enim biblis librū
 vocant, Eam athenis primus instituit ad publicam utilitatem, Piss
 tratus rex, quam postmodum athenieñ auxerunt, A. t gelius de no
 tibus actis, De quo pli. lib. xxxv. ca. ii.
 Bistorta herba similis penthaphili: nisi q̄ penthaphilon quinq;
 bision a septem habet folia, hec cōsolida dicitur, Siluaticus, A gre
 cis nominatur eptaphilon.
 Biscultus id significat quod in duas partes diuisus, Plinius libro
 decimo, capitulo primo et sexagesimo tertio, Que animalia solida
 habent yngulas singulos partunt, que biscultas geminos.

Bilis id apud latinos significat. quod apud grecos colera. ait mar-
cilius ficinus. Plinius libro. xx. capitulo quarto. Iuuenalis. hinc sto-
macho bilis rasanus siluestris bilem detrahit. Et libro tricésimo
primo. capitulo. sexto. ait ad purganda corpora bilemque atram id
est coleram nigram.

Bipalium instrumentum ferreum genus ligonis vulgare in italia no-
men. ait frater iocundus vir multe doctrine. de quo plinius. xiiii. &
multis libris sequen.

Bimatus. vide Trimatus.

Bigenera dicuntur animalia ex diuerso genere nata. vt leopardus
ex leone et panthera. Cicur ex apro et strophia domestica. festus.

Gabriel in gerento conia ad innoceñ. Papam vni scribit Cicuris.
de his pli. lib. vii. & viii.

Bonus bonum id est plenum pingue. Terenrius in eunucho. tam
si bona est natura facit curatura iuncea.

Bolis iaculum est ad cuius similitudinem faces ignee quandoque
boli devocantur Simpointinus super marcialem. de quo plinius vo-
lumine secundo

Bolismus appetitus immensus qui quandoque peregrinantes inua-
dit. maxime cum incedunt pervias frigidas aut niuosas. Inuadit
quoque a longa egritudine exinanitos. caninus dicitur appetitus
a medicis. Constanti.

Bombinatio est sonus apum. festus.

Bombus a quo eximendorum fauorum signum sumitur & coniec-
tura. varro. Pli. lib. vndecimo. vide fauus.

Boues vt toto anno valeant. habes lib. xxx. ca. vi.

Boum naturam & educationem habes li. vii.

Boreas grece latine aquilo dicitur. plinius libro. xviii. capitulo.
xxxiiii. vide aquilo.

Boletus fungi species ceteris esui melior. Iuuenalis: Ancipites
fungi dant familie; boleti domino. de his plinius libro. xxii. ca.
xix. vide fungus.

Bolus species quedam terre armene que est ad rubedinem patulus
declinans. a medicis dicitur bolus armenicus. Inuenitur etiam
apud medicos pro frusto alicuius medicine; quod integrum os in-
greditur et deglutitur. Siluat.

Bombex vermis qui fila sericea texit siue componit ad vestes mole-
les et delicatas. ait Isidorus. de quo plini. li. xi.

Bothrus. vide ambrosia

Borith grec e latine saponaria vel herba fullonum. Iheremias. Si multiplicaueris tibi herbam borith & laueris te nitro Ex quo intellege q̄ valet ad mundificandum. plinius dicit herbam esse coctā. Botrus id quod racemus dicit Tortelius.

Brassica. aliqui scribunt bracica grece. Caulis siue olus latine. Ma cer libro de viribus herbarum. Caulis romana grecorum bracica li gua. de quo plinius libro decimonono. Et libro. xx. capitulo. ix. & aliis multis locis. Caulis tamen pprie aliud significat. vide caulis Bromus est viciū in frugibus & leguminibus. vide vocabulum morbus.

Brancha vrsina. herba magnis foliis: vt olus sed incisa. In cui⁹ me dio oritur stipes. In capite sunt multi flores spinosi. Siluaticus.

Brochi dicuntur dentes prominentes. Ait nonius plinius lib. viii. capitulo. xlii. brochitate dentium senectus in equis. At hermol. vult corrigere bruncus brunci.

Brachiale ornamentum brachii: vt ab armo armila. ab armilis ar milini vocatur. Mures alpiū et septentrionis quorum est. candor eximius: quia ipsorum murium pellibus manice armile modo tes gebantur. Gallico sermone hermines. De hoc plinius libro octauo capitulo. vii.

Bruma inepta gramaticorum ampliatiōe capiunt pro tota hyeme Est tamen proprie dies vna: scilicet solsticii hyemalis a greca dicti one que breue significat. Est enim dies breuissimus. Plinius libro secundo. capitulo. xlii. Floret ipso brumali die arentis herba pule gii. vide solstitialis

Bractea tenuis auri lamina aut alterius metalli Simponi. sup mar tialem. Plinius de hoc libro trigesimo. capitulo sexto. Vbi docet metalla inaurare. Q̄ tenuis esse debeat patet ex virgil. vi. eneidos Ieni crepitabat bractea vento. Que tñ hoc a lamina differt que est aliquanto crassior et spissior. Fit autem ex quolibet metallo. Tor telius.

Brutus bruta brutum adiectiue id est ebes obtusum. Nonius lucili⁹ libro quarto. Contractis in se partibus obrutescat. Bruta id est sine sensu tarda et stolidi. horatius libro carminum. Quo bruta tellus & vaga flumina. Non ignoras quid brutum substantiē significet.

B ante V

Budestin herba que a grecis laudatur in cibo eam. Siluaticus dicit coriandrum vide coriandī.

Bulbus id quod cepa. Cuius multe sunt species secundum diasco-
Quod ex Plinio patet lib. xi. & multis locis. Isidorus dicit q̄ bula
bi id est volui sunt appellati eo quod sunt volubiles & rotondi. Et
q̄ omnis radix tunicata bulbus appellatur.

Bupluron herba que in grecia nascitur. de qua plini⁹ agit inter her-
bas sponte nascentes.

Bubulus bubulum a boue dicitur. dici⁹ enim caro bubula. Eo vo-
cabulo plinius frequenter vititur: vt libro. xi. ca. xx. Mortuis apibus
eas ventre bubulo reparari.

Bullans bullantis. bulla est aque rotunda inflatio. pli. lib. xxviii.

Mala bullantis et crasse vrine signa. Bulla etiam erat insigne pue-
rorum pretextatorum: vt significaret eam etatem regendam altea-
rius consilio. dicta a bullin grece quod est consilium latine. festus
pompeius. Sed hec significatio non est ad propositum naturale.

Bubones abscessus circa ignem siue inflationes nam inguina ipsa
vocant greci bubones. Ille autem inflationes inguinarie appellan-
tur. hermolaus.

Bux⁹ arbor est parua. solida semper virens fractu facilis. Semen fe-
rens amarum. Buxum eius arboris lignum quod durissimum est.

Buxosum buxo simile. plinius libro. xii. ca. xxvi. lignum balsami
optimum est quod buxosum & odoratissimum.

Bucefalus vocatus est equus Alexandri magni propter quandam
bubali capitis similitudinem. festus. De eo plinius libro octauo. ca-
pitulo quadagesimo secundo.

Bura pars aratri posterior decurua. varro de re rustica lib. primo.
Sepe fracta bura relinquunt vomeres in aruo. virgilius georgicon
libro primo. burim dicit. ait nonius. virgilius ibi. Continua in sila-
uis magna inflexa domatur in burim. de quo pli. li. xvi.

De littera C ante A

Cadiuum est quod per se cadit absq̄ auulsione aut violentia.

Cadiua poma que non manu anulsa: sed que sponte cadunt. Cadi-
ua similiter folia. libro decimo quinto. capitulo decimo sexto. Et ca-
pitulo decimo septimo. Plinius ait. Cetera mala folus ficulneis pre-
terq̄ cadiuis.

Caries putredo lignorum puluerulenta et vernuculosa. De cuius
virtute pli. lib. xvi. ca. lviii.

Calamentum vide menta.

Cadurci populi gallie aquitane post petrocorios iuxta mobrigas

in aëternis. Strabo de situ orbis.

Caper vide veruex.

Cacopromancia. vide aximomanxia.

Capus capi gallus castratus. Simponinus.

Capa aquo venit quod plinius dicit libro de climo quinto. capitulo decimo septimo. poma inquit includuntur capis. Vas est ad recludendū aliqua minuta. Sed marcus varro dicit capis in nominatiuo. Capis inquit et minores capule a capule a capiēdo noīanē q̄ ansate sint. hermol. dicit q̄ potest nomē trahi a calpim greco nomie quod est ansata crathera. De quo pli. lib. xxxvii. ca. ii.

Cara insula in egeo mari. nominata a caro titani filio. Seruius dicit Aristum monitu matris eam insulam primum habitasse. Inde cum dedalo in sardiniam iuisse. Cuius pars subito hiatu cum incolis abscissa est. Tortellius.

Calamitatem agricole dicunt grandinem proprie eo q̄ culmum & calamos comminuat. donatus. Terentius in andria. Nostri fundi calamitas.

Calendix conche genus. festus.

Calculus lapis brevis terre admixt^o dictus: q̄ sine molestia sui breuitate calcetur. Seruius.

Calculam et crocotulam vtrunq̄ a generibus florum: translatus a calca & croco. virgilius buccol. Pinguia luteola pingit vacinia calca. nonius marcellus.

Canopus insula in nilo fluuio egipti in qua alexandervrbem condidit eiusdem nominis ait seruius quinto eneid. & quarto georgicorum in qua significatione capere videtur. Iuuenalis satyra prima. Cum pars iliace plebis cum verna canopi. de quo plinius libro quinto. capitulo nono. Est etiam sidus lucidum et magnum quod cernitur a meridianis populis. De quo libro sexto. capitulo vicesimo secundo. Et libro secundo. capitulo lxxii.

Caleti populi gallie habent a meridie fluuium secanam a septentrione mare. Siti in diocesi rothomagensi. vt ex plinio libro quarto. capitulo decimo octauo. Quibus propinquos dicit lexouios. et velocasses. Nunc vulcassini dicuntur. Caletos etiam nominat libro decimo nono. capitulo primo. Aliqui textus habent galetos: quod idem est quia antiqui latini c. p. g. et e contra communiter scribebant: vt Caius. pro Gaius. Quibus consonant cesaris commentaria.

Cancer piscis. Cancer morbus ex adusta melancolia patus. De vtro q̄ plinius.

Catharrus a grecis dicitur quod a latinis distilatio. Descendit enim
 a verbo greco quod signat id quod defluo. Tortelius. Est enim
 humoris rheumatici distilatio siue descensus. Qui si ad nares reus-
 ma dicitur. Si ad pulmonem pthisis. ad fauces brachon. alias mul-
 tas causat egritudines & varias secundum alia corporis membra su-
 per que cadit. his prestat pli. variis locis remedia
Caluaria locus sepulture publicus hermolaus que dicit grecos vo-
 care poliandria. in castigationibus plinianis
Calix dicit hermolaus operimentum testorum significat apud pli-
 nium libro decimosexto. capitulo septimo. Aliud significat sed non
 ad propositum.
Camedreos grece herba que latine quercula ab aliis Serrata. Nas-
 citur locis alperis. habet folia mente herbe similia maiora tamen
 Siluaticus.
Callis pecorum. via est inter herbas et siluas. Semita vero hominum
 Virgilius ix eneidos. Raro per occultas ducebat semita callis. Ser.
 Cataphilon vide bistorta.
Calendula herba cuius stipites plimos habet ramos. flos aureus si-
 milis bucalinos semina quam plurima ordinatim posita in capitulo
 quodam habentia formam corniculorum. Siluaticus. Aliqui dicunt
 calendulam esse florem omnium mensium
Canopus sidus versus meridiem multo lumine fulgens. de quo lib.
 secundo. Et lib. vi. ca. xxii.
Canis rabidi morsus sanantur libro. xxix. capitulo. iiii. Et libro.
 xxviii. capitulo. x.
Canum natura et mores hominibus propicii. de hoc libro octauo.
 capitulo. quadagesimo.
Canum catuli ad cibum puri lib. xxix. ca. iiii.
Carbunculi morbus in narbone provincia ortum habuit. Et eius
 remedia libro. xxvi. ca. p.
Cathaplasma fit quando herbe cum succo superponunt. Siluaticus.
 de hoc plinius in libris medicinalibus.
Capilli ad usum valent medicine. habetur libro. vicesimo octauo.
 capitulo septimo.
Carnem incorruptam estate seruari posse libro. xx. ca. xx.
Camepitis grece lingua latine. diciturque propter abortus ab aliis
 thus terre. verba sunt plinii lib. xxxiii. ca. vi.
Caloris excessum in itinere remedia libro. xx. ca. xlii.
Calpe insula est versus occasum post gades angusto discreta. freto
 distans a turdetania stadiis octingentis. Strabo.

Canarium augurium siue sacrificium. hermolaus in castigationibus plinianis. De quo plinius ipse libro decimo octauo. capitulo quarto.

Cacapo cium a deuorando: quoniam pillule modo prebeatur a medicis. hermola i verba in castigationibus plinianis.

Calathoides figura est hermolaus de qua libro secundo. capitulo decimo.

Cardiogmon. vide diaphorare ex hermolai sententia.

Camphora gummi frigidum et siccum in tertio gradu. nascitur in insulis sarandinis. Annis maxime quibus multa fulgura: tonitrua et terre motus fiunt: copiosa generatur. Serap.

Camphor arbor camphoram gignens. lignum habet album fragibile. Cuius vmbre pardi insidunt. Eorum timore id gummy colligi nisi certo tempore non potest. Auicenna. lib. ii.

Caluata vinea est vt apud Catonem libro de agricultura in qua quidam demyites sunt per paucos: vt in caluicio capillorum. Nam et greci loca plantis et fruticibus nuda phalacra quasi caluata appellant. hermolaus. de quo pli. lib. xvii.

Carcimonia duricies est cum inflammatione. Cornelii us celsus distinguit tria genera: que omnia morbi sunt

Cancasus mons in oriente versus Sithiam latissimus ita vt multas occupet regiones sermone & moribus differentes. mons est omnium altissimus. ait herodotus. Nam cum nox sit in plano: superioris partis incole solem vident. de quo libro sexto. capitulo vndecimo. et decimo quarto.

Casius mons in siria latitudine minor cancaso. altitudine pene equalis. de quo lib. vi. pli.

Cantabrum fursur tritici. Siluat.

Cautarides bestioe muscarum generis virides. diascor.

Camep dane arbor lauro similis. Siluaticus. Dapnis enim grece laurus est. Came autem infima vocatur laureola. vide ibi.

Caribdis marinum est periculum circa siciliam. Seruius. Causatur aquarum interceptione fluxu aquarum contrarij: ubi aque cum nubibus absorbentur. Ouidius. Et vomit epetas sena caribdis aquas. Nomen accepit a latrone femina eius nominis: que boues herculis furata: atq; in id mare proiecta mari nomen dedit. De quo pli. libro. iii. capitulo. viii.

B
C
Calua et caluaria loca sepulture publica quas greci vocant polyan-
dria expolubio iulio poluce. zozimo &c. hermola. in castigationi-
bus plinianis.

Caduci morbi remedia libro. xxvi. capitulo. duodecimo. vide. Co-
micialis morbus.

Calculorum remedia libro. xxx. capitulo iii.

Castelli vulgatam relinquo significationem. Sunt autem ad pro-
positum castella aque ductus nec aliud sunt q̄ fluentis p̄ formas et
fistulas aque diriuacula. Hermola. in plinianis castigationibus.

Catharrus latine fluxio differt a corriza et brancho. Corriza dicitur
cum pituita tantum obsidet grauedo latine dicta. Catharrus vero
cum fauces palatumq̄. At branchos cum et guttur et arteria corrip-
itur. Ob id et artericum quandoq̄ vt ait paulus id viciū appel-
lant. Omnia hec tamen hec ypocrates corrifas vocat: nostri distila-
tiones. hec hermolaus.

Calix quis multa significet: ad nostrum propositum folliculum est
quo fructus arborum teguntur. Tortelius.

Caldea regio in asia arabie cōtermina plana fontium indiga in qua
babilon magna. Strabo de situ orbis.

Caulis praua grammaticorum restrictione pro oleribus capitur. sed
etiam herbis et arboribus conuenit. plinius libro. vicesimo primo
capitulo quarto.

Caule conciso inferuntur rose. Vide frutex. Caulem autem capit
ysaac de dietis pro gradi olere quo fit hieme pulmētum. vocat aut
caulis ait Isidorus. quia tirsus eius plus coalescit. Quod plini. bras-
sicam vocat de quo libro. xx. ca. ix. vide tirsus.

Caprificus arbor dicta non a capra. sed a carpando. ficus est silue-
stris cuius fructus non maturantur. sed in fructibus ipsis culices et
muscule generantur que ad ficus bonas propinquarum arborum
vento deferuntur easq̄ apperunt sic sole penetrantur et maturantur
Caprificare autem fit cum prope ficus bonas desunt caprifici ar-
bores: suspendere oportet ficus siluestres immaturas: vt ab ipsis p̄-
deant culices in ficus bonas. et eas prefato modo aperiant. hoc est
caprificare. hec ex columela. De qua plini? libro decimo septimo.
capitulo. xxvii. et aliis multis capitulis. A qua arbore dicitur capri-
ficatio et caprificare de qua plinius libro. decimo quinto capitulo.
xix. vide sicomorus.

Canicula stella vehementer calorem influens. Circa medium iulii
diebus quadraginta. de hoc plinius libro secundo capitulo. quadra-
gesimo. et alibi.

Caputpurgium qui equid naribus imponitur, aut ore masticatur ad capitis purgationem. Siluaticus.

Carpobalsamus. Vide balsamus.

Carfiterides insule versus occidentem anno abundantes: quas quidam dicunt esse de insulis fortunatis, de his plinius libro, iiii, et vi, circa finem.

Cardamus vide nasturcium.

Casia frutex suauissimi odoris. virgilius buccol'. Tuz casia atq; aliis: intexens suauib⁹ herbis, de quo plinius libro, x, ca. ii, phenice casie thurisq; ramulis replere nidum. Et libro, xvi, ca. xxxiii.

Cassia fistula canne genus. cōcauum colore nigro in cuius cōcauo sunt arili siue grana multeq; cōcamerationes dulci implete. succo.

Ex siluatico.

Canaria, herba est vide gramen.

Calibs hispanie fluuius, et populi calibes dicti qui ferrū effodiunt.

Calibs etiā pro ipsa ferri massa. Tortelius.

Cambises fluui⁹ hircanie, ortū habens in mōribus cancasti Strabo.

Cambises etiam fuit persarū rex. Sed prima significatio est magis ad propositum. Tortelius.

Camecissos genus hedere. Tortel. vide hedera.

Candet candidum est virgi, iiii, eneidos.

Candētis vacce media intercornua fundit. Nonius marcellus. Candet ignitum est. Cicero de officiis li, ii, Candēte carbone: vrebat capillum. nonius.

Cantherius equus castratus quo fit quietior scribitur p. n. hi sunt vt in gallinaceis. capi. nonius marc.

Capi sunt galli castrati nonius marcellus.

Cartilago inquit aristo, libro de aīalibus. pxima est creationi ossis. Sed est cartilago flexibilis vt in aurib⁹ et naribus. Cartilagineū vero quod cartilaginem habet aut eius similitudinē. pli, li, xix, ca. v.

Cartilagineus est cucumis. De quo etiam lib, xi, ca. xxxvii.

Chamedaphne due sunt spēs. plāte sunt, vna dicitur laureola. alia dicitur vinca aut puinca, foliis lauro. minorib⁹ humi ad serpili morem reptans, flere ceruleo, inodoro, rotundo, ait panduph, de quo pli, li, xxi, ca. xxiiii.

Cardus herba filuestris est solus spinosis. Eius duo sūt gñā. Siluat.

Cancrorum mire virtutes habentur lib, xxxii, c, iiii.

Canalifus. vide vua lupina.

Castoreon testiculi eius animalis quod castor dicitur viuūt in aqua & aere, Seipsum castrat a venatoribus coactus. Serap.

Caprarum partes quedam valent contra venena. de hoc plinius li
bro. xxvi. capitulo. x.
Caper vide arica.

Caparis secundum diascorid. frutex est spinosus super terram ex
pansus. habet in summitatibus parua capita que ad splenis valis
durici em.

Caca insula in mari egeo. de quo pli. lib. iii.

Cameleon serpens quidam pedes habens. de quo pli. lib. viii. Est
etiam herba: vt patet lib. xxvii. ca. vltimo.

Calus vas ex salice aut vimine. Inde calatus. virgil. buccol. vine
nouum fundavi Calatis aruista nectar. Perotus super marcialem.
Plinius libro. xvii. ca. xiii. in calis aut vasis fictilibus defodere pro
pagines. Aliqui scribunt Qualua. p. Q.

Catapucia herba lata semper virens lac in fracturis emittens. folia
habet longa. duplex est autem maior & minor. Maior dicitur Cis
samis. Minor lecheris. Siluaticus.

Cacechia malus est corporis habitus quo alimenta in corpore cor
rumpuntur. hermol. in castig.

Capricornus ita vocatur signum zodiaci: quia ab inferis partibus
ad superiores solem reducit. capre naturam imitatus que dum pas
citur ab imis partibus semper preminentium scopulorum alta de
poscit. Macrobius in saturnalibus.

Capreolus vncinulus gracilis: quo se rebus ppinquis innectit aut
suspendit vitis: vt firma cum fructu sustentetur. deriuatur a capio:
quia vicinos capit ramos. perot. super marcialem.

Capadocia regio finitima maiori armenie. Eufrate fluuio diuisa: q
& minor armenia secundum ptolomeum dicitur.

Capus ex gallo gallinacco ficta castrato. ait varro: nunc capo dicim.
Seruius.

Carbasus lini genus quod plerumq; pro velo ponitur abusive tes
men. Seruius.

Cameactis vide Ebulus.

Caspīi montes sunt in asia a quibus mare caspiū nominatur.

Quod non proprie mare est: quia non habet fluxus exitum: sed ex magnis illic cōcurrentibus fluminibus: vastissima aquarum latitudo congeritur que videtur mare. Simile in euangel de mari thēberiadis.

Cataracta aqua in oculis superflua. Alia est eius significatio: sed non ad propositum. Cui egritudini dat plinius multis locis res media.

Calamus arundo minuta est: habens internodia. de qua plinius libro. xvi. capitulo. xxxvii. Significat etiam segetis stipulam que spāeam sustinet. vtraq; nostro proportio scruiens. Caicus fluuius in phrigia. de quo pli. lib. vi.

Carbunculus non solū preciosissimū ac lucidum lapidem significat. Et apostema pestiferum. sed etiam morbum arboribus aduententem: quo fructus adustivident. perotus super marcialem. pli. lib. xviii. capi. xxix. ait quidam tres cancos viuos cremari iubent in arbustis vt carbunculi non noceant. Est etiam carbunculus apostema siue morbus pestifer qui homines epidimiali tēpore inuadit qui in narboneñ. prouincia ortum habuit. de quo et eius remediis habet libro. xxvi. ca. i.

Capuos, vide pes gallinaceus.

Cādicās ad cādorē accedēs pli. lib. xviii. ca. xxx. Nube grāda cādi caute grando imminebit. Et lib. xxi. ca. xi. melilothos laudatissima recens nec candicans: sed croco simillima

Cataclisis vocabulum habetur lib. xxxv. ca. viii. Significare putat hermolaus caliginem. Allegans quod in adriani vita scribitur. Cataclianos obscurissimos scripsit anthimacum imitando.

Carcinomata carnis cauationes cum rubore et sanie cancro similes. perotus in marcialem. pli. lib. xxii. ca. xiii. Carcinomata et fordidavlcera sanat vrtica. de quo etiam li. xxviii. ca. iiii.

Catuli nō solum canum aut eatorum: sed ferarum quoq; siue immanium siue mīrium. Etiam serpētum: vt virgilius ait de colubro. Idē catulos tectis atq; oua relinquēs. Sed Foetus siue fetus ad omnia animalia muta pertinent. vnde fetificare. pro parere & fetura pro partu. virg. buc. Si fetura gregem suppleuerit aureus esto

B
C
Caula munimentum et septum ouium siue receptaculum. virg. lib. ix. eneidos. At veluti pleno lupus insidiatur ouili. Cum fremit ad caulas. Seruius. Festus dicit q̄ a cauo siue cōcavitare dicit̄; quia antevsum stabulorum; in antris collocabantur

Carpere eligere. Tereñ. in adelphis. Quicquid erit belissimum carpamus. Carpere ledere vel alicere. virgil. georgi. Carpit enim vires paulatim vritq; videndo femina. Carpere frui. Virg. Carpmus duz mane novum dum flumina crescūt. his significationibus sepe pli. Carecta loca caricibus plena. Virg. buc. Tu post carecta latebas. Carex caricis. herba est acuta et durissima asparago similis. virgil. geor. Et carice pastus acuta. Seruius. Tortel. & Siluat. de quo pli. li. xvii. et li. viii. ca. xlii.

Carica. ficus passa siue siccata

Cautes lapis durus asper; qualis in marinis rupibus A cautela & cauendo dicitur. Eo q̄ a nautis cauere debeat. virg. buc. duris in cautibus illū ismarus et ce. Pli. li. xxxvii. ca. vi. Circa oppiduz. Thebaidis in collibus et cautibus

Caudex trunci pars inferior in arboribus. Pli. lib. xvii. ca. xxxviii.

Perunctis caudicibus formice fugantur ab arbore

Cauistica medicamina sunt siccativa adustiva. Siluat. Pli. li. xxxiii. ca. xi. papiri carta cremata inter caustica est.

Calendula. vide kalendula.

Canna calamo similis. sed maior. vide calamus.

Carmine grandines auerti & fugari. lib. xxviii. ca. ii.

Cardiaca est cordis passio. Cardiacus qui eavexatur passione. Cardiacus etiam pro cordiali. Iuena. Cardiacō nūq̄ ciathum missurus amico. Ad cordis passiones. dat plinius remedia multis locis. hermo. dicit q̄ cardiacus siue a corde siue ab ostio vel ore stomachi qđ cardiacus quoq; greci vocant; morbus est ex nimia corporis imbecillitate. quod quidem stomacho languente nimio sudore digeratur. prior tamen expositio medicorum sententiis magis conuenit.

Carenū vinū est artificiale per decoctionem. vide defricum

Charta apud grecos pro eo quod librum vocamus accipitur Ouidius de trist. Nullus in hac charta versus amare docet. Pro membranis etiā et papiro in qua scribim⁹ sumit apud pli. li. xiii. et alibi Cadmia lapis metallic⁹ ex æris ysthione genitus. Siluat. de quo pli. li. xxxiii. ca. x.

Cauterium ystio membri. Siluat. vide caustica

Causarii. hermolai traditōe in castig. valitudinarij dicunt siue sonici. Aut qui omnino causam habēt ex morbo senectute ꝛc. de quo

plinius libro, xxv. capitulo, v. Si vera sit hermolai correctio. Textus siquidem vsitati habent caufaris, hermolao tamē consonat. Titus liuius ab vrbe condita libro vii. exercitus inquit ex caufarus senibusq; confectus.

Calcantum eris flos appellatur ait ysidorus. Corpus est metallicus adeo constrictive virtutis vt in vsorum et leonum ora cōspersum tantam vim habet constringendi: vt mordere non valeant. Plinius docet valere ad multa remedia. hermolaus dicit qd est atremētū sutorium. In vocabulo Cerrina.

Cassia herba suauissimi odoris iuxta Cynami campos nascit. Tort. de qua pli. agit li. xti.

Cataracta quidā celi fenestrā quida nubes alii subterraneas dicūt Tortellius

Ceruiæ colli pars posterior, vnde origo est omnibus neruis. Inguis anterior vnde vox procedit. Collum complectitur omnes partes, vnde dicimus hominem dure ceruicis, q. indomabilem: more ferocium boui vel qui ceruice erecta et rigida contumaciam quandam et mentis rigorem pre se fert. Ceruices etiam pro ceruice dicimus. Laurentius. Item ceruiæ in singulari collum dicitur. In plurali superbia. Cicero in verrē, frange ceruices. Qua significatione vti sacra scriptura.

Cedua dicitur arbor siue silua que est apta vt cedatur cum facili re germinatione. libro enim digestorum dicitur silua cedua. Sic pli. lib. xvii. ca. xx. de castanea. Vide Silua.

Celiaci dicuntur qui patiuntur in ventriculo qui longus dicit. Sub hoc ventre durescit. Alius nichil reddit, at ne spiritum quidē transmittit. Cornelius celsus libro. iiii. Species est colice in intestinis qd greci celiakon: latini longaonem dicunt. Cui passioni dantur remedia lib. xxii. ca. ii. Et lib. xxviii. ca. vii. et libro. xxx. ca. iiii. et alibi. Hermolaus vero dicit qd est passio stomachi.

Centrum galli species est Gerobothani. vide Gerobotanū.

Centinodia sanguinaria polygonia proserpinaca geniculata ides Siluaticus. vide geniculata

Cerotum medium est inter vnguentus et emplastrum. est enim spissius vnguento; mollius emplastro Siluaticus. vocatur enim cerotū quia cera illi administratur. Hermolaus. Ceramentum dicit acera deductum

Cerium vlcis genus. Pli.

ramifici vlceribus que

ceria vocantur illiniuntur.

Cerusa pulvis albus ex laminis plumbi collectus. de quo plini. lib.

d

xxxiiii. & lib. xxxv. ca. vi.

Ceruleum viride cum nigro. Seruius. Est aut color maris. virg. vii. eneid. Littus ad aufonium: tot pyada cerula vexit.

Celare. i. sectetum seruare non est ad propositum. Celare est imprimere cum ferro in metallum aut lapidem aliquam figuram. Pli. li. xxxiiii. ca. ix. Egiptus purgit non celat.

Cerotas. vide Tenontes.

Centaurea herba amarissima que duplex est maior & minor. nominata ab vno de centauris scilicet chirone. ait perotus super martialem. de qua plinius multa lib. xxv. ca. vii. vide Rha.

Cesarea quedam est regio in mauritania que est pars affrice a qua pte existimant nilum flumen oriri. de quo pli. li. v. ca. ix. Sunt multe ciuitates eius nominis: sed non ad propositum.

Ceramentum a cera dicitur quia sit vnguentum cera mixtum. Pli. lib. xx. dicit verrucas ocymo tolli mixto ceramento sutorio. immo ut hermolaus corrigit attramento non ceramento. vide attramentum Cespes cespitis. Seruius dicit herbam cum ipsa terra euulsam. virgilius. congestum cespite culmen. Pli. lib. xvii. dicit donec pingui cespite obducantur.

Cephalice capitis egritudo. Constantinus.

Cercophitecus simia candata. Martialis in epigrammate. Callidus enixas elidere simia hastas. Si michi cauda foret cercophitecus eras.

Ceronia dicit hermolaus in casti. pli. oleum quo luctaturi se perfundunt.

Celte populi gallie eius que accidit ad hiberum fluvium qui est in finibus hispanie. inde celtiberi dicti. Titus liuius ab vrbis condita. li. v. vide hiberus. de his pli. li. iii. Strabo li. de situ orbis dicit sunt populi ad massilie et narbonis mare. Sunt proprie celte quos narbonei dicimus.

Cedrus arbor altissima cuius odor serpentes fugat. ex eo fit oleum quod cedrinum. dicitur quo si lignum aliud vngatur non putrescit. de quo pli. li. xiii.

Cedonia herba est lac emittens croceum. de qua pli. multas proprietates li. viii. ca. xxvii. & li. xxv. ca. viii. et aliis locis

Cerebri natura li. xxxi. ca. xxxvii.

Cerastes serpens habens cornua. ut Aries. de quo pli. li. viii.

Cestron grece betonica latine. eius descriptio et medicinales virtutes habent li. xxv. ca. viii.

Ceres. vide Seres.

Cenchris qui absque pedum usu in rectum graditur. ut dicit lucanus. Et se per recto lapsurus limite cenchris. de quo pli. li. viii.

Centrum duas habet significationes: medium circuli & stimulum siue aculeum. Tortelius.

Cedere id est abire. Cedere locum victori dare Tullius de officiis li.

ii. Cui exercitus imperatoresq; nostri cepe cesserunt. Nonius, Cede
te succedere cedere dare, cedere obsequi, cedamus phebo: & moni
ti meliora sequamur. Cedere vitare, virgilius, v. eneidos. Ce leriq;
elapsus cerpere cessit Cedere incedere. Plautus in aulu, in hostem
absolutus cedas, Cedere occidere mactare, virgil, georg, baccho ca
per omnibus aris.

Ceditur, virgil, eneidos libro, v. ceduntur vigilēs.

Cedite dicite, Nonius, Cedo p dic singularis tantum modo nume
ri, cedite id est dicite tantum pluralis; vt salue saluete, donatus.

Cedere concedere; cedo tibi concedo tibi id est non repugno, cede
re flagellare, cuius preteritum cecidi flagellauī. Nonius. Alias ha
bet significationes que non sunt ad ppositum.

Cernuus qui terram cernat, dicit etiam inclinatus qui versus eam
partem qua cernamus, Sor, super, x, eneidos.

Certare altercare contendere, certare peruenire, ait donat⁹, virgil,
buccol, Nec te certasse priorem peniteat, certare puocare, Teren
tius benedictis, si certasset audisset bene, donatus.

Cyppus et colū nam significat & nomen viri p prium, Valerius li
bro, vi, Senitio cyppo pretori portam egredienti subito veluti cor
nua emerferunt, hermolaus in pli, castiga.

Cisternarum struendarū industria lib, xxxvi, ca, xxiiii,

chironium vlcus est quod non serpit, magnum & tumens maxime
sit in cruribus & pedibus, Cornelius celsus.

Chiragra manū egritudo sicut podagra pedum ad quas dat pli,
multis locis remedia.

Chius insula in ægeo mari, vide ægeum.

Cyanus videt pli, vsurpare p gēma li, xxxvii, ca, ix, Ticturā eē etiā
dicit triplicē, Aegiptiā cypriā & scythicā, Optimam aut ægyptiam
hermolaus in castig.

Ciconia avis est, de quo pli, lib, x, ca, xxiiii,

Cymola genus terre que creta dicit mundandis vestibibus apta, et
medicamentis, Tortel, vide creta.

Citrulus accedit ad melonem coloris & figure similitudine, eis tñ
frigidior hūores gñā: crudos i ventis Serap, de quo pli, li, xix, c, v.

Cithraria id quod melissa, ait marcius ficinus.

Cicorea, vide sponsa solis

Cyminū semen est puū fortis odoris calidum & siccum ventosita
tes pellens, De quo pli, lib, xix, ca, viii, Et li, xxvi.

Ciathus nomē mēsure ad pōdus vnciarū, iiii, Serap, Pli, dicit, dra
gmarū decē lib, xxi, cap, vltimo, Et etiam vasculum ad bibendum

martialis. Non habilis cyathis et inutilis vualleo. pli. li. xx. ca. xiii.
et lib. xxviii. ca. ix. Contra serpentiū ictus in vini cyathis duobus
vide cardiaca.

Citrum malū siue pomū odoriferum cuius cortex coloris qui dicitur
citrinus accedens ad croci colorē albedine mixtum. Citrum autē
et malū arengium sunt virtute proxima tam cortice q̄ interiori sue
co. Siluaticus pli. de eo libro. xiii. ca. xv.

Ciclaēdes insule in ægeo mari: quia in cicli forma disponūtur. Soli
uius. Seruius. dicit q̄ potius longo ordine eas opz circuire.

Cylindrus lapis teres. in modum colūne ad aream equādam qui a
volubilitate nomen accepit. virg. geor. Area cum primum ingenti
equanda chilyndro. Seruius. Est etiam preciosus lapis iuuenalis.
donant archana cylindros. est lapis rotundus varii coloris.

Cilicia regio in minori asia syrie proxima subiecta tauro monti. a
cilice agenoris filio nominata. vide Taurus.

Cilindroides figure nomē est. ait hermolaus de quo pli. libro. ii. ca.
decimo. Cicuta herba est nociua. eius tamen multe assignantur vtili
tates libro. xxv. capitulo xi.

Cicuta vide connisa.

Cinicus id quod caninus. Quod enim canis dicimus greci cynos
dicunt. nomē secte est quorūdam philosophorū qui ideo a cane vo
canrur: quia sint in arguendis viciis mordaces. morali scientie stu
debant. ceteras repudiabāt scientias. huius secte diogenes erat. de
quo pli. libro. vii. capi. xix.

Ciclamīnū herba hedere similis. sed minora habet folia et nigrius
ra: in quibus albicāt macule. Caule exiguo. floribus purpureis. ra
dice vt rapa. cortice nigro. nascitur locis vmbrosis. perotus in mar
cial. dicit a latinis. vocari tuber. medici vocant panem porcinum
inferens ebrietatem. piscatores imergunt radicem tusam in aquā
ad pisces capiendos. non bene tamen sentit pero. cum plinio qui
numerat tuber inter fungi species libro. xviii. vide tuber.

De ciclamine plinius libro. xxvi. ca. xiii. aliqui libri signāt. xii. ca.
Cynorhodos rosa siluestris a Cynos quod est canis quia eius radix
valet contra morsus canis rabidi. Perotus in marcial. de quo plini.
libro. xxv. capi. ii. et li. viii. capi. quadagesimo primo.

Chilo fuit philosophus lacedemonius vnus. de sapientibus septē.
De quo plinius libro vi.

Chiron fuit vnus de centauris cui esculapius nutriēdus traditus ē
didiscit ab eo medicinā ait perotus in martialē. Inuenit chirō cen
taureā herbā ab ipso noiātā. De quo pli. li. xxv. ca. vi. vide cētaurea.

Cynanche, vide Sinanche, aliqui siquidē p c, aliqui p s, scribi volūt
Cimbri lingua gallica latrones dicūtur, festus, ex quo intellige lin
gue gallice mutationem.

Cynoglossa herba que alio nomine lingua canis, Tortel.

Circius venti nomen, Est aut in gallia impetuofus, Alia sunt vento
rum nomina que incole in suis quicq; regionibus fecerūt quasi pe
culiariū; aut ex locorū q̄ incolūt vocabulis, aul, gel, de quo pli, li, iii.

Citra citerior citimus, Cis etiam habet proximā significatōez, pri
scia, Affranus etia; citer posuit, dicimus eñ cis rhenū citra rhenū
Idem diceretur de secana, Cis secanam aut alio fluuij vel mōte.

Citerior quo nomine pli, frēq̄ter vitur, vide citra.

Citissus frutex est Columela, virg, buc, florentem citissum sequitur
lasciua capella, Seritur in terra bene subacta tanq̄ semen brassicę
De quo pli, vide Brassica.

Cicuris animal est bigeneris vt su es ex apro & porca geniti, Gabri
el in gerentocomia ad innocē, papam octauum.

Clore vestes quedam, Hermolaus in castig, pli, li, xxxvii, ca, xvii.

Cischum & Cissum aliqui errantes pro eodem habuerunt, Sed pli,
cischī tantum duo genera discernit, Cissi autem multo plura lucu
lenter descripsit, Et vtrumq; discernit, magnitudine folijs flore; vt
videatur nulla cognatione ipsa preterq̄ nominis vicinitate haberi
Perotus tamē vtrumq; inter species hedere locauit, In quo cōcors
est gallienus, Cischum autem ladaniferū est, de cisso loquitur lib.
xvi, de cisco, li, xxiii, vide ladanum, Cissum aliud significat; sed
non ad propositum

Cima summitas arborum aut holerum, Sima per s, adiectiuum est
nasi figuram exprimens, Pli, li, viii, ca, lvi, mares caprarum q̄ ma
xime Simos.

Cicissus frutex cuius modico pabulo oues impinguantur & capre,
Seruius, Virg, buc, florentem citissum sequitur lasciuia capella, De
quo Pli, li, xiii, in fine.

Citonia mala sunt siue poma lanuginem habentia constrictiue vir
tutis, Serap, De quo pli, li, xv, ca, xvii, & a libi

Cyron ventus est, de quo pli, li, ii, ca, xvii.

Ciuitates ab animalibus delete, li, viii, ca, xxix.

Ciperus radix iunci triangularis que est aromatica & cordi confo
rens, Auicē, lib, de vñ, cordis.

Cincinatus agricola fuit; cui serenti et puluerulento; dictaturā po
rom anus misit lib, xviii, ca, iii.

Circulus animalium, vide zodiacus

Cio cis commouere festinare.

Cio cis tertie coniugationis in eadem inuenit significatio. Pli.

li. xx. ca. viii. Dietyrinam succus bete.

Cynnabarin accipit. Iulius Solinus pro antidoto quod medici sanguinem draconis appellat. Frequens equidem committitur pugna draconis cum elephanto qua per importunitatem agilitatemque & venientiam draconis vincuntur sepius elephanti. Qui dum ruunt; dracones obruuntur magnitudine et pondere ipsius elephantis fitque sanguinis utriusque bellue promixtio tradit. pli. lib. viii. ca. xi. Et quaecumque partem terre cruor imbut; fit medicamentum quod Cynnabarin vocant. de hoc plinius volumine. xxxiii. ca. vii. Sed Auicenna & alii quidam medici ipsum sanguinem draconis succum herbe putauerunt rubee. Cynnabarin etiam metallicum est quod ab indica. Cynnabarin nomen traxit propter coloris similitudinem vultu diascor. quod duplex est. Quoddam est nativum quod in libia nascitur. Emathiti lapidi similis. Aliud est metallicum factitium ex viuo argento & sulphure commixtis atque alteratis. Cuius conficiendi rationem bulcasis arabs tradit. Quod est pictoribus & librariis in usu quotidiano. De utroque agit pli. etiam li. xxiii. ca. vii.

Chimera mons in licia noctibus flagrans. De quo pli. li. ii. ca. ix.

Cymindis est nocturnus accipiter avis magna eam galliam quam parisienses & rothomagensis finitima est; auem ipsam ducem appellat. De quo pli. li. x. ca. viii.

Cippus & columnam significat et nomen viri proprium Hermolaus. De quo valerius li. vi. Genucio inquit. Cippo pectori subibove latus cornua emerferunt.

Climactericus annus hoc est gradarius & scanfilius quia a septimo anno incipiens vitam hominis quasi per gradus quosdam agat. Propterea. lxiii. annum maxime periculosum ut est apud tranquilum quoniam duo numeri. scilicet septem et novem qui decretorii maleficique sunt & ad vitam succidendam. In novum quasi conflunt. Nonies enim septem et novem septies sexaginta tres efficiunt. Ita et quinquagesimus quartus & alii minores Climacterici dicuntur quotiens per septem aut per novem dicuntur. Quod greci climathericon dicunt. latine exponi potest gradarium siue scalarium. Climax enim grece scala siue gradatio nominatur. hec ex hermolio & beroaldo. Quod ex quitilia. apparet qui figuram que a grecis climax dicitur gradationem appellat. Idem cicero. iiii. thero. vide anaphora. de hoc pli. li. vii. ca. xlix. Marcilius ficinus libro quem de vita celestium appellat celestem. de his assignat rationem.

Clarigatio quia repetendo clara voce agatur. her. hoc observari videtur in publicis edictis cum vno submissa voce legatur; alter clara voce repetitur.

Clinia inquit hermolaus, vocabulū est alitis ab auspiciis dicte cli-
nus nam et oīa difficilia & ardua cliniavocabantur, vnde procedit
clinus a celinus.

Clostra & clostrales ludi sūt, hermolaus, in pli, castig.

Claudere includere, virg. georg. Autintus clauo secum ad p̄sepia
seruant, Claudere circūire, virgil. Ecce maris magna claudit nos
obice pontus, Est etiam obsistere, nonius.

Clauorum qui pedum articulos inuadūt medicine li. xxvi. ca. xii.

Cluere pugnare significat, ait hermolaus, Dicit tñ plinius, Clipeū
a cluendo peruerſa

Clauus relicto vulgari significato quod naturali discipline nō de-
seruit; in pedibus nascitur, nonnunq̃ alibi, Cornelius celsus, lib. v.
precipue tñ ex contuso quo exciso subter rotunda radícula nascit̃
que penitus descendit ad carnē, Est etiam clauus apostoma de san-
guinis superfluitate, alio nōmine fūunculus, Siluatic⁹ & hermolaus
grammaticorum subtilitas tractum existimat.

Climathera vide Anaphora.

Corimbus granum hedere, ait ipse pli, li. x. ca. xxxv.

Coaspis fluuius medorum in tigrim fluuium decedens cuius aquā
reges persarum potabant, ob eius dulcedinem & semp secum, de-
ferebant, Tortel.

Coagulum materia alba in ventribus aīaliū lactātius inuenta; quo
lac inspissatur ad casei formationē, de quo pli, li. xxvi. & aliis locis.

Coccus grece granum ex arbuscula ilici simili; que ex affrica & lu-
sitania in trani alpinā galliam est trāslata, Silua, vide kermes.

Coccinū oleū quod fit ex cocco, de quo pli, li. xxii. ca. v. vide cocc⁹

Cornea arbor est cuius fructus sūt oliuis figura similes saporis aci-
di, alio nomine dicit̃ cornus pro arbore, fructus aut̃ cornū, pli, lib.
xiiii. ca. xvi. dicit ex eo fieri vinum.

Concha piscis oculis carēs, Solinus dicit optimas reperiri in ma-
ri, indico in quib⁹ reperiuntur margarite, de quo pli, li. ix. c. xxxv.

Congiarium, vide gemina.

Colossus alta & excedētis magnitudinis statua in alicuius rei vel
persone memoriā fabricata, de quo pli, lib. xxxiiii. ca. vii. Item ca.
viii. dicit colostreas imagines siue simulachra, hermolaus, i castig. scri-
bendum esse, ait colosseas, Sed vitrimi⁹ libro de architectura non
colosseas; sed colossicas imagines appellare contendit

Clodere male in oculis habere, pli, libro. xviii. capi. xxiii. clodunt
lippunt ye ab afflatu oues, vide lippire;

ad iiii

Coitum lune capit. pli. p. eius cum sole coniunctione: quia coeunt
id est simul eunt. pli. libro. xiiii. cap. xxi. vide interlunium. Coitus
etiam coagulationem significat & inspissationem libro. xii. capitu
lo. xxxviii. Taurorū inquit sanguis celerrime coit.
Cogere in vñ colligere. virgil. in buccol. Tirre coge pecus Coge
re mulgere virgil. buccol. Cogite oues pueri si lac preceperit estus
Cogere stringere. virgil. iiii. georgicorū. Nam frigore mella cogit
hyems. Cogere vr gere. Terenti' in eunucho inbeo cogo atq; ipero
Cocula vasa enea coctionibus apta. Alii cocula dicunt ligna mis
nuta quibus facile cibaria decoquantur. festus.
Corimbus fructus hedere. Serap. vide hedera.
Coriandri vires habens li. xx. ca. xx.
Colores pictorū ex quibus materiis fiant quibusq; locis inueniant
habet lib. xxxv. ca. vi.
Coriadrū herba est frigida fructum ferens eius nominis qui absq;
preparatione venenosus est preparatum autem nota apothecariis
prepara aromaticum est. de quo pli. li. xx. ca. xx
Condere abscondere virgil. ii. eneidos. Scādūt rursus equū & nota
condūtur in aluo. Condere cōstituere cōstruere. Salustius in Catil.
Vibē romam sicuti ego accepi cōdidere ab initio troiani.
Condere in vnum locum dare ad custodiā faciliore. significat etiā
cōscribere nunc facere; nūc cōponere; nunc instruere. festus
Condire aliud significat. inde cōdimētū. est aliquid rei alteri per
miscere saporis aut odoris gratia &c.
Conditomata sunt fissure ani absq; sanguis emissionē. Siluat. Cor
nel. celsus lib. vi. dicit q; sūt tuberculū quod ex inflāmatione nasci
solet. Cui passioni dat pli. remediū li. xxiiii. c. xiii. & li. xxxiiii. c. xv
Colocia a colo breui dicitur. hermolaus vide colica
Collibos pmutatio pecunie. hermolaus. allegās polucē: a quo qui
eā exercent polibiste vocātur. Ieronimus tñ collibistas a collib' vo
catos tradit. Sūt aut inqt collibie vilia munuscula vt cicerū vuar
passarū. paruorū & paucorū fructuū q; vilis lucri causa venduntur.
Conuulsa & vulsa idē sunt. ait hermolaus in vocabulo rupta. Est
aut cōuulsio: vt inqt ipse hermol. id quod greci dicūt spasmus. Qd
plinio. cōsonat in pulegii mentione. Et in li. xx. vbi de marrubio.
Spasmus autē aliam cū hoc signat egritudinē. vide spasmus.
Coaxatio ē cōtabulatio. ait hermol. i. castig. de q' pli. li. xxxvi. c. xv
Coriū terre in plinio. ait hermol. non tā cutis eius faciesq; summa
q; tectorū & scatimē quoddā crassius cui aliquod quoq; subesse pōt
coriū. Nā et in parietibus struendis ordines ipsi laterū. Corta a vi

trūnio dicunt. hoc est quod turba opificum vulgo appellat cursus
hec hermolaus.

Conuexū dī de pte interiori: deue xū de exteriori. festus. hoc intel-
lige de corporibus rotūdis. philosophi tñ aliter loquūtur q cōcauo
couexū ex opposito assignāt. cōuexā ei ptē sphere exteriorē dicūt
Collis mōticulus est: siue pars mōtis maioris cui cōiūgat: siue p se
separatus. Iugū ipsa mōtis est arduitas. Inde roma septicolis dicta
quia septem colles comprehendit. Lauren.

Cōuenire apta & cōmoda esse. Donat° in Thereñ. in adelphis. Cō
uenire placere. noni°. Conuenire colloqui. Terētius in andria.

Conueni hodie quēdā mei loci hoiēm. Cōuenire aptū esse. nonius.

Conuenire obuiū fieri. Itē videre. nonius. Conuenire. colligi cōgre-
gari. virgil. i. eneid. Cōueniūt quib° aut odiū crudele tyrāni. Item
similē esse item placere item interpellare. nonius mar.

Coxendices id est coxas. varro de re rustica lib. p. lata frōte laxis co-
xendicibus. nonius.

Coa vestis est. ait hermolaus in castig. pli. ca. xii. Item li. xi. ca. xxii.

Consectaneus qui in eadē heresi est. hermolaus id est eiusdē secte. Cō
militone sem. in quibusdam historiis vocātur cōsectanei.

Confarreatio. ait festus. sacrificii genus est quod fiebat farreo libo
adhibito id est pane artificiali ex farre confecto. diffarreatio vero
sacrificiū ad viri & vxoris dissolutionē. de quo pli. li. xviii. ca. iiii. &
capitulo octauo.

Coix genus est arundinis. ait hermolaus. Inde coicina sunt texta vel
texta ex arundine is & iunceis que fiunt in egipto. Theophrastus di-
cere videitur q sit palme species. ait hermolaus.

Coralius lapis est alius a coralo ad medicinā valens. de quo habea
libro. xxxvi. ca. xix.

Cōpago et impago: id genus marginis & regule significat: quo tñ
panū id est quadratū vel alterius figure spacium: in valuis alio vel
opere intestino p ambitū includit vt fere sint q vulgo suppages ap-
pellantur. verba hermolaus. in pli. castig.

Coraxis & coraxinus color est. hermolaus. de quo pli. li. xxi. ca. ix.

Contribulare venit a tribulo vel tribula q instrumentum est terren-
dis frumentis.

Columela li. p. de quo pli. li. xxxvi. ca. xxv.

Conferua herba a ferruminando dicta. ait simpōtinus. Quā satis
describit. pli. lib. xxvii. ca. viii. vide ferrumino.

Comicialis morbus epilentia a grecis dicitur

Comicialis a latinis: quia si quis rome in comiciis eo caderet mor

bo absoluebatur a comiciis

Colere diligere amare Ter. qppe forāipulsi nra nos amatores colūt
Colere ornare. Ouidius de arte amandi ipolitur phedra nec erat
bene cultus amauit. colere inhabitare. colere exercere. Virgi. pris
mo georgico. fructusq; feros molius colendo. Inde agricole qui in
agro se exercent. Colere habitare. Nonius in incola et accola. vide
accola. in coloni q sunt aduene cultores. virg. Tyrii tenuere coloni
Colligere in vnū redigere. colligere reficere Celare. Supprimere.
Virgil. lib. xii. Et se colligit in arma poplite subsidens Colligere
auferre luci. lib. xxx. Colligis omnia furti. Nonius marcellus. his
significationibus plinius. sed in varia vtitur capitula.

Colossus statua mire magnitudinis dicta a colosso artifice a cui' no
mine nomen accepit festus. de quo Pl. lib. xxxv.

Comiciū erat cōgregatio populi romani vel tēpus ad eligendū ma
gistratus. vel locus in quo ea fiebat cōgregatio Pl. lib. xix. ca. viii.
multum inquit rutatum populo datuz comiciis peractis. Remedia
dat Plinius morbo comiciali. lib. xxvi. capi. xii. Et lib. xxviii. ca.
iiii. in principio. et aliis multis capitulis.

Colica egritudo ventris ex ventositate inclusa in intestino. quā a
grecis colon nūcupatur Galie idem pene hermodia. Remedium
dat Pl. in maratri & anisi mentione.

Cōnisa grece cicuta latine herba cōis pre frigiditate venenosa que
pota aut comesta interficit. Tibi aut lectori do remediū a Serap. de
scriptū vinū forte ad vsuz medicine. de qua Pl. lib. xxv. ca. xi. et li.
xxvii. capi. viii. Corona regia vide mellilorum.

Cōsolida herba est duplex maior & minor tota estate flores. cōis ē.
Colera grecū nomē est quod latine bilis dicitur marciū ficinus.
Colerica passio morbus est ex vehemēti colere cōmōtione per su
perioreni & inferiore euacuans regionem. Constanti.

Cometa ignea apparitio in supma aeris regione quo noie greci vtū
tur Latini vero Crinitas appellant Cicero lib. de natura deorū. de
quo Pl. libro. ii. capi. xxv.

Cōnuere oculi motu signum prebere. Pl. lib. x. ca. iii. Aquilla co
git pullos. solis radios itueri. Si cōnuētē aīaduertit p̄cipitat e nido.
Consequi adipisci Cicero. Quod ego meo labore. et vigil. cōsecu
tus sum Consequi id est sequi. Nonius.

Consequi exprimere declarare diffinire. Cicero ad Cesarem Extre
ma quanta et qualia sint verbis consequi non possum. Nonius.

Conticinium noctis primum tempus: quo omnia quiescendi gratia
conticescunt. Nonius mar.

Cōuallis est planities ex omni pte cōprehensa mōtibus collib⁹ vel

vallibus ex duobus lateribus comprehensa. Planicies, valliculla
eius diminutivum festus, pompe.

Colonus videtur colere.

Columbarum duo genera: unum agreste quod saxatile dicitur que summa loca in tectis & turribus altis captat propter naturalem timorem: ad quod ex agris aduolant. Alie sunt domesticæ que sunt plurimum colore albo. Ex his duabus stirpibus fit tertium genus mixtum, Varro.

Conuexum ex omni parte declinatum ut celum quale est celum quod ex omni parte ad terram est declinatum, festus. Sed festo, geometria repugnat que concavum intra assignat et conuexum extra ut orbis lune versus regionem ignis est concavus & versus orbem siue celum mercurii ipsum celum lunæ est conuexum.

Conducere colligere congregare significat, varro inquit populum in foro conducit, id est, congregat. Locare etiam significat, Cicero, Sepe in nostra res publica; videmus mercede conductos. Prodesse quoque signat Cice, in officiis, potest quod reipublice iutile; cuique conducere, id est, prodesse, inde conducibile quod cuique prodest, Plinius, nichil rei de qua agimus conducibilis id est, utilius, Congiarium vide hemina.

Commissura punctura visuali grammaticorum significatio. Est etiam morbus capitis dormire facies aptis oculis; qui a medicis subeth; arabico sermone appellatur, a quibusdam somnus profundus, cogit enim superflue dormire, Cui dat Plinius, Remedium multis locis.

Colirium medicamentum ocularis de quo, Plinius, multis locis, dicitur tamen Columella libro de agricultura tractatus de cura equorum; quod medicamentum etiam est ad aluum subducendum.

Colophonia pix est greca siue fusa, Siluaticus, de qua Plinius, libro, xiiii, caput, xx, & libro, xxvi, caput, xi, circa finem, Colon vide colica.

Collecticie sunt in agro frumentario sulci qui sunt fosse lineares ab aratro cavate ceteris maiores in quibus recipiuntur aquæ. Pero, superius mar. Plinius, libro, xvii, caput, xix, hic, vult corrigere Colicie quod tamen illi minus personat signum Color celestis mediat inter blavium siue azureum & album Siluaticus, pro quo quique capitur color iacintinus.

Comalaxare exercere mature facere, Nonius mar. vide malaxare. Cominiscor cominisci dictum a comæ & mente cum fingunt in mente que non sunt in remiscere, varro donatus dicit superius, in hechira quod est dicere & figere Commetum dicitur a cominiscor quod est fingere, Tereñ, in andria, Atque ipsis cometum placet donatus, No, dicit Cometum per communimentum. Congruere a gruibus dictus est; que simul volant simul pascunt ait, festus pomp, dicitur de con, quod est simul.

Copare adequare, Ter. in eunucho haut ne parat hic quod est ad illud est, equat No, Copare etiam atque perstituere ostendere, Ter. in eunucho ita

me comparem non perpeti meretricum contumelias. Item capta-
 re confirmare estimare. Terentius in andria: vt malis gaudeant at-
 q; ex alienis incōmodis sua vt comparent cōmoda. Comparare ac-
 quirere Cicero. de finibus bonorum et malōrum. libro. vi. Oma-
 nis auctoritas philosophiē consistit in beata vita comparanda.
 Comparare emere. Terentius in eunucho. vbi aurum et vestem &
 alia que opus sunt comparet. Nonius.
 Color purulētus color est sanguinis putridi. Siluaticus.
 Color cytrinus cortici citri similis est vide. Citrum.
 Comarus arbor dicta ficus lupi. Siluat.
 Commentū expositio dīctorū alicuius actoris. significat etiā fictio-
 nem. Pli. lib. xviii. ca. ii. Alia verba depulsoris alia cōmētationis.
 Commentaculum. festus ait esse virgam qua in sacris utebantur &
 obuios submoueant.
 Condisi planta calida & sicca cuius administrat radix que a quibus-
 dam creditur radix elebori albi. quia mouet sternuramēta que radi-
 cula a multis dicit. Sil. Pli. dicit ex eius succo candorē afferri lanis.
 Coclea animal est quoddam terrenū testa coopertū aqueum. siue
 fleumaticum. Eorum quoddam maxime terrestre limacia appellat
 cornibus vtitur pro oculis. Coclea etiā accipit pro testa. ysidorus.
 Coclearium pondus est quattuor aureorum. vide aureus.
 Cordis natura & conditio. lib. xi. ca. xxxvii.
 Cocognidion semen plante camelea dicte arabice mezereon. Sil.
 Cocodrilus serpēs maximus in finibus egipti natus. mouens mā-
 dibulam superiorem. cum tamen cetera aialia inferiorem agitent
 immota superiore. de quo. Pli. lib. viii. ca. xxv.
 Collisi contusi contriti egritudines norant fractorum membrorū
 Cornel. celsus quibus dat plini. remedinm libro. xxix. ca. ii. et aliis
 multis. vide Sugillati.
 Colloquitida cucurbita est alexādrina et ex desertis vltra marinis.
 medicina est laxatiua maxime fleumatis deinde aliorum humorū
 Serap. pli. eam Colocyntam appellat.
 Compita quadriua eo q; multe vie in vnū cōfluant. Serulus. Virg.
 ii. georg. Strenuaq; ingentes pagos et cōpita circum.
 Cōponere finire virg. buccol. Ante diē clauso cōponet vesper olim-
 po. Est etiā cōstituere disponere Noni⁹. Cōponere cōparare. Salu.
 in iugur. vbi metelli dicta cū factis cōposuit virg. buccol. Sic puis
 componere magna solebā. Componere reficere recreare. virgilius
 georgicorum. iiii. Vix defessa senex passus componere membra.
 Componere colligere. nonius. Componere simulare aut fingere.

Salustius in iugur. non sunt composita mea verba: ipsa se virtus satis ostendit. Item cōiungere. virgilius, xi. eneidos Cōponens manibusq; manus atq; oribus ora.

Concretum sanguinem reddendum alterutra parte. Verba. pli. lib. xxxi. capitulo. vi. id est sanguinem coagulatum circa stomachum per superiorem aut inferiorem regionē euacuandum.

Corilus arbor ferēs auellanas. Virgilius, hic inter dēfas corilos &c. Pli. lib. xvii. ca. xxiii. dicit vitē odio habere corilum.

Costrisa passio in naribus ex epilatione & superflui fleumatis descēsu. Constant.

Corruda siluestris asparagus a corruēdo dictus eo q̄ adolescens corruat & decidat. Perotus in marcialem. De quo pli. lib. xvi. ca. xxxvii. vide asparagus.

Colocynta. vide coloquītida.

Cos cotis lapis durus rodens ferramenta pli. lib. xxvii. ca. viii. Gēme inquit facticie cote de prenduntur.

Coturnix vide ortigometra. Et ortigia.

Coruus arbor est. vide coruca.

Cotilidon herba est quam diasco. dicit esse duplicem. plinius dicit eam omnibus notam.

Cotula herba fetida canomile filis quā auicē. vocat ocl̄y vacce. Sil.

Copa pars superior grossior que est super femora. femur enī coxis ē vsq; ad genua quod alio nomine femen feminis dicitur in plurali femina a cuius partis mollicie mulier dicta est femina. Perotus in marci. Vide femina hoc noīe plurali frequenter vtitur.

Coxendis est coxa. Nonius marcellus scribit coxendicas. Quidā dicunt q̄ coxendix est neruus coxe. pli. lib. xxi. ca. xx. neruorum dorsibus neruis & coxendicibus.

Craneum siue cranium capitis est caluarium. ait hermolaus Est aut os summitatis capitis. de quo plinius lib. ix. ca. li.

Concha genus piscis de genere cancerorum siue oculis. Solinus dicit q̄ sunt in india et in eis reperiuntur margarite. vas etiam significat & tubam Tortel. vigil. sexto eneidos. Sed tum forte caua dū psonat aurea concha. Sed significatio parū est ad ppositum.

Conchilia genus pisciū in mari Siriaco & indico Ex quorum incisiss conchis lacrimae manant quibus tingitur purpura. Solinus iuuet. Capit pueneno & adulatione sed non ad ppositum.

Credere confidere. virgil. bucol. O formose puer nimium ne crede colori. Salustius. virtuti satis credebant id est confidebāt. Credere sum dubio assentire. Therentius in Eunuchō.

Crediti immo certe noui ingenium mulierum.

Credere id est firmiter assentire articulis fidei non est ad propositum
Cratera vas vini virgilius primo eneidos. Crateras leti statuunt et
vina coronant. Cratera etiam est quam nunc situlam vocant. nonius.
Crasis. greci dicunt temperamentum. discrasia distemperamentum. Tortel.
Cristallo adulterant lapides gemis nobilibus files. li. xxxvii. c. xiiii
Crassitudo pro spissitudine. ut plurimum capit pli. libro. viii. capi.
xxviii. Ait vulpem auri ad glaciem apposita eius coniectare crassi-
tudinem. Et lib. xii. c. xxi. balsami ramus crassior mirto id est spissior
Crates instrumentum de virgis ferreis aut ligneis sepatim compo-
sitis ad aliquid sustinendum siue ad assandum. Inde craticula pli.
libro. decimosextimo capitulo x. ait. Cato ferreis imponi crateis at-
que integri culmo ad frigora arcenda.

Creticum vide decretorium

Crabones. vide vespe.

Cretanus secundum diascor. fructus est herbe duos ramos habentis
vnius cubiti longitudine locis saxosis et maritimis cum foliis al-
bis et pinguibus. habet semen libanotidi simile magis rotundum
et odoratum. vide libanotis.

Crithimen est id quod. Cretanus Siluaticus vide. Cretanus

Crisocola idem quod borax vel auriglutem. Serap. dicit quod est calida
et sicca in quarto gradu et est species salis. Pli. videtur capere pro
aliquo humore ex puteis proveniente libro. xxxiii. capi. quinto.

Crisogonium secundum diascor. herba virge recte albis foliis et an-
gustis de qua pli. multis locis.

Crisolestrus lapis auro similis matutino tantum aspectu iocundus.
ignium rapacissimus secundum ysidorum. de quo pli. libro. xxxvii.

Crisidion. Ex diascor. herba cuius virga mollis cubitis duobus tri-
um angulorum et spinosa cum thursulis purpureis.

Crepera creperum dubium. Inde crepusculum dicitur dubium de
luce. Et senes decrepiti: quasi de vita dubii. festus. pomp.

Crepido abrupti saxi altitudo. virg. xi. eneidos forte ratis saxi con-
iuncta crepidine celsi.

Creta terre genus: que duplex est quarum quedam cymolia dicitur
cuius significationem virtutes ponit lib. xxxv. ca. xvi.

Cubitus vide orestes. Cubebe vide kubebe.

Cuscuta inquit Serap. herba est ut fila: que reliquis herbis heret et
frumentis. in summitatibus habens fructum subtilem. Qui si in vi-
no ponatur ipsum fortificat citiusque inebriat.

Culcasia. diascor. dicit quod est faba egit piaca. Isaac dicit quod est radix

fructu minino

De eo pli. lib. xxi.

Cuniculus duas habet significationes. Est enī fera lepori similis de quo pli. lib. viii. ca. xxix. Est etiam terre cōcauitas in terra facta per quā obsessi ab hostibus exire possunt per meatus subterraneos. Nominatur autem a prefato animali quod sic cauare docuit de quo pli. lib. ii. ca. lxxxii. et lxxxiii.

Cultilia insula est natans. ait Seneca li. naturalium questionum. de quo pli. li. ii. ca. xcvi.

Culmus pars stipule siue calami que est versus radicem qua teguntur domus. Inde dicta sunt edificiorū culmina: quia ante vsum tegularum: eo tegebantur domus. Pli. li. vii. ca. x. Atq; integri culmo ad frigora arcenda. Et li. xviii. ca. xxx. Culmum cum inaruerit baculo frangunt sustracta animalium.

Cucumis siue cucumer accedit ad figurā et qualitatem melonis. eo tñ frigidior. De quo pli. li. xix. ca. v. Est etiā cucumis piscis. Siluat: de quo lib. ix.

Culiola cortices nucum viridium. festus pompeius.

Cūctari dubitare manere. virg. iiii. enei. Reginā thalamo cūctantē. Cūctari expectare dissimulare. virg. vi. eneid. Qui nobis cūctando restituit rem.

Curiosolites et lepobli in normādia sunt. Iunianus. Strabonē allegat nunc dicitur normania.

Curculio bestiola in frumentis nata. varro de re rustica. necādi curculiones causa piiciendū frumentum quod curculiones exesse inci piunt. Id enim cū promptū est in sole ponere oportet aque catinos quot eo cōueniūt ipsi se necēt. Curculiones. Multi scribunt Gurgulio. vide gurgulio.

Cucumer asininus. diascor. dicit. q̄ plāta ei⁹ est diuersa a cucumere domestico: q̄a asinin⁹ ē minor et in figura glādis. et q̄d administrat de eo ē succ⁹ q̄ ē in scdo gradu calid⁹ et sic⁹. S; gal. viii. simpliciu pharmacorū dicit q̄ succū fruct⁹ ei⁹ elateriū appellāt. vide elateriū Cumynum. vide Cyminum.

Cupedo nō capacitatē significat: s; cupiditatē gulā desiderii. Idē cupedia apd cicero. ait herm. Pli. tñ li. xxvii. c. ii. de capedine facit mentionē nō de cupedine: nisi herm. velit libri i correctōez allegare.

Culina coquina ē. inue. Captū sue putat nidore culina. pli. lib. x. ca. ix. Culiuarum artes & ce.

Culex volatile puū dictū ab aculeo quo pūgit trahitq; sanguinem. Ari. ait quosdā vino arescēte gigni quos appellat culices vinarios pli. li. xi. ca. ii. ob exiguitatem miratur visum vbi olofactum torq; sē sus natura collocauit

De vocabulis incipientibus per D ante A

Dasnoides quod a grecis dicitur; a latinis dicitur laureola. Siluat. dicitur quod alio nomine vocatur sigillum salomonis. vide laureola.

Danich pondus octo granorum hordei. Siluat.

Danubius Strabo dicit libro de situ orbis. danubii partes superiores versus fontes usque ad precipites eius decursus quos cataractas vocant; danabium nominant; que maxime per dacorum agrum delabuntur. Alias vero inferiores usque in pontum per getas Istrum dicunt. vide Ister.

Dasipodes animalia parua leporibus similia que terram cauant. de quibus pli. lib. viii. et lib. x. ca. lxiii.

Daucus alius asininus qui siluestris; alius domesticus qui pastinaca est. Serapion. de hoc pli. lib. xxvi. ca. v. vide pastinaca.

Delos insula in aegeo mari ubi natus apollo & diana. Sic vocata quia repente apparuit de qua plinius.

Demum id est post. Alii demum pro duntaxat posuerunt. festus.

Donatus dicit quod est aduerbium tarditatis. demum ad postremum id est nouissime. Seruius lib. vi. eneidos.

Decidua que cadunt. ut occidua que occidunt. Nonius.

Defrutum venit a verbo defruor. defrui autem est omnem rei fructum percipere. festus. A quo defrutum appellatur: quod est vini generis decoctum. Latini a saporitate sapa vocant. hoc si ad dimidiam partem coquum est defrutum eo quod omnis fructus ex musto detractus sit. hec Simplicius. Palladius autem libro de agricultura defrutum a sapa distinguere videtur. dicit enim defrutum a deferuendo dictum: ubi fortiter despumauerit. Efficitur carenum: cum tertia perdita due partes remanserint. Sapa vero: ubi ad tertias redacta. de quo pli. libro. xiiii. ca. xix. et ca. xix. & ca. xxi. et lib. xviii. ca. xxx. hoc inquit tempore defrutum coquendum silente luna. Ibi enim facit de musto mentionem. vide fruges. vide passum.

Decretorium sidus tempusque dicitur: ex quo de prouentu futuro aliquarum rerum sumitur iudicium. Decretorii vero dies sunt: quos medici creticos appellant: quibus fit iudicium de egri salute aut de contrario. Iuue. Ob id iudicem appellat creticum.

Desultorii dicuntur equi duo. qui singulis militibus presto erant: ut altero fesso in alterum transilire possent. ex exemplis Cassiodori: de quo pli. li. xxxiiii. ca. v.

Dentium ortus & duratio lib. xi. ca. xxxvii.

Delos. vide ortigia.

Decrepitus est desperatus a crepera dicitur senex ultimo senio. Sic crepusculum extremum diei tempus: quo diei nulla est spes. festus. Donatus di

cit. decrepiti dicti quorū crepitu & plangore familie funera cōclama-
mata fuerūt. Cū hoc puenit deplorati significatio. vide deplorat⁹
Deductū suaue lena. Virg. buc. deductū dicere carmen. Itē delecta-
tione ductū. Virg. buc. Carminavel celo possunt deducere lunam.
Item diminutū tūppressum. Nonius. Itē tenue et subtile: vtyox de-
ducta & ce. Item trahere mouere. Nonius.

Deducere deductio. vide deductum.

Defecata pura inturbata & sine sordibus & fecibus. nonius marcel-
lus. Vide Elutriare

Delibutusynctus. ait donatus. Terentius. in phor. Si te delibutum
gaudio reddo.

Defrugare segetes dicitur qui vel nimia fætura exinanit agros; aut p-
iusticiā aut negligētiā perdit lacescitve fruges. Hermo. in castig.
plini. vide detrutum.

Delinitus delectatus Cice. ad cas. Iā biēnium delinitus ilecebrisvo-
luptatis. Aliud significat vide lino linis.

Dendrolibanū Plateari⁹ dicitur qd est ros marinus. Cōcordat gabriel
in gerētoconia ad inno. pap. oct. quia. f. ros mar. h3 odorem olibani
Delūbus a debilitatis aut fractis lūbis dicitur. pli. li. x. ca. xxxiii. Per-
drix femina se delumbam simulans

Dentifriciū quo dētes ob emūdationem aut cōfortationē fricātur.
Pli. caput leporis vltū dentifriciū est. Item lib. xxx. ca. iiii. dētifriciū
fit ex caninis dētibz. & ibi multe dentium. emundationes.

Dentium medicine li. xxviii. capi. x. xxxi. ca. ix. & xxv. ca. xi. & lib.
xxx. ca. iiii. Et li. xxxii. ca. iiii.

Deploratus de cuius salute In egritudine desperat. Pli. li. xxv. c. x
deploratū tificū conualuisse. Et li. xix. Cōstat deplorata auriūvicia
Degener qui maiorū suorū moribus nō cōuenit. virgil. georg. Po-
maq; degenerāt succo oblita priores. Seruius. Sic Plinius de mul-
tis herbis & arborib⁹ tradit qd degniant. Itē de seminib⁹ & frumētis

Sequitur De D ante I

Diabetes siue diabetica: passio renū est cū immensa vrine emissioe.
Constantinus.

Dissinteriaventris fluxus cum sanguine & frēqter cum excoriatio-
ne intestinorum. Constanti. Quod latini tormina vocant. Cornelli-
us celsus. Plinius multis locis dat remedia libro. xxx. capitulo. iiii.
et libro. xx. capi. xx.

Dissuria cū quis appetit mingere qd vix pōt nisi in pua quantitate.
Hermoni. dicit qd dissuria & straguria sunt ynus significatōis
Dindimi nerui sunt quibus testiculi suspendunt. Siluati.

*Strangur guttati. Sur nū. Dissurg p horas
Egrum guttatim Stranguria mingē facit*

Diaphorare resolvere est, diaphoreticum resolutius diaphoresis
resolutio, Siluaticus, hermolaus autem dicit q̄ diaphoretica: via
discussoria latine dicitur. Item in verbo cardiacus, dicit q̄ diapho
reticus sudor is appellatur qui sua redundantia corpus debilitat.
& quos medici diphorumenos quandoq̄ dicunt, Plinius modo
sudatores: modo expauescentes nominat, Ab eadem parte, stoma
chi videtur deduci cardioginos quod est vehemens esuries, Alii car
dioginon p̄ cordis estu capiunt, hermo, in pli, castig.

Diducit; siccatur detrahit, Virg, georg, Collectum humorem bibula
diducit arena, Seruius.

Dioptra dioptræ regula est qua antiqui utebantur ad aquas pōde
randas, leuior enim aqua melior est, Aut enim vitruuius lib. viii, de
architectura; libra aqua dioptris, Alibi em̄ scribit dioptra libratis
ue cognominantur, Pli, li, ii, inquit, Nisi terra in medio esset: equa
les dies noctesq̄ habere non posset, dephenderūt dioptræ, Est etiā
dioptra instrumētū geometricū ad dephendendū vel explorandū
altitudinem turrium e lōginquo, Vitruuius de architectura li, viii,
Diureticus qui habet vrine vias opilatas, Et est morbi nomē, diure
tica medicina; que p̄dictū morbū curat, est autem aperitiua dicitur
autem diuretica quasi ducens ad vrinam, Siluat.

Dilutum non purum permixtum, dilutius q̄d magis permixtū, q̄d
m̄ro opponitur, vide merum, Pli, li, xvii, ca, x, an igdalis ferēdas
fimo diluto maceratas, i, cum aqua mixto, diluere etiā purgare aut
mundare significat; sed non ad propositum.

Diaces grece passio reumatica, Siluati.

Dianthos a medicis dicit̄ electuarium ex anthos compositum, via
de anthos, Inuenies autem in plinio pro herba que herba capil, ve
neris complexione & virtute similis est.

Dissecta in diuersas ptes secta, excuterata, Aristo, ei dicit, Cameleō
aial dissectū spirare diu pt, De aialibus dissectis, pli, li, xxviii, c, viii;
Diptānus multas habet spēs; cōtinet em̄ organū pulegiū serpillū
Serap, Pli, lib, xx, ca, xiiii, dicit diptannum a quibusdam dici pule
gium agreste, de quo iterum, xx, lib, ca, viii, et lib, viii, cap, xxvii, &
li, xxv, ca, viii, aliqui scribunt dictannum.

Disurici; habentes difficultatem respirandi, Siluat, Disuria autem
est ip̄a egritudo qua disurici dicūtur, vide orptonoici & suspiriosi
Diafragma pellicula est pulmonē cor & epar tegēs, Siluat.

Diopistris filix ē in quereu nata alio noīe philitica, Siluat.

Dirdar grece est vlm' latine, ait gabriel in Gereto, ad inno, pa, oct.

Discutere perscrutari est, disiungere penetrare dispergere, Pli, lib,

Rea, iiii. Aquila rapiēdis piscib⁹ discutit pectore aquas, i. penetrat
Alibi multis locis pituitas discutit id ē penetrat dū pargit resoluit
Diffidere discordare est. Ouidius in epistolis. A verbis facies dif
fidet ista tuis. Plī, lib. iiii, ca. lxxiiii, dissident olores & aquille.
Diomedie aues mirabiles a sociis dio medis appellate iquit yfido.
de quibus, libro, x

Dodrans nomen est pars dodrantalis numeri duo denarii est enim
dodrans tres partes cuiusq; totius siue in pondere siue longitudi
ne vt intelligitur ex plinio libro, xvii, ca. xxi. Et lib. vii, capi, ii, ait
pigmeos ternos dodrantes nou excedere. vide talentum.

Dodrantale vide dodrans.

Dorignidium herba venenosa in egipto nata perotus in martialē
dicit q; sunt qui eam dorion appellant de quo dorignidio plī, lib.
xxviii, ca. x.

Doronicum radix calida & sicca aromatica, cōfortat cor Auicenna
libro de viribus cordis.

Dragonteam greci dicūt quod latini serpentariam herba est. vide
serpentaria.

Dragma vide talentum, de quo plī, lib. xxi, ca. vltimo.

Druidæ greco sermone noiati sunt; quia inter siluas & quercus ha
bitabant. Erant quondā gallorū sapiētes; quos lucanus sic alloqui
tur Nemora remotis incolitis lucis. Suetonius ait ab augusto inter
dictam esse druidarū religionē; ab claudio penitus deletā. Plī. de
his lib. xxx, ca. i. Cesar in cōmentariis de his ample. Vide magus.
Dragma nomen ponderis est vt habes in noīe talentum paruum.
Est etiam numismatis nomen. vide Talentum.

Durare pari sustinere, mala & aduersa pferre. Virg. i. eneidos dura
te & vosmet rebus seruate secundis. Teren. in Adelph. non hercle
quisq; si sic fiat durare potest. Aliqui enim a duricie diriuari putant
qua firmi sunt ad resistendum.

Dura id est aspera Acrem in horatius lib. carminum. Virgilius, iiii.
georgi. Sin duram metues hiemem, i. frigore asperam.

Dulcem aquam ex falsa fieri; industriam habes lib. xxxi, ca. vi.

De littera E ante B

Ebenū secūdū Serapionē lignū est durū sine lineationibus solidū
vt cornu; quod in india nascit. inuenit in femineo et neutro.

Ebenus enī arbor ipsa est. Ebenū vero lignū de quo. Plī, lib. xii, & li.
xvi, ca. xli, ca. xi. & ca. xxiiii. Aliqui aspirant Hebenū scribes.

Ebureum ab ebur sicut marmoreum a marmore. Ebur dens est ele
phāti. Sic eburneum & eboreum; que tota sunt ex ebore. Eboratum

e ii

quod est extrinsecus ex ebore. Sed eburnum quod eboris habet si-
militudinem. Seruius. de quo pli. lib. viii.

Eam inficias id est nego vel negem. ybi. Pli. agit de Incertis tempe-
statibus lib. ii. ca. xlii. Terentius in adelpho. Si palam proferemus
ille inficias ibit.

Ebrietatis remedium que est ex pauco potu lib. xxxi. ca. v. Ebrieta-
tem: aque potu fieri lib. xxxi. ca. ii.

Ebulus herba cōis est que a grecis cameactis. Arabes autē meactiō
vocant. Actis est sambucus. versus. Sambucus est actis. sed ebulus
est cameactis. Siluaticus. Pli. autē cameactis species duas assignat:
Echeneis puus piscis est: eum lucanus vocat Echinum. virtutis ad-
mirande est. Nauem enī in suo cursu plenis velis motā stare facit:
quasi immobilem. lucanus. lib. vi. nam pupim retinent euro tēdente
rudentes in mediis enchinus aquis. Policianus dicit q̄ incorrectus
est lucani codex: & q̄ debet legi Echeneis id enī metri necessitate;
cogere: quia echinus habet primā breuē. de quo pli. lib. ix. ca. xxv.
Iterum lib. xxxii. ca. pri. inuenitur etiam Echinus pro alio pisce in
quo dicit iuuenalis crispinum delectari et est de ostreorum genere.
Is autē piscis habet operimentū pungens. de quo marcial. Cortice
deposito mollis echinus erat.

Eboratum vide ebureum.

Eburneum. Vide ibidem.

Echites lapis preciosus in aquilarum nidis inuentus ait ysidorus.
de quo. Pli. lib. vltimo et libro decimo. ca. iii. dicitq; a multis gagi-
tem vocari. Vide. Gagites

Edtica. Vide hectica.

Edtrophium vide lagophthalmos.

Ecco sonus reflexus siue repetitus est quasi primi soni imago. dici-
tur de icha que apud grecos imaginem significat resonat enī tanq̄
imago. in lucis p̄cipue p̄cauis fit. serui. de quo. Pli. li. xxxvi. c. xv.
Edo verbū comedo declinat es est. virg. iiii. encidos Est mollis flā-
ma medulas. Eius composita comedo in passiuo. Edor ederis estur
varro ambesa & adesa. Pli. libro in ægipto non estur.

Educere & educare differūt. Educare est nutrire et prouehere. Edu-
cere autem multas habet significationes. Educere extrahere virg.
libro. x. eduxit corpore telum. Educere autem inuenitur p̄ educare
Terentius in adelph. Eduxi a paruulo: habui et amaui pro meo.
Educere erigere. Virg. lib. vi. Celoq; educere certant. Nonius mar.
Edificium siue clano siue ferro libro. xxxvi. ca. xv.

Edera arbor. dicta quia editur scilicet a capris prebetq; eis lactis

abundantiam. Adheret parietibus. Eius sunt multe species, quedā viridis quedā alba, virgil. buccol. Edera formosior alba, de qua plinius lib. xvi. ca. xl. Aliqui hedera scribunt aspirādo, vide Cisthon. Effetus exhaustus, translatio a mulieribus quas part^o debiles reddunt, virgil. b. eneidos frigent, effete corpore vires.

Effimera febris species ex distemperātia spirituum pueniens. Raro ultra tertium extendit diem. Constat. Aliqui textus pliniani habent Ephimerinos, de quo pli. lib. xxviii. ca. x.

Egritudo proprie molestia sollicitudo/angor, Cicero. Egritudo est animi aduersante rōne deinde est corporibus attributa. Egrotatio magis est in corpore egritudo in aīa.

Egilopa fistula in angulo oculi diu fluentis Cornelius celsus lib. vii. pli. aut li. xxix. simū colūbarū ad egilopas valere affirmat. Aliqui scribunt Aegilopa Iterū de egilopa lib. xxix. ca. v.

Egilope inuenitur in plinio volumie. xxv. p siluestri auena qua nec iumenta vescuntur. Ordei morbus est & ordeo innascitur ait pan dulp^o. Plinius aut ibidem ait, hac herba sanari Egilopam predictam que fistula est, hermos. scribit Aegilops, vide morbus.

Egiptus famosa regio in parte asie que ad affricnm accedit Pius in descrip. asie

Egina quam aliqui diptōgo scribunt Aegina filia fuit Asopi boe cie regis A qua noiata est insula egina, de qua pli. li. vi. & xxiii.

Egeum mare dicitur ab Egeo siue ægeo scopulo iter tenedum & chium; capre effigiem alonge reddente, vel q^o in eo mari multe sint insule que pcul aspicientibus capre videāt. Siue q^o in eo Aegea matronam regina perierit; siue q^o egeus thesei pater in eo se precipitauit, Festus.

Egre difficulter, Seruius in. iiii. georgicoꝝ.

Egrotatio egritudo, nonius.

Eger & corpore & animo dicitur, virgil. p. eneid. Curisq^o ingētib^o eger spē vultu simulat, vtriq^o egritudini tā aī q^o corporis multa dat plinius remedia, vide prius egritudo.

Egrotus in eadē inuenitur significatione. Terent. in andria Ipsum animū egrotū plerumq^o ad deteriorem partem applicat.

Egithus avis minima quam gallicum vulgus regē autum appellat quia hyeme asperria sola autum canit, De qua pli. li. x. ca. lxxiii.

Eiectum exclusum, virgil. libro octauo nechō & tarquinius eiectū porfenna iubeat accipere, Eiectum extensum Eiectus naufragus virgil. iiii. eneid. Eiectum littore egentem excepi.

Elatius herba est, diascor. dicit eam habere folia rotunda aspera
eiii

Nascitur in agris & locis cultis. Pli. dicit q̄ habet ramulos quinq̄
aut sex tenues et folia quasi pilosa.

Electrum alio nomine gagates aliqui etiam dicunt karabe. quod se-
cū dum auicennā confert cordi Croceū gūmi est arboris dicte a gy-
ros. videtur esse gemma qua fieri possunt anulli. nascitur in insulis
septentrionalibus. Siluaticus. de quo pli. li. xxxvii. ca. iiii. & iiii.
De electro etiam tractat inter metalla. Et est aurū in quo ē quinta
argenti portio. Tortelius autem dicit hoc metalum a colore prece-
den̄ gummy vocari Electrum

Elidire inquit Nonius. excludere significat. virgil. viii. eneid. Eli-
sos oculos & siccū sanguine guttur. Elidere suffocare vel occidere.
virgil. Ibidem geminosq̄ premens eliserit angues. Item deicere
Nonius. quibus significationibus variis passibus. pli. vtitur.

Elisium campum in extremis hispanie finxit homerus ppter di-
uitiarum copiam. Quidā philosophi dixerunt esse insulas fortu-
natas. de quibus pli. lib. vi. ca. xxxii.

Elaterium est medicamentum ex cucumere siluestri confectū. Sil-
uaticus. Pli. de eo lib. xx. ca. p. vbi multas eius assignat utilitates.
Capit etiā p̄ ipā herba lib. xxvii. ca. vlt. vbi de herbarum agit dura-
tione. vide cucumer siluestris.

Elitropium herba cuius flores sequuntur solē dicitur ab elyos qđ
est sol et tropos conuersio se enim semp cōuertit ad solem. Aliqui
scribunt eliotropium. Quo nomine greci vtuntur. A latinis dicit̄
solsequium. Continet autem multas & variorum colorū spēs vt Ci-
coreā penthadactilon & alias. Siluaticus. de hoc pli. li. ii. ca. xlii. &
lib. xix. ca. viii. Simpōtinus tñ dicit errare eos qui elitropium cico-
ream vocant de elitropio. Iterū pli. lib. xxii. c. xxi. vide intybus.

Eliminare/excludere/ eicere quasi extra limen ponere. Nonius.
Item exire. Nonius.

Eluuiō corruptus & morbiferi operis tractus. Cicero. ii. de officiis
Collectis ceteris causis eluuiōnis. Nonius mar. vide aluuiō.

Elumbus. vide delumbus.

Elutriare de vase in vas humorem siue liquorē aliquē transferre: vt
purus fiat Columela. de quo pli. lib. xiii. ca. xvii. Idem hermolauis
in castigationibus pli.

Elisphacum grece salua latine. gabriel in gerentocomia ad inno-
centiū papam octauum.

Elichniū quid sit vide lychni.

Eligma a verbo lingere dicitur. Est autem cu3 aliquid ore tenētes
paulatim glutiedo degustamus. Res autem tales in ore posite. elig

mata vocamus. Actus ipse lingendi linctus dicitur. Perot⁹ in mar
cialem. pli. li. xx. Toracem purgat eodem eligmate.

Eliminare explicare extra limen eicere. Nonius mar.

Elenium a grecis dicitur Enula a latinis: que cāpana cognomina
tur habet folia similia plante flomos: nisi q^d sunt longiora & aspe
riora extendunt^r super faciem terre, habet radicē magnā bene odo
ratā Serap. de ea macer E nula cāpana reddit precordia sana. Pli.
de ea multa lib. xxi. ca. xxi. vide flomos.

Elephantia lepre genus est: elephātorum cuti simile, crebris sum
ma corporis parte maculis ac tumoribus, rubore paulatim se in a
trum vertēte. Inde elephanticus morbus, de quo pli. li. xx. c. xviii.
Eleborus duplex albus & niger, grecuz nomē est, a latinis veratrū

dicitur. Albus vomitricus est: ita vt etiam caprarum lac eleborum
pascentium vomitum prouocet Nigrum laxatiuum est per inferio
rem regionem, de quo pli. lib. xxv. ca. iiii. circa finem & libro no
no, capitulo primo.

Elithron Serap. vocat erithrodanum est rubeum quo tingunt^r pel
les Siluaticus. Nam erithron grece, rubeū est latine siue coccineū.

Emblici sunt mirabolanorum species, vide mirabolani.

Emariginat. id est crustas & puluillos & oras vlcerum adimit. ait
hermos. in castig. pli.

Elitrophium siue elitrophia lapis est smaragdo fere similis guttis
respersus sanguineis non adeo tamen viuacis viriditatis, Gabriel
in gerentocomia ad innocentū papam. viii.

Empedocles agrigentinus fuit pitagore auditor: primus arotorie
inuentor: vt zeno dialectice Scripsit tragedias et percis trāsītum
versu Laercius.

Empetrum quod grece dicitur: a latinis autem calcifragum: siue
faxifragum appellatur, foliis ad rutham ferme accedentibus: verū
acutioribus crassioribusq^e. odore iocundo sapore inter acidum ac
salsum: cibi appetentia prouocante Nascitur in collibus petrosis
de quo pli. li. xxii. ca. xxii. Aliqui habent empicus

Emplastra differunt a malagmatis & pastilis emplastra imponun
tur vlneribus. Malagmata supra itegram cutem iniciuntur. Pastil
li aut illinuntur aut alicui molliori cerotoye miscentur. hermolaus.
vide malagmatum, vide pastilus.

Emprostotenus fit mu
sculis in āteriori pte rigētib⁹. Itavt se iflectere nō possit: vt si mētū
pectori ānectit^r Prout sit i pte posteriori, In opistoteno: vt si caput

e iiii

scapulis hereat. fit autem tetanus si ambe partes rigent equaliter
Sed cornelius celsus dicit; q̄ quidam minus subtiliter et idiscrete
his nominibus vtuntur. Vide Tetanici.

Encolpie venti sunt qui e mari veniunt per sinus. Hermolaus in
vocabulo apogeon.

Empuici qui saniē excreant Siluaticus.

Ematistes lapis violacei coloris: dictus q̄ sistit sanguinem. Cons
sonat his que dicūt in vocabulo emothoica. et in vocabulo ema
gogum declaratur.

Empericus experimentator inquit tortelius. Is causas nescit.

Emina est sextarii media pars. Continet autem Cyathos nouē. ses
cundum ysidorum est mensura liquidorum continens libram vnā
Aulus gelius lib. iiii. noctium acticarum: capit pro mensura frumē
ti et pro mensura vini olei et aliorum liquidorū inquiring. Si sexta
rio Emina fusa est: non dimidiatū fustum sextariū dicendū est. sed
medietas mensure dicitur ab Emis. i. semis quod est dimidiū. Con
giarium quoq̄ nomē est mensure. Quīti. de vtroq̄ simul libro de
oratoria institutione: fabius inquit maximus incusatus congiario
rum que amicis dantur exiguitatem. Eminarum esse dicit. de quo.
Pli. libro. xxi. capitulo. vltimo et aliis multis. Aliqui scribunt cum
aspiratione. vide talentum.

Emicrania dolor est medie partis capitis ab Emis q̄d est dimi
dium. Cephalea vero dolor in toto capite. Cornelius Celsus. Ali
qui per. H aspirant. vide Craneum vel cranium.

Emitritea. febris composita ex duabus febribus quarū vna est ter
tiana. dicitur ab Emis quod est medium sine dimidium et triteuna
quod est tertium Siluaticus.

Emoptoici qui emothoicā egritudinem patiuntur.

Emothoica egritudo est qua sputū emittitur sanguineū Oribasius

Emagogum id est sanguinem educens Siluaticus.

Emula. vide. Elemum.

Empima egritudo illi propinqua qua sputū emittitur saniosum.
Constanti.

Emodiam greci appellant dentium offensam. que fit ex fructibus
immaturois ait diascor. Cui dicit Plinius. remedio esse portulacā.
Vide portulaca

Emporium vrbs est a massilieñ. edificata iuxta taraanem ait Stra
bo libro. de situ orbis. Plinius in alia capit significatione pro mer
cato siue emptionis et venditionis negotio dicens alexandriā ma
ximum esse totius orbis emporium.

Emulatio distat at ab imitatione. Imitatio enim simplex est et sine inuidia. Emulatio autē habet imitandi studiū: sed cum quadā inuidia. **Emulus** eiusdē rei studiosus cum inuidia. Nonius. Cice, pro marc. marce. **Emulo** atq; imitatore studiorum meorum.
Enixe dicuntur femine nitendi id est conandi & dolendi l abore pfunctę: siue partu leuate. Nonius.
Enchirista medicamenta liquida que illinūtur **Cornellius celsus.** & **hermolaus** in castigationibus **plinianis.**
Enodis quod sine nodo est. **virgilius. ii. georgi.** Aut rursus enodes trunci refecantur.
Entecerola egritudo qua intestina dilabuntur. **Siluatius.**
Epiplocela cum omentum cadit. **higrocela** cum in alterum e testibus humor cōfluit. Omnes has species nostri vocant hernias. **Cornelius celsus Pli.** tamen dicit in medicinis e cupresso: **Entecerolā** esse ranicem. vide **Ramex.** vide iterum omētum.
Enchatis est morbus in angulo oculi & tuberculū quod palpebras parum diduci patitur cui non ad modū ab similis est morbus qui crite dicitur. **Hermolaus.** in castiga.
Enophias subitus & ipetuosus vetus **Aristo. lib. metheorę.** de quo **Pli. lib. ii. ca. quinquagesimo.** **hermolaus** dicit q; latine pcella dicitur quod a grecis enephias.
Encatisma sessio ī aqua alicuius medicinalis decoctionis: ob renū vesicę: anī: matricis & ceterarum inferiorū partium egritudinē. **Siluatius.** **Greci** enī cathisme sessionē dicūt. Inde venit cathedra
Endiuiā herba frigida q̄ duplex est qdā domestica q̄ scariola: alia cāpestis que nomē retinet cōe. vide **cycorea.** vide iterum **intybus.**
Enchiridion a manu dictum est. q. promptuarium et quod ad manum semper haberi debeat. Ceu in ense capulus. Et in remo pars quam manu naute comprehendunt. **hermolaus** in **pli.** castigationibus. hoc appellatur nomine liber vnus **augustini.** **Encheridiō** ea de causa.
Eolie insule sunt in siculo maris a quibus nominatur eolica regio. **virgilius** primo **eneidos** ait. **Eoliam** venit. A rege nomine **colo** sūt nominate regionis domino. Que etiam et quondam vulcanie nominabant: vbi est mōs **ethna.** Has insulas **Seruius** nouē esse dixit. De quibus **Plini. libro. iii. ca. vii.** Vide **Eolus.**
Eous oceanus ab oriēte equinoctiali **Strabo** de situ orbis. **Eous** etiam capitur a **virgilio** pro **lucifero** id est stella que precedit solem in ortum. **Seruius.** in primo **georgi.** **Virgilius.** Aut cum sole nouo terras decorat **eous.**

Eolus fuit iouis filius vt refert bocacius libro. de genealogia deorum
nouemq; prefatis infulis dicit imperasse. Qui ex nebulis surgenti
bus & flammis ethne montis: ventos veridice prenunciabat. Ita vt
a rudibus eos crederetur habere in sua potestate, inde ventorum de
us creditus est. virg. primo eneidos.

Eole nãq; tibi dignum pater atq; hoim rex. & mulcere dedit ven-
tos & tollere fluctu. Plinius dicit eum ventorum rationem primus
inuenisse. de quo pli. lib. iiii. ca. viii. Vide Eolie.

Epmytida egritudo que serpit. vt patet ex plinio libro. xx. ca. ix.

Epistiliũ trabs que super columnas ponitur. Iunianus Pli. lib. xvi.

Eptapleros greci dicunt quod nos plantaginem quia septem ha-
bet neruos siue costas ab epta quod est septem. Vide Plantago.

Epilencia vide Comicialis morbus.

Epidimia ab aeris infectione prouenit: non omni: sed ab ea que de
fursum est celesti influxu. Dicitur enim ab epi quod est supra. Sil.

Epiphora reuma est in superiori parte corporis vt circa frontẽ cir-
ca oculos ab epi quod est supra Pli. libro. xx. ca. xi. remedia dat ad
uersus epiphoras. et. lib. xxv. ca. iiii. et. ca. xiiii. & alibi inuenitur
etiam in superiori parte ventris. de quo lib. xxviii. multis locis.

Epialos febris genus est que fit ex fleumate vitreo frigidissimo pu-
trefacto. hermol. in castigationib; Pli.

Epistile vel epistilium est capitelum quod superponitur. columne.
Simponrinus super marcialem. de quo Pli. lib. xxxvi. ca. xiiii.

Epimelida arbor similis mespile fructus habens vt sorba. diasco-
rides.

Ephimera. vide effimera hebetans.

Epmytides vlcus est aciem oculi: & in eius angulo perpetim hu-
mor emanans. De quo. pli. libro. xx. ca. vi. Cornelius Celsus dicit
esse subliuidas maculas. quod allegat. pli. ca. x. libri eiusdem.

Epithima superpositio alicuius vnguenti: medicine vel emplastri
vel alicuius panni succo intincti. Inde epithimare. Siluaticus.

Epithimus id quod super herbam thimum inuenitur ad modum
filorum redolentium. purgat coleram nigram siue humorem me-
lencolicum mesue. vide Thimus.

Epithatis planta pua exiguis foliis a quibusdã dñr eleborina. Sil.

Ephelide inquit Cornelius celsus a pluribus ignoratur. Est autem
asperitas inquit & durities.

Epidromides plagarũ funiculi discurrentes appellatur: quib; rhetia
panduntur contracta: & contrahuntur expansa. Plagevero proprie
sunt quadrata rhetia. hermol. in castig. pli.

Equitatus non solū habet duas vulgatas apud grāmaticos signifi-
cationes. s. actū equitādī: vt est illud Plinii eqtatu atteri & aduri so-
lēt. Et etiam significationē multitudinis equitātū vt notū est: sed
etiam ordinem significat equestrem. vt li. xxxiii. ca. ii.

Equi vt infatigabiles sint. li. xxviii. ca. p.

Equuleus diminutiū ab equo. Cicero in horteñ. vt equorū domi-
tores nō verbera solū adhibēt ad domandū: sed cibū ēt sepe subtra-
hūt: vt fame debilitet equuleorum nimis effrenata vis noni⁹ mar.

Est etiā tormentū quoddā penale sed nō ad propositum plinii

Equire dicitur equa gestiens in coitum: sicut porca dicitur subate
quē in coitū gestit. vide Tubans.

Equam cupreā mares ad libidinem excitare li. xxviii. ca. x.

Equanimitas fauor & ppicius aīus. donatus. Equor & de pelago &
de campis dī. Virg. georg. Tellus q̄e q̄ & equora pōti. Mare autē
equor dī q̄n equale est: cum vento nō agitat.

Enchātis est morbus in angulo oculi & tuberculū qđ palpebras pa-
rum diduci patit̄ cui nō admodum absimilis est morbus qui crite
dicitur. hermol. in castig.

Erisipila species ignis sacri que egritudo exterius est adurens. Cor-
nelius celsus. vide sacer ignis. Hermola. scribere vult erisipila.

Eritha insula circa mare gaditanum. de qua Pli. li. iiii. in fine.

Erithron nomen grecum quod diasco. erithrodanum. i. rubea tin-
ctorum. ait Siluat. ca. nec. xlviii.

Eregione id significat quod ex aduerso. Nonius marcellus. Cice-
ro. Achademicorum libro. iiii. Nec ego itavos eregione esse nobis
in contraria parte terre qui aduersus sicut contravestigia

Erratio & error differunt. Error animi est & loci in quo erratur. Er-
ratio pedum est. Donatus. Terentius in adelpho. et minor est er-
ratio.

Eruca herba ortensis calida. de qua Plini⁹ libro decimonono. ca-
pitulo octauo. & libro vicesimo. capitulo. xiii.

Erugare rugas tollere. Plinius remedia dat contra rugas faciei li.
xx. ca. xix. & li. xxii. ca. v.

Ernia descensus intestini ad bursam testium. Constanti. Vide epi-
plocele. Vide Ramex

Erithea insula est versus solem occidentem scilicet versus gades.
In qua gerion rex armentis abundabat pinguiſſimis. quorum cu-
piditate: hercules ex oriente in occidens profectus gerionem vicit
ait Iustinus in epithomate. de quo pli. li. iiii.

Ergastulum apud grecos est tabernaculū officina. descēdit em̄ a ver-

bo greco id significat quod operor. In masculino enim ergastul^o operarius est, ait Tortellius. Sed eius salua pace est seruus coactus. Pli. clare. lib. xviii. ca. vi. Coli rura ergastulis pessimum est; vt quicquid agitur a desperantibus.

Ericiptron grece; latine cyperus. vide Ciperus.

Ericius non solum est animal siluestre circumdatus aculeis, sed etiam piscis aculeis quoque munitus, de quo Aristoteles libro de animalibus quod miram habet figuram contra ceterorum animalium morem; os enim & caput habet inferius; exitum superfluitatum superioris. Pli. de eo li. ix. vide Herinacius.

Estimare & existimare differunt. Estimare enim considerare est. Existimare vero iudicare. Prius enim rem consideramus deinde iudicamus. Sic etiam cogito & excogito suo differt modo. Inde dictum est estimare precium taxare quod recte fieri abque qualitatibus rei consideratione non potest. Sic etiam estimata pena ab antiquis dicta; hec sumpta sunt partim ex festo, partim ex valla.

Essedum genus est gestatorii. Ac petorritum; sed essedum est in equo Petorritum in mula. hermolai verba in castigationibus plinianis. Crede si vis.

Estus marini impetus vel commotiones. Virgilius. fundoque estuat imo. Estuaria motus quo mare tum accedit tum recedit. Nonius; de quo Pli. lib. ii. capi. lxxxix. Estus etiam calorem significat. ouidius. i. metha. quarum que media est; inhabitabilis estu.

Esitare frequenter comedere. Pli. lib. xx. ca. ix. Iones qui brassicam Esitauerit. Aliqui textus habent estimauerit Policianus corrigit Esitauerit. & bene. Dixitque esse Cathonis verba.

Estiua sunt loca vmbrosa in quibus per estatem vitatur solis calor. Seruius in tertio georg. Stacius & vmbrosis patuere estiua licei

Eschines fuerunt multi eius nominis viri & philosophi. Primus fuit socratis discipulus laborum patientissimus qui nunquam a socrate discessit Is auditores sibi mercede quesiiuit. ait laercius. Alius fuit orator. de mosthenis emulus; qui capitali eum crimine accusauit. de quo plin. libro. vii.

Esdra herba est a quibusdam marbasia dicta. Siluaticus. hec scandit arbores. Tirsis est numerosa qui sunt vt iunci geniculati.

Esculus arbor gladiifera dicta quod antiqui ex ea sumebant escam. ait Isidorus. de quo plin. li. xvii. ca. xx. que ab esu dicta est. Ideo male diptongo quidam scribunt aesculus.

Estus excessui moderatio li. xx. ca. xiiii.

Ethilia septentrionalis fluminis permaximus.

& euphrate maior, estate crescens vt nilus a maiori burgaria descēdens in caspiū mare, vide caspii.

Ethesie venti sunt quorū vis satis declarā lib. ii. ca. xlix. de quib⁹ etiam lib. v. ca. ix. Et lib. xxxvii. ca. vi. Strabo. li. iiii. de situ orbis sic ait. Venti spirant subfolani. i. euri qui et ethesie dicunt. libro vero xvii. aliter dicit scz q̄ a partibus flant borealibus.

Ether aliqui diptongo scribunt æther Aether homo fuit qui creditus est deus. ait lactantius libro dinarum institutionū. Phī autē pro elemento aeris qñq. Et magis p̄ elemēto ignis posuerūt: vt aristoteles primo de celo. Ouidius quoq; primo methamorphoseos hec super imposuit liquidū et grauitate carentē Ethera nec quicq̄ terre ne fecis habentem. Aristoteles etiam qñq; capit p̄ celo. Consonat Ouidius de pontio scribēs ad cesarem. Sic terras habitas vt te de fideret ether. id est celum.

Eutrapelos. vide eutrapelos.

Ethiopie due sunt vna versus ortum solis: altera circa occasum in mauritania ad meridiem vbi sol hieme occidit. dicit a colore populorum quos solis vicinitas torret. varro de vtrāq; pli. lib. v. & vi. multis capitulis. Strabo de situ orbis lib. p. Ephorum allegans ait Ethiopum nationē ab ortu brumali vsq; ad occasus extendi Sithia autem e regione huic opponitur que vergit ad eam terre partem q̄ est ab occidēte estiuale ad oriens estiuale. vide Eregione.

Eurus grece vulturinus latine. ait pli. li. xvi. xxxiiii. de q̄ etiā li. ii. Fucratum a grecis dicit q̄ est optima dispō secundum naturā corpori ipsi debitam. Sic complexio eucrata dicit: cuius virtutes actiue ad passinas sunt. p̄portionate principaliaq; membra ipsi cordi & ad inuicē. Gabriel in gerentocomia ad innocentium papā. viii. Euclatum ventilatum vnde velabra quibus frumenta ventilantur Festus pomp.

Europa que est orbis terre pars quarta ab europa a genoris filia nominata est. festus.

Eutrapelos q̄si horrétes & adūsatos p̄munē & vsitatū nāte modū. her. Cuius vocis frequentē vsū dicit esse apud grecos. Sed aristoteles vocat. Eutrapelos facetos & sermone iocūdos: quasi verba bñ vertētes ad sensum iocundum et delectabilem: quod dicit ad virtutem pertinere. Aliqui scribunt Eutrapelos.

Euclides geometra insignis ex opido megaris. Socrati Contēporaneus. Tortellius.

Eupatorium herba aromatica habet folia: vt Canapis. florem vt nenuphar. Auicenna lib. ii. de hac pli. libro. xxv. herba est alia locis

aquosis inuenta. Dicitur etiam generale nomen quicquid epati cōfert, & vocatur eupatorium.

Euadere exire significat vel tendere. Plautus in asmaria. Demissor & quid sit aut quo euadant sine metu. Euadere liberare. virgilius ix eneidos. Nostras ne euadere demēs; sperasti te posse manus. Euadere est permanere. Terentius in andria. Timeo quorū hec euadant. Euadere est per impedimenta & multas difficultates ad intentum peruenire. Terentius in andria. Nimia hec licentia euadet in aliquod magnum malum.

Sequitur de littera E ante x.

Extimus p̄ extremus antiqui dicebant. Priscianus. pli. lib. vi. durachium Camisium apulie extimum.

Extemplo ilico. virgil. p. eneid. Extemplo enee soluuntur frigore membra

Exagium nomē ponderis. s. aurei. Siluaticus. vide aureus. De quo plinius multis libris.

Exarare p̄ ea significatione que est scribere non est ad p̄positū naturale. Significat aut aratro diuidere aut extrahere. pli. lib. xvii. ca. vi. Exaratas filices vomeri arundine imposita nō renasci.

Exicium est interitus destructio. virgil. buccol. Idem amor exicius p̄ pecori pecorisq; magis.

Exicialis perniciosus mortalis. pli. lib. v. ca. viii. Athlantes ppli solem intuentur vt exicialē ipsis agrisq;.

Examen non capimus p̄ experientia iicientie alicuius: sed ad naturalem mentionē: est apum cōgregatio. pli. lib. xi. ca. x. Cum duo examina concordibus pplis dissimiles ritus. Significat etiam examen piscium congregationē lib. xxxi. ca. p. vide vna.

Examussim id est regulariter Scribitur per y ante s. amussis enim est regula fabrorum vel latomorum Examussim examine ad regulā vel cementū. nonius marcellus. & festus.

Exactū transcursum preteritū. nonius marcellus.

Exoletus qui adolescere desinit. festus. i. adultus. Plautus reliqui domi exoletam virginem. venit de ex oleo exoleui.

Extrarius alienus. nonius scz quia ab extra venit.

Excreabile excreare. vide screate.

Expectorare extra pectus eicere. nonius mar. Extavide precordia

Exercere exagitare commouere. nonius. Item fatigare. Terentius in adelph. Ego te exercebo hodie vt dignus es cilierniū. Item in sequi psequi. vir. iiii. eneid. Otyrii stirpez et gen^o oē exercere odiis Exercere solidare Cicero tuscul. meos casus i q̄b^o fortuna me exer

cuit. **Exercere** in meliorem vsum formare siue in maiorem vtilitas
tem. virgil. p. georg. Exercetq; frequens tellurem, nonius mar.
Extorris extra terrā vel extra terminos. Salustius in iugurt. Sicuti
videtis ex terrem, patria domo inopem. &c.
Exterminatus extra terminos missus. Cicero genus pestiferū atq;
ipm ex hoīm communitate exterminandum.
Quod in hui⁹ serie lre nō inuenies qre posterius in ordine lre, h.

De littera F.

Fagus vide fago.

Fagi arboris medicine lib. xxiii. ca. v.

Far vide Ador & adoreum a quo venit farreum. de quo pli. libro.
xviii. ca. iii.

Falernus & falernum. vide phalernum.

Fauus mel est cum cera, dicitur a phagin quod apud grecos est co-
medere latine. de quo pli. li. xi. locis multis.

Fastidium egritudo stomachi ex abominatione & nausea Constāt
Cui dat pli. multis locis remedia.

Fascinare est per prauum oculum aut aspectū inficere. fascinari eo
modo infici. virgil. buccol. Nescio quis teneros oculus michi fasci-
nat agnos. De quo pli. lib. vii. ca. ii.

Farmachum. vide pharmacum.

Faseolus describitur a diascor. per similitudinem ad herbas michi
ignotas: sed ex ysaac dictis apparet q sit legumen quod comestū
generat somnia terribilia. de quo pli.

Fauonius. vide zephirus.

Facies corporis totius forma est: vt ab aspectu facies & a fingendo
figura. Ita a factura corporis facies. plaut⁹ in penulo nutrix qua sit
facie michi expedi. nonius mar. Dicim⁹ enī faciem terre. Alias ha-
bet significationes sed non ad ppositum naturale.

Feminas in viros mutatas videbis ex pli. li. vii. ca. iiii.

Febriū mltā remedia li. xxvi. ca. xii. & li. xx. c. vi. & ca. xxxi. & alibi

Fastis diebus iocūda fari licebat nefastis non licebat. fasti fastorū
libri appellant^r: in qbus toti⁹ anni fit descriptio. Item fasti dies qui-
bus ius dicit^r. nefasti quibus non dicit^r. Priscianus.

Fatigare cohibere cōprimere. Cicero de officiis li. iii. Nō verbis sūt
& disputatione: sed vinclis fatigādī & carcere. Itē cōmouere pertur-
bare. p. eneidos. Que mare q terrasq; metu celūq; fatigat. Itē insti-
gare cogere ad lassitudinē deducere. virgil. v. eneid. veloces iacu-
lo ceruos cursuq; fatigat.

Fagedemea vlcera q serpunt comedēdo dē a phagin qd ē comedē

Sequitur de F ante E

Ferus & ferox differunt. ferus est seuus, ferox fortis. virg. liii. enei.
frena ferox spumantia madit. ferocia inuenit p ferocitate. Nonius
ferus p ceruo & p equo. Nonius fere dicte q omni feruntur corpore
quippe cu quatuor pedibus utantur Priscianus.

Fere p iuxta: qm celeribus oia iuxta sunt & ppe. fere & pene quan
dam vniuersalitatem representat: vt romani fere subiecerunt oib. i.
quasi totum siue vniuersum

Fera pro bestia. Vide ferus.

Ferox. vide ferus.

Feruor quis pprie fiat ex igne: no tamē fit solum caloris incēdio.
sed inuenit p quacūq; perturbatione. vnde & maris pturbatio fer
uor dicitur. Nonius

Fertilitas terre mirabilis cu sit in regione arida. li. xviii. ca. xx.

Festus festa festum ad dies ptinet: festiū vero ad res. i. iocū dū ac
lepidū. vt oratio festiua. Laurēti^o. Terētiū in eunucho. patris mei
festiuitatem ac facilitatem.

Festiūter p festiue inuenitur. Nonius.

Felicula est radix polipodii sic em appellat. Cato lib. de re rustica.
ait Gabriel in gerento conia ad innocentium papam octauum. vi
de polipodium.

Fermenti optima confectio li. xviii. ca. xi.

Ferme existimationē & cōfirmationē habet & ad facilitatē ptinet
donatus. Tereñ. in andria haud ferme mulieri inuenias virū. Cice
ro ciuitatis facile princeps

Femigrecū semē est corniculosum. A grecis dicitur ynceron qd fo
nat bouis cornu. Siluar.

Femina nō solū qd in vsu est grāmaticorū cōmuni: sed etiam p co
xis habet. Femina pprie est pars interior a cuius mollicie ptis: mu
lier femina appellata est. Cox vero pars exterior. Dicta autem fe
mina quia corpus ferant. Plurale aut est huius nominis femē. Pli.
li. xi. ca. x. femina onerāt apes: ppter id natura scabra. & li. xxviii.
ca. x. feminum impetui. & est genitiui casus pluralis numeri

Femen. vide femina.

Felicitas quorundam hominum. lib. vii. ca. xl.

Ferax fertile abundās eādem habent significationis vim. Pli. tam
ferax bonarū artium seculum videremus.

Ferula arbor est. ait diascor. quam multi anterionem vocāt. Cuius
multe sunt species gūmifere. Et scdm earum varietatē gignūt gū
my diuersarum rationum: vt galbanum oppoponacum. Asam feti
dā. Herbam multi esse dicūt que est in italia vulgata. cuius thirsus

a radice ad summitatem, grossus est cōcatus medula repletus: admodū cicute: sed multo grossior & leuior, quo ferunt puerorū man⁹. De his tribus videbis suis locis, de ea Pli. lib. xiii.

Ferrugo quam fabri ferrarii de fornacibus eliciunt, Pero: sup marcialem. Sed hermolaus aliter, dicit em ferrugo est rubigo ferri, ferrugo quoq; colorem significat, virg. ferrugine tinctus hibera.

Ferriminatio iunctura non omnis est: sed ea q̄ fit inter metalla. Per totus super marcialem. Apud parisiē. & rothomageñ, vulgari sermone dicitur soudeure. Ferriminare verbum qđ eius rei significat actionem. Ad alia tamen extendit vt patet in pli. li. x. capi. xxxiii. Capitur enim quandoq; largius pro conglutinatione. Titus liui⁹ li. xxv. ferriminatis vrbis muris. lauren. proprie tñ est in metallis. Ferrumen gluten quo metalla iunguntur. Pero, in marcial. ad alia tamen interdum extenditur.

Feta femina est que fetum est enixa id est que peperit. virg. bucco. Non insueta graues temptabūt pabula fetas, vt de femina leonis loquit, Pli. lib. viii. ca. xvi. & aliis locis.

Fel homines quidam & animalia non habent li. xi. ca. xxxvii.

Feta que peperit, virg. buc. Non insueta graues temptabunt pabula fetas. Seruius. Feta adiectiue id est plena. virgilius. p. eneidos. Loca feta furentibus austris. Seruius dicit, feta est grauida & partu liberata. Quidam diptongo scribunt foeta foetus.

Festuca dicit hermolaus est arboris nouelle omnioq; infantis pululus. Crede si tibi videatur.

Fertilitatis aut sterilitatis future doctrina lib. xviii. capi. xxix. vide Pleiades.

Ferri metalli multa bona & multa mala. li. xxxi. ca. xiiii.

Fex vini multas habet ad medicinam virtutes li. xxiii. ca. iiii.

Fex olei multas prebet vtilitates. li. xv. ca. viii.

Ficus arbor est & fructus, a fecunditate dicitur. Inuenit in scda & i quarta declinatione. pro arbore femini generis. p fructu aliquando masculini. de quo Pli. li. xv. xvi. xvii. ficus etiam egritudo est. tunc autem semper est secunde declinationis, masculini generis.

Cui dat pli. remediū multis locis.

Fic⁹ arboris & fructus medicinales vtilitates li. xxiii. ca. viii. De ficu iterū videbis inferius.

Ficus notā habet significatōes pro arbore & fructu. Est etiam viciū corporis: patet ex marciali in epigrā.

Fidus & fidelis differunt. Fideles in minoribus dñr negotiis. Ter. in hechi per. pol. q̄ paucos reptas meretricib⁹ fideles euenire ama-

tores. fidus est am'c^o. fidelis seruus. virg. i. ene. vnaq^{ue} licios fidūq^{ue} vehebat oronthe. donatus. & serui^o. Tribuit etiam rebus inaiatis: Pli. lib. xvi. ca. xxxvii. de coma siue calamorum peniculo rimis ex plendis fidelior pice.

Fingere cōponere effigiare formare facere. Salustius in prohemio Catilinarii. Pecora que natura prona atq^{ue} ventri obedientia finxit fingitur fabulosum. Cicero in de officiis. Fictam et cōmenticiā fabulā prolatā a platone. fingere mendaciū simulare. virg. ii. georg. Non hic te carmine ficto: atq^{ue} p ambages. Tereñ. in andria. Cōfin gunt quandam inter se nunc fallaciā.

Firmando pro firmitate. Plautus in asmaria. Si istam animi firmis tudinem obtines salui sumus.

Fissilis arbor que facile finditur. Pli. lib. vi. Quedam ligna fissilia. alia frangi q^{uam} findi celeriora.

Fibra pars est arboris. s. radix pua potissime vitis. fibra etiam vena est. que desiccata sonū reddit. Sic in hymno. vt queāt laxis resona re fibris. Tradit enī musicorū instrumenta. Inuenta fuisse inveteri coclea: cuius fibre post carnis cōsumptionem extense manserunt. Et tacte propter concavitatem resonabāt. In vtraq^{ue} capit pli. signi ficatione. In prima li. xvii. ca. x. Q^{uod} minime inquit rimosam: ne sol penetrans exurat fibras. In secūda significatione li. viii. ca. xxviii Et li. ii. ca. xlii. Soricum fibras. Quod intelligit in iecore. Ait enī Perotus in mar. q^{uod} foricū iecur scdm dierum lune nūerum augeť. Findor finderis diuidi est. findi rimosum fieri. pli. li. xvii. ca. x. Ne oppo site meridianis solibus finderentur. Vide fissile:

Ficus iterum non solum pro arbore & fructu apud grāmaticos vsi tatos: sed etiam pro egritudine cū duricie vlcerosa & granulis ficu bus similibus. Siluat. Cornelius celsus. dicit fieri in partibus cor poris que pilis teguntur. De ficu iterum habes superius.

Fistula non solum musici instrumenti habet significationē: sed ali as quoq^{ue}. vna est qua ducantur aque per loca subterranea. alia pro vlcere cauo stricto exterius interius lato. sordidum emittente hūo rem. Cui dat pli. remedia multa.

Fictile. vide plastice.

Fistici fructus quorum optimi e damasco proueniunt. diascor. Aui cenna li. de viř. cor. dicit q^{uod} cōfortant cor.

Ficedula auis parua a ficibus edendis appellata que bis ter ve ano no mutatur. videturq^{ue} plures esse specie differentes. Colorem enī mutat & formam. Perotus in marcia. atq^{ue} nomē estate & hieme. de qua pli. x. ca. xxx.

Fiscus regius saccus aut bursa: ubi regis sensus aut tributa reponuntur. Simpont. fiscale est quod ad fiscum pertinet. pli. li. xii. ca. xx. de balsa-
mo loquens. nunc inquit ferit eam fiscus. i. ad bursam regiam venit fructus
agricis utilitas. li. etiam. vi. ca. xxii.

Fimetum locus in quo reſeruatſur fimus. Pli. lib. xvii. docet qualitates ei conuenientes.

Fidicula aſtrum notabile in celo. de quo pli. lib. xviii. ca. xxix.

Figulina creta terra eſt ex fornacibus figulorum. pero. ſup marci. de eius utilitate. li. x. ca. xxi. & aliis locis.

Formice nomen pluribus ſignificatibus. pli. vtiſ. ſ. pro cōi ſignificato animali. ſ. minimo magne prouidentie: vt li. xi. ca. xxx. & pro p-
uis pultulis que ad citrinitatem declinant & quę vlcera ſunt enim
a colera rubea. Eſtq; vt granum milii. Siluat.

Formicarum natura & diligentia. li. xi. ca. xxx.

Fornacalia ferie quedam erant: cum far in fornacibus torreretur. feſtus
virg. i. enei. Hi cererem torrere parant & frangere ſaxo. Prius for-
nacibus torrebatur: quę molendini ſaxo frangeretur. Quo apparet ma-
levirgiliū eos intellexiſſe: qui eum per prepoſteri ordinis figuram
locutum exponunt. de quo pli. li. xviii. ca. i.

Fortunate inſule. pli. de his li. vi.

Foca. vide Phoca.

Flocci ſunt lanarum particule auellere diuſe & euolantes. Floccu-
li diminutiuum eius eſt. Simpont. Pli. lib. xv. ca. xvii. in floccis po-
ſſe ſeruari.

Fleuma. vide pituita

Flauatica arbor fulmine icta. feſtus pomp.

Floralia dies feſti & ludi qui rome fiebant in honore flore: dec: vt
flores benevalerent. Plinius libro. xviii. ca. xxix. floralia inſtitue-
runt ex oraculis ſibille

Flomos vide taxus barbatus.

Fluere minui deficere. fluere latius & ſuperflue excreſcere. virg. ii.
georg. Exerce imperia & ramos compesce fluentes. fluere decurre-
re. Virg. georg. li. p. Argenti riuos erisq; metalla. Oſtendit venis at-
q; auro plurima fluxit. Nonius.

Fluminalis piſcis incolæ fluuiorum ad piſcium maris diſtiam. Nonius.

Flaccet languet deficit. Nonius

Flagella ſumme arborum partes ab eo dicte: quę multos ventorum
ſuſtinent ſtatus. virg. ii. georg. flagella ſumma pete aut ſummas de-
fringe ex arbore plantas. Seruius. Alia ſignificat ſed non pertinet
ad libros plinii

Fragare odorem reddere, virgilius .i. eneidos. Redolentq; thimo
fragancia mella.

Frigila auis dicta quia frigore cantat.

Frondem et frugem, absq; nominatiuis dicimus Seruius in geor.
Frigius fluuius minoris asie: qui frigie prouincie nomen dedit.
Eamq; a caria diuidit virgilius post euerfa frigum &c. Aliqui scri-
bunt phrigia, in ea siquidem regione sita erat troia: vt tradit virg.
troianosq; frequentissime vocat phrigios.

Frugalitas a fruge dicitur. Cicero Tuscul. questionib⁹ lib. iiii. haud
scio an recte temperantia siue modestia appellari possit frugi hoies
strictius a grecis dicuntur vtilis. Cicero vbi prius dicit q; frugi tres
virtutes complectitur fortitudinem iusticiam et prudentiam que
stricta est acceptio.

Frigoris remedia lib. xx. ca. xiiii.

Fruges non modo frumeta leguminaq; cōplectitur. sed quicquid
ex terre fructibus in alimoniam conuertimus. Perot. in marc. Sic
frugifere arbores dicte: quecunq; fructus ferunt. Titus liuius. galli
traduntur dulcedine frugum: maxime vini noua voluptate captis
Seges vero eorum seminum ex quibus conficitur panis: inde ter-
ram subactam ad semina segetē vocamus. laurētius. vide de frutū.
Frugum medicinas habes. lib. xxii. ca. xxv.

Frutex densitas virgularum est in arboribus quod per Ethimolo-
giam grāmatici declarant.

Frutex quasi fronde terram tegens. Ouidius de arte amandi. Tur-
pis sine gramine campus. & sine fronde frutex et sine crine caput.
vide quod sequitur.

Fructicans frondes emittens fructicare frondes emittere multipli-
care. Nonius Pli. lib. xii. ca. xxvi. Tondetur fructicans balsamus.
et lib. xvi. ca. xxxii. Cū laurus trunco inaruit recisa letius fructicat
id est copiosius frondes emittit.

Fracessere putrefieri vetustate. varro de re rustica libro. i. de quo fit
oleum congeri aceruatim vt ibi mediocriter fracessat.

Fractio membrorum sanatur lib. xx. ca. vi.

Frenesis frenericus. vide liturgia. Quidam scribunt. phrenesis.

Fundus ager dicitur q; planus sit ad similitudinem vasorum. Est
etiam possessio. festus pomp.

Fuligo nigrum corpus ex fumo collectū caminoꝝ parietib⁹ herēs.

Fumaria herba fumus terre vocata quia in magna quantitate vt fu-
mus a terra emittit. vocat eā mesue medicinā benedictam ad puri-
ficandum sanguinem. Fucus. vide phucus.

Fulica avis aquatica. de qua pli. li. xi. Et etiam lib. xviii. vbi agit de
signis tempestatum futurarum

Fumus terre. vide fumaria

Futiles dicuntur qui ea que tacenda sunt silere nequeunt; sed effun-
dunt. Sic vasa futilia sunt que liquorem effundunt, festus, Sic Terē-
tus in eunucho. Plenus rimarum sum effluo

Fulgetrum est subitum lumen tonitruī soni auditionem preueniēs
quod in libro metheororū. coruscatio dicitur. de quo pli. li. ii. c. lvi.

Fucus herbe genus quo tinguntur vestes. Est etia; terre genus quo
proglutino abutuntur. Est etiam fraus & mendacium. Terenti' in
eunucho per impluviū fucū factum mulieri. Est etiam musca api
similis que mella deuorat. virgili'. fucosq; a presepius arcent. De
quo Pli. li. xi. ca. xi. & aliis multis locis & ce. Aliqui scribūt phuc'.

Fungus genus est multa cōprēdens. Sunt autem fungi superflui-
tates a terra emisse cū tecto. q. pileo in summitate. quorū aliq sunt
dubii et periculosi ad edendum aliqui venenosi. Quorum nocu-
mentis dat pli. remediū lib. xx. ca. xxii. & xxvii. c. vii. vide boletus
Fucus musce genus api similis. strabone minor ape maior a phas-
gin grece quod est comedere. vide Phago & fuc'. de quo pli. li. xi.
capitulo. xi.

Fucare est adulterino colore vel ynguēto pingere inde fucatus. fu-
cus autem secū dū hanc significationem: est quod supponit ad al-
terandū rei alterius colorem aut speciem. Pli. li. xxii. c. i. tractat de
fucantibus faciem. & alibi vide fucus

Fulminum & tonitruorum remedia docet. li. ii. ca. vii. Et li. ix.

Furtiua quedam bene provenire vt ruta: quedam pessime vt apes.
li. xix. capitulo. vii.

Nota q̄ que hic nomina in ordine littere F. nō inueneris quere in
ferius in ph.

De Littera G ante A

Gagates. Isidorus dicit q̄ est lapis niger. Sed arnoldus de villa no-
ua. dicit q̄ est duplex glaucus & niger. vide Electrū

Gagites alius est lapis in aquile nido inuentus. Pli. lib. x. capi. iii.
cuius virtutes habentur li. xxxvii.

Gangilia vide Melicera.

Gaditanum mare quod est versus occidentem vbi fixit hercules duas
columnas que a quibusdam gades dñr. Alii dicunt gades esse duo
montes: vt pompeius mella quorum vnus est in affrica: alius in eu-
ropa. Inter quos ingreditur oceanus ab occidēte & in orientem fluit.
vide oceanum. de hoc pli. li. ix. ca. v. & alibi.

fiii

Gades. vide gaditanum.

Gadir: vrbs opulenta circa gades. Strabo li. de situ orbis.

Garamantes populi libie iuxta psylos. Apellationem habuerunt a garamante apollinis filio. homines fugiunt & sunt imbelles. virgilius buc. Ismarus & rodope & extremi garamantes.

Graue secundum frugiferum. Nonius. Graue plenum. non insuetata graues temptabunt pabula fetas. i. plenas. grauis grauida. Virgilius primo eneidos. Donec regina sacerdos. Marte grauis geminam dabit Ilia prolem. graue ponderosum. Cicero primo de officiis. Omni pondere grauior habenda est. gratis constans honore dignus. maturus/modestus. Donat°. grauis molestus. grauis languidus. Terē. in ech. morbo grauis. Alia significat: sed nō adpositū Galgulus auis aduenticia. de qua pli. li. x. ca. xxv.

Gaster & gasterium nomina sunt yasorum. ait hermo. in castig. pli. Garic filus species est aromatica effigie clauorum minorum vulgatus est apud apothecar.

Gariofilon grece herba est cuius flos Post natus excedit ante natū Ideo vocatur filius ante patrem ab Auicēna. Nascitur in vere. Flos eius est similis flori croci hortolani

Gangrena caro est mortua: ex vlcere & inflammatione ac rubore fit demum atra sensu amisso hermolao. in castigationibus. plinia. Item gangrena est cancer. Lucanus satyrarum li. p. serperevti. gangrena malo. Nonius marcellus.

Ganglion siue ganglion est nerui contortio aut ex ictu aut ex lassitudine. hermolao in castig. pli. Cui repugnare videtur. Cornelius celsus lib. vii. dicens ganglia meliceride. heromata. Tubercula sunt in capite. vide Tuber

Galanga est ciperus babilonicus. ait Siluatic°. Serapio dicit q. est grossitudinis ligni cassie cuius cortex est subrubeus interius. Calidus & siccus in tertio gradu. vide Ciperus.

Galbas. Perotus super marcia. dicit nil aliud significare q. animal mire exilitatis in esculis natum. Salua tamen eius reuerentia inuenitur apud Pli. in alia significatione: scilicet pro fructib. qui sunt de natura nucum aut auellanar: vt li. xv. ca. xxii. Auellanas inquit & galbas prenestinas virides seruari & ce. multiplices autem sunt galbe quedam enim sunt oblonge quedam rotonde quedam sunt medie.

Galbanus succus vel lacrimus siue gummy cuiusdam arboris que est species ferule que a grecis dicitur narticos. Siluaticus. Plinius libro. xix. ca. x. dicit eo culices ab hortis fugari. vide Thimiana.

Gallorum autum facilis castratio li. x. ca. xxi.

Galla fructus nuci similis que secundum diascor. eligenda est parua rotunda & grauis sic est melior medicine. suntq; in egipto & siria copiose.

Galia relictæ regionis significatione: medicina est ex multis aromatis composita: que multiplex est secundum compositionis diuersitatem. Quedā ei dicitur gallia muscata quia in ea plus ponitur de musco q̄ de aliis. Quedā regalis dicitur ut in antidotario auicēne. Quidā dicunt scribi debere per L. simplicē ad gallice regiōis dīas. Gargarizare est os siue fauces per liquorem aliquē in eis cōmotū vel agitātū mundare: aut eorū superfluos humores attrahere. Plin. lib. xxi. ca. xix. Succus rosarum ad gingiuas tonsillasq; gargarizatus. & de eodem li. xx. ca. xx.

Gariofilata herba agrimonie similis: cuius odor accedit ad garionum. Siluaticus.

Garus sal est cui admiscetur alius sapor artificialiter. Inde obsomogarus. Siluaticus. Plinius dicit vinum garo confici. li. xliii. ca. xvi. Et lib. xxx. ca. iiii. dicit e vino garoq; confici.

Genialis lectus qui nuptiis sternitur in honorem. Item hospitalis significat. festus.

Genius deus appellatur qui vim obtinet rerum omnium gerendarum. Alii genium putarunt vniuscuiusq; loci deum.

Geniales a gerēdo quia plurimum posse putabant. festus pompeii. Iterum de genio & geniali in sequenti.

Gemini ex eodeztero vno die geniti. virg. Geminio hincybere: circū ludere pendētes. Nonius.

Gemine. i. due. virg. vi. enei. Sunt gemine somni porte. Geminum simile. Pacu. Par fortitudo gemina confideñ. Nonius.

Gemina multis a plinio significationibus usurpatur scilicet pro ea que est apud grammaticos vsitata scilicet lapide precioso: ut libro xxxvii. multis capitulis. Et pro parte arboris: ut libro. xvii. ca. xx. Seritur inquit binis obrutis gemmis. Est autem id quod primum emittit planta ante fructum & flores. virg. ii. georg. Nāq; de medio trudent se cortice gemme.

Gemmarum lapidearū natura & vires in medicina. li. xxxvii. ca. i. & aliis sequentibus.

Gemmifer in quo gēme plurime oriuntur. Plin. li. xxxvii. ca. xv. docet quibus in locis aut fluuiis inueniatur gemme.

Genium parsimonia. Tereñ. in phor. suum defraudās genium cōparat miser Festus.

Genialis hospitalis, festus. Item voluptuosus cōuiuialis, qui enim voluptati operam dant; indulgere d'cuntur genio, virg. i. georgic. Inuitat genialis hiems. Sic e contrario qui se voluptate priuant. Terentius. suum defraudans genium. De his habes paulo prius. Generatim id est per singula genera. Sed generaliter id est quod simul omnia, virgilius. ii. geor. Quare agite o proprios generatim discite cultus: Agricole. Seruius.

Geographia terre descriptio. Seruius.

Geometria mensura terre. Capitur etiam pro scientia que est de quantitate continua; parte mathematice. Sed parum est ad propositum hec vltima significatio.

Genua ligusticum Emporium est. hinc incipit Apenninus mons strabo lib. de situ orbis.

Genestra vel genista species mirice quam greci dicunt sparganus; eius flores apibus gratissimi. frutex est omnibus notus ait diascor. cuius semen folliculis continetur & infra semen est aliud minutum vt lenticula. Pli. dicit esse fruticem ex qua fiunt vinculi.

Georgica opus terre. Seruius.

Gestire gestir, qui subita voluptate vel felicitate aliqua exhilatus siue commotus; nimio corporis motu preter consuetudinem exultat.

Gestire significat etiam letum esse Terentius in eunucho. Cherea quid est quid sic gestis, aut quid sibi hic vestitus querit. Gestire cupere. Nonius.

Gestus est quo iudicatur quid Intus geritur quod a gerendo deducitur, festus. Laurentius dicit qd est actio et quedam pronuntiatio corporis.

Geniculata herba est multis nominibus appellata. scilicet proserpinaca, Sanguinaria, Centinodia, poligonía. Est autē duplex mas et femina, mas habet virgas rectas nodosas, super faciem terre extenditur; sicut gramen, folia habet vt ruta nisi qd sunt longiora, habet iuxta vnūquodq; folium semen, ea de causa dicitur masculus, femina plantam habet paruam vnicam canne similem, et in nodis folia egredientia; foliis pini similia, nascitur iuxta aquas. Serapiō Siluaticus dicit qd a quibusdam vocatur cauda vulpis; ab alijs virga pastoris. Sed non puto eā descriptionē virge pastoris cōuenire. Genciana herba ē a grecis narcā vocata ait Siluaticus. Eā diascor dicit inuentā ab īperatore ilirico Cuius folia que circa radicē sunt nucis habent odorem silia sunt plantagini; sed subruffa. Et in summo diuisa in speciē ferre; habēs hastam lenē et vacuā, Serap. dicit

non inuenisse medicinam in morfu canis rabidi meliorem. De ea Plinius. libro. xxv. & xxvi.

Geran ò herba est alio nomine cicutaria vocatur a grecis Oxiphilon. latini autem magis perinoniam nominant. diascor.

Gera id est sacra vel diuina. Inde gerapigra a galieno vocata & geralogaudion.

Getismeten nux lybie q̄ facit dormire vsq; ad mortē. Siluaticus. Generetur in muliere mas aut femina prout velis. lib. xxv. ca. iiii. & secundum aliquos lib. ca. v.

Getulia regio affrice. Pli. dicit eam etholorū partē fuisse. Sed pulsi: propriā gentē fecerunt versus ethiopes. Elephantihus abundat. Gerebotanum vel peristerion herba quā greci illis nominibus appellant: a latinis verbenā dicitur. virgili. buccol'. verbenas adole pingues et mascula thura. scilicet ad sacra celebranda. ppter ea a quibusdam sacra herba vocatur. Pli. vernacā appellat. de qua agit lib. xxvi. rami eius sunt tenues angulosi. folia sunt foliis quercus similia minora tamē marcil. ficin⁹ vocat stiaream.

Gessania terra est in samo isula ait diascor. dicitur enim a ge quod est terra et samo. Eligenda est alba. lenis lingue adherens. fragilis viditur esse illa quam Auicēna lib. de viribus cordis appellat terrā figillatam.

Gessecanna lapis quo aurifices vtuntur ad aurum vel argētum limpidandum. Eligendus lucidus et grauis. Virtus illi frigida & stiptica Stomacho accepta est. Oculorum reuma continet. vulneribus lacti infusus opitulatur Siluaticus.

Gesse impedimentum oculorum est: cum post somnum aperiri nō possunt Siluaticus.

Gerusia in grecis vrbibus vocabant cōuētus senum: vt apud romanos et ceteras italie vires senatum hermola: in castigationibus plinianis.

Giarum insula est in quam exules Romani mittebantur iuuenat. Aude aliquid breuib; giaris aut carcere dignū. Si vis esse aliquid Cuius incolas. dicit Pli. a muribus fugatos lib. viii. ca. lxxv.

Gisqua terra e fornacibus vitrorum qua vtuntur pictores. virtutis est acerrime vrenis valet ad cicatrifandum antiqua vulnera. Sil. Gymneste sunt homines qui centesimum etatis annū excedūt ait gabriel in gerentocomia ad innocentium papam octauum.

Gignosophiste ex grecis dictionibus diriuatur que id significant quod nudus et sapiens. Aliqui dixerunt eos esse caldeorum philosophos. de his meminit iero. in prologo bible. laertius lib. de vita

philosophorum dicit eos obscure philosophari, Pli. lib. vii. ca. li.
dicit fuisse indorum philosophos vbi de illis multa. vide magus.
Gypsum lapis luminosus in lapide inuentus quem galli plastrum
vocant cuius subtilitas augetur adustione diascor. dicit ipsuz simi
le vitro. de quo pli. li. xliii. Pli. de hoc li. xxxvi. ca. xxliii. dicit opti
mum fieri gypsum ex lapide speculari: squamā vitalem habente. vi
de squama vitalis. Et lapis specularis suis locis.

Glans non solum est fructus quercuum. sed etiam fagorum. Plini.
libro. xvi. capi. vii. fagi glans triangula cute includitur. Sequitur.
glans fagea suam hilarem facit.

Glutinum siue glutem qua ratione fiat quare sit materia libro. vi.
cesimo septimo capitulo.

Glis tria significare ex vulgato grammaticorum versu cognosces
Pro animalis significatione Pli. lib. viii. ca. lxxv.

Gluuiam varro de re rustica. lib. i. folliculū est graui frumenti quod
intus est solidum gluuiā folliculum quod longe eminet vt acus te
nuis. festus dicit qd est etiam ordeī tunicula.

Glicorisa id est quod liquiritia. marcius ficin^o dicit gliscirisa. de
quo. Pli. lib. xi. ca. liiii. Alii dicunt gliscirison.

Glasco planta siue herba est plātagini similis corpora humana et
lanas tingens siue pannos. eam greci isatidem vocant. diascor. vi
detur dicere qd sit lactuce species. de hoc Pli. li. xxii. et li. xxvi.

Gladiolus herba in ancipitis gladii figurā. id est vtraq; parte scin
dētis cuius radix acorus nominatur aut iris vide nomen acorus
et nomen iris.

Giraphalium herbam tomento similem dicit pandulph:

Gorgias empedoclis discipulus fuit deinde isocratis. patria Sicu
lus fuit. hic auream statuam nō concauam sed solidam: in templo
delphos primus posuit: tantus tunc erat questus artis oratorie. La
ertius. Idem Valerius maximus. de quo Pli. libro. xxxiii. ca. iiii.

Grumus terre collectio tumulto minor siue ager a congerie dictus.
Nonius de quo. Pli. lib. xvii.

Gramen herba quam canariam vocant quia illa se canes per vom
itum purgant. virgilius buccoli Quale sopor fecsis in gramine. her
ba vbiq; reperta de hac Pli. lib. xxv. ca. viii.

Grassula herba dicta semper viua minor: que vermicularis cōm
muniter appellatur Siluaticus. vide vermicularis.

Grilus animal paruum retro ambulans venatur formicas. A strido
re siue vocis nomen vsurpauit. Plinius libro. xxix. capitulo. v. auri
bus prodest grilus.

Grangruena cancer est. Nonius marcellus.

Griffes animalia magna ferocia: anteriori parte aquilis similes. posteriori leoni. de quo plinius libro. tricesimo secundo. capitulo. iiii. Et libro. viii. pius papa in descriptione asie dicit ea repiri animalia apud sithas. Solinus dicit q̄ stant in terris que dicuntur locupletes: auro et gemis abundantes. sunt enim ultra omnem rabiem sequentes. hominesq̄ dissipant. quasi eorum auariciam plectentes. reddunt q̄ regionem inhabitabilem. de griffibus iterum pli. li. vii. ca. ii.

Graue vide prius.

Grando in naturalibus non solum pro aquis congelatis que e nubibus cadunt: sed etiam egritudo est ex collectione humorum sub cute buboni similis. dicunt et in oculo grandines: cum segnis humor circa palpebras erit: sed ita ut id tuberculum digito huc et illuc impelli possit. hermolaus in castigationibus plinianis.

Grume loca sunt media in quibus directe quattuor conueniunt vie. Est etiam gruma mensura qua fixa vie ad lineam diriguntur: ut agri mensorum aut similium. nonius marcellus.

Gummy humor est coagulatus translucidus qui ex arboribus manat. Siluaticus dicit q̄ cum simpliciter ponitur: de arabico intelligitur. Sunt enim multe gummy species Pli. multas de eo utilitates li. xxiiii. assignat vide ferula.

Gurgulio vermis comedens frumenta et legumina Pli. li. xviii. ca. xxx. Surgulionem non descendere ultra quattuor digitos loquens de frumentorum conseruatione.

De littera H:

Hacansifos herba est apud grecos fragens lapides quam diascor. alio dicit vocari nomine heracleon. vide Eraclea.

Hamon nominatus quia in arena inuentus credatur. Cui cornua asfiguntur arietis. festus.

Hara porcorum stabulum. Noni. Ara sine aspiratione sanctior est. Harenaceus: ex arene materia. Laurentius. habitior pinguior. festus.

Hemicrania. vide. Eemicrania.

Hemitritea. Vide emitritea.

Hebes retusi acuminis siue absq̄ acumine. Seruius. Hebes id est obscurus. Nonius hebes tardus et tarda. vtriusq̄ siquidē generis est inquit priscianus.

Halitus olfactus est vel fumus suavis odoris.

Halciones aues. de quibus pli. lib. v. & decimo nidificant in mari.
 Tunc enim tanta est tranquillitas vt nichil penitus possit moueri
 quod media contingit hieme. Seruius
 Heraclea. vide Eraclea. & panax. vel panaces.
 Hebenus arbor indie cuius lignum hebenum appellatur Aliqui si
 ne aspiratione scribunt. Est aut lignū durū vt lapis postq̃ ē ab arbo
 re cesum & exicatū. & ē nigrū. vide ebenū. Quidā scribūt hebanū
 Helenium. vide Elenium
 Heminavide Ermina.
 Helitropium. vide Elitropium.
 Herisipila. vide Erisipila. Hecyvide in littera E. Quidam enim eas
 aspirāt dictiones. alii nō
 Hedera. vide Edera
 Helectrum. vide Electrum.
 Heraclium diascor. dicit esse speciem papaueris.
 Herinacius. Inquit arist. est aial vndiq; spinosum. Cuius & mira sa
 gacitas in presagiendis ventis futuris. Cū enim flaturus septētrio
 tit/obstruit eius ptis meatū & aperit partem oppositam & econtra
 rio. vide Ericius & histrix.
 Hermodactylus bulbus agrestis. A grecis Colcichony vocat. florib?
 subalbis. floribus croci figura similibus. Siluat.
 Hernia. vide Entecerola.
 Hectica. febris est cum humorum consumptione. Constan.
 Hesperus stella serotina est sequens solem. virg. buc. venit hesper
 us ite capelle. Eadem est stella que solem antecedit in aurora. Et
 tunc lucifer appellatur. Ab aristotele. iiii. ethi. quia lucem solis nū
 ciat venientem. de qua Pli. li. ii.
 Hermes. Cicero de natura deorum. li. v. dicit. Eum urbem in Aegi
 pto condidisse; que adhuc hermopolis dicitur. fuit doctrina maxi
 mus; quo trimegistus dictus est; id est ter maximus. Quorum libri
 adhuc extant grece editi. Tortelius.
 Herbarum pictura improbatur li. xxv. ca. ii.
 Heraclea herba. vide panax siue panacis. de qua pli. li. xxvi. ca. xii
 Helectrum. Electrum.
 Hercules. varro dicit. olim qui fortia fecerant nomine herculis vo
 cabantur. legimus enim herculem. tyrinthium Argium. Thebanū
 Linium. mos fuit herculis; vt laborantibus etiam non rogatus sub
 uentret. Que est virtuosus & fortis viri proprietas.
 Hyena animal in affrica quod humanum sermonem imitatur. Tor
 telius. de qua pli. li. viii.

Hibistus herba multe viriditatis. Seruius. virgilius buccol. hedo
rūq; greges viridi compellere hibistro.

Hesperia quondam hispania dicta a grecis ait. virgil. p. encid. Et
ptolomeus secūdo libro de situ orbis. Plinius etiam dicit aliquos
esse ethiopes hesperios lib. vi. videntur hi esse ad quos clāssis por
tugalie profecta terram auri mineralem attulit.

Heliochrisos herba habēs folia aurea. dicitur de helios quod est fol
& crisos aurum.

Hemina. vide Emina

Heleborus. vide Eleborus.

Hipoplitides statue feminarum armate. ait hermol. in castig. pli.

Hiosquiamus herba magnis & longis foliis in extremitatibus ves
luti incis. frigida est. de ea. pli.

Hircina herba est que nascitur in fluminibus et circa puteos. alio
nomine herba lactis. diascorides. Plinius. dicit eam valere ad im
pregnationem.

Hircus. vide Aries.

Hirpi. Seruius dicit. xi. eneidos q; erant populi sabini. Quod pli
nio non consonat. dicit enim fuisse non populos. sed familias pau
cas que super ignem ambulantes non ledebantur libro. vii. ca. ii.
Hiperborei montes sunt in sithia dicti quasivltra boream. pius pa
pa in descriptione asie. de quibus Pli. multa lib. iiii. ca. xii. populi
Hiperborei dicti: q; humane vite modum excedant. vltra annum
centesimum cōmuniter viuendo quod est vltra humanum seculū.
festus.

Hipomanes venenum est in fronte equini fetus: ad ficus sicce quā
tit item. de quo. Pli. lib. viii. ca. xlii.

Hispidus pilosus grossis & rudibus pillis abundans. Iuuenalis.

Hispida membra. quidem & dure per brachia sete.

Hirtus hirsutus proximam cum precedenti habent significatiōē
virgil. in geor.

Hirtasq; capellas. id est rudibus pilis testas.

Hid. ohobos grece. id est pauentes aquam latine. hermol. in ca
stiga. Pli. nam quem rabidus canis momordit si aquam paueat ma
lum signū. Philosophi dicunt. de hoc pli. in remediis contra mor
sum rabidi canis. Hirmidinum multe medicine lib. xxx. ca. iiii.

Hisginum color est crocineo similis ait hermol. vide iacanthus.

Hipagon est nauigium conuehēdis equis aptum festus ait. de quo
Pli. lib. vii. ca. lvi.

Hipemenia: oua sunt que latine irrita dicuntur quia sunt ad pullos

rum generationem inepta. De quo .pli. lib. x. ca. lx. & ca. lviii.
Hiena inquit Solinus in affrica gignitur Aristo. lib. de animalibus
dicit q̄ est ad ludi magnitudinem. habet in collo pillos ad modum
equorum & super omnia spondilia duos & fortes. pastores et ca-
nes singultando: & quasi latrando illudit. Sic pecora comedit. Se-
pulchra cauat & comedit cadauera. De quo Pli. lib. viii. de eius me-
dicinis lib. xxviii.

Hircania regio in asiatica sithia: tigribus vel tigridibus pardis et
pantheris abundas de qua. Pli. lib. viii. et alibi.

Hirci sanguine frangitur adamas lib. xxxi. ca. vi.

Hirudo sanguisuga est. horatius nō missura cutem nisi plena cruo-
ris hirudo. de quo. Pli. lib. xxxii. ca. vii

Hidargiron grece sudor est argenti latine. Tortel. de quo Pli. lib.
xxxiii. ca. vi. & viii.

Histris. ait iheronimus contra Iouinianum: animal herinacio simi-
le: cum spinis in tergo. De quo Pli. lib. viii. Abundat autem hoc ge-
nus animalis iuxta flumen Istrum. vide hister.

Hidranlis adiectiue sumendum est habetur in historiis scolasticis
et in iosepho antiquitatis. q̄ babilonii adorabāt draconem. Eum
autem daniel strangulauit globis pinguedine et pilis animalium
commixtis immittendo in os eius. Excitabatur draco ipse per hi-
dranlia id est vasa pellibus cooperta ex percussione somni reddentia.
de quo danielis ultimo. Pli. lib. ix. ca. viii. Delphin musica arte
mulcetur precipue hidranli sono.

Hierobotanum. vide verbena. Siue Gerobotanum.

Hidra vel hidrus. vide hidris.

Hipocrates chous fuit pythagore discipulus qui primus medicie
precepta scripto edidit. De quo Pli. lib. xxii. & aliis multis libris.
Holor auis alba aquatica dicitur. quia totus albus est Tortellius.
Hirculus herba est nardo similis que cum eo nascitur. de qua. Pli.
libro. xii. ca. xii.

Horror est timor vehemens Sed ad propositum naturale plinii est
passio ex forti frigiditate proueniens: quēadmodum in febre eue-
nire videmus que rigor & horripilatio dicitur. Siluaticus. Pli. lib.
xx. ca. xiii. dat remedia et lib. xxvi. ca. xii. in fine et alibi.

Hora cū aspiratione ps est diei. Sine aspiratione. multa significat
sed ad ppositū nafale regio ē. de qua pli. frequēter li. iii. iiii. v. & vi.

Hortorum morbi & remedia lib. xix. ca. xi.

Horti pensiles. lib. xxxvi. ca. xiiii.

Hortus locus est in quo arbores olera et alia manu et arte hominū

fata nascuntur. venit de orior oriris. Perotus in marcial. de quo
Pli. lib. xix. plura tradit multis capitulis.

Hordei medicine lib. xxii. ca. xxv.

Horoscopus apud grecos: solarium est apud latinos nominatum.
Tortelius Est autem instrumentus quo numerus horarum diei ad
solem conspicitur. Plini. libro. iiii. vasa inquit.

Horoscopa in trecentis stadiis longissime mutantur. de quo etiam
libro. ii. ca. lxxv. & lxxiiii.

Humanitas preter communem acceptionem: comitatem etiam ac
beniuolenciam significat. Preterea studiorum honestorum et bo-
narum artium disciplinam. Que ideo humanitatis nomine signi-
ficatur: quia nulli animanti preterquam homini sit concessa. varro. Ci-
cero pro archia Omnes artes que ad humanitatem pertinent, ha-
bent. q. quoddam comune vinculum.

Que in littera H. deficiunt inuenire poteris in ordine litterarum.
A. E. I. O. Eorum siquidem multa cum a quibusdam aspirentur: ab
aliis sine aspiratione proferuntur.

De littera I ante A

Iacinthum florem & lapidem preciosum significare habes ex li-
bris grammaticis pro floribus siue herbe significatione: diascor. di-
cit quod est herba florem habens purpureum et radicem bulbo simile
Vide bulbus. de ea Pli. lib. xxi. ca. xxvi. vbi dicit plinius: de iacin-
tho loquens: hoc ibi loco Isginum tingit: hermolaus corrigit hoc
ibi pro Cocco Est autem isginum color similis coccineo colori qui
ex cocco conficitur Addit hermolaus quod iacinthus est id quod vas-
cinium. Quod non satis consonat virgilio dicenti vacinia nigra
esse. vide mando. Pro lapide de eo tractat Pli. libro. xxxvii.

Ianus proprio sensu mundus est siue celum: dictum a semper eun-
do ianum: quia celum semper eat: dum in orbem voluitur et ex se
initium faciens: finemque attingens: rursus in principia redit ma-
crob. Ianus etiam historico sensu. rex fuit qui regnavit cum satura-
no. Macro. in saturnalibus.

Iacit preter vulgarem significationem: ponere significat collo-
care. construere. Cicero philip. libro. i. in quo templo quantum in-
me fuit iecit fundamenta pacis.

Iactare fatigare. virgilius. primo eneidos. Iactatos equore toto. Iac-
tare superbe gloriari. virgilius. bucolli. Studio iactabat inani. Iac-
tare excutere commouere. et alia que parum sunt ad presentem exponere.
Iacere emittere. Nonius. Verum est ut est tertie coniug. sed iacere
secunde coniug. aliud significat non ad presens propositum.

Iberus fluuius est hispanie nauigabili cōmercio diues. Oritur sub radicibus montium pireneorum: a quo tota olim hispania hiberia dicta est. Ait Solinus. De quo pli. lib. iiii. vide Celtiberi.

Iberis herba est que circa prefatum iberum abundat. de qua pli. li. xxvi. ca. xii.

Ibis auis ex egipto proueniens. versus nilum que serpētibus vescitur. Medicos docuit ventrem purgare. Alio nomine ciconia dicitur. de qua plini. lib. x.

Ictericia. vide Ittericia. Quidam enim p. et. scribunt: alii p. duplex t. Iconas vel icon grece: effigies est latine siue statua. Perotus in marcia. Quo vocabulo titur pli. li. xxxiiii. ubi multa de imaginibus. Icharus dedali filius qui mari submersus ei nomen dedit apud chretham. Solinus.

Idumea regio in siria palnis abundans. virg. georg. Primus idumeas referam tibi mantua palmas. de qua pli. li. v.

Idra. vide ydris.

Idoneus aptus ad omnia siue bona siue mala. donatus. Terent. in andria. Adeo vobis videmur idonei quibus sic illudatis.

Idromel. vide Melicratum

Iera. vide gera.

Ignis miracula. lib. xxvi. ca. vltimo.

Ignis sacer. vide Sacer ignis. Et de remediis ibi

Illicere illaqueare. Nonius mar. Allicere significat. Terent. Adolescentulos rerum imperitos fraude illicis in libidinem.

Ilex arbor glandifera. Virg. buc. Forte sub arguta confederat ilice daphnis. de qua pli. li. xvi.

Ilibatū intactum inuiolatum integrum. pli. lib. ii. ca. lxy. Natura venenū genuit cuius facillimo hauritu. Illibato corpore extinguemur. i. non violatū vel fracto pervulnera:

Iliacha est intestinorum passio cum frequentivomitu et dolore vehementi. Constāt. venit de ileos & illeosis. de quo vide li. xx. c. iiii.

Ilitum deriuatur a verbo ilino. quod componitur ex simplici verbo lino linis. Linere autem est remyngere cooperire inficere: ut calce superposita alteratur parietis color. Pli. li. xix. ca. viii. Seri radices ilitas fimo. Alias habet significationes que non sunt ad propositum. vide obliño oblinis.

Iligneus & iliceus ab ilice dicuntur. Terentius in adelph. lectulos iligneis pedibus. vide ilex:

Illitus ab illinio dicitur penultima correpta. priscianus

Illuies sordes. Nonius. virg. iii. ene. dira illuies denussaq; barba

Iliosi dicuntur qui morbum patiuntur a dolore gracilioris intestini
ni. Iliaci nomen idē significat, hermolaus in correctio. pli.

Impendium est pecunia que in fenore vel fœnore sorti accedit. Ci
cero in epistolis ad atticum, fœnus inquit & impendium. Sidoni^{us}
Apollinaris postea nominatvs fœnas, de hoc li. xxxiii. ca. xxx. scdm
hermolai correctionem qui pro verbo intēdi ascribit vult impendia
Est etiā id quod impensam vel expensam dicimus. Sic capit pli. li.
xviii. ca. xiiii. Lupinus inquit nullo impendio constat.

Imbutum quod cuiuspiam rei succum perbibit, festus, pomp.

Implexum, implicatum, quod greci implemenon dicunt, festus

Immanis ferus & magnus, festus.

Ignis sacri remedia li. xxii. ca. vi. Et, li. xx. ca. xx, dicit adustio mē
bri ab i q̄ extero igne.

Inimicitie inter aliqua aīalia & aues naturales, vide li. x. ca. lxxiiii.

Inuoluis per duplex u. vermiculus est qui se inuoluit pampino,
festus. Aliqui libri habent inuoluolus.

Imbuere educare. Cicero primo de officiis. Plerūq̄ parentū prece
ptis imbuti; ad eorum consuetudinem moresq̄ deducimur Imbue
re inficere maculare, Salustius in catilina. Ea quasi venenis malis
imbuta; corpus animūq̄ virilē effeminat. Imbuere Instruere; rudi
re. Ci. ad hortensium; litteris ante excollis animos; sic ad sapientiā
concupiendam preparari decet. Imbuere profundere madefacere
Seruius.

Immane prauum, virg. p. eneid. Pigmalion scelere ante alios. Im
manior omnes. Cicero primo de officiis. Quo detestabilior illorū
immanitas; qui lacerauerunt omni scelere patriā. Itē asperū signi
ficat, virg. p. eneid. tenet ille immania saxa.

Impetigo infectio cutis ex colera subtili. Siluat.

Impetiginum multas species. Cornelius celsus assignat lib. v. mi
nimeq̄ malam dicit eam; quē similitudine scabiem reprēsentat. Cui
dat pli. remedium in ultis locis.

Impendium est id quod impensam vel expensam dicimus cōmuniori
sermone. Pli. li. xviii. ca. xiiii. Lupinus nullo impendio constat. Vi
detur tamen ex cicerone q̄ impendium sit pecunia que in fenore
sorti accedit. Ait enī in epistolis ad Atticum, fœnus & impendium
De hoc iterum pli. li. xxxiii. ca. iiii. secundum hermolaicā castigatio
nem qui pro verbo intendia corrigit impēdia.

Incitati mensis; est mulier; cuius menstruus sanguis commotus in
fluxu est. Pli. li. xvii. ca. xxviii. de hoc vbi remedium dat contra eru
cas, ambiri arbores a muliere incitati mensis.

Infantem non solum in animalibus: sed in arboribus quoque repe-
riri. Pli. li. xviii. ca. xxxiii. Alia robustis profunt alia infantibus.

Infecti non est adequata significatio venati aut corrupti aut putre
facti: sed etiam non factum significat aut non completum. Cesar
de bello gal. re infecta discesserunt. Significat etiam aliquid a pro-
pria qualitate mutatum. Plinius libro. xxi. capitulo. v. Mirum ita
tingi aliquid: vt nascatur infectum. vide ilitum.

Inficias ire id est negare. donatus. Terentius in adelpho. Si infici
as ibit testis est mecum anulus. Pli. li. ii. ca. non eam inficias

Incēsaria herba similis arnoglosse: sed asperior odorem thuris ha-
bens: & in coltis pilositatem & albedinem.

Inanima id est inanimata. Cicero in hortensio. Cum omnis solers-
cia admiranda est: tum ea que efficit vt inanima que sunt: viuere &
spirare videantur. Vide Mola.

Interpolare. ait hermolaus. est rudia polire. aut vetera nouare vt ve-
stes veteres vt videantur noue. Et serui veteres interpolantur vt ven-
dantur pro iuuenibus. Parietes similiter. Plautus. Interpolabo tibi
in os. Nonius etiam dicit qd apud alexandriam interpollaban-
tur thura. vt politiora apparerent. Alia est in vulgato grammati-
corum vsu significatio quam relinquendam censui quia nō est ad
propositum.

Instar nomē indeclinabile. Seruius. virg. ii. ene. Instar mōtis equū
Instaurare ab instar dicitur cum aliquid ad priorem similitudinem
reformatur. festus. Instaurata edificia dicuntur: ad antiquam simi-
litudinem facta. Seruius.

Insomnia. i. vigilie. Et somnia terribilia. virg. iiii. enei. Que me su-
spensam insomnia terrent. Seruius tñ dicit qd insomnia in femini
novigiliam. In neutro id quod somniū dicimus. virgi. Siquidē ibi
capit in neutro. Raro tamen inuenitur in femineo. Pli. dat Reme-
dia li. xxx. ca. v.

Inaccessus inaccessibilis: vel ad quē nēo d3 accedere. Serui. vii. ene.

Inanima. i. inanimata. Cicero. iii. de officiis que ad vitam tuendam
pertinent. partim sunt inanima. vt aurū argentum & cetera

Inter trigvide inferius.

Inane vacuum sine pondere. virg. in georg. Atq; illis iam sepe res-
te ducunt inani. Inane inutile absq; effectu. Ci. in oratione p plau-
cio. Quid tu inanē dignitatis iudicē putas esse populū. i. inutilem
Indoles ē significatio future virtutis vt in pueris. Aliqñ pñtis virtu-
tis vt in yiris. transferē etia3 ad irrationalia. Liuius. in pecudibus &

frugibus. non tantum semina ad seruandū indolem valent: q̄tum
terre proprietates celiq; sub quo aluntur.

Inimicitia naturaliter inter aues quasda; et alia quedam animalia
inuenitur vt libro. x. ca. lxxiiii.

Interlunium coniunctio lune cum sole. Plinius lib. ii. ca. xlii. Alibi
coitum lune. Alibi lunam silentem vbi agit de formicis

Interlucatio fit recidendo que sunt nimis densa in arboribus. Pli.
libro. xvii. ca. xxvii. interlucatio arboribus prodest.

Intestina secundum Auicennam sunt instrumēta expulsionis gros
sarum superfluitatum. vide precordia & viscera.

Inedia proprie inopia cibi dicitur de non et edo. vt li. vii. ca. xlii.

Informis sine forma. deformis turpis. Pli. lib. vii. ca. xvii. leena. nō
leones: sed carnes parit informes. Idem dicit de vrsis libro eodem
ca. xxxvii. vide leena.

Intertrigo passio neruorum maxime in brachiis. de quo Pli. libro.
xxiiii. ca. viii.

Iocinus apud grecos est quod nos epar dicimus Cornelius celsus
lib. iiii. Et habet in genituo iocinoris hoc verbo semper pli. vtitur
de epate loquens.

Intybus. Olus est partim hortense quod satiuū est. quod a quibus
dam Seris vocetur. Aliud spontaneum. quod siluestre dicitur. Ad la
tucam accedit longioribus tamen foliis et asperis. Sapor ad ama
ritudinem vergens verba sunt virgilii. 'Et amaris intyba fibris. Sil
uestris autem alia est species que dicitur cicorea ait perottus. Sim
pontinus. ipse tamen scribit intubum. Prior autem siluestris spe
cies intybi laudabilis est: scilicet herba que vulgo a medicis Endi
uia dicitur. De quo Pli. lib. xix. & xx. capitulo. viii. humore inquit
hortentia gaudent precipue lactuce et magis intybi. Alia est intybi
species dicta ambugia. a Plinio Cornelius autem celsus. dicit am
bubeiam: sumptum vtrunq; nomen: quia ad motum solis ambire
videatur Cicorea dicitur a Columela non eget descriptione quia
vulgata est. Assignatur autē a multis heliotropii species. vide Eli
tropium Sed ne quis ex nominis varietate turbetur. Apud quosdā
intubus scribitur. vt apud Simpontinum. quia grecum ypsilon se
pe in. v. latinum conuertunt.

Intrita ait hermolaus videtur esse calx. sed illa maxime que nō ex
gleba statim ad opus confertur: sed tempore maceratur atq; fermē
tescit. Eo autē noīe videntur varro et Columela. de quo Pli. li. xxxvi.

In libro aut. xxxv. ca. xliii. iuenit pro terra ex qua lateres fingunt.

Intergirini parietes nomen habent ab intergerendo id est ferens

do. sustinendoq. hermolaus in correctionibus Pli.
 Intercisio: stomachi videtur esse rosto Quod ex' diascoride colli
 gi hermolaus dicit. Et ex plinio in pulegii mentione.
 Inoccatio. vide Occatio. Inoccare similiter hec scribuntur cū C duplici
 Inficias. vide Eam inficias in littera E in principio.
 Iouis barba. vide vermicularis.
 Ipericon herba est colore subruffa. folia habens rute similia. flores
 tenuem viole similem. Semen nigrum in forma hordei: odorem re
 sine. vires habet acriter stringentes et mittuales. diascorides. apud
 medicos vocatur herba perforata. Et etiaꝝ Scopa regia. Siluaticus.
 De quo. Pli. lib. xxvi.
 Iposelmō ait ysidorus: est holeris genus. odoratum sic dictū: quia
 durum sit & austerum. De quo. pli. lib. xix. & xx.
 Irpices instrumentum ligneum cum pluribus dentibus. quod vt
 plaustrum iumenta trahunt: vt eruant vel minuāt in agro terre gle
 bulas que restāt. Quod ex Var. colligitur Rastelli a multis vt a gal
 lis vocantur. de quo. Pli. lib. xviii.
 Irriguus qui rigat. virg. iiii. geor. Irriguumq. bibant violaria fon
 tem Seruius.
 Iris a greco nomine descendit quod id significat quod admiratio
 que ex tam ampla figura et colorū varietate provenit. Tortelius.
 Capit etiam Plini. pro herba cuius radix odorata est. Vide yreos.
 Iringus herba spinosa locis nata lapidosis: cuius radix aromatica
 videtur eā esse quā auicēna libro. de virib⁹ cordis appellat secacul.
 Ischidiaci sunt qui coxendicum morbum patiuntur.
 Ischias auteꝝ ait Simpontinus super marc. morbus ipse greco no
 mine. Remediū datur a. Pli. lib. xxiiii. ca. viii. vide coxendix. Ali
 qui scribunt ischiadici.
 Intertrigo proximam precedenti habet significationem. dicitur
 enim ait hermolaus ab intercedendo. Est autem id malum cum fe
 mora equitatu aliave fili cā atterunt. Cui dolori dat Pli. Remedia.
 Ister maximus totius europe fluuius Alio nomine. danubius. Oritur
 de pontho limpe vicina binomius ister. Oritur in germania.
 versus septentrionem et in oriens tendit: per multas gentes et ter
 ras defluens. Immensa aquarum augmentatione: in iliricū veniēs
 mutato nomine dambii: ister dicitur. Tandem longissimo peracto
 cursu: in septeꝝ secundū Solinū Separatur fluuios: et in mare pona
 ticum ingreditur. Aristo. libro. metheor. tanta esse illa septem ora
 siue fluuios: vt sexaginta milia passuum longitudinis mare vincāt
 De quo Pli. lib. iiii. ca. xii.

Ictericia cutis defecatio cum croceo colore: que a Plinio morbus regius appellatur Siluaticus. Cui consonat quod ait Cornelius celsus. Color maxime morbum regium detegit quibus quod album esse debet et cetera lib. suo iiii. capite. xxiii. dicitur aut regius: quia apparatu regio per lauticiam per ludos & lasciuiam: & omnino per ea que exhilarare possunt curatur. ait hermolaus Pl. lib. xxi. capi. xxi. dicit q regius morbus curatur mulso. vide luteus. varro auris ginofum morbum appellauit fortassis ab auri colore Eius morbi remedia. lib. xxvi. ca. x. et alibi.

Iulio polis hermolaus corrigit heliopolis significat solis opidum Est enim opidum inter alexandriam & coptum. Itinere per nili ripas. in castiga. plinii.

Iugum cum multa significet naturali voluminis tamē propositio: valet ea significatio: que est montis cacumen. virgilius buccol. dū iuga montis aper fluuios dum piscis amabit Pl. lib. xvii. ca. lxxvii. in iummis iugis erumpente aqua. Et ca. lxx.

Iuglās arbor est: species nucis. de quo Pl. lib. xvii. ca. xviii. & aliis locis. Nonius anacellus dicit esse nucem agrestem. videtur ex plinii dictis q sit nux magna cōmunis quod michi cōfirmavit frater iocundus. vocariq iuglandem: ad differentiam aliarum nucum. s. auellandarum & preneunarū de quibus etiam habetur libro. xv. ca. xxii. Gabriel in gerentocomia ad innocentium papam octauum: allegat macrobium dicentem. q nux iuglans vocatur aut quia iuuat aut quia ioui dicata sit.

Iuba coma equina est. Plinius libro. x. ca. lxxiii. Equarum iubas tonderi vt asinorum patiantur humilitatem. Iube etiam leonum sunt vt libro. xi. miramur leonum iubas. iuba etiam auctor est quē allegat Pl. multis libris.

Iudei de his Pl. lib. xiii. ca. iiii. & xii. capi. xxvi. & de iudea libro. v. ca. xiiii. & de regionibus iudee finitimus in aliis capitulis ibi iusquamus. vide hiosquamus.

De littera K

Kalendula herba est quam Pl. satis ample describit. confortat. siccat dentium dolorem statim cessare facit Siluaticus.

Kamedreos arbor habens folia admodum quercus. Siluaticus.

Kermes grece grana tinctorum latine Est arbustum medium inter arborem & herbam Peior affertur ab hispania. Serap. vide Coccus Kubebe fructus est niger rotundus: piso grossior. aromaticus calidus & siccus. Nasquitur ex arborib? indie. diascor. Pl. dicit duplex.

De littera L

g iii

Laberinthus structura admiranda pro maiori parte subterranea:
viarum ambagibus adeo inflexa: vt qui ingressus esset exire nequ;
ret. De quo Pli. lib. xxxvi. ca. xiii.

Labrum vide labrusta.

Laxum vide lassum & laxare.

Laxare remittere liberitis efficere. virgilius primo eneid. Et pre
mere & laxas sciret dare iussus habenas. Item laxum non angustū
sed spaciū maioris. laxare spaciosum facere. Nonius vide lassum.

Larix arbor est de qua agit Plinius. lib. xvi. ca. xl.

Labra labrum. vide labrusca.

Lateres ex qua materia quoq; tempore optime fiant lib. xxxv. ca.
xiii.

Laboriosum: in quo laborem capimus vel quod labore plenum est
Laurentius. C Cecilius ait laboriosus non vt apud grammaticos
vulgo dicitur qui laborat. sed in quo laboratur. Durum inquit rus
fugite & laboriosum.

Labrusca vitis agrestis ait Seruius. virgilius buccoli. Sparfis raris
labrusca racemis. de quo Pli. lib. xiiii. quia in terre marginibus na
scitur. labra autem non solum sunt hominū aut animalium: sed eti
am margines & fines dicuntur Seruius

Lactaria sunt que ex lacte fiunt nam qui lacticia dicunt barbara
voce vtuntur & vulgari ait hermolaeus. Inuenitur tamen apud hie
ronimum.

Lactis natura. habetur. lib. xi. ca. xli.

Lactare est lac mulgere Item inducere & decipere Cicero tusculan
is. iiii. malicia lactans: alieno malo delectatio. Nonius.

Lada herba est. vide. ladanum.

Ladanum gummy est aromaticum. de quo Plinius libro. sexto. ca.
duodecimo. & alibi inuenitur ladanū pro herba. Plinius lib. xxvi.
ca. xii. dicit ladanum quod in segetibus nascitur cōtūsum et cetera
Perottus super marcialem dicit in cipro oriri. In quo plinio con
sonat qui dicit ladā herbam inueniri in cipro in. xxvi. volumine.
Cui pingue illud infideat ex quo ladanum fiat. Et ibi enumerat la
dani vires. Ex aliis tamen plantis oritur ladanum quia lib. xii. di
cit ladanum a pastu hedere barbis hircotum herere.

Lassitudinem ne quis ex labore nimiam incurrat libro. tricesimo.
capitulo. sexto.

Lane virtutes & medicine lib. xxvii. ca. ii.

Lane quarundam aquarum potu colorem mutant. xxxi. ca. ii.

Lacinia vestis lacerata siue panni veteres. Perottus in marci. Pli.

libro. xix. capi. vii. Porrum & allium serunt in laciniis colligatum.
Laborare cōmuni significatione est cum fatigatione aliquid age-
re. Capitur etiam per quandam methaphoram pro male habere
Sic Plini. hiosquiami succus podagra laborantibus prodest.

Larix arbor est. de qua Plini. lib. xvi. ca. xl.

Lapa duplex est. maior & minor. maior alio dicitur nomine barda-
na latis foliis semine carens. Lapa minor semen habet carduosq;
vestibus herentes. Siluaticus

Langor torpor inertia Tullius de officiis libro primo. Nichil ma-
gis cauendum est senectuti. q̄ ne langori desidiaq; se dedat. Est eti-
am defectio & dissolutio. virgili. ix. eneidos purpureus veluti cum
flos succisus aratro languescit moriens.

Lactucarum vtilitates ac vires habes libro .xix. capi. vii. Et libro.
xx. ca. vii.

Lapidicine vbi ceduntur lapides siue exciduntur Nonius. de quo
Pli. libro. xxxvi.

Lassum quod est animo & corpore fatigatum ex laboris molestia.
Laxum magis ad inanimata pertinet: que mollia sunt & lenia. vt
corde siue rudentes aut reliqua ligamina laxantur Laurētius Pli.
dat remedia aduersus lassitudinem & fatigationem.

Lasar est idem quod asa fetida Siluaticus. vide Asa.

Lappacium herba est duplex lappacium acutum quod longiori-
bus foliis & acutioribus constat. lapacium rotūdum dicitur cuius
folia quāuis sint oblonga minus tamen acuta. vtrūq; oritur iuxta
aquas valet ad scabiem & impetiginem acutum maxime Sera-
pion.

Lathiris herba est cathaputia: cuius descriptionem vires & figurā
Pli. assignat. lib. xxii.

Lapsana vide arboracea.

Lacertus piscis est ex quo salsamentum fieri potest. Cornelius Cel-
sus. De quo pli. lib. xxxii. ca. vii.

Lacuna c ante v aque collectio. Perottus super marcialem Plini.
lib. xix. ne lacune inquit stagnet.

Lapides preciosos numerat & de earum naturis tractat libro. xxx
vii. multis ca.

Lapides quosdam augeri lib. xxxvi. ca. xv.

Lapides mortuorum corpora statim absumentes: cum tamen alii
quidam conseruent lib. xxxvi. ca. xvii.

Lazuli lapis coloris celestis cum corpusculis siue maculis au-
reis. purgat humores melancoli. mesue. Quidam scribunt lazuli.

Inuenitur in mineris maxime aureis. Ex eo fit preciosus color qui ad celestem accedit; qui a gallis azur appellatur.

Lapatum duplex est, siluestre & hortense quod dicitur rumex. Ait

Pandulphus, de quo plin. lib. xix. ca. vltimo, vide Rumex.

Lanugo cotoneorum ad multos usus valet, lib. xxiii. capi. vii. vide Cotoneum.

Lagolaginis. Oulus est siluestris quod in usu tibi venit, ait pandulphus. Et quod est herba quam multi corrigiolam vocant, de quo plinius libro, xxiii.

Lagophthalmos dicitur a leporibus qui apertis oculis dormire consueuerunt. Cum superior palpebra non descendit. Cui vicio contrarium est. Edropium cum inferior palpebra parum sursum attollitur, sed pendens hiat, nec cum superiore committitur ex Cornelio Celso.

Lacticia qui dicunt barbara & vulgari voce vtuntur. Hermolaus in correctionibus. Videtur autem vellet lactaria dicamus.

Laureola planta est lauro similis, cuius folia sunt similia foliis myrti aggregatis; nisi quod sint maiora molliora & albiora habet fructus in foliis rubeum magnitudine ciceris, radices odorifere sunt ad rubedinem tendentes, nascitur in locis montuosis. Et illud quod de ea administratur est precipue radix. Serap. libro aggrega.

Lactis vires & vtilitates habentur libro, xxviii. capitulo, vii. & ix.

Lencomata sunt albugines oculorum, hermolaus in plinianis castigationibus.

Lentus archadie mons est, Strabo. Lentus lentum flexibile, virgilius buccolic. lenta salix: lentus frigidus, virgilius primo georgic. Nocte lentus non deficit humor, Seruius.

Leptophilon species tintimali, Vide Tintimalus.

Leptos grece paruum vel minutum latine, Siluaticus.

Lens legumen est, de quo plinius libro, xix. in qua significatione capit lenticulam, diascorides fertilis.

Letus hilaris non est ad propositum, letus ferax, Virgilius primo georg. Quid faciat letas segetes, letus fauens vel graciosus, Virgilius primo eneidos, lumenque inuente; purpureum & letos in oculis afflarat honores letum plenum distentus, Virgilius tertio georgicorum.

Leta magis pressis manabant vbera mamis, Seruius, & Nonius.

Aliqui scribunt diphongo lætum, Letum substantiue id est mors, non est ad propositum.

Lexipiretos femineo genere, prouinciatur potius quam lexipireta.

Greci medicinas ita nominant: que febres finiunt. Hermolaus in plinianis castigationibus.

Legere scripta siue volumina: non est ad propositum. legere colligere. Virgilius buccolicis. Qui legitis flores & humi nascuntur fraga. legere preterire. Virgilius tertio eneidos. Littoraq; exiri legimus. legere eligere. Nonius. Virgilius buccolic. Ipse ego cana legam tenui lanugine mala.

Lenticula siue letigo multitudo corpusculorum viridum aque supernatantiū. Inuenitur etiam lenticula pro vase. ait Cornelius celsus. in qua etiam significatione titur Pli. q. pro disco aut scutella Inuenitur etiam lenticula pro legumine lenti simili. est etiam egritudo ex vicio cutis nata. Hermol. in castig. plini.

Letalis letale id est mortale; a verbo leo les dicitur: qđ nō est in usu: sed sua composita vsitata sunt. dicitur a lethe fluuio infernali cui⁹ pot⁹ inducit obliuionē. Inde prouenit liturgia morbus in posteriori capitis parte quod obliuionis causa est.

Lete. vide prius letalis.

Legumina dicta sunt qđ manibus leguntur cum cetera annone secuntur. Ex plinio patet libro. xviii. capitu. xvii. Idem varro de re rustica. vide Annona.

Lentiscus arbor est ferens masticem; habet carduum seminis plenum. Perottus in marcialem. hermolaus libro castigationum dicit qđ lentiscus herba est cuius radix valet ad dentifricium lib. xiiii. & xxii. & lib. xviii. ca. xv.

Lexonii populi gallie quorum diocesis subest rothomagensi metropoli. hos nominat li. iiii. ca. xviii.

Lenia rubrica dicitur a lenno insula: quia optima in ea nascitur. de quo pli. li. xxxv. agens de natiuis coloribus.

Lencographida species lapidis galathites. de quo plinius. libro. xxxvii. Est etiam herba habens virtutes lapidi eius nominis similes. de qua pli. li.

L

ante

I

Liber pars corticis que ligno adheret. Virgilius decimo eneidos. Hinc natam libro: & si lestri subere clausam; implicat. vnde & liber dictus in quo legimus & scribimus: quia antevsum charte: volumina fiebant de libris id corticibus arborum. Liber etiam baccus dicitur. Seruius. quia in liberis ciuitatibus libertatis deus habitus est. Liber etiam sol a romanis appellatus est. vnusq; est & idē deus: Apollo & liber. Orpheus siquidem liberum & solem vnum fuisse deum demonstrat. macrobius in saturnaliis.

Librare pōderare est. Plinius libro. xi. Apes si oriatur procella: ap-
prehensivis lapillis se librant.

Ligusticum herba dicta quia multa in liguria nascitur & apud mō-
tes qui sunt alpibus vicini. Eam incolae panacem vocant eo q̄ pa-
naci similis est odore & virtute. virgam habet longam nodosam si-
milis est aneto. diascor. vide panax.

Limacia. vide Testudo.

Lingua bouis herba est latis foliis spissis pilosis que a grecis bus-
glossa dicitur. ait Hermolaus. Quidam eam nominant aleptophi-
lon quod grecum etiam nomen est. ait Siluaticus. Gabriel in gerē-
tocomia ad innocētium octauum dicit q̄ lingua bouis alio nomi-
ne dicitur Eufrosinum. vide Solea.

Libanotis grece ros marinus. ait perotus in marcialem. Serapio.
nominat tres eius species. Nominatur etiam Androlibanum. Ait
Siluaticus. de libanotis. Plinius lib. vicesimo. capitulo vltimo. vi-
de dendrolibanum

Lien id est splen. lienosus in splene patiens. Siluaticus. Plinius li-
bro. vii. capitulo. ii. dicit pirri regis pollice sanari lienosos tactus:
cui passioni dat remedia multis locis. lienis magnitudo: tardos fa-
cit. habetur de lienis proprietate & conditione li. xi. ca. xxxvii.

Litargia apostema in posteriore capitis parte. Estq̄ ex eo in expu-
gnabilis somni necessitas. A phrenesi autem loco non differt: sed
materia. Nam phrenesis fit ex materia colerica. litargia ex fleuma-
te multum frigido. hermolaus. Aliqui scribunt letargia.

Litargiriū res est metallica ex adustione causata. inquit Serap. Est
pprie purgamen argenti. Quoddam etiam fit ex purgamine auri
Plinius libro. xxvi. capitulo. xi. Cicuta cum litargirio valet ad po-
dagram.

Ligustrum quidam dicunt q̄ est volubilis habens flores albos. alii
caprifolium quod in sepibus inuenitur. virgilius. Alba ligustra ca-
dunt. Seruius dicit. q̄ est flos candidissimus. plini. tamen li. xxxiiii
capit pro arbore ligustrum. inquit eadem arbor est que in oriente
cyperos.

Lino linis litum delino delitum. Cicero ad caluam. Tuli moleste
q̄ littere delito michi a te reddite sunt.

Linochitis herba est q̄ dē mercurialis. ait Siluat. vide mercurialis.

Limen omnis ingressus: nō solū qd̄ sub pedibus est: sed etiā qd̄ su-
perius. Nonius. virg. ii. enei. limen erat ceceq̄ fores & puius vsus.

Libanus arbor gummy proferens: quod olibanus dicitur. Est etiā
mons illis arboribus abundās. vide olibanum.

Linceus vir acutissimi visus iuxta senecam in tragedia medee.

Lilifagus salvia minuta. **Silvaticus**.

Liquidum purum significat. Virgili⁹ vi. eneidos liquidum q³ per
aera lapse. liquide pure et manifeste. Que enim pura sunt et defes-
cata liquida sunt. Terentius in andria vt liquido possim iurare. Et
liquet pro liquidum est constans et manifestum. donatus. Liquidū
suaue dulce. Item prosperum nonius. liquidū molle et fluxum. vir.
primo eneidos. Aut cum liquentia mella stipam. Liquidum parum
dulce canorum horatius. libro carminum. Cui liquidam iupitervo
cem cum cithara dedit.

Lienteria ventris est fluxus. cum egeritur cibus eadem quantitate
parum immutatus. Constant. vide dissinteria vel dissenteria Corne-
lius Celsus. li. iii. ait lienteria lenitas intestinorum est.

Linofitis a grecis dicitur quod nos mercurialem appellamus. vi-
de. mercurialis.

Libanus arbor a qua manat olibanum. est etiam mōs talibus arbo-
ribus abundans. de quo pli. lib. v. ca. xx. mōs siquidē est inter ara-
bes et phenices. Strabo.

Lidia regio est. de qua pli. lib. v.

Linx. Seruius dicit super eneidem fuisse regem sithie: qui missum
a cerere Triptolenium: vt hominibus eius regionis frumenta mōs-
traret: susceptum hospicio vt in se tantā gloriam assumeret interi-
mere cogitauit. Quare fingitur cererem in lincem eum varii colo-
ris feram mutasse. Est autem quadrupes habēs in tergo maculas vt
pardus: sed lupo figura similis. Virg. georg. Quid linceus bachi va-
rie et genus acre luporum. de quo pli. li. viii.

Liuor. liueus. liuentia. liuidus. vide sugillati et sugillare.

Limi sunt sulci crebri minores. inde limeta. Sulci autem maiores
porce vocantur. vide porca. Item vide sulcus.

Lyncurius lapis est medicine efficax vsibus: lincā lotio id est vrina
in arenis recepta genitus ait Panduph. aduersus medicū plinii re-
prehensorem. de quo plinius libro xxxvii.

Licodendrum greci dicunt quod latini coralus.

Lichene sunt albedines cutem inficientes cum siccitate. Simponi-
nus. Cornelius celsus dicit q³ sunt impetigines: quarum remedi-
um plinius dat lib. xx. ca. xix. Et li. xxiiii. ca. xi. Et lib. xviii. ca. iiii.

Lichni. hermolaus castigat lychnuchi dicens q³ sic grece nomina-
tur: quicquid lucernas sustinet quasi lucernifer. Elichniū enim fu-

niculus est papiraceus aut canabinus aut stupeus: qui stās in oleo
peruritur hec hermolaus. de quo pli. li. xxxiiii. ca. ii.

Liquet liquefit. vide liquidum.

Litargirium spuma est argenti in lapidem cōuersa argento similis
Diascor. de qua pli. li. xxxiii.

Longum diuturnum perseverans. Virgilius iii. eneidos. Et longū

Andromache testentur amorem. Longum perniciosum Virg. iiii.
eneidos: Et longum infelix dido bibebat amorem. Item planum

poriectum altum vir. xi. eneidos. Stant longi innixi hastis et scuta
tenentes. Nonius.

Lippire lippitudo oculorum passio. lippus qui eam fert passionem
habetur in genesi q̄ Iya vxor iacob. prima: lippa erat. Pli. li. xviii.
ca. xxxiii. Ne contra septentrionē oues paueris. lippunt enim ab
afflatu.

Lymphatio insania est ex apparentia alicuius fantastice imaginis:
Pli. vbi de eleboro agit medetur inquit morbis comitialibus. me-
lancolicis et lymphaticis. Et libro xxxiii. ca. xv. prefixos in limine
a sepulchris euulsos clauos aduersus lymphationes.

Lichinius. vide. fu. et serpilum.

Lira et lireta pro sulcis capitur ait hermolaus. de quo pli. lib. xviii.
ca. xviii. vide sulcus.

Longē preter cōmunem significationem: precipue significat Cice-
ro. homini esse longe optimum. longe valde aut maxime. Cicero
de officiis libro primo in his et nobilissimi philosophi lōge princi-
pes. Item temporis et loci prolixitatem. Nonius.

Locusta a quibusdā dicitur animal paruum volatile lōgis pedibus
frugibus aduersum. hec a grāmaticorū multitudine datur signifi-
catio: que ē a multis doctis credita. Sed iuxta plinii historiam paruū
non est: cum earum inueniantur oua et fetus multisq; locis milita-
ri imperto necari cogantur. vt patet lib. xi. ca. xxix. nec facile credi-
derim baptistā christi precursores: tam immūdo vsum cibo. Error
autem fluxit ex greci vocabuli ignoratione: a quo locusta nomē de-
riuatur.

Loligo piscis est inquit varro: eo q̄ volitat se super aquam efferēs
Pli. lib. xviii. ca. xxxv. de eo mentionem facit.

Lothos a grecis dicitur quod alatinis agrifolium. Diascor. Pli. di-
cit q̄ est granum simile iunipero. multi autem fabam grecā. Silua-
ticus. Marcellius ficinus lib: o de vita celitus. dicit q̄ a bor est natu-
re solaris Cuius ponit signum. quia eius folia nocte claudūtur: die
explicantur. suntq; cum fructu rotunda.

Loram dicebāt antiqui: cum in vindemia mustum expressissent ab acinis. Et folia in doliis cōiectassent. Nonius varro dicit q̄ est confectio potionis genus grandeus aptū id est senibus, quod nō intelligas in gallicis vinis: sed in aliis fortissimis.

Lota expressi acini in dolia iniiciūtur eque additur aqua. Sic vocata: q̄ loti aqua operariis hieme dantur Varro de re rustica. Columella dicit q̄ fit ex aqua super vinaceos posita post vinorū expressio-

nem aliqui priscam vocant.

Lonchitis secundum diascor. species est gladioli folia habēs porro similia: sed latiora et subruſſa.

Lolium hiero. dicit latine vocari quod greci zizaniā. vide zizania

Lotium vide vrina.

Lomentum est idem quod tritum ait hermolaus. de quo pli. li. xxxiii. agens de coloribus.

Lothus feminini generis arbor est. Nympham siquidem amatam priapus deus horitorū cū insequeretur. vt in ouidio nono methar. ea fugiente deorum miseratione. in arborem sui nominis conuersa est. de qua pli. li. xiii. Et circa finem xvi. pro herba etiam capitur li. xxii. greci lothos dicunt. Seruius.

Lothoplagi populi ad sirthes quidam: quidam ad austrum vsq̄ ad tritona fluuium. de quibus pli. li. vii. et alibi.

Sequitur L ante V:

Lubricus qui labitur ex manibus tenentis. virg. Lubrica conuoluit sublato pectore terga. Lubricus locus est in quo firmo gressu consistere nequeas. inde similitudine adoleſcētia lubrica dicitur. quia faciliter labatur. Laurentius.

Lucanum a luce dicitur. Antelucanum quod ante lucē Pli. li. xviii. ca. vi. e flumine ante lucanas in salubres auras.

Luscinia est philomena ait papias. sic vocata inquit isidorus. quia cantu diei surgentis signet exortum. Eadē Acradula alio nomine de quo pli. li. x. ca. xxix.

Luoluis. vide perlui.

Luteum pars est oui mediā aurei coloris. Pli. li. xxiii. ca. viii. partē oui vnā luteum aliam candidum. et li. xxix. ca. iii.

Luteus color est colori prefate oui parti medię similis.

Lupinus legumen est pīso in colore simile. nō tamē rotundus: sed larius amari saporis. vt patet ex virgilio geor. Tristesq̄ lupini. gustum enim amaritudinē contristant. Gal. simpl. phar. de quo pli. li. xviii. ca. xiiii.

Luculentum pulchrum a luce dicitur. Nonius plautus. in cornicu

laria pulchrum et luculentum hodie euenit prelium.
Lumbago viciū et debilitas lumborum festus pomp.
Lupi ne ad agrum accedant: neue cuiq̃ animali ibidem noceant li.
xxviii.ca.xi.

Lucubrationes vigilie sunt que ad lucubrum fiunt id ē ad lucernā
Lucubrare idem pli.li.xviii.

Luteum colore croceum quo nomine pars oui interior a pli.li.xix.
ca.iii.

Lustrare vide lustrum.

Luridum squalidū tabidum acron. Horatius libro car. doletq̃ par-
tus fulmine luridum missos ad orchum.

Lubrica hec dictio in libris impressis habetur li. xvii.ca.xvii. her-
molai corrigit rubrica et bene. vide rubrica

Luxum id est vulsum et loco motum. inde luxuria q̃ a recta viuen-
di via sit exclusa nonius. vide. luxata et luxuria.

Luciosi qui nocte ad lucernam non vident. Varro disci. libro viii.
vespere non videre quos appellat luciosos vide noctilopa.

Lumbrici vermes sunt terreni hi manifeste conferunt neruis inci-
sis. Serapio Sunt etiam vermes in ventribus animalium nati. vide
Tinee.

Lupulus vide volubile.

Luxata sunt dislocata membra in quibus compago vel iunctura si-
ne debito ordine ē extra debitum situm. festus quod colligitur ex
dictis hermolai lib.viii. Ea greci dicunt strēmata. Ad cuius passio-
nis curam multa plinins assignat medicamenta: vt lib.xx.ca. xxi.
et libro xxii.ca. xlii. et alibi.

Luxurie non est ppria significatio voluptuosus carnis actus quod
vulgus grammaticorum opinatur. potius. superfluitatem quandā
placidam significant vt in vestibus et reliquo apparatu. Sic dici-
mus luxuriare comam. Et illud hiero. Coctum aliquid comedere
luxurie sit id est superflue voluptatis: luxuriant etiam segetes. Vir-
gilius primo georg. Luxuriam segetum tenera depascit in herba.
vide luxum prius.

Lutra animal. varro dicit illud esse quod radices arborum in ripa-
dentibus secant. plurima inquit reperiuntur in ripis boristenis & sa-
maria tota. Aliqui scribūt lytra prima acceptio gallico sermoni cō-
uenit. de quo plinius li. xxxii.ca. viii

Lustrum quinquennii tempus sic vocatum. quia post quinquēnium
vnaqueq̃ ciuitas lustrabatur. Lustrare enim circuire ē. virg. Lustrat
auentini montem. Seruius Varro dicit. vocari lustrum a luendo: q̃

quinto quoque anno vectigalia et vltro tributa per cēsores soluebā-
tur. Lustrare est etiā perspicere cognoscere. Virgilius viii. eneidos
Ille os oculosque loquentis. iādudum et totum lustrabat lumine cor-
pus. Item lustrare expiare. lustrare circuire. Item circumspicere. Itē
patefacere. virgilius quarto eneidos. Postera phebea lustrabat lā-
pade terras. Lustra etiam ferarū habitacula. virgilius ii. georg. Nō
absunt illis saltus ac lustra. Lustra etiā lupanaria sunt. Nonius. Sed
non ad propositum huius voluminis.

De littera M: ante A.

Macis cortex nucis muscate. Fligitur ille qui est coloris fusci. Se-
rapio.

Macerari frequentius ponitur a plinio pro humectari vel balnari
vt lib. xx. ca. xi. pedes inquit macerētur in succoverbenace et alibi.

Magice artes et earum origo libro xxx. capitulo primo et secundo
Item de magica habes libro xxvi. ca. iiii. vide magus

Magorum artes menstruorum tactu irrita fieri libro xxviii. capitu-
lo vii.

Macet id est macilentus est. Nonius marcellus.

Macilentus macie tenuatus. Festus.

Machina dicitur vbi plus manus atque artis ratio quam materie conside-
ratur. Asconius.

Magisteria in omnibus rebus dicuntur apud eos qui plus possunt
aut sciunt festus. Magister equidem nō solum artium speculatiua-
rum; sed etiam magistri equitum collegiorum operariorum. Capi-
tur sepe magistrare pro moderari. Festus.

Magistri cuiuslibet discipline preceptores appellantur. Magistrā-
tus qui potestate publica reliquis sunt potentiores Plinius libro
xxviii. capitulo sexto. Caput aperire in conspectu magistratuum.
et cetera.

Macritudo pro macie. Plautus in captiuis. ossa atque pellis sunt mi-
sera pro macritudine.

Mare caspium. Vide. Caspii montes.

Magus idem quod sapiens hoc nomen latini ex persico sermone
sumpserunt. A grecis dicitur philosophus. Drindas olim vocauer-
e galli. vide. Drindae. Ginosophistas indi dixere. vide Ginosoph.
Plinius autem libro xxxv. Magiam in malam accipit signa

fictionem ubi magiam damnat; magi enim postea malefici dicti sunt; ut qui elementa concutiant; mētes hominum turbant; etiam siue veneno et vi carminum. Ut in buccolic. Carminibus celo possunt deducere lunam Carminibus circe socios mutauit vlixis. Matella matulla, mateola vasa sunt ait hermolaus ut sunt vasa vinararia.

Magnes lapis est trahens ferrum. de quo plinius. libro. xxxiii. ca. xiiii. Et libro. xxxvi. ca. xvi. Et lib. xxxvii.

Malacia dicitur in stomacho debilitas et in mari tranquillitas ait hermolaus in castigationibus Plinii.

Magia olim sapientiā significabat. deinde aliud. Vide magus. Et magice artes.

Malcolus relicta vulgari acceptione; palmes est nouellus ab arboris trunco separatus propagationis siue renouationis causa quod est Sarmentum Simpontiū in marc. de quo libro. xvii. vide Sarmentum. Pl. etiā libro. xii. ca. xxvi. maleolis feri dicitur balsamus Malagmatum Idem quod cathaplasmatum yndum. Siluat. pl. li. xxiii. ca. viii. Resina vntur ad malagmata. Vide Pattillus. Vide Emplastrum.

Marita est arbor semine carens. Pero. in marc. Pl. lib. xvii. capi. x.

Maritasylmos autumnno ferere vtilius.

Marcidus arescens languens. Marcere languere siccare. Macrescere eius inchoatiū est. pl. li. xxi. ca. vi. Celerrime marcescit crocus

Maratrum grece feniculus latine. marcilus ficinus.

Maguderis frugis genus id est siliginis. alii caulis. Plautus in rud. Tibi confidis fore multam maguderim.

Maiales porci castrati. varro de re rustica.

Mala gena est que per diminutionem dicitur maxilla. laurentius.

Mala poma. Seruius.

Maluaceum quod ex malua confectum. Laurentius.

Malus arbor est que vulgo pomus dicitur. Malum fructus est eius; virg. Malo me galathea petit lasciuia puella. frequentissime apud plinium inuenies malum granatum; malum citrinū; malu citoniū.

Malum punicum est idem quod malum granatum. Ilaac de dietis Ideo autē punicū dicitur quia in punica regione que est pars affricę hi fructus abundant. virg. p. ene. Punica regnavides & ce. Mala granata ideo dicuntur quia granis intus abundant. sine arilis. Vide Arilus.

Marcere. vide Marcidus

Mandragora herba est folia hñs ut lactuca pinguis. grauis odoris

multe frigiditatis. Serap. Auicenna, libro ii. dicit q̄ eius radix est
similis figure hominis, somnū causat superfluum. Quod autem in
genesi recitatur, Rachel putasse mandragoram conceptum adiuua
re, Augustinus dicit scrutasse diligenter eius herbe pprietates nec
inuenisse. Macropiper est piper, longū, macros enim grece longū
latine, hinc macrologia.

Malacticum id est mollitium, saniem faciens, Siluaticus, Aposte
mata equidem dura in saniem ducendo mollia reddit.

Malaxare mollificare Siluaticus Nonio consonat, Commalaxare
exercere et maturum facere.

Malta genus cimenti, simul enim tractat de malta & calce, Plinius
libro xxxvi, Festus dicit; q̄ malta est pix et cum cera mixta, prima
tamen acceptio magis consonat plinio.

Mango grecismus dicit q̄ sit equorū custos quod prouenit ex di
minuta grāmaticorū exilitate, Simpontinus autē super marcialē
allegat affraniū dicentem, Mercium appellatione hoies non conti
neri ob eam rem māgones non mercatores venalicios appellēdos
censeret; qui seruos hoies vēdūt, quod apparet ex pli, li, xxi, ca, x xvi.
Quos māgones dicit p radicē herbe iacithi pubertatē ftardare quo
empticii serui iuniores videātur, sed nō displiceat Sympontino ne
dum māgones appellantur qui hoies vendunt, sed, etiam res alias
vt ex pli, li, xxxvii, ca, xv, Excusant inquit māgones gemmarū, Et
lib, ix, ca liiii, Mangonifatas villas vendendo, vt aut ex plinio mul
tis locis deprēditur; māgo est qui rem exornat aut palliat, vt maio
ris precii videatur, Sic enim potest mangonifari domus pingēdo,
vestis res vel alia fucando, vide, fucare, vide adulterare.

Mauritania in extremis orbis partibus ad occasum sita est; finisq̄
europae, betice finitima; ad montē athlantem vsq̄ ad fretū athlan
ticum ad herculeas colūnas; quo extrarium mare cū mediterraneo
coniūgit Strabo, vide, Athlas, vide betica.

Manes anime a corporib⁹ separate, Virg, iii, eneidos, Manesq̄ vo
cabat hectorēum ad tumultum.

Marica iūci quedā spēs ex q̄ textūtur vasa, de quo pli, li, xxi, c, xviii
Maciana mala sunt siue poma; q̄ sic a loco noīnant ait isidor⁹. Sed
diasco, dicit q̄ maciana sunt cū adhuc imatura, et colligūtut veris
tempore, Siluatic⁹ dicit q̄ sunt mala siluestria Auicēna dicit libro
de viribus cordis q̄ confortant cor.

Manna siluatic⁹ dicit; res ē super arborē cadēs dulcis, coagulat vt
mel, exsiccat vt gūmy, Auicēna dicit māna diuersificari secūdū ea
sup q̄ cadit, ex hoc diuersas retinēs virtutes, q̄ multū pli, cōsonat.

Marrubiū herba calida vrtice figure ppinqua/ minus tñ viridis: s; albedini accedens. fortis odoris

Marrubiastruz predicte similis est nisi q̄ eius folia nō sunt rotūda suntq; modicum pilosa. diascor. vide prassum

Matrissilina herba est latine dicta quā greci splemon appellant. vi de Splemon.

Maiorana herba odorifera q̄ a grecis dī amarachon vel amaracus. Aliter etiam dicitur latine sansuccus. secundū marc. ficinū. de qua plinius tractat li. xxi. sub hoc nomine amaracus

Malua herba frigida & hūidavulgatissima. de qua plī. mirāda dic. li. xx. c. xxi. Est alia malue species althea nomine. que vulgaris nō est. vide Althea

Marinū a maritimo differt. dicimus marinū piscē marinā auē. Est eū qđ mare p naturā incolit. aut qđ ex mari est. maritimā aut orāz siue regionē dicimus. Gētē maritimā nō marinam urbem. bellum maritimum. pli. dicit vitulū marinū fulgure pseruo. vide Tonitru

Marinarū aquarum medicine li. xxxi. ca. vi.

Marite arbores que semine carent. li. xvii. ca. xi.

Maturus celer. virg. i. ene. maturate fugā. maturū pfectū digestum virg. buc. Triste lupus stabulis maturis frugibus imbres. Maturuz vsu idoneum. Festus. Item grauis sapiens. Tullius de senectute. fā constantis etatis & senectutis maturitas

Maturare errāt q̄ dicūt pperare: nisi addāt cū discretōe & moderatōe vt nec p̄cipitāt qđ fiat. Cū ei neptunus v̄etis p̄cipit apud virg. vt maturent fugam. Iubet vt flandi mediocritatem teneant ne eorū discessu classibus noceant

Mature. Au. ge. allegat nigidiū hoīez in oīm bonarū artīū disciplinis egregiū. Mature inqt factū est qđ neq; citius neq; serius: s; me diū qđdā & tēpatū est. Maturare em̄ & pperare sunt plane cōtraria Malachiū & nigela idē. Gal. simpl. phar. Vide Nigela

Mastix gūmy genū est. dias. c. dicit q̄ eligēd⁹ cuius color alb⁹. plucidus. hīs granū graue siccū: cito frāgibile boni odoris. Pius i de scriptōe asie dicit nasci in isula chio. alibi minime. de quo pli. li. xii Quidā libri hnt mastiche alio noīe vocat Silphiū. vide Silphium.

Megarī ciuitas de qua pli. li. xvi. ca. xl.

Melicerav lceris genus. Cor. cel. li. v. Idē li. vii. ait Gāgilia melice ride. heromata. tubercula sunt in capite. omnia hec inquit ex puus lo incipiunt: & diu paulatim crescunt.

Mediterraneum maxime de mari dicitur. vide Oceanum.

Mediastiniviles sūt serui siue mācipia agros colētes. her. Ci. in. ca.

Magnope inqt cōtēno exercitū collectū ex rusticis mediastinis & decoctoribus &c. Hora. his cōsonat dicēs. Tu mediastinis tacita p

terura petebas. Inueniſt et mediastinus p balneatore. apud noniū
marcel. Ex quo coniectoſt generalem eius p nomenis ſignificationē:
mediastinos dici qui vilita queq; exercent officia ſiue ſeruitia.

Melon groſſus fruct^o paulū oblongus latis & pene rotōdis foliis fri
gidus et humidus qui pepo a multis dicit^r. Siluari.

Melōgiavel melōgiana fructus oblongi medii iter rubeū & nigrum
generant opilationes i epate et ſp ene: ideo in cibo mala ſunt; ſed
valent medicine. Serapion.

Menta herba cōis odorifera calida et ſicca cōis eſt creſcēs i hortis
Galie ſimpliciū phar. li. dicit Calamētum ſpeciē eē mēte nō adeo
aromaticam. Eſt autem menta ſilueſtris ſiue agreſtis Calamentum
montanum a quibuſdam pulegium dicitur.

Meditari eſt diſcere edoceri. Meditari excogitare. Teren. i andria.
venit meditatō aliunde Nonius. Itē meditatio exercitatio. Laurē.

Mediterraneū mare quod p medias terras effundit. Ingrediet inter
duos mōtes occidentales. Abilam qui ē in mauritania Et calp i be
thica eos mōtes colūnas herculis antiqui noīnarūt ſiue gades. vi
de Gades. Feſtus dicit q meli^o mediteriā q mediterraneā dicimus
vide oceanū. vide Gades. vide Mauritania.

Meliſphilum eſt apiaſtrum dictū: quia ſit apibus gratum. de quo
pli. lib. xx et xxi.

Méphis vrbs egipti cōdita ab ogdor egipti rege: ābitus ſtadiorū
centū quīquagita: rebus oibus venalibus oportuniſſima. ſuper ni
lum fluuium vbi diuiditur nilus ipſe i multas partes. Diodo. lib. ii.

Medicine abſq; materie exhibitione que ab hoīs animo vel actio
ne magis ac ſola dependent libro xxviii. ca. iiii. et vi.

Medicos arguit in eos q iuehit lib. xxix. ca. p. Et libro xxvi. ca. iiii.

Mediciveri et docti a pſatis inuectiuis excuſant^r: i vicesimi libri p
logo ab huius expoſitionis auctore edito.

Medicinas multas docuerunt animalia bruta pli. li. viii. ca. xxvii.

Mentaſtrū mente ſimile ē. ſed foliis ad rotōditatem accedentibus
ſpiſſioribus pilofis ſubalbis: fortioris odoris: naſci^r ſponte in cam
pis. Aliquod autem in locis aquoſis.

Melōchia grece dicta ſpēs aromatica ē q latie dē caſſia lignea. Sil.

Mellatio mellis vindemia eſt. Pli. lib. xi. Eſt iua mellatione decimā
partem apibus relinqui. vide vindemia.

Mellis generatio & preparatio libro eodem ca. xiiii. et xv. xvi.

Mellis plurime pſprietates et vtilitates libro xxii. ca. xxiiii.

Melanchium. vide. nigela.

Medica. Serap. dicit q ē herba nata cū feno ſilis trifolio Semē ge
rit vt lenticula: cuius oleū confert tremori mēbroꝝ. medica vocata

quia apud medos copiosa est & ab eis ad grecos trāslata est. De hac plinius libro. xvii.

Mercurialis herba est quam diascorides dicit esse duplicem mares & feminam. Non multa est inter eas differentia. Sponte nascitur. Cuius elixatura cum iure carniū deponit humores crudos & colerā nigrā. Plurimū etiā clisteribus valet. De qua pli. li. xxv. ca. iiii. Mellilotū herba duarū specierū secūdū diascoridē cuiusq; flos creus ē. Siluat. dicit nomē esse cōpositū de mel & lothos quod ē trifoliū. De quo pli. multis locis maxime vbi agit de coronis Melisphilum est apiastrum: herba habens mellis saporem apibus grata. ait virg. in georg. de quo pli. li. xx.

Meroe insula est in ethiopia. de qua pli. li. v. ca. ix. & li. vi. c. xxviii. Et aliis locis. Vide iterum inferius

Meroes aues virides pēnas hñtes. Alio nomine Apiaſte dñr. quia apes comedūt. virg. iiii. georg. Meropes alieq; volucres. Seruius. Methrodorus athenis pictor & philosophus quez pli. frequenter allegat. De eo specialiter facit mentionem li. xxxv.

Mergi aues quedā in aqua natātes. Isidorus ab assiduitate natandi & mergēdi mergos vocari. Hi demisso in profundū capite: aurarū signa sub fluctibus colligunt: & preuidentes maris tempestatem: cū clamore ad littora tendūt. de his Pli. li. x. Itē lib. xviii. ca. xxxv. Mergi anatesq; pennas rostro purgantes ventū significāt.

Mela. vide vitiligo.

Menstruū dicit quod euenit secūdū cursum mēsis hoc aut nō solū est corruptus sanguis a muliere fluens: sed etiā alia quecūq; secundum mēses veniētia. Pli. lib. xviii. ca. xxxii. Maxime inter mēstrua dimidiaq; stercorato. Menstrua muliebria tēpestates & celi violēciam auertere habes li. xxviii. ca. vii. & multis aliis.

Menses vt plurimū p muliebribus mēstruis capit. pli. vt li. xxviii. cap. vii. Ex ipsis mensibus dira & infanda iudicamus. Et lib. xxii. dat remedia ad purgandos mulierum menses.

Merū adiectiue idē qđ purū vel solū: cui. s. nichil est admixtum. Tereñ. Nichil habet nisi spē merā. Merū etiā sincerū. Noni. Restrīngitur tñ ad vinum purū: cum substantiue sumitur. vt in pli. li. xii. in principio. Romani arbores mero nutriebant. Vide Elutriare.

Merula ab antiquis vocata. quasi modula eo qđ sonora voce modulatur. de ea plinius libro. x.

Mellicratū vinū cum melle coctū vel mixtū: cōponitur em de mel: & crathon grece qđ id significat qđ potens vinū Sic idromel cōpositū est ex melle & aqua ab idros grece qđ est aq latine. vide mulsū

Messis vocatur cum seges est iam matura & colligitur. Semētis est
satio siue seminatio. Laurentius

Messalina femina romana que tate extitit libidinis vt eius stimulis
furere videtur. De qua iuuenas. Satyra. Credo pudicitia. Et pli.

Methrodorus fuit pictor & philosophus atheu. de quo Pli. libro.
xxxvi. Et multis aliis locis.

Meroe insula est in fluuio Nilo. in qua est ciuitas eius nois. Diodo-
rus dicit q in ea effodit ferru. es auru/ argentu/ & gemme multe.
maxia est oim insularu que sunt in Nilo. longitudine. iiii. milia. ha-
bet latitudinē. m. de qua Pli. lib. ii. & lib. v. ca. ix. Et li. vi. ca. xxviii.
vide Nilus.

Mina pondus libre vnus & ptis quarte. Et secundu alios pondus
centu dragmaru Siluat. vide Talentu. Festus dicit q h3 ciclos. lx.
qui faciunt obolos mille. cc. Pollicianus dicit oēs errare q minā di-
cūt. cū. mnā scribere ac pñciare debeāt absq i. Minophilō grece
millefoliu latine Pli. eam cōformiter describit ad diascor.

Misceos terre spēs in metallicis inuenta. de qua Pli. multa
Miliu granu minutu a multitudine fructus vocatu. Semel enī iactu
fructum affert centesimu. de quo Pli. lib. xviii. & lib. xxii. ca. xxv.
Miltos spēs ē rubrice siue minii. her. in calti. de quo pli. xxxv. c. vi.
Minius coloris rubri terra est. a quo dicitur aqua maris rubri tingi
de quo tractat Pli. lib. xxiii. ca. vii.

Miagus herba est Siluaticus. de qua Pli.

Midriasis apud grecos passio oculi: cū pupila effunditur & dilata-
aciesq eius hebescit. Cornelius celsus lib. vi.

Minerua dicit quia bñ moueat. Festus Cice. de natura deorū quasi
vim minef. Grece pallas dicit a vibrādo. vñ palladiu. de quo Pli.
lib. vii. minerue quinq fuerūt Idem Cice. vide iterum inferius

Miracula ex quorūdam hoīm corporibus lib. xxviii. ca. iii.

Mirabolanu. medicina laxatiua q vbi laxauit. post cōstringit. Sunt
aut eius quiq spēs. diascor. Quidā dicunt q sunt ad auellane ma-
gnitudinem paulo maiora. de quo Pli. lib. xii. Marc. ficinus lib. de
vita longa scribit mirabolanas in genere femineo.

Miletus vrbs Iouie capitalis in qua sunt optima vellera virgil. iiii.
eneidos. milesia vellera Nymphe. de quo Plinius lib. v.

Minerua latina dictio. q. vim minef. Pallas a grecis dicta: a verbo
greco id quod vibro significāte: eo q hastā vibrare psueuerit & do-
cuerit. Tortel. de qua Pli. li. vii. Cice. tñ pro natura capit prio offi-
nichil inquit decet in vita minerua obstante id est aduersante et re
pugnante natura Vide iterum prius de minerua.

h iiii

Mirra fuit Cyrene regis cypriorū filia: que grauida in scio patre fa-
 cta: eius fugiēs irā iuit in Sabbeā orientalis arabie plagā: vbi cum
 placari p̄ nollēt: deoꝝ miseratione in arborē sui noīs trāsfornata
 est per ouidiū. x. methamorph. Ea vero arbor gignit gummy eius-
 dem noīs aromaticum. calidum & siccum. de quo Pli. lib. xii.
 Mirice siue mirica arbor est humilis foliis minimis flore flauo na-
 scitur tam in locis aridis q̄ aquosis ait Ambro. de quo Pli. xxiii.
 virgilius. Non omnes arbusta iuuant humilesq; mirice
 Mirhina lapis est de quo pli. libro. xxxvii
 Mithridates rex ponti fuit A quo noīatur antidotū valens aduer-
 sus venena & frigidas passiones. Qui postq̄ aduersus romanos an-
 nis sex & quadraginta bella gessisset: tandē tribus bellis: felicitate
 Sile: virtute Iuculi: pompeii magnitudine supatus: cū mortē sibi in-
 ferre decreuisset: violēta sumens venena: prefati antidoti bñficio:
 necari nō poterat. Tandem gladio se transfixit. hec tradit iusti. de
 quo Pli. lib. xxv. ca. ii. & alibi.
 Misēn' mōs i cāpania vocat' a miseno tubicie enee ibi sepulto fest'
 Minophilō grece quod latini millefolium appellāt. habet folia fe-
 niculo similia. vulnera solidat. de quo plinius.
 Mirthus herba aromatica suavis odoris virgi. bucco. Et te p̄xima
 mirthe: Sic posite qm̄ suaues miscetis odores. veneri cōsecratā po-
 etē finxerunt: vel quia in littoribus nascitur: vel q̄ mulierū neces-
 sitatibus apta sit. de ea Pli. libro. xv.
 Mirthetū locus i quo herba mirthus abūde nascit. Plautus tñ po-
 tulit in feminino gñe. Nescio inquit quis seruus e mirtheta p̄siliit.
 Mittere omīssa vulgari significatōe nūcios mittēdi: mittere omī-
 tere est. Tereñ. in apelp̄. Hera lacrimas mitte. Item dimittere. Te-
 rentius me missum face. Mittere finire pmittere donatus.
 Mitis tranquilus placabilis virg. ix. eneidos. mitis vt in morē pla-
 eideq; paludis. Mitis matur'. vir. buc. Sūt nobis mitia poma. No.
 Mimus ait hermolaus i castiga. est sermonis & factorū cuiusq; imi-
 tator vel fabularis inde pantomimus. pantomimorū: duo assignat
 hermolaus genera in castiga. Pli. Que pag. sunt memoratu digna.
 Mixtura moderatura. varro lib. i. de vita patrum. Nonius.
 Morb' in frugib' leguminibus & frumētis: q̄tū ad plantas p̄tinet:
 t̄pale est nocumētū & tolli remediis pōt: vt loliū siue zozania tribuli
 lapa. Acra egilopē pelecynū. Viciū vero p̄petuū ipedimētū est: qđ
 nō p̄feti cura: s; p̄cedēti vitā. Atq; iō medicatī semina: Columela.
 virg. & pli. docuerūt: ne expectata seges vanis eludat auenis. Noci-
 ua enim que seminibus accidunt itavt degenerent aut malas fru-
 ges producant: vicia ab accuratissimis scriptoribus vocant. In his
 aborcio: luxuries: vanitas: bromus: auena: yrtica: siligo numerant.

Nocumēta vero q̄ frugibus oīs gñis a celo pueniūt illud nūc malū
nunc iniuriā vocat pli. vt sunt grandines v̄ti ſimbres nebule rubi
gines. dāna vero q̄ a terra pueniūt frugū pestes dicit. In quibus est
vligo. Caries. Eruca. Culex. Limax. Talpa. Phalangus. Atq; eius
modi beſtiolę. hec pli. noīa ſine cōfuſione diligēter & accurate ob
ſeruat. de quibus li. xviii. ca. xvii. Et li. xix. c. x. Ex quib⁹ vides mul
tū referre inter morbum viciū malum: iniuriā: peſtē de frugi
bus & plantis loquendo.

Morbi arborum li. xvii. ca. xxiii. & ca. xxvi. & xxvii.

Morboſus morbo affectus. feſtus.

Morbus eſt habitus cuiuſq; corpis cōtra naturā: qui ei uſum ſiue
opationē facit deteriorē. Hec cōis eſt deſcriptio morbi in plātis &
animalibus. Aulus gelius. vide morbus in frugibus

Morborū totum corpus occupantiū medicine. li. xxviii. ca. xii

Morborum quadrupedum remedia li. xx. ca. xiii.

Morborum quis grauiffimus li. xxv. ca. iii.

Morſus animalium ſanatur li. xxviii. ca. iiii. & alibi

Moles id eſt magnitudo. feſtus. moles difficultas. virg. p. ene. Tāte
molis erat romanam condere gentem

Moliri parare. iii. eneīd. Phrigie molimur montibus ide. Seruius.

Moliri pagare. virg. vi. eneī. inde datū molit̄ iter. moliri regere gu
bernare. Serui. Itē facere. p. ene. Res dura & regni nouitas me talia
cogit moliri. Itē retinere repugnare morari. nonius. moliri cōſtru
ere. p. eneī. Moliriq; arcem & manibus ſubuoluere ſaxa dēmoliri.
ecōtrario. Ci. de offi. li. iii. Demoliri ea quorū altitudo officeret au
ſpiciis. Nonius.

Mola plāta quedā eſt. Itēq; mola ſupfluitas dura inaiata q̄ in vētre
format muliebri: q̄ ē carnis fruſtū informe. de quo pli. li. vii. c. xv.

Et li. x. ca. lxiii. feſtus dicit. q̄ mola etiā eſt far toſtū & ſale ſparſū
Idē Seruius. Item mola a molari lapide

Monumētū. i. memoria a mētis motōe. Serui. virg. iii. ene. Accipe
& hec manuū tibiq; monumēta mea: ſit puer. & li. v. ene. Quā cā
dida dido eſſe ſui dederat monumentum & pignus amoris. Item
hiſtoria ſignificat. Seruius

Molibdena eſt plūbūvſtū. diaſc. aut vocat ſterc⁹ auri & argēti. meli
or aut q̄ hz colorē argēti. eſtq; in tritura lucida & ruſſa. idē fere pli.

Monopoliū eſt cū vnus ſibi vēdicat rei cuiuſpiā vēdēde ſol⁹ ptatē.
ex ariſt. iii. polit. pli. viii. c. xxxvii. vt in Sicilia monopolium ſit de
alumine. Ad hipponam. in affrica de coralo bitumine in iudea. Sa
lee in gallia. de quo pli. li. viii. ca. xxxvii.

Morion eſt mandragore ſemen quod conſonat pli. Quis Siluati.
dicat eſſe mandragore ſpeciem.

h iiii

Morbus regius, vide Istericia.

Morphea cutis infectio eius colorē mutās naturalē. **Cōstañ.** **Morphea** morbus est in cute qui colorē mutat. **morphosis** em̄ a grecis mutatio dīr. inde **Oui.** **methamorphoseos** tractat de trāsmutatōib⁹. **Monedula** auis ad furtus prona: & ad ipsa furta recondēda. **pli. li. xvii. c. xiiii.** **monedulā** condentem semina in arbore docuisse arborem. In aliam alterius speciei inferere.

Molle relictū vulgari significatione que duro opponit̄. **Molle** dulce est atq; iocundū. **virg. ii. georg.** **mollesq;** sub arbore somni. **molle** placidū. **Nonius.** **mollis** facilis. **virg. iii. georg.** **Castalia** molli diuertit̄ orbita cliuo. **mollis** clemēs tepid⁹. **Serui. i. iii. georg.** **mollis** in hoīe male sonat: qui. s. neq; fortis neq; cōstās. **Laurentius.** **molle** recēs nonū. **virg. buc.** sunt nobis initia poma castanee molles. **Mugil** **mugilis** piscis velocissimus in mari. de quo **pli. li. ix. ca. xv. & xvii.** de quo etiā **li. xxxii. ca. ii.**

Mulgere lac a pecudum siue aliorum aīalium vberibus extrahere. **virg.** Hic alienus custos oues bis mulget in ora. **Seruius.**

Mulsum fit ex melle & vino: melius vetere q̄ nouo. ait **Siluat.** Fit si mili mō aqua mulsa. de qua **pli. multis locis.** de vtroq; **lib. xxii. ca. xxiiii.** Et **ca. xiiii.** **Isidorus** autem dicit: quod nos mulsum dicimus: greci dicunt melichratum.

Multra tempus in quo mulgentur oues aut boues. i. ab earum māmis lac extrahitur

Multrale vas in quo mulget̄. **Seruius. virg. buc.** Ego hanc vitulam ne forte recuses: bis venit ad multram

Mulierū ptus vt faciles sint. Et medicine egritudinū que partū sequunt̄. **li. xxviii. ca. xvi. & li. xx. ca. xiii. & xiiii.** Et **li. xx. ca. xxi.**

Mulierū fasciā virū ad incolumitatē ligare **li. xxviii. ca. vii.**

Mulierū m ulte passiones sanantur. **li. xx. ca. xiiii**

Mulus cū multa significet: piscis est marinus vocatus. inquit **isid.** q̄a mollius sit carne tenerrimus ac delectabilis. **pli. li. ix.** dicit inueniri in mari rubro. **lxxx. librarū.** in septentrionis & occidentis cōfinibus oceani gigni: sed binas libras ponderis raro exuperare. **Mumia** obsequia sunt ex lege debita immunis aut̄ qui ab eodē obsequio liber est. **pli. li. xviii. ca. xxvi.** Nec illo tpe vocant̄ ad mumia agricolae. **Nonius mar.** dicit esse officia q̄d nō multū a p̄dicta distat acceptione: si laboriosum est officium

Mūmia. Inquit **Serap.** est humana caro: mirra balsamo & aloe cōfēcta ab antiquo. Quidā capiūt pro mummiā: humana corpa: in arenis mobilibus desertor̄ arabie multis ab annis sepulta

Mucro vulgationi significatōe acumē est gladii. Sed etiā aliāz res
acumē est. Serui. Pli. li. xxviii. ca. x. bubuli coruus mucronē exustū
Muria liquor est ex sale liquefacto cū carnibus qui coctiōe in salis
effigiē redit. pli. li. xxxi. ca. vii. festus scribit muricies. vide muries.
Murena genus est anguille. meliores sunt in freto siculo. Iuue. bis
rhoni murena dat q̄ maximavenit. Gurgite de siculo. quā etiā ipe
iuuenalis suspectā dicit de coitu cū colubro. de ea pli. li. ix. c. xxxii
Muries dicebat sal in pile tōsum & in ollā fictilē cōiectū: in furno
q̄ percoctū: quo dehinc in aquā misso: virgines vestales vtebantur
in sacrificio. festus.

Murium & muscarū fuga li. xxv. ca. iiii. li. xxiii. ca. viii. & xi. & li.
xxx. ca. iiii. murium caro cibo salutaris li. xxx. ca. iiii.

Multipes vide Scolopendra

Muriū mira multiplicatio vnde proueniat. li. x. ca. lxxv.

Muria cōuenit cū garo. Siluat. vide Gar^o Her. scribit murina. festū
pōpeiū allegans. Est inquit murina genus potōis quā mulieres vo
cāt muriolā. Quidā murratū q̄ vino tribuitur. dī ei vinū murratū.
Murina genus potionis quam vocant muriolam quidam. quod vi
no tribuitur scilicet vinum

Mus grece sorex latine: a corrosione sono dī. ait Tort. est aut mus
maior & minor. Minorū quidā araneus a plinio vocat: cui^o morsus
tanq̄ venenosus p̄ medicinā cōsulit li. xix. c. iiii. & alibi. Cū Torteli
tū reuerētia nō sunt idē mus & sorex: cū nō tota hieme lateat mus.
Sorex autem tota latet hieme. ait pli. li. viii. ca. lxxv.

Musculus fortis est odoris aromatici. ex aialibus manat q̄ dīr gaze
le colore subniger ad rufedine tēdēs. Sed multis modis sophistica
tur. ait Serap. Tort. dicit muscū ab aiali puenire qd̄ est ad similitu
dinē muris: Iuxta cuiusymbilicū nascit sanguis apothema qd̄ mu
scū cōtinet siue cōficit. pandulph^o dicit q̄ excrementa illa q̄ muscū
vocāt: ex pardorū gñe aiali sunt petrarū saxorū q̄ erasa verticib^o
Musculus etiā viridis lanugo q̄ locis humidis nascit. Seruius. virgil.
muscoli fontes. Item herba est q̄ circa arborum cortices nascitur.
Seruius de his omnibus. plinius in diuersis libris

Mustū nō solū vinū nouū: sed et nouellū in rebus aliis q̄cqd̄ est mu
stū recte dī. Neni^o in gymnastico: nō viduā: sed virginē ducere si n
sta est. i. si nouella ē nō corrupta. noni^o mar. hoc mō adiectie sumit
Musculus multa significat: sunt ei muscoli capita neruorū in nodo
sa carne: q̄ magis apparēt in brachiis & tibiis rasis. pli. li. xx. ca. xx
Musculi neruis articulis imposuit altheā: musculi etiā sunt mus
res pui. Pli. li. viii. ca. xyiii. ruinis imminentibus musculi p̄migrāt

id est prius recedunt aut fugiunt!

Mutilum aīal quod quāuis a suo genere sit cōiter cornutum, corni
bus tamē caret vt in capris aut ouibus quibusdā. pli. libro viii. ca.
lyiii. mutilum in sexu vtroq; vtilius. vide mutilare.

Mutilare est aliquid rei cui pīā detrahēre. Teren. in hechira. Quin
spolies mutiles laceres. est ei mutilare iminuerē. dona. vide mutilū

De littera N

Nabatheā regio oriētalis ad arabiam et mare rubrum vbi maximi
nascuntur elephanti. Tortelius.

Napus radix est esui v̄sitata. de quo plinius li. xvii. xviii. xix. xx.

Napocaulē plinius dicit ex diuersis oleribus compositum herbā
habet enim caulis saporem. napi quantitatem.

Napellus herba similis eleboro nigro cuius radix ordinat̄ ad mo-
dum rethis herba venenosa cuius remediū est cōfectio. dyamuscus
napellus etiā est aīal muri simile habitās circa radicē napelli. et est
tiriaca contra ipsum napellū herbam. Auicēna lib. ii.

Nardus. vide spica.

Narbonensis prouinciē morbus peculiaris est carbunculus. plini-
us lib. xxvi. ca. primo.

Nare ponit pro natare. nonius. li. vii. ca. primo: natare autē est fre-
quentatū eius verbi nare. festus. Est etiā ablatiuus huius nomi-
nis naris quibus etiam v̄titur plinius variis locis.

Nasturciū herbā ē q̄ duplex secūdū diasco. scz domesticū. illud enī
crescit i hortis herba calida et sicca. semē h̄ns rubeū. Aliud agreste
aliud aq̄ticū. i locis nascit̄ aq̄sis. frutex ē ad cubiti lōgitudinē; h̄ns
folia minuta ad rotōditatē accedētia. de his pli. li. xx. c. xiii. & alibi

Nassa piscatorii vasis genus: quo cum piseis intrauerit exire nō po-
test. plau. nunq̄ ex ista nassa hodie escam petam. festus.

Nausea appetitus vomēdi: propter cibi aut potus aut prauorū hu-
morum abundantiam in stomacho. Constant. vide. fastidium.

Nectar potus ex vino et melle Siluaticus. Et etiā ex zuccara et aro-
maticis. Virgilius bucol. Vina nouū fundam calathis anisia nectar
aliqui scribunt alnisia. alii aruisia.

Nefresis vrinandi difficultas que est quandoq; ex renibus viciosis
quandoq; ex vesice indispositione. Constant.

Negligentia plantis aliquibus prodest libro xviii. ca. xv.

Nenuphar herba in aquis nata cuius maior filiorū pars ē in super-
ficie aque cum albis floribus Serap. pli. multis eam locis nymphe
am vocat lib. xxvi. ca. xi. et alibi frequenter. et ca. xi.

Nepita siue nepeta herba calida et sicca pulegio filis. Pli. li. xx ca.

xiij. et li. xxiii. et li. xxiij. ca. xxi. Nepete et pulegio societas. vide pulegium.

Nereides sunt quas cirenas vocamus humanā in superiore corporis parte effigiem habētes. dicit Albertus. de quo pli. li. ix. ca. v. Neruorum egritudinem patientium medicine libro xxvi. ca. xii. & xlii. Et libro xxviii. ca. x.

Nespila fructus cōmunis multos habens nucleos. vide Sorba Neupmaticus. vide pneumaticus ex hermolao.

Nichomachus: viri fuerūt huius noīs multi. vn⁹ fuit aristotelis frater arte medicus ait Tortelius. Alius aristo. ipsius filius cui scripsit libros ethicorum. Alius est autem nichomachus quem plinius lib. xxx. dicit fuisse egregium pictorem.

Nictilopa. vide noctilopa.

Nidor est odor rei toste vel aliter cocte sine alicuius cibi Iuuenalis Captū te nidore putat ille culme. Pli. libro xxiiii. Serpentes fumū ex nepeta nidorem q̄ fugiunt.

Nymphaea. vide nenuphar.

Nygris: nygrim in accusatiuo fluius ethiopie occidentalis est. de quo pli. libro iiii. ca. viii.

Ninia herba est tribus foliis contenta. vide Trifolium.

Nitrarie sunt terre spacia pollita q̄ sunt circa nilū. vt cū eo inundāte aquā receperint: retentam ac dēfatam sol in nitrum cōuertat. de quo pli. libro xxx. ca. x. vide Sal.

Nitrum species est salis. vide Sal. Pli. li. xliii. c. xx. Cinis. fecis vini vires habet nitri.

Noctilopa passio visus q̄ vespe adueniēte ipedit visū. cui passioni dicit valere iecur capre. rōem assignās li. viii. ca. xlix. Itē li. xxix. ca. v et libro viii. ca. lviii. Aliqui textus habēt nyctilopa. Est autem nomen grecum ait hermolao.

Noctua anis noctevolans. de qua plinius libro x. ca. xvii.

Noxie vlcera sunt q̄ depascunt vorātq̄ corpus serpēdo. ait hermo.

Novalis ager a nouādo dī. varro de re rustica. fest⁹ dicit quia noue relictus semēti. Seruius dicit q̄ noualia dicuntur que per singulos annos noua proferuntur: vel per semina renouātur virg. bucol. Impius hec tā culta noualia miles habebit. Item dicit Seruius nouales sunt terre tunc primum proficisse.

Nox terre vmbra est eius partes assignat varro q̄ pars prima vespera dicitur. Secunda crepusculum. Conticinū deinde galli cantus siue galliciniū. Lucifer matutinū. Crepusculū ē dubia lux. Greci enī creperon dubiū vocāt. potest enim iūgi principio noctis aut

fini. Seruus tamen dicit q̄ vsus obtinuit vt matutino iungatur.
Nugrinos plautus dici voluit: oēs qui aliquid mulierib⁹ appro
priatum vendant. Oia enim talia que mulieribus vendūtur nugas
appellat. Nonius.

Numidia a dictione oritur greca que est idē quod pabulū ait Syma
pontinus regio est in affrica confinis ethiopie a parte meridie quā
Salustius ample describit in historia belli iugurtini. de qua plinius
libro v. ca. iiii.

Nummus est denarius siue ex auro siue argento sit cōpositus siue
cupro. A nomine nūmus dicitur. quia principis nomine effigiatur
Pero. in marcia. Alii dicūt a numa pōpilio qui primus italis sic or
dinauit nominari. De nummo pli. lib. xxxiiii.

Nusticiosus qui oculorū vicio parū videt. quiq̄ plus vesperi q̄ me
ridie videt. cui passioni cōtraria est noctilopa. vide noctilis.

De littera. O.

Oaxis fluuius velocissimus. virg. bucol. Et rapidū crete veniemus
oaxem. de quo pli. lib. vi. ca. xvi.

Obesitas pinguedo quasi ob esum vt li. vii. ca. xxxiii. Et li. xi. ca.
xxxviii. obesis min⁹ copiosus sanguis. quia absumit. Item li. xvii.
ca. xxiii. infestatur arbores morbis obesitate. i. nimia pinguedine
Ser. dicit iii. georg. q̄ obesus plus ē q̄ pinguis aut crassus Obolus
pondus xii. granorum ordeī. v. de Talentum.

Obeliscus lapis ē magnus lōgus i methe modū qua agroꝝ termini
signari solēt paulati gracilescēs figura quadrata. Multi rome fue
runt a diuersis orbis partibus aduecti. de quo plinius lib. xxvii. ca.
xxxv. Et lib. xxxvi. ca. ix et x.

Obtalimia. vide lippire.

Oblinio nis. cōpo. ab hoc verbo lino. Aliqui scribūt linio. et obli
nio. Pli. li. xix. ca. viii. beta trāssert & oblini radices fimo. vide ilitū
Obiter aduerbiū deriuatū oboe obis. quod latā habet significōem
Obire enī est ire i mortē. sed magis ad propositū: exequi significat
vt oboe legationis munus. i. exequor legationem vel pago. iñ obi
ter aliquid agere. ē id perfecte exequi. pli. li. xxii. ca. v. Sonos icere
tos et tinitus obiter discutit. i. perfecte. scilicet oleū amigdalinum
Obitus mortē vel occasum significat vir. primo georg. Nec frustra
signorū obitus speculamur & ortus. obitus etiā aduentū significat
Nonius. festus etiā dicit q̄ inueniuntur pro aditu.

Obsoniū grece salsamētū est quō cetera cibaria itingunt Pero. sup
marcialē. sed in alia significatione capit Teren. cui magis plinius
concordat: videtur enim capere pro his que cum pane eduntur.

Obtalmia passio oculorum, constanti.

Obruere operire sicut aqua vel terra, pertinet etiam ad animum.
Quintilianus Tot voluptatibus obruere possunt vnum dolorem.
Dicimus etiam obrutus vino aut cibus, et est crapulari, laurentius.
Obnubere cooperire velare. Translatio est a nubibus quibus celum
siue aer tegitur. Seruius, ii. eneidos
Obstrata pisces in coeleis degentes de quo genere sunt limaces,
Siluaticus.

Occasio temporis oportunitas, casu proueniens festus pomp.

Occare. P. marcus in interpretatione ciceronis de senectute, dicit
per sincopam scribi, a verbo oceare Est autem semina in terram iacta
terra cooperire inde occasio. Cice, libro eodem de senectute. Cum gre-
mio mollito & subacto terra sparsum semine excepit, primum id occa-
sum cohibet ex quo occasio notata est, quasi executio: quia terra ob-
ruitur Oetigem, i. octingentem per sincopam Laurentius Plinius, multis
locis in, iii. v. vi. lib.

Oceanus mare est magnam vniuersam circumiens terram. A grecis Am-
phitrites dicitur, vide super hoc ocus Qui ab occasu solis terram irru-
pens habitabilis: iuxta columnas herculis inter hispaniam & maurita-
niam ubi q. hostio facto limen aperire videtur ait pomp. mella. Et
inde mediterraneis finibus usque in orientem propellitur. Ea autem pars
que profundius hispaniam: mare hibericum dicitur, vide Iberus Iberia. Cir-
ca Siciliam: tirrenum mare dicitur virg. primo eneidos. Gens inimica
michi tirrenum nauigat equor. Circa venecias adriaticum dicitur.
pro ampliore doctrina, vide Gades, vide etiam therme thermarum.
Ocymum herba hortensis ozimo similis cuius flores diuturni sunt dia-
scor. hec est que vulgo dicitur basilicon ait Perottus. super marcialem
de qua herba salubris ne an nociua esset: diu ab antiquis dubitatum
est, ut patet ex Plinio, lib. xx. ca. xii. & ca. xlii. De eo etiam multum lib. xix.
et alibi ysidorus dicit Ocymum esse nomen grecum: eiusque originem
latinis incertam.

Occatio est glebarum fractio, de quo Plinius, lib. xviii.

Oculorum passionibus occurrit liber, xxix. ca. v.

Oculorum significationes & signa lib. xi. ca. xxxvii.

Oculorum passionibus & remedia lib. xxix. ca. v. & lib. viii. ca. xlix. &
lviii. & lib. xx. ca. xlii.

Ocius aduerbiu est cito & propter significans virg. iiii. eneidos. Oci-
o es: imperio leti parent. Iuuenal. Exi ocus & propera sicco venit al-
tera naso. Seruius: viii. eneidos dicit Ocius positiuum esse antiquum.
nec posse comparatiuum esse ubi nulla est comparatio. Sed arguendus

videtur Seruius, cum plinius in cōparatiui significatione posuerit
et ei appellatiuū assignauit Ait enī lib. mercurii sidus iferiori
circulo ferē ocioire ambitu, mō ante solis exortū mō post occasum.
Item li. ix. ca. viii. delphin^o ocior volucre & lib. viii. in suppellatiuo
ponit. multi inquit extiterē: q nō nasci optimū censerēt: aut q̄ ocif
sime aboleri Sic etiam Cicero in prima tusculana
Ocix ocicis auis quam cuculū cōiter dicimus Pl. li. x. ca. ix. de eo.
Odor cōmutatione littere dicitur olor, hinc venit olere olet, vide
Olentis inferius.

Oestro apes ceteris grandior de quo libro. xi. ca. xvi.

Oesippū est pinguedo ex lana succida pcedēs. Aliqui medicorū.
Et quidā textus pliniani hyfopū scribūt. Et male, quia in lib. xxix.
ca. vi. vbi agit de oesippo: nō de medicinis herbarū agit cuiusmōi
est hyfopus: sed ex medicinis q̄ ex aīalibus proueniunt: cuiusmodi
est prefata lane pinguedo

Offa pultē significat: et quicquid ē in pultis modū redactū Perot.
super marcialē dicit pueibiū antiquū esse: multa inter os et offam
interuenire posse Pl. autem in alia significatione capere videtur.
lib. xiiii. ca. xvi. scilicet pro fasciculis herbarū paruis simul ligatis
qui in vino facticio infundūtur vt odorē nouū acquirat vt est in li.
xiiii. ca. xvi. Offis inquit in mustū aut dulce vinū defectis. Colume
la tamen videtur peroto conuenire dicens impinguādas gallinas
forma ordocea offas illis dando.

Offringi terra dī cū semel arata: iterū ex trāfuerfo sulco arat. festus
Olea arbor est. de qua nascit oleum Oliua eius fructus. Oleum fru
ctus ipsius succus, ait ysidorus Pl. lib. xv. ca. viii. Oleā si capra de
paterit priō germinatu sterilefcere. Inuenitur Oliuum pro fructu.
Et oliua pro arbore Seruius bucco.

Oleaster est olea siluestris ait yfido. nec diminutiue dicit ait lauren
tius. dicta quia sit foliis oleē similis: sed latioribus. infructuosa est
arbor & amara. Si vero illi inferat oleē ramus vim mutat radicis &
sic facile fructuosa. vide Olea.

Olee virtutes ad medicinā libro. xxiii. ca. iiii.

Olee cultura & olei natura lib. xv. in priō mult. ca.

Olei multe ad medelā proprietates lib. xxiii. ca. v

Oliua vide. Olea.

Oleum simpliciter positū in lib. medicorū pro oleo oliuarū intel
ligit. Nam olei nomē ab Oliua est. vide Olea.

Olitor qui hortū holerū exercet laurentus Est etiā hortulanus qui
olera vendit Seruius.

Olor auis magnaprealba aquatica qñe cignus dicitur: de qua, Pli. lib. xxiii. ca. xxiii.

Oleander siue oleandrum secundū Auicennā; frutex est notus. Est autem duplex fluuiialis & siluestris.

Olus vnaqueq; herba satiuā est qua vescimur ait Tortelius ab alendo dicitur. ysidorus: quia oleribus quondam alebantur homines: ante frugum & carniū vsum.

Olibanū ait diascor. lacrimus est arboris que a grecis libanus appellat. Alio noie thus vocat. Quoddā afferē de arabia qđ candidū est: aliud de india quod ruffū; Est & tertiū genus minutū quod māna thuris dī. Eligīt olibanū optimū quod masculū vig. bucco. verbenas adole pingues & mascula thura: subruffū; rotundū: lene: pingue: frangibile: quod ab igne cito incenditur: odorem suauē & copiosum emittens, de quo Pli. libro. xii. capitulo. xiiii. Et ca. xv. vide libanus.

Olimpus mōs altissimus in thessalia & macedonia. Alter eius nois in gallo grecia. Strabo Pius in descriptōe asie qđ est in mysica qđ est circa bithiniā in vertice siluas habet ingētes. Olimpia neutri generis certamina sunt. in feminino genere locus est in quo certamina fiunt. Seruius

Olusattrū est idem quod iposelmon ait Pli. lib. xx. vide iposelmon Olentis rei appellatōe: nō solū venit qđ fetet: sed etiā quod qualēcunq; p̄bet odore. Ad suauē enī extēditur. odore virg. bucco. Et florem bñ olentis aneti Pli. li. xxi. ca. vii. Rosa recens a lōginquo olet Sicca. pius pris. dicit qđ oleo facit olui & oleui: nec differunt significatione Sic redoleo redolui & redoleui.

Omentū intestinum est ventris Cornelius celsus libro. vii.

Onager asinus siluestris. virgilius. iii. georgicorum Sepe etiā cursu timidos agitabis onagros Seruius.

Oneratus absq; aspiratione. scribi debet quia ab onere venit. Est autem pondere aliquo pressus. Seruius

Onix lapis vngui similis de quo parua vasa ad vnguenta fiebant. Acron super horacium.

Oppoponax succus ē croceus et p̄guis odore grauis & amarus: ex herba profluens que panaces dicitur ait isidorus. vide panaces.

Oppobalsamum aliqui per b. ante p. scribunt. Est autē succus balsami. quod enim succum dicimus: greci oppos dicunt. aliquando autem capitur pro quocunq; vnguento. Iuuenalis in hirsuto sonāt oppobalsama collo vide. balsamus.

Opaca ymbrosa. festus.

Opilatio meatuum obstructio et venarum, Siluaticus.

Operatio et operari pro eo quod est rem diuinam facere aut agrū colere compertum omnibus est, verba sunt hermolai, in castigatio nibus plinii Addit q̄ recentiores philosophi & medici; p̄ eo quod greci energiam vocant vsurpauere melius facturi si functiones et opera dixissent, Crede si velis.

Ophiogenes grece id significat quod serpentibus geniti, fuerunt siquidē parui homines circa helespontum; qui ictus serpentū manuum attractione sanabant, de his pli, lib. vii.

Ops id est terra, varro, Ops dicta est coniunx saturni per q̄tā veteres philosophi voluerunt terram significare, quia omnium opum humanarū terra datrix est, opesq̄ tribuit, vnde et opulēti terrestribus rebus copiosi, Et hostie pingues opime dicuntur, Festus.

Opiparum magnarum opū apparatus, festus pompeius.

Opis possibilitas potestas, Virgilius primo eneidos, Non opis est nostre dido, Etiam pro auxilio sumitur, Teren, fer opem serua me, opes in plurali diuitie sunt, Virg, primo eneidos, Auxilio tutos dimittā opibusq̄ iuuabo, Seruius, Opisthion morbus est, Policianus dicit interrogasse multos phisice professionis celebres viros; quod morbi genus esset; vnde opisthionici dicti; nec repertus est qui fateretur se vsq̄ iā legisse, verū cum id nomen plinius sepius exprimat; vno dūtātaxat loco hoc ait Opisthion dolorem esse inflexibilem, Policianus tamen non satis accurate plinium inspexit cū ei dolori remedium li, xxi, ca, xxi, scripserit.

Ophthalmos a grecis oculus dicitur; quo in cōpositiōe vsus est, vt opthalmia egritudo oculi est, et triophthalmus; lapis qui tres simul oculos exprimit, de quo lapide plinius agit li, xxxvii, Ad opthalmie passionem dat remedia multa

Ophites genus marmoris maculas habēs serpentinas, Siluaticus de quo pli, li, xxxvii.

Opido valde, Nonius, Opido vero vel statim significāt, plaut⁹ red didi omne aurum opido Seruius in ar.

Opidum dictum q̄ homines opes suas illic conferant, festus pom; opidum; q̄ opem prebet, festus, Item ab opi dictū, quia quod opus est ad vitam gerendam habeāt tuta oppida, Varro.

Ora sine aspiratione; ad propositum regio est; cū aspiratione pars diei vicesima quarta.

Orbita vestigiū rote ferre impressum, dicitur ab orbe et rota, pero, super mare, pli, li, xxix, ca, iiii, Terra inquit exorbita, & alibi ferunt non transire orbitam; scilicet a mure araneo;

Orestes vir fuit agamenonis & clitennestre filius. Cui socius fuit fi-
dus pilades, ouī. Sēper habet pilades aliquē qui curet orestē. Dicitur
orestes ab oros grece quod est mons latine. Is enim montis instar ma-
gnus erat. Nam pli. li. vii. dicit ca. xvi. septē cubitos fuisse. Cubitus
autē geometrica ratione pedem & semis continet

Orexim, appetitum Siluaticus significare dicit superfluum quod cani-
nus dicitur. Sic enim grece designari. Iuue. vero pro vomitione. Ait
enim hinc surgit orexis, hinc stomacho bilis. vide bolismus

Orix fera est cuius pili ad caput vertuntur cum tamen brutorum ce-
terorum a capite ad posteriora procedant. De ea scribit deuterono-
mi. xiiii. declinatur. orix origis. de quo pli. li. viii. ca. liii.

Orptomia egritudo quam patientes difficulter spirant recti tamē
stantesque spirant. ait hermolauus. Est autem species asmatis. ait Sil-
uaticus. orptonoici dñr. Hermolaus autem in castigationibus pli-
niani scribere vult Orptonoici. Causat autem anhelitus difficul-
tates. de quo pli. li. xxxii. ca. iiii. Et li. xx. ca. xiiii.

Orptonoici. vide orptomia & suspiriosi

Orithia ventus est nominatus. ait Nonius. Ab Erithei regis filia
eius nominis que rapta fuit a ventis. flat autem ab auentu auium.

Hermolaus corrigit orinthiam quia auis nominatur a grecis orin-
thas. de quo pli. lib. ii. ca. xlix.

Ortigia insula est in egeo mari que a grecis vocatur delos dicta or-
tigia ait Solinus. quia in ea primū vile sunt coturnices. Eas siquid-
em greci ortigias vocant. vide ortigometra.

Ortigometra est coturnix que gregem ducit et est ceteris prestans
tior. Eam autem terris appropinquantem accipiter rapit. Quibus
consonat pli. li. x. ca. xxiii. vide ortigia

Osiris filius iouis. Ex niobe phoronei filia: qui egiptios suo sub-
misit imperio. Is dem autem ymachi filiam que prius yo diceba-
tur: sibi matrimonio iunxit Cuius nionitis osiris. Et litteras rudes
eius loci homines & alia ad humanum vsum vtilia docuit. Ex quo
diuos honores est adeptus. De quo tibullus poeta. Primus aratra
manus solerti fecit osiris Pomaque nō notis legit ab arboribus. Tā-
dem a typhone fratre occulte occisus: & ab uxore iside diu ques-
tus: cum non inuenirentur eius membra in fletus quotidie prorū-
pebat. Ait Scruus sexto eneidos. Inuentum deinde cadaver studu-
it in loco sepelire tutissimo ac difficillimi transitus: scilicet in insu-
la abathon: que inaccessibilis interpretatur. Quia est in palude li-
mosa & papiis vndique implicata. paludem illam greci stygiam vo-
cant latine merorem. Si quis autem ea palude deperisset: centum

annis reperiri non posset. virgilius approbat sexto eneid. Centum errant annos volutantq; littora circum. Sed cum deinde ibi cepisset apparere bos niueus: crediderunt egyptii osirim esse atq; vt deum adorarunt. Et commutato nomine apim dixerunt. bos enim egyptia lingua apis dicitur de quo tibulus. Te canit atq; suum pubes miratur osirim. barbara memphitem plangere docta bouem. pli. de eo multa. li. viii. ca. xlvj.

Ossifragus avis est dicta vt ait isidorus. quia ossa ab alto dimittens ea frangit. Similis est aquile vt apparet ex plinio li. x. capitulo. iiii. De eius medicina tradit li. xxx. ca. iiii.

Ostentum quicquid contra naturam est. duo sunt ostentorum genera. vnum quotiens contra naturam quid nascitur vt cum duobus capitibus sex aut septem digitis. Alterum quod prodigiosum est. Labeo de ostentis prodigiosis. habes li. ii. ca. lviii.

Oua hipemenia sunt que absq; maris concubitu femine pariunt. de quibus li. x. ca. lx. de ouis item eodē li. ca. lii. liiii. lv. & li. xxix. c. iiii. Oxirema vel oxiremia est eructatio acetosa. Gabriel in gerentomia ad innocentium papam octauum.

Oximel confectus humor ex melle & aceto vt satis patet lib. xliiii. ca. xvii. vide Mellicratum

Oxichenon iuncus marinus cuius plura sunt genera. math. Siluaticus. de quo pli. li. xxi.

Oxistoe non iuncus marinus. de quo pli. lib. xxi. Alius iuncus qui dicitur melachius id est fuscus Cuius vsus ad nallas. vide nassa. Aliud triagulum quod cypenem Tor. de quo pli. li. xxi

Ozena odor fedus est siue vlcus circa nares pluresve cruste. Cornelius. de quo pli. li. ix. ca. xxx.

De Littera

P

Pager piscis quem galli brochetum aut luciū vocant. de quo pli. li. bro. xxxii. capitulo. vi.

Paganus a pago dicitur. festus. pagi autem dicti a fontibus quod eadē aqua verteretur. Aque enim lingua dorica page appellantur. Torte. dicit quod pagus est villa. Nam villa iuxta fontem pagus dicitur. Inde paganus villanus a villa. pli. scripsit. lege pagna mulieres & c. li. xxviii. ca. ii. persius initio Satyre scripsit Semipaganus

Palma multa significat versu contenta palma manus. palma est arbor victoria palma. pli. vtitur pro arbore. palmes ramus est maximus vel sarmentum. Seruius in georg.

Palmetum locus palmis confitus

Palmes ramus vitis in quo pedit vna. A maleolo differens. Est enim maleolus ramus siue sarmentum a vite diuisum. de quo pli. li. xviii.

Pala & palaca locus anuli latior in quo reponitur gemma. Cicero in offic. de quo pli. li. xxxiii. ca. iiii. & lib. xxxiii. ca. xiiii.

Palinus duplex est minor est digitorū quattuor palestes grece ductus. Maior digitorū duodeci ait vitamius. Est enī nomen mēsure. **Palmarium** palma dignum. donatus Terentius in eunuchō id vero est quod michi puto palmarium.

Palantes vagantes. fusi. Cicero in veteri rethorica. Homines inīcio palantes deinde per eloquentiam in vrbibus congregati.

Palaria pelles ex gutture boum pendentes Seruius. virgilius. iiii. georg. Crurum tenus a mento palaria pendent.

palumbus palūbos iuenitur in macrobio lib. de saturnalibus. Sed virgilius in femino scripsit & declinatione tertia in buccoli. raue tua cura palumbes Columbe sunt siluarum.

pampinus pampini sunt teneri surculi foliosi absq; vuarum fructu Qui auferendi sunt nisi sit opus protectione vuarum ab ardore solis. Columela. ysidorus aliter Sunt inquit pampini folia quorum subsidio vae a frigore & solis ardore defenduntur. pampinare superfluos pāpinos teneros refecare qui nō sūt ad ea subsidia necessaria Columela. de quo pli. lib. xvii. ca. xxi.

Pampinus folium vitis Seruius in georg. pli. li. xiiii. multis locis.

Pampinariū congeries pampinorū virentium nō locus in quo nascunt pāpini. Seruius aliter dicere videt pli. lib. xiiii. Palmes inquit qui e duro exit: materiāq; in p̄ximū annū promittit. pāpinariū vocatur. Lauren. dicit q; in hoc palmite multi pāpini sunt.

Panaces herba ē fragrātis odoris ex qua fluit succus q; oppoanax dicitur cuius virtutē elculapius inuenisse tradit. A greco verbo dicitur quod sonat oēm molestiā pellere: quo noīe oīm morborū remedia promittit: vt apparet ex plinio lib. xxvi. ca. xi; & xii. & alibi. Aliqui scribunt panax.

Panariciū apostema est paruum acutum & dolorosum circa vngulas digitorum. Mat. Siluaticus.

Panicum quodam annone siue grani genus pli. lib. xviii. Miliū et panicum nisi in stercoratione & cetera.

Panus pani tumor inguinū. No. marc. dicitur quia is tumor est ad figurā panis ait her. de quo pli. lib. xx. ca. xiii. panos discutit cū pice detrahitq; corporis aculeos. scilicet nasturciū Scribitur per. N

Pargma ludus est. descēdit enī a verbo greco quod idem est quod ludo Perot. Quo vtitur pli. li. xxxiii.

Papauer herba superius capita semine plena quod duplex est pli. de eo li. xviii. & aliis multis locis & lib. xx. ca. xviii.

Papiri pro charta in qua scribitur inuentio & formatio, plinius lib.
xiii. ca. xii. & xiii.

Papirus genus est iunci. Quidam enim sunt tam magni q̃ ex eis
fiant naues vt in ysaya. Mittit in mare legatos in vasis papiriis. i.
nauib. patet etiā ex pli. lib. vi. ca. xxii. Ex quibsdā autē fit char-
ta in qua scribimus que inde nomē traxit. De vtroq; loqui videtur
lucanus in. iiii. li. Conscribitur bibula memphitis Cymba papiro.
pli. lib. vi. ca. xxxiii. dicit pro re singulari gigni papirū in insulis
fortunatis & li. xiii. ca. xii. vide scriptorū materiā in littera S

Parotide hermolauus dicit q̃ sūt collectiones sub auribus. Para enī
grece apud significat. Et ora aures ex quibus nomen componitur.
Cornelius cellus dicit lib. vi. q̃ passionēs sunt in gingiues pli. lib.
xxii. ca. xiii. dicit vrticam parotidis mederi. pli. autem lib. xxv. ca.
iiii. vbi agit de eleboro. Capras purgari pasto eleboro. datoq; lacte
earum sanasse parocidas furētes. Beroaldus vult corrigere p̃tidas:
dicit enī eas fuisse preti filias que a furia sunt eo potu sanate

Parnasus mons thessalie altissimus. de quo secūdo methamorpho:
oidius mons ibi verticibus petit arduus astra duobus nomine par-
nasus. superatq; cacumine nubes. de quo pli. multis locis.

Partus facilis efficitur libro. xx. ca. xxi.

Paralifis dissolutio membrorum & laxatio constanti. Cornelius
cellus li. iiii. paralifis grece resolutio neruorum latine interdum to-
ta corpora interdum partes infeltat.

Paraleli sunt lineę vel circuli omni parte eque distantes. Euclidea
in geometria. & aristoteles in libro metheororum.

Paraxange viarum mensura apud persas. festus

Parthemon grece mercurialis latine de quo lib. xxv. ca. iiii.

Parere aliqua dicuntur que etiam non concipiunt. Nonius virgi.
lib. xi. Egregias aīas que sanguine nobis hāc patriā peperere suo:

Parius lapis candidus dictus quia in paro nascitur insula. virgili.
niueamq; paron Acron in horatio.

Passum frequentis vuis tribuitur a philosophis dicitur autem quia
patitur a sole vel calore pli. lib. Quin & pacientia nomen

acinis datur passis vide acinus vide vua passa.

Pastinaca radix comestibilis napo longior dicitur a pasco pascis
ysaac de dietis.

Passum quod sole calefactum & aliquantulum siccatum vt vae dis-
cuntur passe. Dicitur etiam vinum passum quod fit ex vuis passis.
de quibus lib. xiiii. ca. xxi. & alibi.

Passus liquoris quod ex vua passa exprimit. Noni. virg. ii. georgi.

nec passo scythia vtilior. Passum dispersum dissolutum Terentius in phormidus pes capillus passus vita horrida. passiones pro morbis dici reprobatur hermolauus dicens veteres ante plinium hac non fuisse usus significatione. quia tamen utitur pli. lib. xx. in mentione Staphilim quod ilitus passionibus mulierum prodest.

Pastilus relinquendo puerile acceptionem que non est ad propositum aliquid est superpositum corpori admodum cataplasmatibus ait perottus. Differunt tamen pastilus et emplastrum Emplastrum enim est suppositio rei humide ac mollis. pastilus aridum est medicamentum quod aliquo eget humore misceri greci trochicum vocant quod nomen iuxta est medicorum pli. lib. xx. ca. xiiii. & xviii. & alibi vide malagmata. Patolus fluuius in mysia auri rameta ferens. ait pius in descriptione asie. de quo pli. lib. xxxiii. ca. iiii. vide Ramenta Dicit tamen ipse pius quod nunc auri vena defecit.

Patina vas est latum & apertum condiendis aut coquendis obsoniis aptum. perottus. de quo pli. li. xxxv. & li. xix. ca. v.

Pecudes non solum animalia quadrupedia sunt. sed animalia omnia. Nonius marcellus. virg. iiii. georg. de apibus & pecudibus custodia solers.

Pecus pecudes non solum oues & boues. sed etiam animalia reliqua. virg. iiii. georg. ignauum fucus pecus a presepibus arcetur. Nonius Est enim pecus animal quod sub hominis imperio pabulum terre pascitur ut bos caballus asinus mulus hinulus Camelus. virgi. Capri genumque pecus nullo custode per herbam

Pectorales medicine lib. xx. ca. xvi.

Pedamentum ad miniculum est arborum quo sustentantur. ait perot. non solum viciu pli. li. xvii. ca. xx. de Esculo

Pediculum capere pro vermiculo ex humane cutis putredine nato non est ad propositum. sed pro cauda qua fructus arboris pendet ut videbis multis locis lib. xv. ca. xvii.

Peloris peloridis piscis est marcialis Tu lucra voras me pascit aquosa peloris. Est autem concha de quo. plini. lib. xxxii. ca. vii.

Peniculus cooperimentum est. penulam pro omni eo quo tegit capit. perot. penula etiam dicitur a pene quod proprie caudam significat propter quod pendenda viri honestiore vocabulo penem a caude similitudine vocant ait perot. Cui consonat pli. li. xvi. ca. xxxvii. loquens de calamis aglicis peniculo crassiore coma pro plumis strata. lecti replentur videtur enim virga virilis cannarum summitati similis lanugine tecta. penula etiam alia significat. sed non ad naturale propositum.

peniculum instrumentum quo pictores pingunt quia fiunt ex candatum extremitatibus de quo pli. lib. xxxv.

Peplion est id quod portulaca que sponte prouenit pli. lib. xx. ca. xx. vide portulaca.

Pergula baculus est ligneus quo res aliqua sustentatur aut suspenditur quod ptica dici solet vt ad sustentandū vitē pli. li. xvii. c. xxiiii. Et lib. xxxv. ca. ix. A pelles picturā suam pponebat in pgula transseuntibus; ac ipse latens vicia q̄ notarentur auscultabat.

Penula vide peniculus.

Perna perne coxe sunt tam priores q̄ posteriores perot. super marcialem. pli. li. viii. ca. lix. de hoc.

Permones pedum passionēs ex nimio frigore ait perot. qđ vulgus galicion mulas vocat calces magis infestās. Cui pli. dicit. Rapū domesticū feruēs pdesse. lib. quoq; xxii. ca. xiii. pmonibus cum oleo dicit vrticam valere. de quo lib. xxvi. ca. xi. & xii. pernecitas velocitas est.

perpendicularū perpendicularis linea est q̄ recte cadit sup rectā q̄ a geometris dī fortissima pli. li. xxxv. ca. xiii. Latericii parietes sunt eterni si ad perpendicularū fiant. Asconi^o. pedē dicit perpendicularū linea est laterum equalitatem a summo ad imum latitudinē pbans. Nonius marcellus dicit perpendiculari sunt norme.

pes gallinaceus planta quā diascor. vocat daspiū dicitur a quibusdam pellicaria. quā pli. capuos appellat Mat. siluaticus.

peregrinus qui aliūde aduenit. Cicero de officiis. peregrini officiū est. minime de aliena republica sollicitum esse pli. libro. x. ca. xxiii. agit de peregrinis auibus.

perluivngi infici humectari. pli. lib. xv. ca. xvii. aqua dulci plui. verbum luo luis alia multa significat non ad ppositum.

pensilis vua q̄ pdeat in aere. lauren. Eas laudat. pli.

Periplemonia. Calidū ex calido reumate apostema pulmonis. matheus Siluaticus.

Pes coruinus dyasc. frutex est farmetosa duabus palmis ascendēs folia habet herpilo similia: florem prassio.

Pēcedanū grece latine cauda porcina: herba capillos hñs herētes pperadices Stipites similes plante maratri. nascit in mōtibz vmbrosis Serap. de quo pli. lib. xxv. ca. viii. in fine & libro. xxvi. ca. v. et ca. xiiii. & lib. xxxv. ca. iiii.

Peplion portulaca agrestis Siluaticus. de quo pli. lib. xx. ca. xx.

Perpetuū diuīnū longū Ser. vir. ppetua soluēt etiā formidie terras periodus circulus vel ambitus cōprehensio circūscriptio vel cōtinuatio nonnunq̄ anfractus & terminus Tortelius.

Periñ aduerbiū similitudinis Ser. in arte Laureñ. dicit q̄ requirit post se

acti vel atq; si. significat etiā ita. Suetonius de vita galbe aduersus
eius non perinde gratus fuit id est non ita.

Periculū id est experimētū Teren. periculū fieri in filia dicit a peri
or verbo antiquo vñ venit perit. Periculū facere tēptare. donatus
Pessi feminarū sunt medicamēta que in molli lana naturalibus ea
rum immittuntur. medici moderni pessaria appellant.

Pentaphilō grece; quinquefoliū latine herba ē hñs quīq; folia. de
qua pli. li. xxv. et lib. xxvi. ca. v. Nō habemus autē eā equā plinius
describit. Dicit enim penthafilon fraga id est fragis similes fruct⁹
ferre quod non est in herba nostra.

Pelicinum morbus est frugū. vide vocabulum. morbus.

Peonia Serap. dicit esse arborē que duplex est mas et femina. Mas
habet folia similia foliis nucis. femina habet ī summitate ramorū
grana rubeant sanguis silia granis granati. et cū illis semina nigra
Calefacit parum desiccāt fortiter. de quo plinius libro xxv.

Petrocelinū. Tortelius dicit petrosū apiū a petra; quia inter pe
tras ortum melius est. Consonat isido. quia Silenon grece apiū dis
citur latine. plinius assignat eius multas species lib. ix.

Petoris is mathematicus fuit. de quo iuuenalis Aptior hora cibo ni
si quā dederit petoris is. de quo plinius libro ii. et septimo.

Pezice fungorū species qui sine radice nascunt. de quo pli. lib. xix.

Pensile leue pēfile etiam quod ī pēdulo ē. perotus. pli. lib. xiiii. ca. i
durant vñ per hiemē; pensili concamerate. modo de horto pensili
li agit lib. xxxv. capitulo xiiii.

Periclymenos vide splemon.

Peristeron est idem quod verbena vel hierobotanum. vide vtrūq;
Phalanx secundū Seruiū. Super xi. eneidos legio dicitur. virgilius
Agamenonīq; phalāges Seruius magis specificat dicēs viii. eneī.
quod est p̄prie exercitus ambulans Si aliter dicat abusive est. Pha
langas fluuium capere dicit. Tortelius pro fustibus lib. vii. dicēs p̄
lium affri contra egīptios facere fustibus quos vocant phalangas.
Concordat Noni. marcel.

Phalangia egritudo est ex nimio calore mēbri ad quam dicit vales
re. pli. vini fecem. libro xxiii. ca. iii.

Phalāgus vel phalāgiū. Marcilius ficinus q; sit aīal īctu aut morfu
eam iustigens egritudinem quod aīal dicit esse in apulia īctuq; vel
occulto spiritu; animū repētino stupore pmutare hec ficinus li. iiii.
vbi agit de vi imaginū. de phalangia iterum ficinus vbi agit de vi
que est in cantu Qz tacti ab eo animali iacēt donec cer
tum quisq; suū audiat. Audiens autem saltat et conualescit.

i iiii

Phalāga. vide phalāx. her. di. q̄ phalāge sūt gen^o mēsure & pōde. Phadegena vlceraio est vsq; ad ossa penetrans cum sanie & odore fedo mortem afferens. ait hermol^o.

Phalernū in neutro iuenit: & phalernus in masculio vtrinq; capit p̄ vino forti. Teste Tibulo poeta. Nō michi fumosos veteres afferre phalernos. de quo pli. li. xiiii. phalernus etiam mons est campanie illo vino abundans

Phago grece māduco latine. Et phagos grece edax. phagoledoros turpiter edēs. hiero. sup̄ eze. Vereor ne eueniat qđ grece significatius dī phagoledori. inde venit phagus arbor ab eo qđ ē comedere dicitur. Et phucus musca api similis que mel comedit. vide Fucus de fago habes li. xvi. ca. vii.

Phalāgus est aranei gen^o. vide phalāgia. de quo pli. li. vii. c. xxvii Pharmacū grece medicina est laxatiua apud oēs medicos. Est aut dictio greca q̄ venenū latine dī qđ ex caio iuriscōsulto agnoscem^o. Inquit em̄ qui venenū dat edicere debet. vtrū malū an bonū. Nā & medicamēta venena sunt; quia eo noīe oē qđ cōtineat qđ adhibita; naturā eius cui addit mutat. Apud equidē illos tā medicamenta q̄ nocēt hoc noīe cōtinent. virg. Egloga antepenultima has herbas atq; hec pōro michi lecta venena. Ipse dedit meus. his em̄ venenis amantē ad se allicere cōtēdebat. pli. quoq; li. xiiii. ca. xxii. Irritamēta excogitantur & bibendi causa venena conficiuntur

Phoenicia pars sirie iudee finitima. phoenices eius regionis ppli. Terra est fertilissima. pli. li. xvii. Ab ea regione fuit dido. quā phoenicem. virg. i. appellat. Seruius. Strabo dicit q̄ phoenices sunt hispanie & affrice medii potest esse nominis equiuocatio.

Phlegma. vide fleuma

Phlegmon tumor. Tortelius.

Phis a grecis natura dicitur. phisicus autem naturalis

Phisonomia nature rgla. vt astronomia rla de astris siue disciplina.

Phidias fuit statuari^o clarissim^o de quo pli. mltis li. xxxiii. & xxxvi

Philos grece amicus latine. Inde philotimus preciosus amicus

Philozophia amor sapiētie verbo p̄dicto philotimus. pli. vti. livii

phima phimatis. Cornelius celsus li. v. dicit furmiculo simile est; sed rotundius & planius. Sepe etiam maius.

philtera veneni mali species est amorem ingerentis atq; frequentius infaniam. Ouidius libro de arte amandi. philtera nocent animo vimq; furoris habent. Iuuenalis quoq; philtera quibus valeat mentem vexare mariti. Tradit plinius virum poculo amatorio peperit se libro. xxy. ca. iiii.

philomiū a grecis philtene dicunt et sunt triū sp̄rum ait hermola
us pli. vocat eruptiones pituite. vide pituita.

phisonomia iudicabat appelles philozophus & pictor eximius ho
minum mores aut cōiectabatur libro xxxv. ca. ix.

phingites lapis preciosus duricia marmoreus cādīdus atq; trāslu
cens. ait isidorus. de quo pli. libro vltimo.

phrenesis phreneticus. vide litargia.

phrinitim est idem quod phrenesis.

phigetron Cornelius celsus dicit tumor nō altus latus in quo ali
quid est simile pustulis.

phoca piscis ē qui vitulus marinus nō inatur in terra perit spirat &
dormit qđ testat virgi. in georgi. Sternūt se sōno diuerso in littore
phoce. de quo pli. li. ix. et li. ii. ca. vii. dicit cōtra fulmen et tonitrua
valere si tabernacula pellibus beluarum tegantur quos vitules ma
rinos appellant: quia hoc solū animal ex marinis nō percutiat alia
qđ eo loco assignat aduersus fulmina.

phlomo grece latine verbaston ait pandulphus. vide verbaston.

phisetres quasi flatores ait hermolaus legendū tamē potius dicit
phiseteres. de hoc pli. li. xxxii. ca. vii.

phucus volatile est maius ape strabone minus dī quasi phag^o a co
mestione. Apū enī labores depascit nec mellificat. virg. georg. Im
munisq; sedēs aliena ad pabula phucus. de quo pli. li. xi. ca. xi. Et
etiam phucus color adulterinus pli. enim agit de phucantibus fa
ciem. vide adulterare.

Pinguitudo Serui^o dicit qđ nec pinguitudo nec pīguedo nōia sunt
latina. Sed varro nulli latinorū postponē^o (Quippe qđ de origine
lingue latine probatū a doctis oībus opus) ait Sus pre pinguedine
carnis surgere nō posset. pli. aut qđ latinā linguā locupletauit. li. xi.
ait. in corde summa pinguitudo est quedā letis extis. Item dicit in
plerisq; animalibus est pinguedo sine sensu.

Piatū purgatū nudatū a verbo piare qđ ē mūdare purgare. pli. li. ii.
vbi de cōetis. vir. vi. enei. duc nigras pecudes ea priā piacūa finito
Piaculum a pietate dicitur qui proprie est diuinus cultus: aliqñ ta
men capitur pro contaminatum pollutū vt sacrum aliqñ ponitur
pro execrabili. Virgilius. Auri sacra fames Sic pli. lib. xxv. ca. viii.
Domus in qua sata est betonica existime^o tuta a piaculis omnibus;
piceleon oleū quod fit de pice arbore qđ picē distilat. pli. li. xxv. c. iiii
picus auis vncorū vnguini ac rostro durissimo quo arbores cauat
de quo mirabile recitat pli. libro x. ca. xviii.

pilula a rotunditate dicta quasi parua pila Siluaticus.

Pina apud grecos piscis est in quo margarite generantur. Interdū
 capitur pro ipsa margarita. Siluat.
 Piscina locus in quo seruantur pisces pli. li. x. ca. lxxvii. In piscinis
 cesaris gñā pisciū ad nomē venire. Ideo false piscinā p cōt rariū qā
 piscibus careat multi pueri grāmaticorū interpretatione credunt.
 Piscatorum rhetia lupi frangunt li. x. ca. viii.
 Piscium facilis captura. li. xxv. ca. viii.
 Pisciculum nauem sistere maxima m. li. xxxiii. ca. i.
 Piscis cui no nē torpedo fortissimi viri currētis pedes sistit. libro
 xxxii. capitulo. i.
 Pisces auditum habere. li. x. ca. lxx.
 Pinafter pinus est siluestris. de quo pli. li. xv. & xvi.
 Picea arbor ē pino filis q picis copiā sudat. inqt Isi. de q pli. li. xvi
 Picare a pica dī. ait herm. quia hec auis multa solet appetere more
 prenātiū. Sed videt potius a pice dici & ptnet ad vas avinaria q pis
 cata a pli. dicuntur. vt vinū melius seruetur li. xiiii. ca. xx.
 Pigas vocant morbos natibus agnatos pius in asie descriptione.
 Piralis non videtur verum quod dicit perotus p funde doctrine vir
 q sit vermis in igne viuēs. Cū notū sit auē esse ex pli. li. x. ca. lxxiiii
 Pigmei hoīes cubitalis magnitudinis. de quo Iuue. Pigmeus puus
 currit bellator in armis. Mox in pa hostis raptusq; p aera turnis. A
 seua fertur grue. de quo pli. li. vii. ca. ii.
 Pyramis a pir grece ignis latine structura est in seruis lata paulatim
 gracilescens sic dicta a figura ignis quia superius vt ignis acuitur
 Fuerunt in egipto pyramides ex quadratis lapidibus admirande
 vltra omnem excelsitatem fatigate que manu fieri posset. ait Soli
 linus. Sub illis vero reges sepulti sunt. Lucanus lib. ix. Non michi
 pyramidū tumulis euulsus amasis. Diodorus. ii. historie li. inter ni
 lum & libiam in egipto esse pyramidem artificio & operis magni
 tudine mirabilem que stuporem aspicientibus affert annis vigin
 ti ab hominibus trecentis & .lx. milibus fabricatam. de quo multa
 pli. li. xxxvi. ca. xii.
 Piramus adolescens erat qui job tīsbe' perditum amorem se necauit
 de quo ouidius. iiii. methamor.
 Pirata nomen fuit latronis proprium qui latrociniis mare primus
 infestauit. A cuius nomine sequaces appellati. Torteli'. de his pli
 ni. li. ii. ca. xlviii. & xlix. & aliis locis
 Piretrū herba medicinalis cuius radix calida & sicca in tertio gra
 du. Dioscorides. dicta alpit quod est ignis quia i neā habet virtutē.
 Piralis volatilis est siue mnsca ex crariis. fornacibus nata. perotus.

de qua pli. li. xi.

Piralis volatile est musca maius in fornacibus cupri nata aut in eis volitans in igne viuens. de quo pli. li. xi.

Pirgoteles insignis gemmarum. de quo pli. li. iii. & xxxvii.

Pireneus mōs hispanie a crebris fulminibus. a thirreno mari in borealem oceanum protenditur quod tamē aliquantum vergit ad occidentalem. fuit etiam proprium viri nomen vt patet ex ouid. li. v.

Pistacia arbor est dicta quia eius cortex nardi pistici habet odorem Isidorus. de qua pli. li. xv.

Pireneus a pir quod est ignis dicitur mons in hispania a crebris ignibus & fulminibus nominatus. Diuidit autem hispanias a galliis. de his plinius

Piravbi mortua corpora cremabantur; vt patet in virgilio quarto eneidis. de pira mentio fit pli. xxv. ca. v. scdm correctionem herm. cum tamen textus impressi pirum habeant

Pirrus duo eius nominis famosi fuere primus achilis filius dictus q̄ capillos flauos haberet siue subruissos. Pirro enim greci dicunt quod latini flautum. Seruius. Alter pirrus eacidis filius. Epirotarū rex hic multis preliis cum romanorum ducibus. cōfluxit de hoc secundo. pli. li. xxxvii. ca. i. & li. vii. ca. ii. vide Lien

Pirgoteles eximius gemmarum sculptor. de quo pli. li. xxxvii. Pirritides lapis qui marcaffita dicitur. diascorides. pli. li. xxxvii. dicit piritem. Et intelligit durum lapidem qui re aliqua durissima excutit ignem.

Pipinella herba saxifrage similis harum duarū differētia habet ex versu medicorum. pipinella pillos saxifraga non habet yllos.

Pituitam peruersa grammaticorum restrictio putat solum passionem significare que caput aggrauat gallinarum. pli. autē semper eo nomine pro fleumate vtitur & Cornelius celsus. Marcilius ficinus. dicit pituitam latine significare id quod greci dicunt fleuma.

Pistris cum x. piscis est cum s. nauis. ait Seruius. iii. enei. priscian. autem vult apud grecos semper in s. terminari. Nam vbi agit de s. consonante dicit. sepe s. a nostris in x. commutari. vt aiax pro aias pistris pro pistris. pli. autem capit solum pro pisce. li. xxvi.

Pisto mulier fuit eloquentissima quā horatius suadelam. Ci. leporum. Ennius suadem fabius persuadendi deam vocauit herm. vult corrigere pitho. de quo pli. li. xxxiii. ca. viii.

Piscinarii qui piscinas piscibus refectas habuerunt vt lucul^{us} & hortentius. Macrobius

Pithacus mithileneus synus de septem sapientibus. Laercius

Planetas greci stellas appellant easq; a latinis stelle dicuntur et
 tice ait iulius firmicius lib. mathaseos.
 plastice fictoria vel figuraria. diriuat enī a verbo greco quo est fin-
 gere Tarquini prisci romanoꝝ regis tpe iouis effigies in capitolio
 fictilis posita est. Quod exp̄ssit iuuenal. Argēti quod erat solis ful-
 gebat in armis fictilis & nullo violatus iuppiter auro. de fictilibus
 pli. lib. xxxv.
 plinius vixit tpe neronis vt patet lib. xxx. ca. ii.
 plantaginis medicine lib. xxvi. ca. vii.
 plumbi natura & vsus habetur lib. xxxiiii. ca. xvii. & xviii.
 placa place quid significet habes in vocabulo Strigil.
 plaga spatiū terre amplissimū & est ager latissimus siue Ora. No.
 Est etiā amplissimū celi vel aeris spacium virgi. i. eneid. Etherea
 quos lapsa plaga iouis Ales ab alto Sunt etiā vulnera et partes le-
 cti sed parum ad propositum.
 planetæ ab errore dicti sunt. Nam qñq; versus austrum qñq; versus
 meridiem mouētur. Aulus gelius virg. lib. iiii. Cylenius erret in or-
 bes. de mercurio planeta loquitur. de quibus pli. lib. ii.
 platanus arbor quia patula est & ampla a platos grece quod est am-
 plū nascit iuxta aquas que oīa scriptura clare exprimit. Quasi pla-
 tanus dilata sum iuxta aquas in plateis. de qua pli. lib. xvi.
 pleuresis apostema lacertorum seu panniculorum interiorū iuxta
 costas Constantinus.
 plantago est herba duplex maior & minor vocatur arnoglossa her-
 ba vulgaris est cuius virtutes medicinales lib. xxvi. ca. vii.
 plantarius nō locus platarū dī sed ipse plante etiā si euulse aut nō
 cōsite sint. lauren. Seruius tñ dicit q; plataria sunt plāte ex semini-
 bus nate que cū radicibus in aliā terrā transferunt Concordia pōt
 inter eos quia hic plantaria; ille plantarius scripsit.
 platea vide angiportus.
 placenta panis ex rebus variis mixtus vel qđ in panis formā com-
 positum est. de quo pli. inter medicinas
 plectoria humoꝝ repletio ē Corpus plectoriciū repletū dī. mat. Sil.
 Pleiades stipule fuerūt atq; athlātis filie vocate a pleione eaz; ma-
 tre. Eas iuppiter fingit a poetis ī astra mutasse Tortel. He ab astro-
 logis. ī signo thauri assignāt Oririq; vidētur ī vere circa vicesimā
 marci diē. virgilie autem a latinis dicūtur lucēt in kalēdis iunii nō
 multo plus quita hora. deīn ampli^o succedēte tpe vsq; ad septēbrē
 et octobrē qbus mēsibus horis duodeci lucēt vsq; ad finē ianuarii
 quo tpe abscondunt. Nicholaus orefine decanus rothomagēsis sup

pollitice dicit esse astrorum aggregationē quas pastores galinam pullinariam appellāt: dicit quoq; per eas agnosci futurā fertilitatē aut sterilitatem. de quo plinius libro xviii. ca. xxix. ad longum. Pneumatica id ē spiritualia ait hermolaus pli. li. xix. ca. iiii. Eputer inquit perticis pneumaticisq; organis dicit etiam in musica ratio pneumatica.

Pogoma Cometa barbatus a barba dicitur. de quo pli. libro ii.

Portulaca de ea pli. agit li. xx. ca. xx. Est herba frigida et humida in tertio gradu inquit diascor. foliis strictis pissis succo plenis alio nomine dicitur peplion.

Pomata ubi poma nascuntur.

Pomaria ubi poma seruantur. Ser. in georg. Aliqui scribūt pomeria. Liuius capit in alia significatione q̄ non est ad propositum.

Podagre remedia. libro xxvi. ca. xi.

Populi arboris medicīne libro xxiiii. ca. v.

Poliū herba aromatica cōis ē in mōtibus autē nascēs. Diascorides Polipodiū nascitur ait diascorides i parietibus humectis & circa radices arborū vetustarū Medicina est laxatiua paruis radicib⁹ filis.

Politricon vide Adiantos.

Policletus statuarius sui tēporis precipuus. de quo pli. lib. xxxiiii.

Policrates fuit samy rex qui vt ait valerius ita fortuneysus ē obsequio q; oīa succedebāt ad voluntatē. Ne igit malū aliquod magnū ei fortuna ex tanta p̄speritate reseruaret gēmam preciosam in mare iecit. de quo pli. libro xxxvii. capitulo primo.

Polygon ait Siluaticus cōpositū nomē ex poli q̄nod ē plura. et yon quod ē viola herba laudata est. de qua pli. libro xxi.

Polipus nō solū p̄ grosso fedo q; humore ex narib⁹ cadēte: sed potius ait Cornelius celsus li. vii. feda caro i naribus nata q̄ ferro curanda est acuto. piscē quoq; significat magnū qui et multiplex dī fēpie quo ad vētris mēbra similem. de puo pli libro ix. remedia in feda narium carne habes in verbo draguntea.

Pocalo amatorio a femina ad alliciendum dato. pli. volumine xxv ca. iiii. vide pharmacum et philtrea.

Popiū inquit hermolaus habitatio ē publica ad eandem figuram concipitur odeum a cātu dictū: est etiam loci nomē vt ipse hermolaus ait. de quo pli. libro xxxv. ca. xi.

Pomorū lata ē significatio. nō enī solū quod grāmaticorū exilis restrictio vtendū nobis dedit sed et pira atq; amigdala atq; alia p̄predit. pli. li. xvii. ca. xxvi. de amigdalīs loquēs nec infinitas circūfode re oportet priusq; valide ferre ceperint poma. et li. xxiii. ca. viii. de

piris loquens decoquuntur folia cum pomo ad eosdē vsus de cera-
 sis similis libro xvii. ca. xxviii. varro libro primo varro dicit poma
 vocari. quia in eorū incisione potu idigeāt. de re rustica Aquam ad
 di quod die vesperi et quia potu idigeret poma dici possunt.
 Porphirites marmor rubrum cum cādidis punctis quod in egipto
 inuenitur. de quo pli. libro xxxvi.
 Portus dicitur conclusus locus quo iportantur merces. et inde ex-
 portantur que superfluum. inde angiportus. vlpianus de verb. sig.
 Seruius dicit q̄ portus est vbi naues hiem ant.
 Prodigia multa lib. ii. ca. quinquagesimo octauo et aliis libris.
 Pone pro iuxta. pli. libro iiii. ca. xii. pontina palus amplissima circa
 volscos in italia est. de qua pli. libro iiii.
 Pori prima breui significat meatus subriles prima longa tofi sunt
 ait hermolaus. vide Tophus.
 Porrigo dicitur i capillo barba supercilio quotiēs iter pillos quedā
 quasi itamule resoluuntur ait hermolaus i plinianis castigationibus
 Porrigo porrigints Cornelius celsus li. v. passio vbi iter pillos que-
 dam quasi itamule surgunt interdū madent sepius sicce sunt.
 Porca maxime in plurali porce rari sulci appellantur aque deriuās
 de gratia ait festus dicti q̄ portant id est prohibeāt aquam nocere
 frumentis. vide limi. Item vide Sulcus.
 Porphirites lapis. de quo pli. libro xxxvii. Porphiris autem insula
 est. de qua pli. libro tercio.
 Prassium diascor. dicit esse marrubium Est autem vt dicit frutex ex
 vna radice multas virgas habēs albas asperas quadras gustu cali-
 das et siccas. de hoc pli. libro xx.
 Praelum pars est torcularis trabs magna quayue premūtur dicitur
 quia pre aliis longum. de quo pli. libro xiiii.
 Precox id est prematurus per diptongum fructus pre aliis coctus.
 pli. praecoces fructus ledi. lib. xviii. ca. xxix.
 Prematurus ante tempus maturitatis collectus laurētius. inde pre-
 mature fieri aliquid dicitur quod fit ante tempus oportunum.
 Presepia non tantū quibus inuenta pabulātur sed et alia loca clau-
 sa. ait nonius marcellus. virgilius primo eneidos. Ignauum sucos
 pecus a presepibus arcent.
 Prefocatio vulue fit cum matrix resiliēdo afficit vitalia Si cor et co-
 rebrum vexat. vide vulua.
 Prestare vtile esse Nonius Item antecellere siue precellere Salustius
 Catil. Omnis homines qui sese student prestare ceteris animalib-
 bus. prestare exhibere. prestare beneficium dare Noni. prestare me

ius esse aut superare.

Presens propicius. virgilius. Nec tam presentes alibi cognoscere diuos. presens proximum in futuro. Virgilius primo eneidos. presentem q; viris intentant omnia mortem. inde presentaneum quo vocabulo frequenter vtitur. plinius. presentaneum inquit remedium est.

Preuentum veteres malarum rerum dici voluerunt. Lucilius libro xxvi. que adeo me accipiunt et preueniunt male Nonius.

Prela trabes sunt graues quibus vinum p̄mirur. Seruius

Pressum id est subtile. Cicero in hortensio Quis vnq̄ fuit in rebus definiendis aut explicandis pressior id est subtilior.

Pressum onustum grauatum. virgilius primo georgicorū. Ceu pressum cum iam portum tetigere carine Nonius.

Prassion grece porrus. latine Auicēna siquidem coleram prassiūā dicit esse colore viridem instar viridis eris.

Proluuius immūdicia. virg. xii. eneidos Fedissimavētris proluuius Terētius in heātumer. panis obsita immunda neglecta illuue. proluuium profusio. Terentius in Adelph. Quod proluuium que hec largitas Nonius.

Promontorium mons in mari p̄minens. Laurentius.

Promissum lōgūvt̄ p̄missum capillū barba p̄missa. festus. p̄missum pollicitum et p̄mittere polliceri Ouidius in arte amādi. promittas facito. quid enim p̄mittere ledit. pollicitus diues quilibet esse pōt Differunt tamen inquit Seruius p̄mittere et polliceri. quia p̄mittimus sponte. pollicemur rogati.

Promptum manifestum apertum. Ennius in sat. Eo' iquit ingenio natus sum: vt amicitiam atq; inimicitiam in fronte promptā gero. Aulus gelius.

Propagare. vide p̄pages.

Propages p̄genies. propagare: vt rustici cum vitē vetulam suppr̄munt: vt ex vna plures faciant. festus. de quo pli. libro xiiii.

Presegmina superfluitates vnguuium que presecantur Nonius: idē significat resegmina.

Pratum dictum quia paratum ad fructū capiendum. falce dūt̄axat opus est nō alio seminādi aut arandi labore Nonius.

Prepetes aues dicunt̄ que se ante auspicantes ferunt. prepetere si quidē est ante ire. festus. Male scribunt quidam per diptōgū: quia prepo'itio non diptongatur.

Presagire acute sentire vt canes sagaces qui ferarum cubilia p̄sentant. Et sagaces anus que multa sciunt. festus.

Precordia sunt pars viscerū scilicet membrana qua exta hominis separantur Sic dicta quia a corde protenditur. vide viscera & intestina. Quorum dolores leniantur li. xxx. ca. iii. de precordiorū natura & offi. lib. xi. ca. xxxvii.

Proceritas altitudo dicitur q̄ procedat in altū. procerus long⁹ formosus. pli. li. vii. ca. ii. Arbores tantum proceritatis vt fagittis superari nequeant.

Procax audus petitor importunus. plinius li. xxii. c. vi. Ne proca ces manus raptant

Prodomos. i. precursores. Ait hermo. vult tñ corrigere prodomos Propago propagas extēdere est multiplicare maxime vitis regūa tio. virg. ii. geog. Siluarūq; alie flexo propaginis arcu. De quo pli. libro. xvii. capitulo. xii. Et tamen habet primam longam. cum autem breuem. progeniem significat

Proserpinaca herba de qua pli. li. xxvii. ca. xi. vide geniculata.

Procumbere non solum significat iacere in loco intimo sed etiam finire terminari ac desinere signat vt sunt latayna parte. que in alia stricta sunt vt in triangulis & mucronibus. pli. de arūdine li. xv. folia inquit ab internodio plurimū desinunt procūbuntq;.

Pronosticum signum est alicuius futuri. de pronosticis tempestatū pluueventorū. pli. li. xviii. ca. xxxv. De p̄nosticis fertilitatis aut sterilitatis future lib. xviii. ca. xxix. Vide pleiades

Psilium. Serap. dicit esse herbam in foliis & virga pilosam cui⁹ flores caninis capitibus similes que multum frigida est. pli. de hoc li. xxvi. ca. xiii. & alibi. de ipsa autem fit muscilago ad infrigidandū

Pfori species vitrioli quā aliqui pfuriā dicunt. Ait Math. Sed corneli⁹ celsus dicit q̄ nulla est simplex medicina que pfori nomine tur sed mixta est ex cadimia & aceto.

Pfora pfore egritudo est de cuius medicamine. pli. lib. xxvi. multis locis

Pterrigium greceynguis oculorū. Cornelius celsus. vii. li. Est aut pellicula que quādoq; oculi pupillā cooperit. Est etiam digitorū egritudo cum caro excrescit certam ynguē. Redimia aut idem signare. feltus tradit. de quo pli. li. xxx. ca. iii. vide redimia

Ptisis vlcus pulmonis cu totius corporis consumptione humoris. Constañ. Cuius passionis dat pli. reimedia li. xxviii. ca. x. Et li. xxx. ca. iii. vide Catarrus

Ptiriasis morbus est pedicularis. Nam greci ptira pediculum nominant. pero. sup marc. ptiriales. qui hoc patiunt. pli. li. xxviii. c. x Semen tritum ptiriales cohercet. Si semen fileris

Ptergium egritudo in digitis Cuius Remedium dat plinius libro, xxvii. ca. iiii. dicitur a medicis Panaricium. vide Panariciū Aliqui scribunt ptergium duplicis significationis.

Prothomais oppidum est in margine rubri maris in quo ad meridiē ymbre iaciūtur per. xlv. dies ante solsticiū & per xlv. dies post. de quo pli. lib. ii. & lib. vi.

Pubescere Pubem habere Pubes siquidez est lanugo siue pilus circa partes genitales pli. li. x. ca. xli. Pubescit homo solus quod nisi contingat sterilis gignendo est

Pubes puer qui iam generare pōt. incipit enī in viris anno. xliiii. in feminis ab anno. xii. festus Pubes cū iuuentutē significat facit puberis in genituo Cū lanuginem significat barbe facit pubis. Seruius in ar. virg. v. eneidos. i. pubis iuli. Cicero. iiii. inuecti. filium imuberem legatū a patre missum.

Pudet & piget differunt q̄ pudet in his est q̄ turpiter fiūt: piget in his q̄ cum dāno aut dolore Teren. in adelph. fratris quidā mei me pudet & piget. Pudet quod turpe est. piget quod dolet.

Putamē alicuius rei recisio superfluitas pli. lib. xvii. ca. xxiiii. fabe putamina venena sunt arboribus. Sic Concharū & ouorū coptula illis fractis tanq̄ putamina piciunt & vt supflua abiiciūtur. vt lib. ix. ca. xi. Testudinū putamina. Et li. vii. ca. ii. Cassas pigmei ouorū putaminibus construunt. vide resegmina.

Pulpā pro neruo accipere pliniū dicit hermolaus in noua correctione libri. xvi. ca. xliiii. Quāuis in aliis duobus iueniat significatis nā marc. ficinus dicit pulpā anseris boni eē nutriti. & inuenit p medicina laxatiua q̄ frequenter a medicis colloquintide iungitur.

Pulicū Remedia lib. xxx. ca. iiii. & li. xxxiii. ca. viii. & li. xx. ca. xiii.

Pueri ne in lecto mingant li. xxx. ca. v.

Putei inueniendi signum li. xxxi. ca. iiii.

Pulpa her. dicit capi a plinio p neruo. Theophrastus dicit iter pulpas & venas discriminē facile. vene latiores sunt cādidiores q̄ pulpe fissilibus insunt. Alia sup addit her. vide de hoc pli. li. xvi. ca. xliiii. Pulpa etiā iuenit cōiter pro pte carnosā. vt pulpa anseris. Pauonis Puniceus sanguinei coloris. hora. Puniceus inuecta rosis. Actō horatii expositor.

Putis p puro inde dī putare arbores. q̄ recisis ipedimētis pure maneant aurūq; puratum. i. expurgatum. Nonius.

Pueri nomē tres habet acceptiones ynā cum omnes seruos pueros appellamus. Terentius in andria.

Puerum inde abiēs Cōueni Chremis itē cū puelle cōtrarium signi

k

ficamus Tertio etatem puerilem. Seruius

Pumex lapis qui vris & teris ad oculos egros lapis est cauernosus dicitur as puma quasi spume densatione fuit. perot. de quo pli. li. xxxvi. ca. xix. & li. xxxiii. ca. v.

Pulmo secundum constantinum membrum est complexione frigidum & humidum in substantia molle ac tenerum in forma cauernosum & spogiosum mouetur aut duplici motu. scilicet dilatationis & constrictionis. dilatationis. scilicet attrahendo aerem & cordi ad refrigerium caloris eius ministrando Item cor a superfluis fumis depurat eos a corde recipiendo & extra pellendo quod facit per motum constrictionis de quo pli. li. xi. ca. xxxvii.

Punica vide malum punicum.

Pulegium herba aromatica. calida & sicca Quoddam regale dicitur quod magis est in usu Aliud quod dicitur agreste a multis nepita dictum sed falso Continet etiam diptanum. Mat. Silua. de quo pli. multa lib. xx. ca. xiiii. et miranda. vide bruma

Purpura piscis ex cuius liquore elicitur color eius nominis pli. lib. ix. ca. xxxvi. Est autem piscis concha vestitus

Pustula parua inflatio ex collectione malorum humorum superficie cutis. a pus id est putredo

Putare vires est eas superfluas refecare. de quo sepe. li. xvii. & li. xiiii.

Pus sanies est vel quicumque humor in putredinem conuersus in purulentum id est sanie vel corrupto humore plenum. inde putreo putres. Perot. putor id est fetor a putere quod est fetere. de quo pli. li. xx. ca. xiiii.

Putris & hoc putre. i. putridum. putret putridum est Nonius. marc. vir. georgi. Quadrupedante leuis putrum ferit vngula campum pli. lib. xix. ca. viii. in putribus et calidis locis

De littera

Q

Qualus. vide Calus

Quadrat consentit Translatio a lapidibus quadris qui sibi bene conueniunt Seruius. ii. georgi.

Quadrifariam quadripartiter varro lib. xx. retho Que ad mortales pertinent quadrifariam disparcerim in loca in tempora in homines in res. nonius

Quoniam pro quoniam vel quidem Tereñ. in adelph. Quoniam conscia michi sum a me culpam hanc esse pecculi. Quoniam per siquidem Tibi fabor ei quoniam hec cura remordet

Quando est aduerbium temporis cum acuto accentu profertur. Cum profertur graui voce est coniunctio. festus.

Quatior quateris promoueri peccuti passiuum verbum est li. ii. ca. lxxxii. pli.

Quinq; folium. vide penthaphilon.

Quicquid pro vrsura quadam iuenit in plinio li. xiiii. ca. iiii. her. podus etiam significat. vide Talentum paruum partem etiam significat hereditatis. luue. prius satira. vnciolam pecculeus habet sergilo deuncem. quod

ex iure ciuili sumit. i. quo certa pōderū noīa ad portiones vsurpātur
Quicūcialis herba ē a mēsurā dicta. sūt trientalis herba ē. hermo:
Quilibet preter vulgatā significationē. vile etiam et obscurū aut
sine fama significat Pli. lib. vii. Neq; enī cū quolibet hoste res fuit.
simile est illud horatii. Non cuiusuis est hoīs Corinthum ire.

Quinquatrium. pprie quinq; porticuū vel viarū ambitus ait Pe-
rotus vel locus publicus ad quē quinq; attri vel quīq; vie cōcurrūt
vbi est cōcursus populi iuuenalis. Eloquiū demōstrans totis quinq;
quatribus optat. Quinquatriti tñ noīe in vitibus. Pli. vtitur per assi-
milationem ad priorē significationē vt li. xvii. ca. xxiii. vitium in
quit generosarū pergulas quinquatribus putādas.

Quimatus etas quinq; annorū. pli. libro viii. ca. xly. bobus in qui-
matu robur; vide Trimatus.

Quisquilū apud pliniū. vermiculus. i. ipsū costigranū dicūt. verba
sunt hermolai. Quisquilie ait festus quicquid ex arborib; minutis
furculorū foliorū q; decidit Ob id ceclius q; quilias volātes dicit.
Querit qui ad plenum iuenit. queritat; qui vix iuenit quonidie īqui-
rendo Tcren. in andria Lana ac tela victum queritans. Donatus
Quistis vlcus est vel fistula in angulo oculi ppetuo manās. Siluatiō

De littera R

Rabula vel rabulana spēs picis obscura subnigra. Math. Pli. libro
xiiii. ca. xix. leuitatē vino excitat italia rabula pice hermo. vult cor-
rigere radulana a radendo. de quo multa dicit non magno pere re-
tinenda q̄q non inutilia

Ramex pars virge virilis. Iuue. in satyris iacet exiguus cum rami-
ce neruus vide Entecerola.

Ranarum mirandi effectus libro xxxii. ca. iiii. et vi.

Radius virga phōrū q̄geometre lineas iudicāt. virg. buccol. descri-
psit radio totū qui gētibus orbē; Est etiā textoris istrumētum. Ser.
Rationē habere. i. respectū maxime ī rebus bonis vt habēda ē rō sa-
lutis nō periculi Cico. ii. de offi. sine habenda ē ratio cōstantie virtu-
tisq; sed in ablatiuo negocium est Cicero libro de senec. rationem
habent cum terra id est negocium aut cōmercium

Radix rapa raphan; radices sūt esui apte. Raphan; aut grece quā-
radicē vocamus ait isido. eo q; tota deorsū mittat. cū reliqua olera
sursum magis p̄siliāt Cuius seīne macerato si quis manus vnixerit
serpētes tractabit impune. diasco. Ebur etiā ipsius fricationē albe-
scit. de quo. pli. li. xix et xx. Rabiei remedia li. xx. c. ii. et li. xxix. c.
iiii. Et li. xxxii. ca. iiii. et vi. et li. xxxiii. capitulo xy.

Radicula vide Condisi.

Ragadie fissure in labiis et aliis partibus Cornelius celsus libro vi.
de quo pli. libro xxviii. ca. vi. dat remedium

kii

Rha nomen ē fluis et radi⁹ ex asie siquidē descriptōe a papa pdata
 in sithia oriētaali vastissima regione magnū esse fluuiū Tanais noīe
 qui europā ab asia discriminat huic vicinus ē amnis Kha. noīe Cir
 ca quē gigni⁹ radix ad multiplices vsus medele cōgruēs. hec est in
 clita illa radix quā per hec tēpora cōis medicorū appellatio reubar
 barū vocat. diasco. vero reuponticum dicit. quia ex pōthi regionis
 bus afferat Sed re vera illud est barbarū cū sithica q̄ circa ponthū
 est regione nulla sit barbarior Quāvero radicē mercatores rheupō
 ticum appellāt vulgaris est radix ait Pādulphus quā cōstat nasci ī
 gargano monte plurimā. vide⁹ autē esse vt idē dicit Centaurea ma
 ior. huic enī oīa q̄ de centaurea scripta signa dicit cōuenire Et ex co
 rheupōtici appellationē credit cōuenire. ipse tñ pius alium noīat
 fluuiū res noīe qui sithiā ab oriēte claudit lōgissime a flumine Tas
 nais distantem quē dicit ab occidente Sithiam claudere.
 Kamusplāta parua in vallibus nata et circa ortos habet virgas spi
 nosas Eius multe sunt species. omniū aut folia cathaplasmatibus
 adhibita ignem sacrum extinguunt. diasco.
 Ramenta sunt acerui subtilis arene rapido fluuiorū motu aggrega
 ti circa littora Apparet ex pio in descriptione asie vbi dicit q̄ circa
 misiam et pergamum patolus multa auri ramenta adducit. de quo
 pli. lib. xxxiii. ca. iiii.
 Katimena inquit festus porta est appellata ab illius noīe qui in cer
 ramine ludicro iniurius victor a veris cōsternatis equis excussus ro
 me perit qui equi ferunt nō ante cōstitisse q̄ puenirēt in capitoliū
 Rallum. vide rullas.
 Recaluaster qui fronte calua est nō toto capite. quasi recaluatulus
 quod diminutiuum est. Laurentius.
 Reddere receptum restituere. Teren. in phor. Si quis quid reddit
 magna habēda est gratia. Reddere reponere. Itē exponere et dare.
 Nonius Regia domus in qua rex habitat Ouidius metharmorpho
 seos. Regia solis erat sublimibus alta columnis.
 Reges et strenuissimi īperatores terram colunt. libro xviii ca. iiii.
 Regulus. vide basiliscus serpens inficiēs solo visu. Isidorus.
 Resupinare est caput ad posteriora deprimere pli. lib. x. ca. xxxiiii.
 Turtures bibendo colla non resupinare sed bibere more iumētorū
 Regius morbus. vide icteritia.
 Reuma fluxus humorum a capite ad mēbra. Math.
 Refina generali noīe appellat gūmy genus oē a resudādo. Sed cū
 additionibus diuersificat vt refina pini Timiamatis mirre put e di
 uersis distilāt arboribus Serap. diasco. dicit refina lacrimū est arbo

ris, Et q̄ oīs desiccāt calefacit diaforat, sed magis et minus & secundū arbores a quibus manat de qua pli. li. xiiii.

Resipere est redolere īquit hermolaus in correctionibus Plinianis quo verbo frequenter vti Pli. dicit.

Religio multa significat, deorū culturā vir. vii. eneidos Religione patrū multos seruata p̄ annos Religio metus vel sollicitudo. virg. viii. eneidos. iā tūc religio pauidos terrebat agrestes Scrupulosum etiam significat, Tereñ. in andria, Dignus cū tua religione es odio nodū in iurpo q̄ris Stacius. prim⁹ in orbe deos fecit timor. de quo pli. li. xii. ca. xiiii. & alibi, Religiosus etiā pro eo qui caste atq; obseruandi cohibēdiq; se legibus astringit in qua potius significatione capit pli. ca. allegato.

Realgar metallicus est ex sulphure calce viua & auripigmento q̄q; mortiferū sit venenū interius sumptum tamen valet medicine extra appositum ad corruptam carnem rodendam. Math. fil.

Retoma herba similis costo nigro paulo minor magis ruffa eadem vino trita colorem reddit mat. pli. dicit afferri epontho.

Regia substantiue est regis aut regine domus Ouidius. ii. metha. Regia solis erat sublimibus alta colūnis. pli. lib. xxxvi. ca. xiii.

Repagulū obex est q̄b ad trāsitū īpediendū opponit siue sera siue ostium ait perot. pli. li. xvi. ca. xlii. Abies valuarum repagulis & ad intestina opera aptissima.

Repastinato. vide Repastinare.

Resegmina sunt q̄ ab aliquo rescantur tanq̄ inutilia. pli. li. xviii. ca. i. omnia persecuti vsq; ad resegmina vnguim. vide putamen.

Redinia morbus circa digitorū vnguē ait feltus. dictū a redinēdo. est aut redinire resolvere ait perot. sup marcia. pli. li. xxviii. ca. iiii.

ita et redinia sanari Aliq; scribūt redimia. vide pterigiū & ptergiū.

Rescibilis dī seges & cuius fecūditas in sequētē restat annū palibastō greci vocāt Sic biēnio semel serit ait her. salua aut hermolai reuerētia nō solū de segetib⁹ dī; sed etiā de arboribus; q̄ cū moriēdī cām habuerit Annis tñ sequētib⁹ viuūt: vt apparet ex pli. li. xvi. c. xxxiii. Platan⁹ circūdolatis laterib⁹ restibilis spōte facta; viteq; restituta. varro dicit etiā agrū restibilē: q̄a restituit & reserit quotānis Rediuiua que post interitum redeunt Seruius in. ar.

Repueraſcere ē: pristinā puerilē dispōnē ac naturā reuerti. Cice. de oratore. Eos incredibiliter repueraſcere eſſem ſolitos: cū rus ex vrbe tanq̄ ex vinculis euolaſſent. Et ī catone maiore Si quis deus michi largiat: vt ex hac etate repueraſcā atq; iterū incunis vagiā.

Rigeō greci dicūt fluxū menstruorū. fm diaſcor. vbi agit de ſaliua.

Rigor, i. frigus algor rigere frigere. significat etiā idurari q̄ signifi-
catio depēdet ex priā quia qui ifrigidāt durescūt ait perot. pli. li. x
ca. lxxviii. Salamendre tantus rigor vt ignem tantum extingat.
Rima fissura disūctura Tereñ. Plenus rimarū sum hac atq; illac ef-
fluo Rimosus rimis plenus. pli. li. xvi. ca. x. Q̄ minime rimosus sit
solū ne sol penetrās exurat fibras. & li. xxvi. c. xii. Pedū rimis fibra
Rhoice mulieres sunt quarum vulue reumatismo fluxionibusq; la-
borant. hermolaus.

Rodendron est affodilus ait. Mat. ysidorus dicit q̄ est arbor vene-
rata de qua pli. li. xvi. xvii. & xxiii.

Ros ciriacus id quod sumach. vide Sumach.

Rc smarinus. vide libanthis & drendolibanum.

Rostrū nō solū in auib⁹ sed etiā ī aliis brutis. Q̄ d nomē pli. Canib⁹
tribuit li. viii. ca. xl. Itē piscib⁹ li. ix. ca. viii. delphio nisi rostrū & c.
Robur roboris relinquo p̄ fortitudine. Capis autē ad ppositū p ar-
boris spē cuius lignū durū & firmū de quo pli. li. xvi. c. xli. & xlii.
Rosaceum quod ex rosa fit vt oleū rosaceū. cōserua rosacea. laureñ.
Rubigo non solum ferri morbus est. sed etiam segetum pli. libro
xviii. ca. xvii. & xxix.

Rumbus piscis planus de quo iuue. facit longum processum in pri-
ma satira. pli. de eo lib. ix. ca. xx.

Runcari est herbas superfluas vtilibus nocentes euellere secūdam
Perottum. pli. li. xix. multis locis

Rudus rudens materia est q̄ relinquit ex veteribus parietibus diru-
ptis Perot. Simpontinus

Ruderatus ager dicit quiveterū edificiorū abundat materia Perot;
in marcialē. Pli. li. xxi. ca. iiii. Ruderatum agrum amat rosa

Rubrica herba est ait perot. ruber tingēs colore. pli. dicit Rubricā
abigere formicas & ca. xvii. in cretoso rubricofo & aquosiore agro
qui non sit herbidus feri.

Rubeta spēs rane venenose q̄ iter arbusa morat iō vocat rubeta a
rubo pli. lib. xviii. ca. xxix. Obruatur rubeta. rana in media segete
de hac multa lib. xxxii. ca. iiii.

Rubus oibus ē not⁹. galienus de eo folia sūmitates flores & fruct⁹
stiptica p̄cipāt qualitate. ysidorus dicit q̄ est morus siluestris. de
quo pli. lib. xvi. & li. xxiii.

Rumex herba ē nota chenopos grece dicta ad figurā pedis anseris
ait perot. pli. aut li. xi. dicit ex oibus floribus & plātis mel cōfici ex-
cepta rumice & chenopos Quare Salua Pace peroti diuersas repu-
sat herbas rumicem et chenopos. vide lapatum.

Rūpere defatigare rūpere diu tacitū p̄ferre vir. x. encidos. Cur me-
gla silētia cogis; rūpere. Itē introire. Itē significationē habet notā

rumpere frangere Nonius.

Rubeus non solum vulgata significatione color dicitur. **S**ed et a rubo adiectiue id est spineus.

Kulla pro ferro capit pli. quo vomores purgantur in arado ait hermolauus vult tamen ipse corrigere Rullum a radendo.

Kutabulum inquit hermolauus proprie quo rustici vtuntur in pme do igne panis coquendi gratia. id etiam dicit festus.

Rucine i pli. inquit her. sunt ferre maiores qb⁹ secant magne arbores

De littera **S**

Sapa dicit garinus. eē vinū dulce acetosum vel acidū. salua tñ eius reuerētia male plinio cōsonat sup quo vide defrutū Sapa enī poti⁹ est decoctum mustum vt ex Plinio apparet li. xxiii. ca. iiii.

Sacer ignis spēs est cācri vrens mēbrū. Cornelius celsus ait. lib. v.

Sacer ignis malis vlcerib⁹ ānumerať. pli. li. xxi. ca. xix. dat remediū

Rose inquit semē igni sacro valet. itē eodē ca. itē li. xxii. ca. iiii. & ca. vi.

Sacros ignes cū cera acetī fex extiguit & alibi mltā rem. li. xx. c. xx

Salpatricis ē ait perot. sup mar. pli. li. xxviii. c. iiii. di. torporē i ferre

Salacitas libidine pruriēs dī quia & salax quia mēbrū facile salit.

perot. iō herba q̄ salax dī libidinē mouet Oui. de arte. bulbus & ex

horto q̄ venit herba salax. pli. li. x. ca. lix.

Gallus vnus quinq; sufficit coniugibus Cum bine aut singule fuerint corrumpitur salacitate fecunditas.

Saliare ample cene sunt ait hermolauus in pli. castigationibus

Sanguinis profluuium restringitur li. xxvi. ca. xiii. & ca. xiiii. & li.

xxii. ca. viii. & li. xx. ca. xiiii. in fine. Et li. xxxv. ca. xv.

Sagina piguedo. saginatio ipiguatione saginare ipigare & hoc p in dultriā & artē nō enī dī aīal saginatū qd p seipm pigue est vt ptz ex

Pli. lib. x. ca. i. femine nō ad saginā eligūtur. de gallinis aut loquit

Sagmina quasi sanctimina qm e loco sancto res aliqua capiebatur

legatis ad bellū indicēdū. aut fedus capiendum. festus

Sanguinis conditio & natura li. xi. ca. xxxviii.

Sanguinaria vide geniculata.

Sanguis drachonis fit ex arbore eiusdē noīs .a qbusdā dī egilops

frigidus est. & siccus in. iiii. gradu. Serap. vide Cymbari in littera. C

Sanguisuga vermis genus ē in aqs viuēs. Auicēna in. iiii. primi ca

nonis ait. Quedā sūt venenose q̄ .i. hñt capita magna. quaz etiā co

lor niger aut viridis & q̄ lanuginē hñt. Queq; hñt colorē lazuli. vi

de lazuli. & q̄ sunt diuersorū colorū ex quarū morsu puenit aposte

ma. Sincopis sāguinis fluxus febris. Eligere volēs bonas capiat ha

bētes ventrē rubeū dorsum ad viride declinās precipue si ex aquis

fuerint currētibus et per diē vnū anteq̄ applicētur eas cōstringe vt

cuomāt quod est in earū ventre. de quo pli. li. xxxii. ca. vi.

k liii

Sardonix lapis preciosus Cōponit a sardo qui est rubeus lapis et
 onix greco noīe quod est vnguis Tortelius. de quo pli. lib. xxxvii.
 Sardinia insula in mari Tirreno Strabo de situ orbis
 Sardanapalus assiriorū rex qui ob nimīā voluptatis dissolutionē
 regno pulsus est. Cuius tumuli inscriptionem iustius tradit.
 Sardoā vñ Sardona herba ī sardinia nata filis apiastro Hec os hoīs
 et labia tristi dolore cōtrahit et quasi ridētes iterimit Seruius ī buc
 colicis virgilius. Ibi immo ego sardonis videar amarior herbis.
 Saculū a serēdo ac sartiēdo istrumētū ē rusticū. varro li. de re rustica
 Saluber est cibus. salutaris est locus siue salutifer. sanus est homo.
 Salutare etiā quod prebet sanitatē. Laurentius. Quibus frequēter
 Pli. vtitur a libro xx. vsq; ad xxx.
 Sapho nomē est femine poetisse. de qua pli. li. xxxv. ca. xi.
 Salamēdra aīal sua frigiditate extiguēs ignē. de quo pli. li. x. c. lxvii
 Sabini populi italie. de quibus plinius libro tercio.
 Saltē Simpōtinus ait. quod antiqui dicebāt salutē. Et enī cū aliqua
 petita sint et nō īpetrata hinc solemus q̄si extremū aliquid petere
 quod negari minime debeat. dicimus hoc saltē debere fieri aut īpe
 trari oportere tāq̄ salutē postremo petētes qd̄ īpetrare sit equissimū
 Saliūca herba. de qua virg. in buccol. Puniceis humilis quātum sa
 liunca rosatis. flores habet viole similes et plurimos. Nascit̄ locis
 lapidosis. de qua pli. li. xxi. hec parū accedit ad nardū gallicum ait
 Pandulphus. Multa tamen est inter eas differentia Nascit̄ in pāno
 nia alpium q; apricis Seruius dicit q̄ est spica romana.
 Samara samare. semen ē vlmorum Pli. libro xvii. ca. xi. de ea.
 Salebra loca īculta aspera. Itē salebrofa idē scilicet īculta horrida
 Sarcina collectio ē vtēfiliū et eorū q̄ ad cultū et ornatū et ad ceterū
 vsum pertinet. inde sarcinula quā milites colligūt itinere. Aceru^o
 est rerū paruarū collecta multitudo vt frumētū leguminis pomorū
 Strues. lignorū aggregatio. strages cadauerum īterfectorū siue ho
 minum siue bestiarum vno ī loco iacentiū. Lauren. Conueniunt ī
 hoc q̄ collectionem significant.
 Sandix herba feniculo similis. ex ea fit color qui sandicinus dicit̄
 vt dicit serui^o in buccol. de quo virgilius sponte sua sandix pascē
 tes vestiet agnos. de qua pli. libro xxii. ca. xxxv.
 Sanfuccus. vide maiorana.
 Saporum species Pli. xi. assignat libro xv. ca. xxvii.
 Sarcocola hernie species cū succretione carnis. hermola^o. vide her
 nia et Entecerola.
 Sarcofag^o lapis ē qui carnē humanā absumit. de quo Pli. li. xxxv.

ea. xlviii. sarcocola. dialco. Gummi arboris spinose simile est oliba-
no. Cali. et siccu i primo gradu. virtus eius glutinat abstergit ma-
turat resoluit incarnat.

Sarrire purgare herbas circūfodere nociuas herbas euellere. vt li.
xix. pluribus locis vide runcari.

Sarculum instrumentum ad sarriendū pli. lib. xviii. ca. xxvi. Tunc
leni sarculo purgare poti⁹ q̄ fodete descēdit a p̄dicto verbo sarrire.
Satirus aīal est ad figuram hoīs inuenitur in cō finibus ethiopie cir-
ca canopū hieroni. illud describit historiā scribens Pauli heremite
homunculum dicit ad uncis naribus in fronte cornutū Cui corpor-
is extrema in caprarum pedes deficiebant. de quo pli. lib. v.

Saltus ad ppositum sunt silue ferarū habitacula. Serpius i georg.
de quo plinius libro xix. ca. ii. saltatio autem hominum; Laurētius
Statureia herba calida et sicca aromatica minutis foliis cōis est in
gallia. de qua plinius libro viii.

Saliua hoīs ieiuni multas habet virtutes. libro xxviii. ca. iiii.

Safurion grece latine cauda tremula auis est de minimis Color ei⁹
est iteryridē et ciuericiū. volatus eius brevis et statī quiescit Cau-
da tremit. expellit potēter lapidē a renibus & vesica. Marh. Siluati.
Salis multa sunt genera quoddā dicit sal nitrum: quod multiplex
est quoddā naturale ex minera pueniēs quod petrificat. Aliud ar-
tificiale multorū colorum: sapor eius est inter salsedinem et aceto-
sitate. Serap. de hoc pli. li. xxviii. ca. vi: et libro xxxii. ca. xi.

Sal armoniacū sic nominatur quia eius magna quātitas inuenitur
in armenia. vide armoniacum.

Sal gemma dicitur: quia clarum et splendidum est vt gemma vena
est terre calida et sicca.

Sal minerale species est in mineribus mōtūm inuēta. de quo pli.
libro xxxi. ca. vii.

Sal indum dulce est vt mel siue zucara. habet autem salis effigiem.
hec siluaticus. de his pli. libro xxxi. ca. dcc. xxix.

Salis multe varietates. libro xxxi. ca. vii.

Salis medicine libro xxxi. ca. vii.

Salse aque ad multas vtilitates valent libro xix. ca. xi.

Saline spacia sunt terre planata ac pollita i quibus aqua maris reci-
pitur et i sal p solis desiccationē cōuertit. de quo Pli. lib. xxx. ca. x.

Salinum vas precipue fictile in quo diis primitie cum sale offere-
bantur Acron super horatium.

Sandaraca. arab latine vermix gūmy ē siue lacrim⁹ ex arbore
manāsiuniperi. Serap. pli. etiā capit p colore quo pingit qui locis

inuenitur mineralibus et his in quibus nascitur auripigmentū ait
diasco. de quo pli. libro xxxv. capitulo vi.

Sandallus est duplex albus & rubeus lignum est frigidum et siccū
inuenitur etiam rufus Serap.

Sandalum pro calciamento nō est ad propositum

Sauromate populi sunt versus septētrionē de quibus varius est ser
mo in historiis. florū hiltoricus. sarmate iquit nil pter niues raras
q̄ siluas hnt Cōsonat iuuenalis satyra ii. vltra sauromatas et glaci
alem oceanū. herodotus dicit q̄ īcipiūt a p̄fundo paludū meorida
rum versus boreā. Pius in descriptōe asie dicit q̄ multi extendūt
nomen ad totum septētrionem a teutonibus et germanis vsq̄ ad
oriens estuale. Ptolō. de situ orbis sicut florū

Sarmatas no minat per sincopam. de quo pli. libro iiii. et vi.

Salamendra animal ignem extinguēs. de quo pli. li. x. ca. lxxvii.

Satiriasis passio virge virilis ex violenta eius erectione. Constant.

Saxifraga a virtute frangendi lapidem nominata papinele herbe
similis differens tamen quia hec pilosa est alia non.

Satirion radix ē ad figuram testiculorū duplicium quasi binarum
oliuarū A quibusdam dicantur testiculi vulpis. Serapion

Sciarea est idem quod Gerobatanum ait marcellius ficinus lib. de
vita longa. vide Geroboratum.

Scamonea. latine grece diagredium lac. est eiusdē plante Calidior
est pipere et est fortis medicina laxatiua diasco. de qua plinius lib.
xxvi. ca. xii. vocat autem Scamonium. vide volubile

Scabiosa herba est. de qua macer. Urban⁹ i se nescit p̄ciū scabiose

Nā purgat pectus qd cōprimit egra senectus & cetera. herba ē cōis

Scabrū scabra pilosa aspera orō scabrosa quoq̄ dicit̄ que rudis in
suauis inornata q̄ est Pli. libro xi. ca. x Apes femina habēt natura.

scabra vide femina. Itē li. xxxiii. ca. vi. horridior est mas scabriorq̄

Scandula. scandule sunt tegule lignee tenues quibus domus tegū
tur. de quo pli. libro xvi. ca. xi.

Scarificatio apertio ē cū aliquid scalpī vt aliquid in facilius exeat
vel mūdet. pli. viri interempti dēte ginginas i dolore dentiū scarifi
cari. Appollonius efficacissimū scripsit i lib. aut xviii. ca. xv dicit
fenugrecū scarificatōne seri. i. modicū terrā scalpēdo aut verrendo
nō p̄funde fodiēdo. et lib. xxxvii. ca. xv. veras gēmas nō scarificāt
Scandulata herba frugibus inimica que eas hedere in modum im
plicando nec ar. festus.

Scaber asper. vnde scabies a corporis asperitate. virg. priō georg.

Exesa inueniet scabie rubigine pila. Nonius.

Scannū p sede nō est ad propositū pars terre in agro est arato que
nō est perfecte aratro diuisa qđ arādiviciū pgula p agrū ducta de p
hendi f Columela. de quo pli. li. xvii. ca. xxi.

Scorpionum ictus sanantur. li. xx. ca. xiiii.

Scabies animalium mundantur lib. xxviii. ca. x. & li. xxxi. ca. vi. &
libro. xxv. ca. iiii.

Scia passio ex frigido procedens reumatismo in vertebro coxe se
pius sinistro greci pisadam vocāt. Oribasius est id qđ sciatica. vide
Scādulaca genus herbe frugibus aduerse que admodū hedere eas
implicat. fectus

Scariola species lactuce siue endiuie. vide Endiuia

Scithia oriētalī regio ē ad septētrionē vergēs. Diuidit̃ aut p fluuiū
tanais qui relinquit vñā ptem in Europa minorē alterā & maiores
in asia. q̃ pars est a fluminibus immunis. ab ea processerunt femine
bellatrices. de quo pli. li. viii. vide Amasones. vide itē Rha. Pius in
descriptōe asie dicit qđ scitharū noīe cōtinent̃ oēs q̃ sunt innumera
biles hñt em ab occidēte fluuiū Thanais ab oriēte Rhas fluuium.

Scirpus iūcus est lenis absq; nodis. Tereñ. Nodū in stirpo queris

Scila due fuerūt femine eius noīe vna fuit nisi regis filia. Et cū my
nos obsideret potētissimā nisi regis ciuitatē rñsumq; habuisset nō
posse eam expugnare qđiu nīsus capillos purpureos haberet scila
amore mynois capta capillos scidit patris. si e patrem prodidit.

Screare spuere. Noni. Terē. in heantu. Gemicus screatus tussis. pli.
dat multis locis remedia ad purganda expellēda pectoris supflua.

Scatebre ebullitiones que fiunt cum in aliquas rimas terre aqua de
fluens est. seruius. Scatebrisq; arentia temperat arua

Sciopodes monstruosi hoīes in desertis indie qui humi iacētes vñ
bra se pedū ptegunt aduersus calores de quibus pli. li. vii.

Screare est grossa pectoris fleumata naturali conatu pellere. A quo
execrare. pli. li. xx. ca. xiiii. Pulmonis vicia execrabilia facit Puleg.

Sciatica egritudo circa anchas quā boeci⁹ in sua musica dicit sana
ri posse cantu. Sciatica etiā herba est. de qua pli. lib. xxvi. capi. v.

Scoria vide spuricia.

Scolopēdria herba cōis. diase. nascit̃ in petris nō habet florē neq;
semē folia sunt lōga stricta subtus pūctuata Alio noīe vocat̃ lingua
e ruina. Confert spleni

Scolopēdra est aīal e terre vermibus quod millepedū vel multipes
dū vocat̃ vñū genus arcuatim incedit aliud nō. hoc secūdū veneno
sum est qđ scolopēdra vocat̃. Primū non venenosum quod valet ad
aurium remedia. de quo li. xxix. ca. v. & li. xxx. ca. iiii.

Scotosis siue scothomia. subitavifus obtenebratio. Math. siluati.
Scrophule multitudo paruorum apostematum. vt eniz scrophara
ro paritvnum porcellum: ita scrophule semper sunt plures.
Scrumosi sunt. ait Perotus super marcialem. qui scrophulas patiū
tur & strumas. ad quas dat remedium. pli. li. xxii. ca. x. vide struma
Scrupulus apud naturales pondus est granorum. xx. Hermolaus
autem dicit q̄ est pars dragme tertia dicta a grecis grāmaria quīs
alia significet sed non ad propositum. vide Talentum

Scopa regia. vide Ipericon

Scotomia. vide scotosis

Scordiū est alliū agreste. Math. siluaticus. de quo pli. li. xxvi. ca. xi

Scobs scobis virgula est arboris extrema ex qua fiūt scobe q̄b^o mū
danť vie. pli. li. xxiii. c. xi. hebeni scobē oclis mederi. vide heben^o.

Scriptorum materiam in qua litteras depingūt siue papirum siue
pelles animalium siue arborum cortices siue tabulas qui primo in
uenerunt. pli. li. xiii. ca. xi. Et quo tēpore. Et de modo cōficiēdi pa
pirum habes eodem li. ca. xii. vide Papirus

Sedulitas assiduitas diligentia sedulus diligens assiduus. Sedulo
aduerbium assidue sine intermissione. Pli. li. xi. ca. xxx. Quid pos
sit qualibet in re quantulacunq; sedulitas

Secundare prosperare. virg. lib. vii. dii rite incepta secudent. Cū
enim dicimus res secunde; non a numero dicuntur quia primas se
quantur. sed quia sequantur que optamus Nonius. Item secundus
est idem quod iuxta. virg. iii. georg. Pascūtur numero siluas & pra
ra scdm: flumina. Seruius. Item scds obseqns sed nō ad ppositum.
Seculū longissimavite hoīs duratio. & est ī paciū annorū centū a se
ne dictū quia longissima est senecta. varro. de quo pli. li. vii.

Sexcuplum ex li. ii. ca. xxii. i. sexquialterum quod greci hemiolie
on appellant. hermolaus. Ipse autem corrigit sesquiplum

Sedulo diligēter assidue. noni. Itē sedulo sine dolo. dona. ī terentio

Secreta q̄dā nature occultissima qualiter sint inuēta. li. xxxvii. c. iii

Secordia differt a segnicie. ē ei secordia tarditas at ignauiapsulēdi

Segnicies autē agēdi. Tereñ. in andria. nichil loci est segnis segne.

Infecūdū segnicie neq; secordie inutile. i. spine. fetib^o ipinis. non.

Sensus & sensa differūt. sensus ei ex sentiēte est. sensa autē que senti
untur. Cic. de oratore. proxime exprimere dicēdo sensu possumus

Nonius. huius noīs sensus significata provisu tactu & c. relinqm^o

Senicion siue senacion herba a grecis Erigeron dicta. ait siluatic.

ca. ccxlvii. nascitur secundum dūc. in tectis & petris. habet folia vi
ridia & densa. a quibusdam dicitur cardo benedictus

Senacion etiam inuenitur pro nasturcio aquatico. Vide nasturciū.
Selencides aues sunt peregrine, de quibus pli, li. x. ca. xxvii. rē dīc
dicit mirandam.

Secundā capit plinius p pelle secūdina. Ea est qua puer in matris
vtero inuoluitur; vt li. xx. ca. xiii. & alibi. Secundas dicit. hermo.
pluraliter quia geminis pellibus inuoluit puer. interiorē aut dicit
tenuissimam & mollissimam allegans empedoclem

Secacul. ait Auicenna li. de viribus cordis secundum veritatez che
mys est propter subtilitatez & caliditatem humiditatem etiā addit
inuitutem spiritus. Siluaticus autem dicit q̄ dicitur alio nomine
sigillum sancte marie

Seges segetis nō solū p frumētis sed etiā aliis granis inueniūt. Pli.
li. xvii. ca. ix. Nichil est vtilius lupini segete ad impinguandū terrā
nec mirū segetē ad illa extēdi q̄a seges dī sero seris. Illa enī serunē
Sene fructus est arboris habens vaginas longas & tenues in quib⁹
sunt semina herentq; ramo pedicule subtili. Medicina est purgans
coleram & melencoliam. serapio. vide pediculum

Semiramis fuit assiriorum regina que viro suo nino mortuo cūz ha
beret filium viri sumpto habitu simulat se filium. Sic sexum men
tita magna facinora gessit. Quibus gestis confidens tandem se fe
minam declarauit. Ait iustinus. Pli. de ea.

Semis inuenitur pto nomine pōderis & est pondus vnciarū sex in
cōmuni aut significatione dimidium est quia libra romana. xii. cō
stabat vnciis. vt nunc etiam apud medicos. Ideo semis pro ponde
re est libra dimidia que sex continet vncias. vide talentum

Seres sunt populi sithie que est pars asie. Aliqui scribunt seras. Ar
bores eorum non solum folia sed lanam proferunt que ab eis. de
nominata sericum dicitur. virgilius georg. velleraq; vt foliis depe
xunt tenuia seres. de his pli. lib. vi. Pius in descriptione asie dicit
q̄ sunt ad oriētem estiuum vltimi populi. Ceres per C. Aliud signi
ficat. Erat etiā femina que grecos frumētis suz docuit. Ob hoc dea
credita. bocacius li. de genealogia deorū. virg. ii. georg. dicit q̄ ta
les etiam arbores ad ethiopes inueniuntur. Nemora ethiopum le
ni cauentia lana.

Sesostris herodotus dicit fuisse regē egipti qui alueum fecit ex ru
bro mari in nilū vt aque maris permixtione Nilus qui potum sua
uem prebebat amarus fieret. de eo Pli. li. vi.

Serpentaria herba est que duplex maior & minor. Maior est dragō
ea. diascor. dicit q̄ eius virga vel hasta duobus cubitis est lōga. Et
payaria serpenti similis liuores. i. maculas purpureas habens soli

das vt digitus In qua est semē qd post maturitatem colorē h̄s crocō
 similē. Minor vocat grece aaron h̄s folia maiori filia sed minora
 Sestericiū inquit herm. est idē qd sestericius nūmus q a semisse tertio
 videt appellatus qā nō duos asses tm̄ sed semisse quoq; tertii cōti-
 nebat assis. Postea sestericiū quattuor asses valuit semp tñ quarta
 pars erat denarii. vide talentum. de his pli. li. xxxvii. ca. ii.
 Sexcuplum. hermolaus corrigit sexcuplum hoc est sexquialterū
 quod greci hemyolion appellant. verbū aut sexqui vt augustinus
 interpretatur pro eo quod est se absq; videri potest
 Sextatarii asses. ait hermo. qui sextantē. i. duas vncias ponderant.
 Sēsuū excellētia ī qb' aī alib' inuenta vt visus audit' &c. li. x. c. lxxix
 Sescuncia est vncia cū dimidia. ait herm. dicit etiā significare duo-
 rum digitorū quantitātē. idem sequialtera significat totū & mediū
 totius. Pli. his vtitur vocabulis li. xxxvi. ca. xxv.
 Sescuns sescuncis. vide sescuncia
 Serius tardius a sero dicitur. festus
 Seruū quod non ioco factum aut dictum sit. sed grauitate. Macro.
 in saturnaliis. Nunc te scio non ludo; sed serio feriari.
 Serpilus herba quā greci herpilon dicūt. dicit ei serui. q in grecis
 nominibus aspirationē h̄ntibus ponunt s. pro aspiratōe. hex. sex.
 hepta. septem hemitheos psemideus. serpil'. dicitū. qā terrā serpit
 Sexagesimū tertiuū vite annū multa hoīm memoria obseruatū. senī-
 oribusq; expertū; cū periculo aliquo & clade venire; aut corporis
 morbiq; grauioris; aut vite interitus; aut auiū egritudinis varro lib.
 de vita patrum. li. ii. de quo pli. li. vii. ca. xlix.
 Seruitium multitudo seruorū. Seruitus seruorū cōditio. donatus.
 Seriphus thracie lacus; in quo rane non coaxant quod faciūt si ali-
 bi deportentur. Strabo.
 Seres populi asie in sithia hoīes mites sunt & geti. Arbores h̄nt la-
 nā subtilē & delicatā ferētes a qbus sericū d̄r. nō egrediuntur suos
 terinos. Strabo. de quibus Ouid. Ignoti facies sed notivellere seres
 Ser' grauis. vir. vi. ene. Seraq; terrifici cecinerūt omnia yates. Ser.
 Serus tardus. serus magnus. virgi. iiii. georg. Ille etiam seras distu-
 lit vltimos. Seruius
 Serpentē siue aspidē in sui perniciē quidā educauit. li. x. ca. lxxiiii.
 Sertores in Pli. li. xxxiii. volumine. Inquit hermo. sunt bellatores
 a ferenda pugna
 Serpigo ifectio cutis scabiei filis. Cōstā. sil. di. q ē idurata ipetigo
 Serapiū scdm diasco. est gūmy sile galbano vna de sp̄bus ferule.
 Serpilū herba sic dicta qā sup terrā serpit herba h̄tilis cū foliis & ra-
 mis origano silibus alioribus tñ san succi odore fungētibz. hec

disc. herba est cui apta. de quavirg. buc. fessis messoribus estu allia
serpilū & herbas contundit olentes. Pli. li. xix. ca. x. Ocymum de
generat in serpilum. vide tu Serui.

Serum pars lactis aquosa qui ex caseo distillat. Grammatici aliam
assignant significationem adiectiue capiendo sed non ad ppositū
de quo Pli. li. xxix. ca. iiii.

Sexquibra li. xiiii. ca. xx. Sex qui. grece totū latine & est in tegra
libra vt sexquipedale continens totum pedem. Oracius proficit
ampulas & sexquipedalia verba

Seuū p u. duplā substantiue pignedo est q̄ ex renib⁹ sumit & ē solidū
orvt seuum bubulum seuum vitulinum. de quo pli. li. viii. ca. ix. & x
& alibi. vide Axungia.

Senes minime sentire pestilētiā. li. vii. ca. l.

Sideritis herba q̄ latie pitaria dī de q̄ varia scribūt & cōfusa. mat. di
cit vnā eius spēm esse cētrū galli aliā eracleā in tectis dī nasci quā
pli. efficacē dicit ad sistēdū sangiem exvulnere. de quo pli. li. xxvi.
ca. xiiii. & alibi. Itē de siderite li. xxii. ca. xvi. dias. dicit. q̄ sideritis
alio nomine dicitur heraclea & habet folia prassio similia Itē sīde
ritis lapis ferro similis. de quo pli. li. xxxvii.

Sicomor⁹ arbor ē fico silis. ficos ei a grecis fic⁹ dī a q̄busdā vocat fi
c⁹ fatua & sicophāta ficuū cōestor. de q̄b⁹ pli. li. xvi. & li. xxj. c. viii
Siliqua legumē q̄ddā significat. quo in siria & affrica porci impin
guant. virg. i. geor. Siliq̄ q̄stante legumē. Itē siliq̄ arbor ē dicta a xi
lon grece q̄d est lignū & liqon q̄d ē dulce fruct⁹ ei eius arboris dul
cis ē. de quo pli. li. xiiii. c. xvi. dicit q̄ ex siliqua fit vinū. In hac etiā
significatione capit li. xvi. vinū inquit fit e siliqua piris malorūq̄
omnium generibus. Siliqua quoq̄ aliud significat. vide talentum
Serutus. Item dicit q̄ siliqua sunt folia legumintum.

Signa future pluuię ventorum & tempestatum. inuenies li. xviii. c.
xxxv. Itē li. ii. ca. xlviii. xlix. l.

Signa future sterilitatis aut fertilitatis habes li. xviii. ca. xxix.

Signa mortis proxime inuenies li. vii. ca. l.

Signa morū humanorū. Per phisonomiam li. vii.

Simplices medicie sūt ppositis certiores li. xxii. c. xxiii. & c. xxiiii

Sinauche pfocatio ē maxime nocturna ex pituita siue ex fleumate
grosso in fauces ceruicēq̄ delato. ait polux. & hermolauis. videtur
esse passio quam medici squinantiam vocant

Sisam⁹ plāta ē. ex ea plāta fit oleū q̄d sisamynū appellat valēs⁹ du
ricie neruorū Comedit ea plāta s̄z stōacho mala ē facitq̄ oris fetorē
Siene vrbs in finibus ethiopie. versus meridiem sub tropico cana
cri. de quo pli. li. ii.

Sidus est forma conspecta ex plurib' astris Stellas aut erraticas dicit singulares que sole feruntur, vt sidus in ariete dicitur & thauro et aliis signis, macrobius de quo in secundo libro.

Sidere deorsum descendere inde venit desido, subsidio: quorū preteritū desedi subfedi resido resedi, assido assedi, Saluti, in catilina:

Postq̃ cato assedit Sed sisto & sto steti, habēt preteritū Sistere enī est facere fugā stare vel gradū, inde stator dictus qui sistit fugā militū.

Item sistere est se p̃sentare: siue sui corporis p̃sentia exhibere siue cōparere, vt in iudicio sistere, virgi, patrio te limine sistā, Seruius

Sil pprie limus est inquit hermolaus videtur esse materia p̃cture dicit enī vitrimius Sile instituere pingere, Et idē vitrimius lib. ix.

ex attramēto inquit subigendi sunt atq; polluēdi silaceis atq; minaceis interpositis, Declinat aut Sil, filis, limus aut quem significat inuenit in metallis de quo pli, lib. xxxiii, ca. xii.

Sicilire est cū falce secare Perot, super marcialē, videtur enī aduersari Plinio p̃fata expositio, dicit enī li, xviii, ca. xxviii, Quoties enī secta sint sicilire oportet, Quod enī iam sectum est: nō est ob id iterato secandū, de hoc li, xviii, ca. xxviii.

Siler genus est virgulti idem quod yimen yiminis, de quo pli, lib. xxiii, capi, x.

Silphium mastix est secundū pium in asiatica descriptione Siluaticus autem dicit esse plantam, ferentem asam fetidā vide asa, vide Item lentiscus.

Silurus paruus piscis, de quo pli, lib. vi, ca. xxxii, & li, ix & li, xviii, ca. xx, Siluri inquit carnē leuiter vri a vento & cetera.

Singultus est quasi spasmus stomachi repleti & qñq; inaniti veluti suspirantis, Siluaticus vide spasmus.

Simulax grece taxus latine, perot, in marc, de quo pli, libro, x; Serapion aut dicit esse hedere speciem, flore candido: odoris lilio proximi, caulibus spinosis fruticosis ramis de quo Pli, lib. xvi, ca. xxxvi, vide, fruticans.

Sinopsis terra est rubea sumens nomen a loco ponthi, in quo oritur nomine sinope, de qua pli, lib. xxxv, ca. vi.

Siri' stella est q̃ oritur in xxix, gradu cancri, s. circa mediū mēsis iulii & circa mediū occidit septēbris, Terras & hoīes calefacit iō iuuenalis ait in p̃ria satyra Sirius ardet, Tūc in cellis feruēt yina, herbe q; arescunt, de quo pli, libro, ii.

Siphon siphonis vas est ad humorē continendū iuuenalis, Effigie q; dee longis siphonibus iplent, Erat enī idolū cōcauū, Capiē etiā p̃ tuba: quia longā habeat tuba cōcauitatē, de hoc pli, li, ii, ca, lxxvii

Silua generale uomen est. continet enim lucum qui proprie locus est arboribus cōsitus manu. saltus autem locus est silue inuius nec transcuntibus peruius ubi estate umbram captant: hieme ventum euitant. Nemora uero voluptatis causa cōparata et plena amenitatis Cedua silua est cuius lignum ceditur vel aptum est cedi. lauren. vide Cedua et saltus.

Simus naribus pressus: inde dicta simia & simie animalia nota. Seruius. de quibus pli. libro viii.

Simposium conuiuium. Marcilius ficinus in libro quē plato composuit qui simposium nominatur.

Sinus in hominibus est. Est autem in pectoris brachiorūq; cōplexu: etiam vestium laxarum. Sinus etiam in littoribus est marinis q̄ curua sunt et quasi brachiis naues amplectens. Gremium est intra complexum fermorum ac ventris circa que et pueros concipiunt aut pueros sedentes excipiunt inde Cicero libro de senectute. gremium terre dicit q̄ semen cōcipiat. virgilius primo eneid. heret et interdum gremio fouet infans dido. seruius dicit. cum sinus primam producit sillabā uasis genus ē. virgilius in buccol. Sinum laetis et hec tibi liba priape quot annis. In priori autē gremii significatione eam corripit.

Sirtes sunt loca maris periculosa circa fines affrice versus egiptū: que videntur nauis trahere. A trahendo cognominate. ut patet in salustio libro de bello iugurthino. virg. primo eneid. In breuia & sirtes vrget mirabile dictu.

Siphac panniculus continens intestina: calefaciēs ea sua spissitudine et vinctuositate. prope ventris cutem existens. Siluaticus

Siseleos greci dicunt: quod latini siler montanus Eolia habet similia foliis feniculi sunt tamen longiora et grossiora. habet hastā longam: in cuius summitate est corona in qua est semen longū. habēs angulos. saporis est acuti. fortis odoris. valet ad impregnationem hominesq; a frigore defendit. ideo valet itinerantibus. Serapion **Sirialis** quandoq; distilatio quandoq; adustio dicitur a plinio. ait hermolau. dicitur autem a sirio astro feruētissimo

Sicilicus semūcia est ait Columela. fest⁹ autem dicit propterea sic vocari: quia vnciam secat.

Sinthesis ethica senectutis est: que fit ex frigiditate et siccitate. A quo dicitur patiens syntheticus ait siluaticus. synthesis autem sine aspiratione est quando nutrimentum non digeritur neq; conuertit in substantiam mēbrorum ait Siluaticus.

Siniphes musca parua: adeo ut pene effugiat visionē: acuto pūgēs

aculeo. Alio nomine culex dicitur. Et est nomen indeclinabile ait Sil.
Sirus granarium est sub terra in speluncis quas sirus vocant ut in ca-
padocia thracia hispania citeriore neque absque periculo introitur re-
centi apertione. Ita ut quibusdam interclusa sit anima varro libro.
de re rustica. de quo pli. lib. xviii. Alia significat sed non ad propositum
Silphium mastix est ait Pius papa in descriptione asie. Nascitur in
quit in chio insula que nunc est in potestate genuensium: ex quo sil-
phio magnum habent emolumentum Sunt qui scripserunt non alibi
nasci Strabo autem dicit in libia affrice regione Cyreneis proxima
Silphium gigni. vide mastix.

Sisimbrium dicit ianuensis medicus in apotecariorum sinonimis: quod
est mentastrum. de quo pli. lib. xx. Platearius dicit quod sisimbrium.
alio nomine dicitur herpilum. Gabriel in gerentocomia ad inno-
centium. viii. dicit quod sisimbrium est menta hortolana. de quo Pli.
libro. xx. ca. ix. vide menta.

Sincerum purum. impermixtum verum pli. lib. xii. ca. xii. de nara-
do loquens: dicit sincerum leuitate deprehendi. A melle dicitur quod
purum est cum est absque cera. Terentius in eunucho Si istuc crede-
rem sincere dici: quiduis possem perpeti. donatus.

Sicosis dicit Cornelius celsus lib. vi. ca. iii. vlcus est in quo caro ex-
crescit sub quo due species continentur.

Simphitum greci dicunt quod consolidam latini: que duplex est maior
et minor. Sil. herbe sunt communes de quibus Pli. multa. dicitur autem
Simphitum precipue de consolida maiore

Sinonum dicitur pes milui. diascor. dicit quod est sicut apium & aureos et e-
petrocil. macedonicum. habet semina apio similia & ameos. Siluati.
dicit vocari sinonum quia nascitur in siria macedonie. puicia regionis

Similax arbor que est species hedere patet li. xvi. ca. xxxvi

Smyrnas diascor. dicit quod est herba similis matrissiluie habens fo-
lia aspera cuius virge se implicant Semen vuis simile quod cum est
matrum nigrum est Siluaticus

Soda egritudo capitis ex nimia caliditate & siccitate Siluaticus

Soleam latine dicimus quod buglosson id est bouis linguam vocant
ait hermolaus de quo Pli. lib. ix. ca. xvi.

Somni auxilium habes lib. xx. ca. xviii.

Somnus & somnia lib. x. ca. ultimo

Soboles ab adolescendo dicta id est crescendo. festus

Solatrum secundum Serapionem quattuor habet species: una com-
editur alie non. Comeditur domestica. Eam vocat vnam vulpis.

Medicina est frigida inter siccum & humidum media. Galienus di-

est q̄ ea est somnifera, habet proprietatem apii sed debilem. Plāta est habens ramos multos spissos difficiles ad frangendum plenos foliis in quibus humiditas que adheret manui Similantur foliis ci tonioꝝ. flos rubeus vt sanguis semē cuius croceum est. nascitur locis asperis & petrosis. vna eius species vocatur morela. Siluaticus. Soldanella. v. soldana. herba similis vsue: nisi q̄ ē maior Serapiō. Solsticiū solis statio que est bis in anno scilicet cum sol est in signo cancri mense iunii & in signo capricorni. de quo libro secūdo vide bruma.

Sorba fructus arboris qui est pīrispui similis galie de cibis. Sorba et nespila stipticāt: sed plus nespila. de his. Pli. li. xliii. vide nespila Solsticialis herba est de qua Pli. li. xxvi. sic appellata vel quia die solsticii floret. vt herba pulegiū. vel adurationis breuitate. patet ex Plauto in pseudulo dicente: quasi solsticialis herba paulisper fui. repente exortus sum: repentino occidi. Pli. etiam libro xliii. facit de ea mentionem. Acinoꝝ. inquit labrusce pars. est tu moritur: prius q̄ reliqui qui solsticiales vocantur. Ex quo intellige non vnā tantum herbam que solsticialis vocetur. Quedam enim tales sunt acinose alie non vt pulegium. vide acinus. vide bruma

Solifuga animal est formice simile venenatum hermolaus. in castigationibus.

Solinus autem dicit. q̄ est aranee similis: in metallis argentariis: occulte reptātes: & imprudentes opprimit.

Sorex foricis diascor. dicit q̄ est planta Cuius due sunt species vna agrestis et spinosa. altera non spinosa que est ad comedendum apta: valet estuationi et tumori stomachi. Animal etiam significat. de quo plinius libro. ix. ca. lvi. Et libro. ii. capitulo. xlii. vide mus.

Sopitus sōno captus forti Pli. lib. xix. ca. vi. Alliū que deuorauere aues stupentes. manu capiunt Et si paululū cōmorauere resopite. Sonticus morbus quid sit videtur Simpontinus dubitare Super marcialem. dicit q̄ sit morbus. qui cuiq̄ rei agende impedimento est vt febris. Si tñ quaternā habet diurnā qua nō ostāte negociis suis omnibus intēdat. dicitur sonticum non habere morbum. thec Simpontinus. Sed salua eius pace significat idem quod habēs nota & longa interualla. vt patet ex Plinio lib. xxxvi. ca. xix. dicit enī q̄ gagates lapis deprendit sonticum morbum id est an perpetuus sit an interualla habeat. Simile dicit diascor. de comesto iecore capre q̄ probat morbum caducum. Si quis enī ad comicialē morbum sit dispositus: faciet eum cadere. vide Comicialis.

Sparagus vide. Asparagus quia idem sunt;
 Spasmus dolorosa neruorum contractio Cui passioni dat pli. mul-
 tis locis remedia.
 Spirioli sunt animalia latentia de murium genere. Et glirium Ga-
 briel in gerentocomia ad innocentium papam octauum
 Sponsa solis a multis dicta solsequium: multiplex est. vna domes-
 tica que scariola dicitur accedens ad lactuce naturam Alia agrestis
 que vocat Cicorea Serapion. vide Elithropion. Item vide intybus
 Spelta granum est ordeo simile. Alio noie dicitur Elica. Siluaticus
 Splenon herba est que alio nomine teucra appellatur Siluaticus.
 de qua pli. lib. xxv. ca. iiii.
 Spinges statue sunt admirande magnitudinis de quibus Pli. lib;
 xxxvi. ca. xii. Aliud significat sed non ad propositum
 Speculum vnū vno aspiciente populū representat li. xxxiii. ca. ix.
 Specularis lapis est duplex scilicet per se nascens segmenti modo
 hermolaus corrigit cemēti; alter saxo inclusus vt gipsum vterq; au-
 tem pollitus est & relucens. de quo Pli. li. xxxvi. ca. xxii. aut xxiii.
 vide Gypsum
 Spurcicia imundicia superfluitas. vide inferius.
 Spectatus probatus virgilius. primo georgi. vide lecta diu & mul-
 to spectata labore; degenerare tamen Seruius Spectandus. proban-
 dus in eadem significatione. inde spectare probare. Seruius Cice.
 in officiis. Nō igitur ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt
 hinc specula & speculum; q; in eo specimus imaginem.
 Specimen documentū. item exemplar seruius virg. ii. georg. Tale
 dabit specimen. Est autem specimē aliquid modicum quod quasi
 exemplar in mercibus emptori ostenditur: vt in pānis vel in cibis
 aut potibus. solet autem capi ex optimo Cicero in Tusculanis.
 Spica relicta vulgata grammaticorum acceptione quam prius in
 ariste vocabulo habuisti Tres sunt eius species secundum. Serapi-
 onem. Quedā dicitur spica nardi que est inda. Alia est spica roma-
 na; que dicitur celtica. Quos enī celtas greci dicūt latini gallos vo-
 cant ait Pādulphus. Alia dicitur montana. Eligitur melior que est
 recens leuis pinguis rubea boni odoris. Pli. lib. xii. ca. xii. multa di-
 cit de nardo gallica. ysidorus dicit Nardi speciem vocari celticam
 a regione gallie. Et pādulphus dicit q; nascitur sepius in ligurie al-
 pibus ad ptem australe narbone & massilie. de his Pli. lib. xx. ca. xx
 Nicolaus seruitor medicorū componit oleum nardinum & yngm
 nardi pistici preciosi.
 Splemō vel periclomenos grece; matrissilua latine. frutex est in ci-

cultu habens folia alba hedere similia virgas tenuēs in quibus est
semen cubebis aut hedere simile. Siluaticus

Specular fenestra est. pli. lib. xv. ca. xvi. Ad poma seruanda austros
specularibus arcere.

Spōgias (quod mirū est) dicit pli. li. ix. viuere aīalq; esse idē. yfido.

Spadix color est quē hermolaus dicit capi ab euripide p vario. Ab
aliis p colore palmeo qualē dicit esse equorū apud maronē

Squama vitalis vtitur ea voce pli. lib. xxxvi. ca. xxiiii. Gypsum di-
cens optimum fieri e lapide speculari squamam vitalem habente.

Sed cauendum ne lectio viciata sit: quādoquidem vetusti codices
sic habent: Ex lapide speculari squamam vetalem habente. Est enī
specularis lapis duplex hec hermolaus que sunt intellectu difficilia
nisi vides dictionem specularis lapis et gypsum

Squila herba habens folia maiora lilio. Cepam habet in radice ex
qua fit acetum squiliticum. Eam latini vocant cepe muris: quia in
terficit mures. Miras habet operationes secundū diuersas eius pre-
parationes. diascor. de hoc pli. lib. xxiii. ca. ii.

Squinarum arundo subtilis in finibus affrice nata quam libenter
edunt camelli Platearius

Stomachi cruditates remedia suscipiunt li. xxvi. ca. xii.

Statua cui primum aurea dedicata est li. xxxiii. ca. iiii.

Statua cuprea septuaginta septem cubitorum magnitudinis lib.
xxxiiii. ca. xvii. De statuīs iterum lib. xxxvi. ca. iiii. & v.

Stramentum a stando vt stramē dictum putant Alii a stratu quod
pecorī subternatur. varro

Stomachi sunt qui cibos non continēt hermolaus in plinianis ca-
stigationibus.

Stricture sunt sintile que de ferro feruēti exeunt: q; aut stricte emitt-
tantur id est celeriter: aut q; oculos sui fulgore peritringant. virgil.

libro. viii. Stricture calibum & fornacibus ignis anhelat. Nonius.

Stato. i. statuto & deterinato & certo pli. li. ix. ca. xxiii. in pīcipio.

Stagnare est aquam stacionariam habere vel recipere plinius libro
xix. ca. v. inquit ne lacune stagnet. vide lacuna

Stranguria passio qua eger gutatum mingit. Constant. Pli. dat re-
media li. xxiiii. ca. viii. Cornel. celsus dicit q; eltyrine difficultas li.

iii. dissuria eādē habet significat: onē. ait hermolaus. vide dissuria

Staphisagria alio nomine pedicularia: quia pediculos necat. Plan-
ta est secundū diascor. habens folia similia foliis vitis agrestis: in-
cisa vt folia malue. flores coloris quasi celestis: habet fructū in va-
ginis viridibus vt cicer: habētia tres angulos asperos: cuius color

ad rubedinem et nigredinem decliuus; sed interius albus. vsus eius
 est ad multa iuuamenta.
 Stips minimū pōdus quod stipendiariis distribuebatur. Pro obo-
 lo etiam ponitur aut minimo nummo Plī, lib. x. ca. lxxiii. Ancillam
 e prostitutis mercennarie stipsis.
 Stilphius est mastix ait Pius in asie descriptione.
 Stibes siue stibeos grece scabiosa est latine. ait siluaticus
 Struthion conuenit cum heraclio. alio nomine passerulum; quia
 longe visum speciem passeris representat. siluaticus
 Stomathicos dicit hermolaus qui cibos non continent id est qui-
 bus debilitata est virtus stomachi retentiuā
 Sterilitatis aut fertilitatis future doctrina. vide Pleiades.
 Stalagmium. ait hermolaus Calchanti species est purissima
 Strige sunt ordines rerum coniunctim inter se collocatarū a strin-
 gendo appellate. ait festus
 Stercorum brutalium vitilitates & medicine lib. xxviii. ca. x.
 Steatonia tuberculum in quo pingue aliquid est collectum sub cu-
 tem. fit in capite. ceruice. alis. lateribus. hermolaus in castrationi-
 bus plinianis.
 Stubi sunt fistule siue ligna cauata ad aquarū ductus. Plī. lib. xvi.
 hermolaus dicit q̄ potest pronuciari tubos
 Stare certum esse. virgilius. x. eneidos
 Stat sua cuiq; dies. Stare expectare. virgi. iiii. eneidos. stat sonipes
 et frena ferox spumantia mandit. item adesse Seruius. Item esse pri-
 mo eneidos Omnis in ascanio cari stat cura parentis.
 Stare eminere. sexto eneidos stat ferrea turris ad auras. Item Pla-
 cere. seruius virgilius. stat cōferre manum; stat casus renouare om-
 nes. seruius inde venit stolon. vide stolon.
 Stramenticiū quod est ex materia straminis. Laurentius.
 Strideo strides strido stridis. Idem significant. priscianus
 Stella pro pilla. de quo Plinius libro. vi. capi. xxviii. Item lib. vlti-
 mo capitulo. v. Nam stella apud veteres significabat letum et pro-
 sperum hermolaus
 Stelle errantes sunt planete septem. Erratice quoq; dicuntur. vidē-
 tur enim errore quodam moueri; quia motus irregularitate earum
 adinuicem & ab astris distantia continue varietur. Plinius libro.
 xviii. ca. xxxv.
 Si stellarum errantium orbes incluserint pluuiam significat. Item
 de eisdem libro. ii.
 Stix stigis herodotus libro. vi. dicit stigem esse paruum fluuium io-

archadia ex petra profluens aliquos vidi textus plinii qui habent
in archacia, fingitur a poetis fluuius infernalis: quia quanuis non
sit colore aut sapore abhominabilis ilico tamen potantes necat.
Pisciculi ex ipso etiam fluuiio ilico perimunt comedentes, de quo
Plinius lib. ii. cap. cxi. & li. xxxi. ca. ultimo, & libro. xxxi. capitulo
secundo, vide Osiris

Strignum idem est q̃ solatrum siue morella secundum plateā, vi-
de solatrum.

Sticados herba tenuis: minuto semine, floribus flauis foliis thimo
similibus, oblonga: subamara conferens cerebro, diasco.

Stipticus stipticum id constrictiuum austerum desiccatuum coadu-
natiuum, Marcellus ficinus lib. de vita longa, vide Aromata Aro-
maticum, Stiptico nomine titur pli. li. xxiii. ca. xlii.

Stragulum est vestis vel cooperimentum, pli. lib. viii. ca. lxvi. Cubi-
laria inquit vidimus stragula. Et li. vii. ca. li. Signa letalia, fimbriae
curam & stragule vestis plicaturas

Storax pinguedo mirre recentis, ait diascor. Et est aromatici gum-
mi species, multiplex tamen, Nam quoddam dicitur storax cala-
mita, Eligiturq; sicca rubea; que assimilatur massi, deterior arida &
nigra, de quo pli. lib. xii. ca. xxvi. Aliqui textus habent strax, An-
tiqui enim vocales mutabant frequenter vt scrupulus pro scrupul^o
adulescens pro adolescens

Staphiloma a grecis: a latinis oculi, Cornelius celsus fit inquit cū
summa tunica in oculo sic attollitur vt similis forma fiat vae acino
Stria striare striatura, Aliud sunt striae aliud strige, ait Hermolaus.

Sunt enim strige quas festus interpretatur ordines rerum coniu-
ctim inter se collocatarum: a stringendo, appellate, Strie autē sunt
in columnis partes & vt ita dicam femora sunt que prominēt, Gre-
ci exocas vocant: sicut ipsa caua hoc est caualiculi: strigiles ab eodē
vitrimio dicuntur libro quarto.

Strigiles quoq; a stringendo hoc est exterendo nomē traxere qua-
rum vsus non homini tantum ex crassa & runida laciuta sed etiam
iumentis quotidianum frictum e ferro.

Strige, vide stria

Strigiles ibidem

Strignum herba est quam dicit macer a latinis morela; vocari, Sil-
uaticus scribit maurelam, vocatur etiam a diascoride solatrum

Striges dicuntur inauspicate aues q̃ grece sirnía nuncupant a qui-
bus nomen inditum maleficis mulieribus, Ait festus, de qbus mul-
ta dñr que pli. fabulosa putat li. xi.

Strigofum animal dicitur male habitudinis & nimis gracile, heremolaus in castigationibus plinianis. Videtur tamē capere pli. pro ruga siue rugis pleno, li. xvi. ca. vii.

Stilicidium liquor cadens vel stilans siue a quo vel in quo cadit Stila gutta liquoris est, ait Perotus super marciales scilicet dum cadit vel cecidit, pli. devtroq; li. xvii. ca. xii.

Stila. vide stilicidium

Stirps relictavulgatiori significatione: truncus est arboris aut radix, Pli. libro. xvii. ca. xiii. Celerius inquit adolefcunt arbores vñ in stirpem redactis alimentis.

Stolon, stolones sunt rami parui circa inferiorem arboris partem nati, pli. lib. xvii. ca. xiii. Omnia celerius adolefcunt stolonibus ab latis. Item li. xvii. ca. x. Auulsi stolones &c.

Strigil strigilis, ait Perotus super marcialem. Instrumentum est ad radendum corporis sordes; quo veteres in balneis utebantur. Persius. I puer & strigiles Crispini ad balnea defer. de quo plinius libro. xxviii. capitulo quarto circa finem. Aliam longe significationem strigilis Hermolaus assignat scilicet strigiles sint parue auri natiui massule. palace vero arte quesite: vult autem dicere q; in quibus tegionibus nascitur aurum inueniuntur parua auri frusta quandoq; ad quantitatem digiti. Palace vero arti ficiose fiunt quod vulgus gallicum vocat lingot. de hoc plini^o li. xxxiiii. c. iiii. Strigmenta non solum dicuntur intestinorum in dissintericis velut ramenta; sed & gymnasiorum quoq; sordes. Quā non strigmenta plurimis codicibus; sed stramenta plurimis codicib^o fedissime scriptum est. verba sunt hermo. in pli. castig.

Staphilinum semen est. vide vocabulum passiones

Stalagmium calcanti species stirie siue gutte simile. vnde & gen^o quoq; in aurium Cecilius stalagmium vocauit. Est & spathalum inter ornamenta feminarum a spathe dictum. hermodorus in pli. castig.

Stegene febres sunt cum forti constrictione. Cum sint quedam febres cum forti fluxu. Siluaticus. de quo pli. li. xxiii. ca. viii.

Staphilinum est idem quod pastinaca secundum gabrielem ingerentocomia ad innocentium papam octauum

Striata striate est conche genus. ait hermo. in pli. castig.

Struma. Cornelius celsus dicit q; est tumor in quo subter concrete ex pure & sanguine quasi glandule oriuntur & febres mouent. Perotus super marciales dicit q; sunt scrophule. vide scrophule. her. dicit q; sunt tumores inter carnē & adipē. greci vocāt adenes Oriuntur circa ceruicem alas & inguina. Item latera & mamillas quando

q̄ feminarum, vulgo scrophule dicuntur de quo pli. li. xxiii. c. viii.
Stupor est sopor membri; ex frigidityte proueniens vt nichil sen-
tiat cruciatum, his dat pli. remedia multis locis. Quandoq; est in
cerebro & tūc causat passionem cum somno superfluo quam nomi-
nat Auicenna Subeth. Est etiam piscis qui tactus etiam lenissime
membrum tangentis reddit stupidum, Ait Albertus libro de ani-
malibus, de quo pli. li. ix.

Strena, festus Ait. Munus est quod dabatur die religioso; boni os
minis gratia Quod apud gallos in vsu est die kalendarum ianuarii
Nonius autem strenam a strenuitate deriuari putat.

Suber arboris species habens grossum; ac spissum corticem & lenē
qui ponitur sub calciamentis.

Subeth. vide stupor superius

Sucus humor cuiusq; corporis eidem innatus; quo maxime abun-
dant benevalentes, virg. in buccol. Et succus pecori & lac subducis-
tur agnis. Tereñ. in eunuch. Corpus solidum & succi plenum, do-
natus. est etiam viriditas & pulchritudo corporis. Acron.

Sufficere subministrare, secundo georgicorum ipsa satis tellus suf-
ficit humorem. Sufficere substituere, vnde & suffectos consules di-
cimus, serui. iii. geor. Atq; aliā ex aliā generādo suffice prolem

Suffire subfumigare, virg. iiii. geor. Aut suffire thimo, Seruius

Sugillati sunt confusi collisi contriti; qui ex percussione casuve; do-
lorem maculāq; contrahūt. Cornel. celsus. Que macula liuor dici-
tur. Inde liuidus color appellat. Pli. li. xx. ca. vi. Sugillata aut liuē-
tia; ad colorē reducit porrus. & li. xxii. ca. v. sugillatis prodest oleū
laurinum, vide Collisi

Successus felicitas, ii. ene. Atq; hic successu animus exultatq; cho-
rimbus, seruius. Aliud significat non ad propositum

Sublucare arbores est earum ramos subputare & veluti subtus lus-
cem mittere. Conlucare est intercisis arboribus locum luce imple-
re, festus, vide interlucatio.

Sub temperamētum aut diminutionem significat vt subridere; nō
plene ridere, Tereñ. in Andria. Subtristis visus est. Sub. i. per. piro-
ene. Ibant obscuro sola sub nocte per umbram, seruius. alias habet
significationes que note sunt.

Sulphuris natura et quibus locis inueniatur, xxxv. li. ca. xiiii. Sul-
phuris medicinales vires Ibi

Sublustris nox est habens aliquod lucis, ix. ene. Et galea eurialum
sublustris noctis in umbra; Prodidit, seruius.

Substilum; tempus est ante pluiam & post pluiam; cum frequen-

tes gutule cadunt, nec plene pluit, festus.

Succidia succidia Caro porcina ē in quotidianū vsum, reposita A
suis enim edēdis dicit. Nā id pecus primū fuit quod occiderunt
domini, et vt seruari posset salterūt, varro de re rustica per similitu-
nē hortus succidia dicit; quia ī eo inueniunt olera ad vsum quoti-
dianū, Cicero libro de senectute iam hortū agricolae succidiā alterā
vocāt, Seruius; prime significationi magis concordat, gabriel ī ge-
rentocomia, ad innocentium papā octauum.

Sumach plāta nascēs locis saxosis, fructus ei⁹ sunt racemis paruis
similes, vt sanguis rubei, diascor, vide acinus et acinosus

Sulcus fossa ī terra longa nō p̄funda per lineā rectā ab aratro factā
Pli, multis locis spāliter li. xviii, varro priō li, de re rustica; quod ī
ter duos sulcos terre eleuatū est Porca dicit, virgilius ii, georg, Au-
sim vel tenui vitem committere sulco.

Sulcare; sulcos facere, simpontinus in marc.

Supinus ad posteriora reuersus, ad dorsum īclinatus ex opposito.
Pronus ad anteriore partem īclinatur Pli, li, vii, ca. xvii, de vtroq;
virorum īquit cadauera submersa fluitare supina mulier um prona
vide resupinare.

Succida lana; qualis ab ouibus puenit āte eius lotionē; cū succo et
humore pingui; q̄ ex ouis corpore cōtrahit, de quo pli; li, xxix, c. ii.
Surculus paru⁹ et tenuis furcus, Est aut lignū gracile versus extre-
mitates ramorum, Surcens autē est arboris trūcus, varro lib, de re ru-
stica, de quo pli, libro x, ca, ii, fenicem īquit casie thurisq; surculis
replere nidum.

Surcus vide prius, surculus.

Suspiriosus; qui spirādi patiūtur difficultatem, Greci Asmaticos vo-
cant, Suspirare ē spiritum ab imo pectore trahere.

Suspirium ipsam spirationē significat aut spirādi difficultatē, Sim-
pontinus snper marcialē, de quo pli, libro xxx, ca, iii.

Suspiria pro ipsa passione sumitur ibi.

Subdiala, que ad grauia sustinendū apta sunt, Perotus in marc, Pli-
nius libro xvi, ca, xli, Iuniperius īquit subdialibus aptissima

Suspirare, suspirium, vide suspiriosus

Subās subātis porca clamore coit⁹ appetitū accusans pli, lib, x ca.
lxiii, verres subātis voce audita cibū non sumere vsq; ad maciē nisi
admittat, qđ ex verbis hieronimi apparet, ad sabinianū diaco num
scribētis sic, subātē te ac lasciuiētē huc atq; illuc rapiebat voluptas
Subito ē nomē, vt primo eneidos, Cū subito assurgens cursu nimis
bosus orion, Est etiā aduerbium breuissimi temporis, Donatus.

udor super reprimitur, libro xx, ca. xiii.

De littera

T

Tabes putredo, sanies maxime cadauerū Pli. lib. ii. ca. iiii. Capitur etiam tabes pro eo quod greci ptisim dicunt ait Cornelius Celsus libro iii. Seruius dicit octauo eneidos q̄ sanies ē mortui Tabes de viuo et est sanguis corruptus. virgilius ibi. Et sanie taboq; fluentis Priscianus dicit q̄ tabi et tabo iuenitur. alii casus vsui deficiūt. her molaus de nomine tabes dicit quedā intellectu difficilia. vide si vis in castigationibus plinianis.

Tablinum, lib. xxxv. ca. ii. proxime atrium locus erat Greci Pinacothecam vocāt. differentia tamen ē: quia in pinacothecis: tabule pictae: in tablino rerū in magistratu gestarum monumenta continebantur. verba sunt hermolai. in cast. ga. pli.

Tagus fluius qui alio nomine dicitur hermus: in hispanie finibus oritur. versus affricam Abūdat arenis aureis. Et est eius aqua turbida: Iuuenalis. Tanti tibi non sit opaci omnis arena tagi. de quo pli. li. iiii. ca. xxii. et libro xxxvi. vbi agit de auro.

Talea fructū ligni p̄cisum ex ytraq; parte serēdi grā ait Perotus in marc. pli. li. xvii. ca. xx. Sābuc? taleis seriē. ita vt popul? & aliis cap. Tamia arbor similis viti agresti. Perotus super marcialem. de qua plinius libro xxvi. ca. xiiii.

Talētū pōderis nomē ē. duplex fuit apud ātīquos. magnū & parū quod exprimit clare in phormione Teren. si quis daret inquit talētum magnū. Magnū autē vt apparet ex titoliui ab vībe cōdita. li. xxxvi. octuaginta libras habet. Priscianus autem estimās ad nūmos romanos: sex milia romanorū denariorū valere dicit. quod ex vī ita tis apud romanos pōderibus cognosci pōt. Nā infimū pōdus siliqua vocatur. Est enim pōdus grani leguminis quod ē siliqua. vide siliqua. supra siliquā obolus. supra ipsum est denarius qui pondus habet dragmevnius Ait ipse plinius li. xxi. ca. vltimo. Dragma ex tribus scrupulis cōstat. super hec vncia dragmas cōtinēs octo libra vncias duodecī cōprehendebat. dragmas autē nonaginta sex. hec a latinis as assis: a grecis. mna dicta ē. quam i. interposita minā vocamus ait Tortelius.

Taleare icidere a talea dicitur cuius greca est origo sed nomē factū est latinum inquit hermolai. hinc et talea nūmaria sermone militari dicitur que clarigatio dici potest. vide Clarigatio.

Talentū parū continet libras sexaginta. Seneca i epistolis: xxiii. sextercia inquit id ē talentū acticum parū. pli. li. xxxv. ca. ix. Appelles docuit neminē miore talēto ānis decē. Ex quo appet magni

existimandum talentum: quia tantifaciēs pīcture artem: preciū ma-
gnū exigebat Talenti etiam valor estimari potest ex libro xxxvi
ca. xii. festerium duas libras cōtinet cum media ait tortelius. Talē
tū autem parū fuisse: ex homero probatur. Nā ī ludis funeribus
patrocli: minora premia dicit fuisse duorum talentorū. Dodrās est
pondus nouem vnciarum, semis est pondus vnciarū sex, Semis si-
quidem media libra est, que apud romanos erat xii. vnciarū vt nūc
etiam apud medicos, Quicūq; vncie quinq; vide in littera Q vo-
cabulum quicūq;

Talorum dolentium medicine, libro xxvi. capitulo xii.

Taphos grece sepulcrū latine inde Epithaphiū, de quo pli. li. vii.

Tartarum corpus est vasis vinaris adherēs, de quo habes in ethea-
roclitis alexandri grammatici.

Tartari masculini generis significatio non est ad propositum.

Tamariscus arbor alta relictinea fructum habens rotundū, Est au-
tem duplex domestica et siluestris, Serapion.

Tarsus vrbs famata in cilicie regione vnde natus est paulus apo-
stolus Ait pius in descriptione asie, de quo plinius libro quinto.

Tapus arbor est quam diasco, dicit similē palme: folius et altitudi-
ne, Nascitur in italia et cāpania neapolitana.

Thanais fluui⁹ magnus asiam diuidens ab europa, Est nilo contra-
rius qui a meridie fuit septētrionem versus Thanais vero a septen-
trione in meridiem ait Pius in descriptione asie, de quo pli. libro
Tampobrana insula est mirabilis que sita creditur vltra tropi cum
cancri, de qua pli. li. vi. ca. xxii. et libro vii. ca. iiii.

Tapsiā greci herbā vocāt, Cuius folia sunt maratro similia: ramos
habens subtile in quorum summitatibus sunt corone: aneti coro-
nis similes: habet florem album citrinatū vicinū acuti saporis, her-
ba calida est, hec diascor, Siluaticus dicit q̄ a latinis dicitur ferula
siluestris, de qua pli. libro xiii.

Tamarindi sunt fructus prunorum fructib⁹ similes, Sunt autē sub-
tilioris et minoris humiditatis, Serap.

Taurus relictā aīalis significatione mōs ē in oriēte lōgissimus: qui
busdā in locis altissimus, iuxtaq; ipsum varie sunt regiones multis
nominibus appellate ac sermone differentes, ait Pius in descripti-
one asie, de quo pli. libro. v. ca. xxvii

Tamaritia est idē quod mirice vel mirica ait isidorus, vide mirice.

Tapus barbatus a grecis flomos vocatur phisici duplicē assignant
marē et feminā, herba est magnis folijs: vna parte lanuginē albam
habentibus, vulgaris herba est.

Taxus sine addito arbor est ex cuius ligno fiunt arcus. virg. Tax
cernant in arcus. pessimi est influxus ratione eius frigiditatis. viri
gilius in georgic. Amant sua frigora taxi. de qua pli. lib. xvi. ca. xi
vide toxicum

Tenontes recti quidē & valentes nerui sunt. a rigore dicti collū cō
tinentes: sine quibus caput sustinere non possent cervicis vertebra
Siquidē horum inter flexus alter semper intentus: prolabi supiora
non patiūtur vt in celso. vbi ait Cerotas eos neruos a grecis appel
lari scribendum arbitratur. hermol. in correcti. pli. non cerotas sed
tenontas in ipsis quoq; pedibus neruum quendam latum qui a po
plite demissus procumbit in calcem appellant tenonta

Templum mirabile li. xxxvi. ca. xiiii.

Teucrie herbe virtutes miro modo inuente li. xxv. ca. iiii.

Tempestas pro tempore ab antiquis accipitur. Sic capit salustius.
fregitissime. varro de endimonibus. Cum sermone cenulaz variam
interea tonuit tempestate serena. Tempestiuitas in eadem sumitur
significatione libro de senectute. Cursus inquit est certus etatis &
via nature: eaq; simplex: suaq; cuiq; parti etatis tempestiuitas est.
Item est tempestas aeris & maris vehemens commotio. virgili. iii.
enei. dii maris & terre tempestatumq; potentes

Teda lignum luminibus aptum. de quo Pli. li. xvii. ca. xxiiii. Arbo
res inquit nimia pinguedine in tedam mutantur. de quo etiam ca.
xxvii. Patet ex virgilio q; sit arbor quarto eneidos Tedis inquit ac
ilice secta. Et. vi. eneidos. in sepultura miseni Principio pinguem
tedis ac robore secto. vide rob ur.

Tenasmon appetitus egerendi cum magno conatu: modica ege
stione. Constan. Cornelius celsus dicit q; est nomen grecum. A la
tinis dici. tormina Eque inquit vt in torminibus: frequens desidē
di cupiditas: descendunt autez pituite: mucifq; similia. vide tor mi
na li. xxviii. Pli. ca. x.

Terpigo piscis stupefactius adeo vt si quis vel lenissime tātāt mē
brū illico stupefacit id est membri motum pene perdit. Etiam si sca
lo baculo aut virga manu accepta tangat. ait Marcellus ficinus. Re
medium tamen est habenti soday: cum caput patientis ab eo pisce
tangitur. diascor. vide Stupor

Termantica id est calefaciendo dissolutiuavirtus quedam est. Sil
uaticus

Tetanici fiunt musculis presertim qui secundum spinam sunt ri
gentibus. Itavt se inflectere non possint. Cornelius celsus. de quo
Pli. li. xxxii. ca. iiii.

Thelephiavlcera sunt, ait hermo. in castig. pli.

Tenontes recti sunt & valentes nerui: a rigore dicti collum contine-
nentes: sine quibus caput sustinere non possent ceruicis vertebre:

ait Cornelius celsus quos dici a grecis Cerotas appellari

Theatrum grece spectaculum latine: locus in specie semicirculi
constructus. Athenienses primo. deinde Romani edificium magna
nini conceptum cogitatione conlruerunt. de quo pli. li. xix. ca.

& li. xxxvi. ca. xv.

Tendere dirigere gressus proficisci. virgilius. p. eneidos. Per vari-
os casus per tot discrimina rerum. tendimus in latium. tendere ex-
tendere laxitatem siue rugas tollere. virgilius libro. viii. Tendunt
vela nothi. Tendere insidiari. Terentius in phor. Quia non recte
accipitri tenditur aut miluo. In eadem significatione est decipere.
Item contendere niti. virgilius sexto eneidos. Locum tendunt su-
perare priorem.

Tenere inhabitare. Seneca. tragedia prima. Pellices celum tenent
Item prohibere. Nonius. Itz dirigere. primo eneidos. Quibus ad-
uenistis ab oris. quo te necis iter Tenere intelligere. Terentius in an-
dria. Tu autem ne ducas illam rem tenes. i. capis intelligis. Alias
notas habet significationes

Therionia. ait Cornelius celsus li. v. vlcus quod qñq; per se nasci-
tur. Interdum vlceri ex alia causa facto supuenit. Hermolaus dicit
in castigationibus plinianis quod est vlcus virilium. Interim & fes-
dis multo & nigro sanguine mali odoris. Atra sit caro & corrodit.
Ex quo nasci quandoq; solet herpestiomenos quod corpus ossa
vsq; deuorat.

Teredo teredinis vermiculus lignum penetrans. Perotus sup' mar-
cialem. vt autem lignum ab eis preseruetur dat plini. remedium li-
bro. xv. capitulo. viii. Teredines quoq; in carnibus. Plini. assignat
libro. xxviii. capitulo. xi.

Teres teretis rotundum cum longitudine ad differetiam orbis aut
sperici. nec inepte. ait grecismus dicitur hasta teres proprie pomu
q; rotundum. Virgilius buccolic. Incumbens tereti damon sic ce-
pit oliue.

Tempestatum cause & signa Plinius assignat. libro secundo capi-
tulo. xlii. & capitulo quinquagesimo. & lii. & tertio. Item volumi-
ne. xviii. capitulo. xxxv.

Terebentina. vide in vocabulo Terebinthus

Terebra. vide in vocabulo Terebrare

Terebrare foramen facere aperire. virg. ii. enei. Aut terebrare cas-

nasvteri & temptare latebras Inde terebrū & terebra est instrumē
tum ad perforandum. Pli. volumsne. viii. Terebrato iuxta aurem
cornu.

Terram propriis manibūs colunt reges. et principes. libro octauo
capitulo tercio.

Terra dicitur quia teritur id est colitur Varro. Terra in singulari to
tum corpus terre vel orbem dicit. terre in plurali partes eius aut re
giones significat. Seruius.

Territorium vniuersitas agrorum circa ciuitatē et colonis cōmune
Varro de re rustica.

Teres teretis vas ex iunco factū siue textum quēadmodū vasa fica
ria et racemaria. de quo pli. libro xxi. ca. xviii. A tegendo dicitur.

Terebinthus arbor brevis fruticosa flos ei⁹ racemosus vt oliue sed
rubeus lignū eius nigrū splendidū. Gūmy ferens dum preciosum
siue resinam que terebentina nominatur. Glosa super ecclesiast. de
quo pli. volumine xii. xiii. ca. vi. et libro xxiiii.

Testudo iueni⁹ pro domus parte q̄ sursum cōcaua obliqua curua q̄
alio noīe lacunar dicitur. iuuenalis doctus spectare lacunar satira
prima vulgari significatione dicitur vulte. Testudo etiam signifi
cat animal testam habens quod terra mariq; inuenitur. de quo pli.
libro ix. ca. xi. limacia quādoq; testudinis nomine appellat. Lima
cia tamen proprie sine testa est: testudo cum testa. vide coclea.

Therme thermarum: a greco nomine quod calidum signat deriua
tur. Tortelius. Balnea sunt siue lauachra. que magnificarum vrbū
in morem constructa erant: ad solacium et luxuriā populi romani.
de quibus pli. libro xxxvi. hermolauus dicit in castigationibus pli
nianis q̄ ab antiquis balneum oceanus dicit si magnum ppter tu
multum et strepitum balneātium similem marine tēpestati.

Tenus prepositio ē: semper postponitur ablatiuo vel genitiuo mo
re greco. vt pubetenus hactenus verbotenus significat finem ali
cuius actus vel vsq; ad et non vltra. Quintilianus.

Thimus herba est odorifera cuius pastu mel optimum apes confi
ciunt. Virgilius primo eneidos. Redolentq; thimo fragantia mella
de quo pli. libro xi. ca. xv. Itē li. xxi. capitulo. xxi. vide Epithimus
Cornelius celsus dicit q̄ thimus etiam verruce est species: ad fabe
egyptie magnitudinem scabra et subrubeus: cuius summa pars flo
rem thimi representat in genitalibus. sede feminibus que pueros
maime infestant. idē pene hermolauus. vide femina.

Tinnitus auditus impedimentum. cum intra caput acuti soni au
diuntur. Celsus. Cui passioni dat pli. remedia.

Tirsus est omnium olerum et herbarum medius frutex qui sursum
ascendit. vide frutex.

Tinee ventris animalia sunt Elminthes greci dicunt ait Cornelius
celsus. sunt inquit i figura vermium in extremo recti intestini vt plu
rimum inueniuntur. multe sunt eorum species. omnes tamen Cor
nel. Sunt etiam vermiculi qui vestes viciant. in libro iob. quasi ves
timentum quod comeditur a tineis: que ne vestimenta consumant: ha
bes remedia. li. xxiii. ca. iiii.

Tintimalus septem habet species. Conueniunt autem q sunt her
be lactice i quarto gradu calide & sicce. purgatiue sunt fleumatis
et colere vomitusq; prouocatiue Serap. de quo pli. libro xxvi.

Timiama lacrimus est qui a grecis vocatur Cancamon: quod cum
coagulatus est granulosum. grana autem sunt parua. leuia alba. quas
si thus album. Ab arbore pcedit. cuius fructus oliue similis. nucleo
carens nigri coloris. Siluaticus. Thimiama quoq; compositionem si
gnificat artificialem. qua deus moysi precepit in sacris fieri vt ha
betur in exodo. Sume inquit tibi stactem. Onicha. galbanum boni
odoris. Thus lucidum equalis ponderis. Prohibuitq; ibi deus tale
in vsus hominum fieri compositionem

Tigris animal velocissimi cursus ferox. Serulus dicit i armenia. hir
cantia. india abundare. de quo pli. libro viii. ca. xviii. Tigris etia flu
uius est orientalis citissimi fluxus ab eius animalis celeritate appel
latus. fluit per medium lacus maxime nomine Aretysa suumq; co
tinuat cursum nec cu lacu miscet. de quo ample pli. li. vi. ca. xxvii.
Tensile glandule sunt. ait Perotus super marc. guttur autem infe
stant. hermolau dicit q sunt inflammationes quas greci vocat An
ciades. Cui morbo dat Pli. remedium libro. xxi. ca. xix. et lib. xxii.
ca. x. et libro xxx. ca. iiii. et libro xxviii. ca. iiii.

Torrere non est vrere vt patet. ex pli. libro xxvii. ca. primo. quia far
torrebant in fornacibus anteq moledino trangerent antiqui roma
ni. virgilius primo eneidos. Hi cerere torrere parant & frangere sa
xo. quod male quida exponunt: quia virgilius per figuram gramati
calem ordinem peruertat.

Thorax pars est pectoris superior et anterior a collo vsq; ad stoma
chum. Siluat.

Tonus relicta musicorum significatione. ad propositum nostrum
spacium vocatur quantum distat a terra circulus lunaris. q od mar
cianus dicit esse. Centum viginti milium stadiorum. de quo i fine
ii. libri simili modo videretur tonus significare spacii proportionem
inter reliquos celos. De quo pli. libro ii. capitulo xxi.

Tonitruorum & fulminum nature cause & preservationes. lib. ii. capitulis. lii. iii. v. vi. viii

Torpedo piscis est qui a quibusdam, vide Terpigo

Tonus spacium vocatur illud: quantum abest a terra circulus celi citius hoc est lunaris: quantum cetum scilicet viginti sex milia stadiorum, auctore Marciano fine secundi libri. Quoniam ut in sonis minimum intervallum cum legitima quantitate fit ex duobus sonis inter se diversis ita ut in celo minimum a terra spacium ad lunam tonum appellare placuit, huius mensure ad dimidium hemitonion. Tonus vero cum hemitonio: proportionem facit sexquiplam hoc est sexquialteram, de quo pli. li. ii

Tormentila, vide bistorta

Tomentum genus vestis cum sectione vel incisione, per otus in marcialem, dicitur a thomos grece: latine diuisio. Ex pli. libro. xix. ca. ii. Alii dicunt quod est molle aliquid siue stupa que ex fullonum arte carduis aut forpicibus trahitur ad culcitra facienda aut replenda. Quod plinio satis consonat. A quo non multum distat Gabrielis sermo in gerentocomia ad innocetium papam octauum dicens quod est cubile pennicem quod tomentum dicunt

Tormina passiones ventris, Cornelius celsus dicit lib. iiii. cap. xv. Intestinorum mala: tormina esse consueuerunt: dissenterion greci nominant: intus intestina vlcerantur: ex his cruor manat. Quibus dat Pli. remedia li. xx. ca. xiii. & li. xxx. ca. iii.

Trapetum machina molaris qua premuntur & nuges & reliqui fructus ex quibus fit oleum, virgilius. ii. georg. venit hiems teritur si conya bacca trapetis. Pli. li. ix. ca. xxxv. Trapetis inquit frangunt Trasmuenus lacus perusinus qui semel totus arsit, ait plini. lib. ii. Thracia europe regio Sithie pars cuius populi feroces Nam a greco nomine descendit quod ferum significat & temerarium, Strabo lib. de situ orbis, de qua Pli. li. iiii. ca. xi.

Tragelaphus dicitur ab elaphos grece quod est ceruus latine inquit torcelius, de quo Pli. li. viii.

Trasmuenus lacus est italie: quem dicit Pli. totum arsisse. circa finem libri. ii.

Tracia regio europe circa scithiam a tracin grece quod est ferus & temerarium sunt in ea homines feri & aspero cultu de quo plinius libro quarto

Thraceas venti nomen est, Arist. li. metheororum. post argeten ventum inquit flat Traceas. Aliqui scribunt Tracias.

Tranant, i. natando transeunt, li. viii. ca. xxxiii

Tricenus adiectiue id est vel tricesimus ordinem autem significat
 In plurali id est terdecem siue triginta. Pli. li. vii. ca. xv. menstruorū
 fluxum tricenis diebus euenire: vel est idem qđ de tricesimo in tri-
 cesimum siue a diebus triginta in alios triginta dies
 Trimatus trium annorum etas: sicut bimatus duorum dicente Pli-
 nio lib. vii. ca. Cuiuslibet homini in trimatu certum est dimidi-
 am esse altitudinis mensuram Necyt quidam putant est trius men-
 sium etas. Non enim habet homo trium mensium dimidiam alti-
 tudinem. & li. viii. ca. lviii. trime minus vtiliter generant.
 Trachoniavoca scabricia palpebrarū interior sicut in eadē pte gla-
 britas hoc est defluuiū pilorū maderosis & Milphosis. verba her.
 Tribulorum medicine li. xx. ca. x.
 Translaticiu id est promiscuum: vulgare/publicum indifferens.
 Pli. li. vii. Recte hoc translaticium appelles. Auctor est donatus In-
 uesticia quoq; translaticiā vocamus aliquando. vt pli. li. x. Transla-
 ticia sunt & verba per methaphoram in alienum migrantia. Sunt
 & sacra translaticia secundum macrobium. hermolaus in pli. castig.
 Trimorion a tribus signis dictus est. tria vero signa partibus nona-
 ginta constant. Erit ergo trimorion pars ab oro stopo geniture no-
 nagesima. Itemq; a siru lune pars nonagesima. vnde vaticinium vi-
 te substantiarumq; sumatur. verba hermol.
 Trifolium herba est habēs tria folia per singulas ānotationes. Eas
 greci lothos appellant. Situaticus. de qua pli. li. xxi.
 Triton fluuius in affrica ea parte q̄ lybia dicitur. in qua est cartago
 Triton etiā fuit neptuni filius pro deo maris habiti. de quo pli. li. x
 Triūphus erat honor: qui romano duci post victoriā de hostib⁹ ha-
 bitā maximus exhibebat: qui i trib⁹ erat Primovniuersus populus
 romanus obuiā illi cū laudibus & salutatioibus ibat. secūdo idueba-
 tur tunica iouis. sedebatq; in curru aureo equis albis uesto. Tertiū
 q̄ victus hostis. cathenis vinctus precedebat Ceteri captiui ligatis
 post tergum manibus nobiliores et elegatiores currum sequeban-
 tur. de quo iuuenalis copiose Satira que incipit omnibus in terris.
 de quo pli. libro xxii. vide Tropheum.
 Trebi⁹ piscis niger: lōgitudine pedalis latitudine digitorū quin-
 q; Tantā illi vim esse. vt sale seruatus: aurū qđ in altissimos puteos
 deciderit. ad motus extra hac et nature faciat Colore hieme ex ni-
 gro i cādidū mutat. i oceano naues rostro pforat isido. de q̄ pli. li. ix
 Triton homo marinus. de quo pli. libro ix. ca. v.
 Trientalis herba est. vide. Quicuncialis
 Trimestria annone sunt: que tribus mensibus pueniunt vt ordeum.

Auena et cetera. Cui consonat agricolarum dictio in quibusdā gal-
lie locis. de quo pli. libro xviii. ca. xxvi.

Tropheū victoria ē de hoste fugato. dī atropos grece cōuersio latīe
quia hostē victor in fugā cōuertit Nontus dicit Tropheū ē id quod
fuga hostiū apud grecos. inuenit etiā pspoliis victi hostis. Et pro-
poite quo inscribunt victoris gesta. Quod testatur Seruius vndeci-
mo eneidō allegans historiam salustii dicētis. Pompeius deuictis
hispanis: trophea in pyrenei iugis cōstituit. vide triumphus.

Troglodite sunt populi quidā affrice eius que ad meridiem vergit
circa ethiopiam ait Solinus. de his pli. li. ii. ca. lxxii. et ca. lxxv. Et
libro iiii. et libro v. ca. v. et viii. et libro xii. ca. xx.

Trochicus. vide pastilus.

Tube fictiles idem q̄ fistule. de quo pli. li. xxxi. ca. vi. vide fistula.
Tuber quedam fungi species que a tumore deducitur Sed ab aliis
fungorum speciebus differt: quia pedem habent sursum eleuatum
a terra: tubera autem terra circundantur et operiuntur. de quibus pli.
libro xviii. et xix. ca. iii. aut iiii. vide fungus. vide boletus: vide Ci-
claminū Tuber quoq̄ aliam habet significationem. Est enim infla-
tio parua Tuberculum inflatio adhuc minor per diminutionē Cor-
nelius Celsus multis locis de vtroq̄ agit pli.

Tuberculum. vide Tuber.

Turbo turbinis ventum ipetuosum significat. Est etiam figure no-
men inferi? late: superius ad stricturam vergētis. perotus in mare.
pli. li. inquit. Turbinator piris figura q̄ malis. in qua signi-

ficatione. capitur lib. xxxvi. ca. xiii. et libro. ii. ca. x.

Turbinatus. turbinator. vide. Turbo.

Tussilago herba est nominata. quia precipuum sit aduersus tussim
remediū. vide q̄ quibusdā q̄ sit nasturciū non aquaticum. multū esse
cū eius se in eualet aduersus tussim. de quo pli. li. xxvi. ca. xvi. vel xiii
Tussis medicine ibi. et ca. v. et vi. et libro xx. ca. xxi.

Tumorum remedia. libro xxvi. ca. xiii.

Turbith diasco. allegat quosdā dicentes q̄ eius flos ter in die colo-
rem mutat. mane siquidē albus. meridie ad purpureum declinans
Sero rubeus. mesue docet eligere illud cuius lignum ē subtile me-

dicina est laxatiua precipue rheumatis.

Thus. vide Olibanum Item libanus.

Tuthia res mineralis Serap. vide.

Turdus auis est. de quo pli. libro x. ca. xxx.

Turdetania vt apparet ex ptholomeo vbi tractat de sexto climate
in sua geographia pars est. bethice. vide bethica.

Varices ventris quedam passionēs Cornelius celsus lib. vii. hermo-
laus. Lōge aliter sunt inquit intumescētes plus equo venē in tem-
poribus: ventre: testibus: inguinibus. Quibus dat Pli. remedia. li.
xxii. ca. x. & alibi.

Vari lenticule sunt in facie Cornelius celsus lib. vi. hermolau-
s dicit vari pedes sunt contrario q̄ valgi sunt habitu. hoc est obortis in
curuis ve cruribus. auctore festo. valgi autem qui diuersas furas ha-
bent. hoc est in diuersum actas de qua similitudine instrumentum
quoddam rusticum ad areas complanandas valgium Plinius ap-
pellat libro. xvii. Seritur inquit mense aprili area equata cylindris
aut valgīo. Varii quoq; nominantur varroni. qui pedes extortos ha-
bent. vt britāni: et galli fere transalpini. quod apud strabonem di-
cit hermolauus se inuenisse

Valeriana latine: a grecis lichimus dicitur. Siluaticus dicit etiam
alio vocari nomine latino. serpilum maius. serapion dicit arabice
vocari. fu. Spica inquit ē siluestris. habet stipitem longitudine bra-
chii. Color declinat ad purpureum. radix subrufa in modum par-
uuli digiti. Quod de ipsa administratur est radix cū comis suis. ha-
bet odorem nardo proximum. hec serap.

Vanitates multe que apud vetustos credite fuerūt quibus nūc quo-
q; plebs adhibet fidem. libro. xxviii. ca. ii. et iiii.

Versura dicitur quod greci Campen vocāt. flexus angulorum i edi-
ficiis et parietibus exterioribus ppter hoc et crura ipsa in iumētis
gambas vocatvegecius. quasi Cāpas. Nam et aristoteles Cāpen no-
minat in pedibus qua suffragines poplitesq; habētur. in plauto vi-
detur esse instrumentū nauticum: ex quo soluti cognoscerent vnde
flarent venti et an mare admitteret Cuiusmodi fere apud nos ma-
gnetis vsu i eo vase quod pixideculavocatur. hec hermolauus. Aliā
dat significationem quā non satis capio.

Vergilie dicunt aviriditate: quia in ortu earū plantevirescunt Ali-
qui scribunt virgilie. Oriuntur autem sex diebus ante idus maias.
Pli. lib. ii. ca. xlix. vide pleiades.

Velicatus Pannulus vilis quo aliquid ligatur aut velatur. ait. Pero-
tus super marcialē. Pli. lib. xxviii. ca. vi. Extremitates aurium veli-
catibus perstringi

Veratrū a latinis dicitur quod greci eleborus dicunt. vide elebor^o

Vertigo. in anteriore capitis parte passio est. vide scotomia.

Velocasses populi sunt rothomagenſ. dioces. cōmunitervulcastini
appellati. Ager gallico sermone appellatur yeuguessin. de his pli.

libro.iiii.ca.xviii.vbi agit de gallie situ.

Ventorum ratio traditur et nomina.libro ii.ca.xlix.

Venarum officium et colligatio libro xi.ca.xxxvii.

Veneris abstinencia remediaq; aduersus libidinem.libro xxvi.ca.xi.Et libro xxviii.ca.x.Et libro xxxiiii.ca.xviii.et libro xxx.capi-
tulo quinto.

verbenavide gerobotanum.

Vermicularis herba est,minuta sempervirens absq; foliis sed loco
foliorum habet extremitates minutas humore plenas,que alio no-
mine semperuiua dicitur,oritur super muros et loca lapidosa her-
ba est frigida,virtutem habet iouis barbâ proximâq; crescit super
tectâ rusticana habens pro foliis frusta ad modum et quantitatem
extremitatis pollicis spissa,succi plena.

Veruex mas est ouium castratus.Nâ qui ad sobolem faciendam est
integer,aries dicitur,sic caper mas ē caprarum,sed castratus,hirc?
vero integer ad prolem faciendâ,Perotus super marcialem,de his
pli,libro octauo.

Ventris vicia siue gulositas cuius causa plurimos sumptus faciūt
homines.libro xxvi.ca.viii.

Verminalio a vermibus forrasse dicta est.vermia inquit festus dolo-
res coporis sunt cum quodam minuto motu quasi a vermibus scin-
datur.Seneca,morborem inquit primaverminatio vexat,impetus
mora extinguitur,hermolaus in correctionibus pli.

Venter multorum impedimētorum causa est laborū impense mor-
borum libro xxvi.ca.viii

Verberandi vt ex ictu mituis doleant,libro xx.ca.vi.

Verberum vestigia que vibices appellantur,quomodo deleātur,li.
xxx ca.iii.in fine.

Veternosum grāmaticuli quidā putauerunt a decrepita etate dici.
quorum ignoratio per Terentium deprēditur,dicit enim de cunu-
cho hic vetus veternosus senex,Non enim cum decrepitum nomi-
nasset,cum postea senem diceret,veternosi autem quibusdā viden-
tur letargici Sunt etiam qui veternum interpretantur morbum qui
ex ignauia et ocio nimio contrahitur,sesto autem veternosus videt
qui graui premitur somno Catoni vero ydropicus:qui cū plurimū
bibat,maxime tamen sitit,sed plinius a letargo morbum facit di-
uersum;vicesimo voluine i medicina raphani Cū eo tamē cōuenit
Vespe& crabones musce sunt apibus similes eis maiores,de quib?
pli,libro.xi.ca.xviii multe earum venenosas inferunt punctiones
quarum habes remedia,libro xx.ca.xxi.et libro xxx.ca.vi.

m iiii

Veternia non a vestitate, ait Perotus super marcialem sed a vehen-
 do Animalia siquidem sunt; que onus vehunt, Pli. li. xvii. ca. xxiii.
 Inquit veternia a iugo Canes a cursu
 Verbaston herbayer bene similis que sepe fallit pro ea capta dias.
 Est tamen verbaston herba spicata, ait hermolaus Ab aliquibus vo-
 catur blactaria, vide Gerobotanum
 Venenatarum herbarum sum mulieres inuentrices fuerunt libro
 xxv. capitulo. ii.
 Veneni remedia li. xxv. ca. ii. & li. xxix. ca. iiii.
 Venenum veneno curatur li. xxvii. ca. ii.
 Veneni infectio quorundam hominum tactu curant. li. xxviii
 Venalici, de quo habetur li. xxi. ca. xxvi. Hermolaus corrigit vena-
 licus, dicit autem mercatores significare Ciceronis & Nonii testi-
 monio, venalicum quoque dicit significare rem venalem ut seruus
 venalicius dicitur.
 Versuram facere inquit hermo, festum pomp. allegans est pecuni-
 am mutuas accipere quia initio qui mutuabantur ab aliis non domum
 ferrent; sed his quibus debebant soluerent quasi verterent aut sum-
 mouerent creditorem, de quo pli. li. xix. ca. iiii.
 Victoriatum pondus est, Pli. li. xx. ca. xxiii.
 Vitrum ut conuertatur in lapidem habetur industria libro, xxxvi.
 ca. xxvi. Ibi de vitris multa
 Vindemia non solum quod grammatici ieiuna restrictione vuarum
 collectionem dicunt; sed ad alia quoque colligenda extenditur, ut ad
 mella, Pli. li. xi. ca. xiiii. Prima mellis vindemia melior, & li. xv. ca.
 primo, Consequens oliuarum vindemia est
 Vilosus vilosissimus, i. pilosus pilosissimus, Pli. li. viii. ca. lviii
 Visus auxilia, habes li. xx. ca. xiii.
 Virus pluuio ab italia provincia narbonensem discernere. Pero. su-
 per mar. de quo Pli. li. iii. Item virus pluuio genitali, ut li. ix. ca. i. In
 quibusdam voluminibus capitulum est quadragessimum nouum Item sepius
 pro venenovirg. Ille malum virus serpentes addidit atris, virus. Item si-
 gnificat asperitatem odoris & saporis, Pli. li. Aqua marina vetusta
 et virus deponit id est amaritudinem & salcedinem, Vm etiam na-
 turalem occultam significat, Pli. li. xxiiii. c. xiiii. Sola hec materia
 virus ab eo lapide accipit, s. ferrum a magnete, vide Pharmacum.
 Viscum hic locus in italia in quo sunt aurifodine, vide Aurifodina.
 Viscera non tantum intestina dicimus, ait Isido, sed quicquid sub
 corio est, Specialiter sunt viscera vitalia cordi circumfusa; eo quod ibi
 vita, i. vitales spiritus maxime continentur, Ait marc. sicinus, via

de intestina & precordia, de quibus Pli. li. xi. ca. xxxvii.

Viscus est ramulus viridis; cum foliis breuibus & densis natus super arbores. Quando autem simpliciter ponitur quercinus intelligitur. Ianuensis medicus in sinonimis. de quo pli. lib. xvi. Viscus etiam alia duo significat; scilicet corpus molle glutinosum; quo aues & musce retinentur. Est etiam vinum commixtum ex acinis in qua etiam significatione. Pli. li. xvi. vide Acinus

Vinerraynerre animal quod lepores & cuniculos scrutat in foueis. beroaldus. de quo Pli. li. xi. c. xlix. dicit quod habet testiculos offeos

Vite diurne & brevis signa. li. xi. ca. lli.

Viticela, diascor. arbor viti similis haitis & foliis sed asperiora sunt & minora. Alio nomine dicitur brionia. Greci empleos vocant habet plurimas & miras virtutes

Vitiligo Alphi & mella; passionibus sunt cutis que ipsam viciant & decolorant. Cornelius celsus lib. v.

Vitilia dicuntur, ait hermolaus, quaecumque sic lenta sunt ut flecti possint auinciendo dicta. vt vimina & caprioli. de quo pli. lib. xix. vbi agit de cucurbita. vide Caprioli.

Virga pastoris species est herbe spinose folia habet lactucis similia sed aspera. Serap. Quidam eam dicunt carduum fullonis.

Vinariū a multis capitur pro loco vbi pisces clausi seruantur viuentes. vt li. ix. ca. xxiii. Murenarum viuariis pollio immergit damna ta mancipia. verum etiam viuaria Pli. capit pro locis in quibus alia quoque animalia maxime fera seruantur. De ceruis enim loquens dicit in viuariis vt apparet ex Pli. lib. vii. c. xxxvii. seruatos cornu a mutare li. viii. ca. xxxiii.

Vinaceum est quod facta vini expressione remanet Columela. Pli. li. xiiii. ca. p. v. vbi seruantur dolis incluse stipate vinaceis. de quo et ca. xix. Columela etiam capere videtur pro arilis. vide Arili

Vinū non solū succus fructuū vitis est; sed quicūque succus potabilis. Strabo de situ orbis libro tertio. Ordeaceo inquit vtuntur vino. Nā ex vite inopia summa laborant

Vigiliarum superfluarum medicine habentur li. xxvi. ca. xli

Vinum an pluribus profit aut noceat & viceversa lib. xxiiii. cap. ii.

Vinosi homines qui sunt. li. xxiii. ca. ii.

Vlcera capitis manantia sunt que imperitum vulgus teniaz vocat. hermolaus in correctionibus pli.

Vlmariū locus vlmis abundans. Est autem vlmus arbor magna vulgarissima. Pli. li. xvii. ca. x. de ferendis vlmis loquens; deferenda inquit post annum in vlmaria

Vlmi arboris medicine lib. xxiii. ca. v.

Vlgo naturalis terre humor siue pinguitudo que ei semp assistit
Simpontinus. sed Pandulph. dicit viginem danum esse frugibus
eueniens. vide morbus. D.

Vlginosa terra Pinguis naturaliter humida: non pluuiarum / ac
cidental accessu. Pli. lib. xvii. ca. v. & lib. xvi. ca. xvii.

Vmbilicus non solum quod est in communi grammaticorum vsu
pro parte ventris: sed rei cuiuscunq; pars est media. Pli. lib. xviii.
ca. xiii. de lupino agens. vermiculi inquit ymbilicum eius in sterili
tate castrant. Item lib. xviii. ca. xxxiii. Circumscribi circulo paruo
qui vocatur ymbilicus. Et lib. xi. ca. xxxvii. in ymbilico venarum
nodoso coitu.

Vnde viginti numerus est nouenus & denarius id est vno de vigin
ti ablato. Pli. lib. xviii. ca. xxix.

Vncia. vide Talentum paruum.

Vnguis oculorum dicitur pars eorum: cornea sugillato similis effi
citur et figura vnguis.

Vnio masculini generis lapis est margarita. vt lib. xxxii. ca. ii. Et
lib. ix. ca. xxxv.

Volucris volucer adiectiue leuis Celer. si substantiue sumas. vide
Auis.

Volubilis herba scandēs sepes et arbores sic vocata: quia circa her
bas & plantas voluitur. Multas habet species: ex cuiusdam earum
lacte fit scamonea. Alia est que lupulus dicit. vide lupulus. vide
scamonea.

Vomitiones marine multis egritudinibus prosunt. lib. xxxi. capi.
vi. Et lib. xx. ca. xiii.

Vomitionum superfluarum remedia lib. xxvi. ca. vii.

Vox eadem per resonantiam que a grecis echo dicitur septies red
dita lib. xxxvi. ca. xv.

Vomica est apostema Tortelius Pli. lib. vii. ca. l. Phalereus iam de
ploratus a medicis vomice morbo: in acie vulneratus medicinam
inuenit ex hoste. iuenitur etiā vomica pro receptaculo siue pro ma
gna cōcauitate. sed ex similitudine quadam ad priorem significa
tionem. Plinius in mensione metallorū lib. xxxiiii. vomica inquit
liquoris eterni. Nonius quoq; dixit loca caua & vetustate exesa vo
mica nosari. hermo. dicit vomica dē a vomendo: q; pus in manet:
vel q; qui habent: saniem reiciāt. nam & pro receptaculo ex eadem
similitudine accipitur.

Vrna. vide Amphora.

Vrina nomen grecum est quod latine dicitur locium, ait Tortelius vna eius nota est significatio. Alia est pro humore genitali, iuuenalis loquens de mulierum libidine auribus atq; oculis concepta vrina mouetur hoc modo capit Plinius libro, viii. ca. xliii.

Vrina tā hominū q̄ brutorū vim habet medicinalē li. xxviii. ca. vi.

Vrine difficultas sanatur, lib. xxx. ca. iii.

Vrinarum signa in morbis agnoscendis lib. xxviii. ca. vi.

Vrceus vas fictile. Oratius in poetria Currēte rota cur vrceus exit.

Pli. lib. xix. ca. viii. Tirfos vrceis conditos, vide Tirfus.

Vri fere sunt tauri figura similes quaduplo maiores Solinus, de quibus Albertus libro, de animalibus, xxiii. ait tantam esse cornibus robur ac vastitatem: vt hominem cum equo ventilent, de quibus Pli. lib. viii.

Vrtice herbe communissime remedia & medicine, li. xxii. ca. xiii.

Vstorum membrorum, remedia, lib. xxviii. ca. x.

Vua non solum pro vinee fructu: sed etiam pro gutturis parte: que etiam dicitur vuula, Pli. lib. xx. ca. xx. propter incompatibiles vae morbos. Et ca. xxi. vuulas et cibo et ifusione emollit: scilicet althea Est etiam vua egritudo siue dolor in illa gutturis parte: vt pater. lib. xxx. ca. iii. vua & faucium dolor mitigatur. Ex quibus itellige q̄ vua non est morbus, vt pretendit hermolaus: sed pars gutturis cui talis accidit egritudo Quod ex platearii designatione patet. Inquit enim. Vua siue vuula a palato dependens est superius lata, inferius acuta. Relaxatur autem ab humore fleumatico, vnde sequitur tussis et impedimentū vocis. vua etiam habet ad ppositum aliam significationem. Pro apium examine quod vas consuetum exiit globo collecto & pendēte: ad vitis vae figuram, sic capit, Pli. lib. xi. ca. xvii.

Vuula, vide vua.

vua passa que siccata sole est: in passa a sole dī. Passum etiā vinū dī quod fit ex vuis diu sole siccatis, perottus, in marcialē, de quo Pli. multis locis.

Vuarum medicinas habes lib. xxiii. ca. ii.

Vuluam nō vulgari grammaticorum dictione nominat Pli, sed pro matrice libro. xxii. capi. xiii. Procridentes inquit vulus, descendit enim matrix & ascendit contra debitū situm cum magno mulierū dolore, Et ibidem hipocrates vuluam purgari potō eo pronunciat Vua lupina quā greci Strigium; pli, vocat. Canalistum. Nascitur in hortis: vires habet refrigerandi & constringendi. Siluaticus

Vultur auis magna: duplo fere aquila maior, de qua Pli. li. x. ca. vi.

Vulturnus ventus flans ab oriente hyemali eorum greci vocant. de hoc libro ii. ca. xlix.

Vulcanalia sunt solēnia vulcani: quē admodū bacchanalia solēnia bacchi. Iuue. Qui curiosi simulāt et bacchanalia viuunt. Capiunt etiam pro tēporibus ipsarū solēnitatum: vt apud nos pascalia tēpus designant. Sic pli. libro xix. ca. v. Seritur circa vulcanalia

Vulnera sanātur et clauduntur. libro xxx. ca. iii.

De littera x.

xanxifraga. vide Saxifraga.

xeria emplastra sunt ait hermodorus in plinianis castiga.

xeroptalmia cū opthalmia: quia opthalmia lipitudo est cū humore. xeroptalmia vero cum siccitate: hermodorus. vide Ophthalmia.

xilobalsamum. vide balsamus. xilos enim grece lignū. xilo aloes est lignum aloes.

xiphion est gladiolus segetalis: cuius folia sunt foliis yreos similia: nisi quod sunt breuiora et strictiora: cuius summitate ē flos duplicatus purpureus a grecis phacasmō dicitur. Siluaticus. de quo pli li. xxvi. ca. xi. Silphium autem aliud significat. de quo vidi in littera S.

xisimbriū herba ē alio nōne balsamita. calida ē et sicca aromatica.

xizimbrium est balsamita. Siluat.

xilomartha cortex celsi. Siluat.

xilocassia est cassia lignea Siluat.

xiliqua est pondus quod karath dicitur. Siluaticus. vide siliqua.

De littera y

yleos dolor intestinorū: ex angustia yli inferioris phibēte egestionem Constā. Cornelius Celsus dicit quod ē tenuoris intestini morbus.

ypentoreon grece verbera latine.

ypericon. vide Ipericon.

yreos herba cuius flos est albus ad celestē declinans. purpureū autē florē habet yris. Gladiolus florē habet croceum. harū omnium radices odorifere sunt et fere similes. vide Acorus.

yris. vide yreos.

ydrantide vesicule in matrice. Siluaticus.

ydragogum greci vocant medicinam humoris aquei purgatiuam. Cornelius Celsus. ab ydros quod est aqua.

ypagici gummi edere. Siluaticus

ydoimel potus aqua et melle confectus. de quo pli. multis locis.

ydrumalum potus ex aqua et malis macianis mixtus.

ydea pro theologali acceptione reliquimus. Ad propositū naturale herba ē secundū diascor. folia habēs myrthe similia. Radix ē redar

gūentis virtutis sanguinis fluorem et quēlibet fluxum restringit.
ydris apud grecos. a latinis coluber viuēs ī aqua appellat. Aliqui
scribunt ydra. Alii ydrus. iuuenalis in satyra. que incipit. Et spes &
ratio: Cadent omnes a crinibus ydri.

yctericia. vide morbus regius

ypostasis sedimē vrine id est humor quidam spissus ab ypos quod
est sub & stare

yposeca a grecis nominatur herba quam latini caudam equinam
appellant Siluaticus.

ysticus porcus spinosus alio nomine hericius Siluaticus

De littera z

zedoara vel zedoar herba cuius radix zizimberi similis figura colo
re & sapore propinqua nisi q̄ paululum ad amaritudinē declinat:
sed non que gustum cōtristet. Calida et sicca est. Confortat cor ait.
Aucenna lib. de viribus cordis.

zephirus ventus flans ab occidēte: qui latine fauonius dicitur Oui
dius de tristibus. Nunc zephirus sero vespere missus adest. de quo
Pli. lib. ii. multis capitulis.

zereis pictor sua etate excellentissimus de quo Pli. lib. xxxv.

zerna. vide impetigo quia sunt idem ait. Siluaticus

zeuxis nomen pictoris eximii. de quo Pli. lib. xxxv. multa dicit
zeta. & zetecula est locus capax vnius lecti cum sellis duabus. her
molaus in Pli. castigationibus.

zinziber herba est cui⁹ radix spēs aromatica est ciborum cōdimētis
zirbus panniculus cooperiēs intestina Siluaticus

ziniar corpus est viride quod per artificium ex vasis eneis efficitur
Gabriel in gerentocomia ad innocentium papam octauū

zizania dicitur herba supflua inter segetes nata q̄ latino noīe lolū
dicitur. virgilius buccol. infelix lolium et steriles nascuntur auene
iero⁹. super mattheum hoc approbat dicens: q̄ inter triticum & zi
zaniā quod nos lolium appellamus grandis est similitudo: q̄ diu
herba est: & nondum ad spicā venit.

zodiacū greci dicūt qđ nos aīale vel aīalis. Tortel. Circulus enī si
gnorū est: q̄ animalū effigie figurantur. Eo q̄ sol intrans ea signa:
effigiarum animalium proprietates habet. Arietis scilicet Thau
ri & reliquorum. in obliquo autem celum totum cingit. Quod vir
gilius testatur. primo georg. Obliquus qua se signorū verteret or
do. de quo. Pli. lib. ii.

zopassā ē crasa maritimis nauib⁹ pix cū cera multo efficacior ad oīa
quibus pices refineq̄ profunt. hermolaus diascor. allegans

zona quāuis multa significet: ad historie tamen naturalis propo-
situm; celi partem significat. Et ei correspondentes in terra plagas
Sunt autem certe latitudines terre; qualitibus longe differentes
quia inhabitabiles sunt quedam propter frigus. Alie propter estū
inclementiā inhabitabiles. Alie sunt medie & in qualitibus vtrif-
q; temperate vt habitari possint. de quo est inter philosophos con-
trouersia Multi siquidem opinantur q; inter tres partes qualitatib-
us excedentes: sunt due temperate: vna a polo artico ad tropicū
estiualem. quod certum est. Alia a tropico hiemali: cum sol mouet
sub signo capricorni ad polum antarcticum. Cuius opinionis fuere
de sacrobosco in libello de spera Et ou. i. methamor. Quinq; inqt
tenent zone celum &c. Sed nicholaus oresme decanus Rothoma-
gens in questionibus super libros de celo & mundo pulchras ad-
ducit rationes quib; probare nititur q; pars terre que est versus po-
lum antarcticū sit duabus causis inhabitabilis: scilicet propter estū
nostra hieme: & propter frigus nostra estate. Que nunc breuitatis
causa relinquo

zoroastes rex fuit bactrianorum inuētor multarum artium. Quidā
historici scripserunt eum fuisse Cham noe filium. de quo pli. li. vii.
in prologo. & eodem li. ca. xvi. & li. xxx. ca. primo.

Explicationis terminorum naturalis historie plinii difficiliū / que
multas poetrie / philosophie / medicineq; obscuritates elucida-
Finis.

h

singul
sunt a r
bus non
plurimi
liqui int
remon
si quid a
minis ex
dum in e
vara in e
in alio sep
luminum
in biblioth
norum de
prum. m
discrecor
runt: cur
it: in du
hanc di
libris d
neglige
nis vire
primas
ad me t
mea op
agnou
dem q
que ip
rato ne
non in
q; expe
uliorac

Roberti de valle Rothomagenſis, finalis in
plinii prefatam elucidationem conclusio.

h Abes eminentis doctrine presul Regnate que ex amplis-
sima & pene infinita nominum difficultate & rerum con-
fusa obscuritate explicare potui. Non profiteor integrā
singulorum vocabulorum expositionem protulisse. Multa quippe
sunt a me relicta que inuenire mea sollicitudo in probatis auctori-
bus non potuit. Precipuum enucleationis mee extitit propositus:
pliniani mei compendii difficultia vberius tractare. Cuius pauca re-
liqui intacta: nisi quorum explicationi nō satis legitimū pateret
testimonium: aut que lector littere progressu facile intelliget. Verū
si quid a me fuit inuentum quod ad reliqua pertineret totius volu-
minis explananda (quis extra prefatum compendium) negligē-
dum in exacto opere nō duxi. Sed non turbet lectorem / capitulorū
varia in diuersis plinii libris designatio. Cum quod in vno sextū /
in alio septimum signetur. Magna profecto est / & impressorum vo-
luminum inter se / & ab antiquis manu scriptis varietas. Extat enī
in bibliotheca rothomagensis ecclesie plinii volumen absq; capi-
tulorum designatione elegāti et vetusto caractere nitidoq; descri-
ptum. multis vocabulis a nostris impressionibus discrepās. atq; in
discretionē capitulorū ineptiā impressi libri manifestam pre se fe-
runt: cum res vna siue tractatio que simul vno capite tractari debu-
it: in duo sine perfecte sentētie consummatione separetur. Auget
hanc difficultatem nouasq; multas affert mendarum in plinianis
libris deprehensa: multitudo librariorum scilicet vicio maxime
negligentiā ve contracta. Quas emendare omnes vnus homi-
nis vires excedit. Hermolaus tamen latine et grece eloquentie
primas: opus castigationis edidit vtile ac magnificandum: cuius
ad me tarda peruenit agnitio. scilicet prioris expositionis libello
mea opinione pene absoluto. Eius profecto hermolai dicta legens
agnoui quedā ac multa meis fuisse codicibus iam inserta: q̄ ex eis-
dem quibus ipse antiquorū fontibus sollicite exhausera. Ea tamē
que ipse copiosus aut certius expressit operi meo ipius commemo-
rato nomine (ne deprehendar in furto) in supplementum inferere
non indignū duxi. In his autem prefatis per me vtcūq; scriptis at-
q; expositis nichil decerno aliorū potius ingenia ad ampliora sub-
tilioraq; inuestigandum excitare curauī: vt nostra hec legentes ali-

qui adiciant quā cōmunitati conducant. Non enim eis solum
debemus gratias (tradente in methaphisicis aristotele) qui in om-
nibus absq; reprehensione dixerunt / sed eis quoq; qui & probabi-
les sententias afferentes profundioris inuestigationis radicē & ex-
citationem sequentibus seculis dederint. Si per negligentiam aut
minus digestam assertionem culpam contraxi: faciliter atq; inge-
nue peccatum agnosco. Tuiq; correctionē qui rerum difficilium p-
spicacissimus es cognitor: aliorūq; peritorū sine cōtumacia subeo.
Illis acturus gratias, qui certiora scripserint & meliora.

VALE

AAAAA
2887853 A
VVVVVVVV

m
n=
bi
ex
ut
e=
p
co

2887852A

BMC III 175
H 1527

